

శ్రీమద్వేదాంతసూత్రము

శ్రీ

గు ం టూ రి సీ మ

(ఉత్తరరంగము)

26507

తిరుపతి వేంకటేశ్వరాలయే

రచింపబడినది

లెంపకూర్పు 1,000 ప్రతులు.

బందరు మినర్వాప్రెస్ సంస్థ ముద్రింపబడియె.

1934

కాపీరైటు రిజిస్ట్రేషన్

[వెల రు. 1-0-0]

2E
C 15

ఉ పా ద్ధ త ము

వదువరులారా !

రేచాల శంకరరెడ్డి గారి జ్ఞాపకార్థం
ఆయనగారి ధర్మపత్ని శ్రీమమ్మ గారి ధర్మం
ముదివర్తిపాశం, నెల్లూరు జిల్లా.

విపులమగు పూర్వరంగపీఠికయు, వేమవరాగ్రహారశతావధానపీఠికయుఁ జదివియున్న మీకుఁ బ్రకృతవివాదమునకు సంబంధించిన సోదరులయుఁ చదవఁగలములయుఁ గుకల్పనలు చాలవఱకు బోధించి యుండును. ; వ పుటలోని శ్రీసోదరుల తప్పడు రిజిష్టరు తరముకూడఁ బైవిషయమును బలపఱచునట్టిదియే, అది యటులుండఁ, ఈ క్రిందియు తరమును దిలకింపుఁడు.

నెకరిగల్లుపోవు, నర్నారావుపేటతాలూకా 8-12-13 కుంకులగుంట.

...నేను ఏతగుపాటియో కావ్యపరిచితిగలవాడను నుకవిపాదపద్మవిధేయ పరమాణువును... నన్ను నేమహాలాభము నభిలషించియో యేయొద్దులేని యోగ్యులో తమరాశిలోఁ జేర్చికొనుటకు అక్టోబరునెలలోఁ బ్రచురించిన నువర్ణలేఖలో తమ్మును దమ, యవధాననిందను గూర్చి వ్రాసిన యవాచ్యోపన్యాసములో నన్ను దస్కతుదారునిగా జేర్చి "ఫోర్జరీ" యనియేని వెఱవక ప్రకటించియున్నారు ఆసాహసచాకచక్రములు వారితేతగును. నిజమునకు నేనింత వరకు తమ పుస్తకములలోని ఫోటోలనుజూచిన భాగ్యవంతుడనే కాని తమ సాక్షాద్దర్శనము చేసిన ధన్యుడనుకాను. ఇట్టిస్థితిలో ఆవధాన మెపుడు చూచి తినో యా యనత్యవాది యుపన్యాస మెపుడు వ్రాసితినిో పరమాత్మునకెఱుకయగు, ఈ జాల్మపృజ్ఞలు తాము యెరింగియేయున్నను కాలౌచిత్యమునుబట్టి తమకు నేనిట్లనపరాధిని విశదపరచికొనుటయుక్తమని వ్రాసికొంటిని, తమ యనుగ్రహపూర్వకపుజాబు వచ్చువరకు నిరీక్షించుచుందును.

క. టక్కురులల్లెడి టక్కులు, టక్కున గ్రహియిరమీ నాకడంకయుఁ దమకే చిక్కను వెంకటకవివర !. యక్కలికాలంబునం దనేకవిధాలకే.

చిత్తగింపుడు.

వారేనిన్యసింహయ్య

ఇట్టి తప్పుడు సృష్టిచేయఁగల మహానుభావులు చేతులొకఁ గల సోదరులకు నెవరు దీటుగాఁగలరు? పైయుత్తరమువలన వారిపక్షమున నుండువారితత్త్వము నుంత దెలిసియుండును గానఁ దాద్యకుల * పృల్లదములను నిత్యమును బ్రకటిం

(* హితకారిణి చేయు నధికప్రసంగము దిజ్ఞాత్రము)

‘మీలో వెంకటకవియా?, తిరుపతికవియా?, ‘వెట్టివెంకటాయ’ ‘నిజము గా శ్రీతిరుపతి వేంకటేశ్వరుల పృజ్ఞావిశేషమునకుపమింపఁదగినది యొక్క మేడిపండ్లే, గంగిరెద్దులయాటలోఁ గోనంకిదాసుఁడు అను వేషధారి అమ్మల్లారా నాదీపెండ్లి, అయ్యల్లారా నాదీపెండ్లి, ఆన్నల్లారా నాదీపెండ్లి, అని కేకలు వేయునట్లుగా మేయ శతాపధానులమని పృకటించుకొనుట మిగులఁ బరిహాస పాత్రముగా నున్నది. “వారి పూర్వక్రియలఁజెలుపు గుంటూరిసీమ పూర్వరంగము... ఉత్తరక్రియల నెఱిఁగించు గుంటూరిసీమ, ఉత్తరరంగము, వీరీ చండా లపుబని నేలచేయవలెను. చివుకుల అప్పయ్యశాస్త్రులు?... మనోరంజనిమీద మామిడికేడు,... తురకదాసరికి ఈతమజ్జిగన్నట్లు, అప్పయ్యశాస్త్రీ తురకతెలు గుకు” వెర్రిప్పయ్య, ... తిరుపతివేంకటేశ్వర మేళంలో యితడో హంగు దారుడు, - చీవాట్లు తినకు “వేశ్యవిధమున ... వీరు నింద్యులగుట చాల శోచ నీయముగానున్నది. నియోగిశిఖామణులనియు... య... యుఁ దెగబొగడు చుండిరి... గంగిరెద్దులవాండు... వైస..., యిచ్చిన ఎట్టియధముఁడైనను వానిని మహారాజు... అని పొగడుచుందురు అట్టి మతమునే తమరపలంబించుట చాల శోచనీయము” ‘ప్రాతలంజలు వీరమాతలైరి’ “తిరుపతివేంకటేశ్వరులు... వేశ్య మాత కప్పయో చెల్లెల్యోయైన ప్రజ్ఞచే నిరసించుచు... యనుకూలులైనవారిని బెద్దబొగడుచు ‘గంజాయిపోకురా, సారాయిపోకురా, బాపనోడ్లందల్లా పెద్దోడుతాగలేద’ అను పాటలుపాడుచున్నారు. “చీ, చీ, యని నిరసించ శోచ్యస్థితిలోనున్న యభినవసరస్వతిని” ఆయన (వీర్పూరి నుబ్బయ్యగారు) తి॥ వెం॥ల, నెక్కించి యనృతమహిషములంబూనిచి పాపపుబండిదోలుచున్న మహానుభావుఁడు, అయ్య గంగరాజుగారు: 2 గంగరాజుగారు, ఓహోగంగ రాజుగారూ?? మురిగినకాలును మూసిపెట్టుకొని ‘మీగుండూరుసీమ’ సలా ఘులు చేయుచున్నాను. క॥ మస్తానునామకుండ ... మహమదునుతుండ” “గాని స్వయంపాకివాని పర్యవూన్యశతకము,”

చుచు యెక్తాయుక్తజ్ఞానము నవలకు నెట్టి పాటుపడుచున్న 'హితకారిణి' 'మనోరంజను'ల యందలి పర్వతప్రాయములగు దబ్బుటల నిందుదాహరించి ఖండించుటకు మీరేసమ్యుతంపరు. లోకులహృదయమునం దవి యేతీరున నెక్కియున్నవో సుంత తెల్పుటవలన నాపత్రికాద్వయమునకుఁ గొండొక వివేక మబ్బవచ్చునని యెంచి దిశ్మాత్రు మందులకు సాధకములగు నంశములు గొన్ని యుదాహరించెదము.

12th August 13.

(1).....మఱియు హితకారిణి, మనోరంజని యీ రెండుపత్రికలు మీ కపయశస్సును గలిగించుటకై గంఁజముఁ గట్టికొన్నట్లు దోచుచున్నది. జూలై నెలలో

 ఇట్టి తప్పుడుకూతలు కుప్పతెప్పలు, ఈ స్వయంపాకీవాఁ, డేవరో యెఱుఁగుదురా? స్వయంపాకుల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రికి వచ్చిన పాటివి.

(మనోరంజనిచేయు నధికపరంగము దిశ్మాత్రము.)

ఓ యెండుగండి కవులారా, జైలులనరయఁడయ్య, భరణంబునకు దావవై వుండయ్య, ఒడలెరుంగనిసివ మిప్పుడుండఁదగునె, చీచీ? యనిప్రజ్ఞాతిశయం లేవ గింపఁగ నేతావున సభయటన్న నింక నేగకుడీ 'వారు (తిరుపతి వెంకటకవులు) వ్యర్థముగా మాపై మిడుతుదురు, నీ యిజారులో నాపైజారున్నట్లు వారిపుస్తకములో వీరి పద్యమెట్లా" "వారి (తిరుపతివేంకటేశ్వరుల) యీతలవంపు చైదముల" "అమ్మదగ్గఱిగ్రిందఁ దొంగున్న నేమి అమ్మదగ్గఱి నేలఁ దొంగున్న నేమి" "లేని మగతనము నాశించియెగద? తమలో నొకరు మీసమంచుకొనిరి" "పాగా, పంచామాచి పాపరాజువనుకొన్నాను, పేర్రాజువంటోయ్! యీర్రాజూ, "చీ? పహ్? యెంతబద్దె ఈబద్దెనువీరు (తి॥ వెం॥ కవులు) మాయంటిపారుగు బుచ్చమ్మ కడ నేర్చుకొని యుండవలెను. మాచిన్ననాడు మా పారుగున నొక సద్రాప్తామ్మఁడు నివసించెడివాడు' ఆయనభార్య బుచ్చెమ్మ కొంచెం పై యాటకతై..." "పండితరాయలు తిట్టెంగాని తమవలె బూతులు తిట్టి తన్నులు తిని....."

 ఇట్టి వెన్నేకలపు, పాకము ముదురుచున్నది. ఇందు మొదటివేవో కొన్ని తప్పు దక్కినవి పత్రికాప్రవర్తకుని స్వహస్త లిఖితములు నుడీ, ఇతఁడుగూడ నొకసత్య నివేదకుడే, ఇతఁడును విమర్శనకర్తయే, ఇతఁడును మానిసియే??? ఔరా! కాలమహిమ, శాంతంపాపమ్.

వేలవడిన మనోరంజనిలో పత్రికాధిపతిగారు తమ గుర్తింపును గ్రంథము సంతకు విమర్శింతుమని వ్రాసియున్నారు. చూచుకొనెదముగాక, 'యతోధర్మస్తోజయః' చూడఁజూడఁ గొందఱు మీ యమూల్యమగు కాలమును వ్యర్థపుచ్చఁ జేయుటకై పూనినట్లున్నది. ఇంతకు నిది కాలమహిమ..."

ఎ, యస్, రామకృష్ణులు.

5489 Regimental Bazaar
Secunderabad (Deccan)

అమరావతి 10-2-14.

"హితకారిణి" యను ఏలూరులో ప్రిచురింపబడుచుండు వారపత్రికలో యిప్పటికి వారమునుంచి అనగా ది 14-12-13 తారీఖు పత్రికలోయున్నా, ది 1-2-14 తారీఖు పత్రికలోయున్నా 'పాతగొడకు పూత చక్కన' అను హెడ్డింగుపెట్టి వ్రాయుచుండు అవాద్యపువ్రాతలను తమరు పత్రికాముఖమున చూచియే యుందురు. యిట్టి యప్రస్తుత ప్రసంగమును జరుపుచుండు ఘనుం డెవడో 'సశేష' మని వ్రాయుచుండుటచే దెలియకుండానన్నది. ఇంత మాత్రపు కారుకూతలు వ్రాసినంతనే...యిట్టి తప్పుడువ్రాతలు వ్రాయుచుండు మహానుభావుడెవడో తమకు తెలిసినయడల తెలుపవేడెద.

జానపాటి నెంకటప్పయ్యవ్రాలు.

ఏలూరు, 6-8-13

...మనోరంజని దుడుకుగ వదరుచున్నది. చూచితిరా?.

మె. కృష్ణమూర్తి.

జానపాడు 7-9-13.

..."హితకారిణి మీరు చూచుటలేదా, వాగుడెక్కువయినదే?

జా|| పట్టాభిరామశాస్త్రి,

లోకులముఖప్రాయముల నట్లుంచి తోడిపత్రిక లగు సుదర్శిని మొదలయి నవి వీరల పోకడల నెట్లు నిరసించుచున్నవో చూపుటకూడఁ బ్రస్తుతము కాకపోదు.

౪

(1914 సం॥ జనవరి 1 వ తేది సుదర్శన పత్రిక నుండి)

విజ్ఞప్తి

అత్యులారా ! దేశము చేసుకొన్న పాపము చొప్పున నిప్పు పెచ్చట జూచినను మనోదండి, కవులు మిక్కుటమయి గురుకులవాసపాఠపఠనాది పృథాశ్రమము లక్కరలేకుండనే సులక్షణసారనామక గ్రంథమాత్రశరణ్యులయితగుదునుని ముందునకు వచ్చుచున్నారు. తమ రాడుకొనుమాటలనే గణములను ప్రస్తరింపుకొని యందిమిచ్చి పద్యముగా పాదుపునెట్టిన వాఁడెల్ల కవియగుచున్నాడు. ఇందంతగాఁ దప్పలేదు కాని తానాస్థితిలోనే యుండి తనతోడి బాలికులతోడనే సల్లాపములాడికొనక విశేషించి పెద్దకుండల కనఘ్న పెట్టఁజూచుచు భాషావ్యవసాయమున గడిచేరిన నెట్టి పండితకవులనేయుఁ బూచికవులవలెఁ దీసివేయుచు నొడలెఱుంగని సిపములాడుచున్నారు ! ఇందుకుఁ గారణ మిప్పు డీతెగ యెక్కువగుటయు నాతెగ లేక్కువగుటయే ! వినితవాణి కిప్పుడు కాలదోషము పట్టినది. ఈపత్రికలలో నప్పుడపుడు తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులంగూర్చి చర్చించబడుచు వచ్చినది. తత్సందర్భమునఁ గొప్పరపు గవులను గూర్చి కూడ నొండు రెండు సారులు వాయించినది. ఈ పత్రిక యుద్దేశము పొందిత్యము నభిలషించుటయేకాని వేరుకాదు. ఈ తిరుపతివేంకటకపు లెట్టివారో కనులనైనఁ జూడలేదు కొప్పరపువారి సంతకుమునుపే చూడలేదు. పరిచయ మున్నప్పుడుగదా స్నేహవిరోధము లేర్పడుట, అదిలేనప్పుడవియు నుండవుగదా ? ఇట్టివిషయములో డిశంబరు 14 వ తేదీ హితకారిణిలో “సుదర్శనీ పత్రికాధిపతి సోదరకవులను దిట్టినట్లుగా” అను నీమొదలయిన వాక్యములుకొన్ని సశేషవ్యాసములో నెవ్వరో వ్రాసిరి. ఇట్టి యన్యాయము? సోదరకవులను దిట్టినదెప్పుడు ? తారతమ్యచర్చ చేయుటయెల్లఁ దిట్టుటయేనా ? ఈ సోదరకపులెవ్వరు ? వీరి నెందుకుఁ దిట్టవలెను ? ఎందుకు గూఁపించవలెను ? గౌరవా గౌరవము లెప్పుడుపుట్టును ? తదనుభవమునిఁగఁది బుట్టును. ఆయనుభవ మెట్టిది ? తద్గ్రంథపఠనరూప మయినది. తిరుపతి వేంకటకవులమీఁద గౌరవ భావమేలగుదురవలెను ? వారిగ్రంథములను బఠించుటవలన, ఆగ్రంథములలోఁ గవిత్వవస్తువు నుండుటవలన. కవిత్వవస్తువన నేమో ? పృత్యేక మొకగ్రంథము వ్రాసినఁగాని యిక్కడ స్ఫుటగుణుపఁజాలము. అట్లే కొప్పరపువారుగూడ పదిగ్రంథములు రచించి మన కనుగొనించునందు అప్పుడు గౌరవాగౌరవములు

స్థిరపాతము, రెండు బంగారు కణికలు, వన్నె గట్టవలసి వచ్చినప్పుడు నికర
 పలము (గీటురాయి) పై నొక్కరేఖయే కానవచ్చుచుండెను. రెండవది స్వరూప
 శూన్య మయి యుండెను. అప్పుట్లఁ జేయవలసినదెది? గీటురాతిపై రెండవ
 కణికగూడ నొకింతగీసి చూపరాదా? అప్పు డేతగవులు నుండవుగా! అది యే
 లూకో రహస్యముగ దాచిపెట్టి ఊరక “నాకణిక పదియార్వన్నెవచ్చును.
 తక్కినవన్నియు దీనికి దిగదుడుపు” అని బూకరించనేల? వారి కవిత్యము విన్న
 వారికిఁ జాలదా? యని చెప్పవత్తురేమో? “వారువిన్నారు వీరువిన్నారు” రని
 యిమూజివానీ సాత్యములెందుకు? నాల్గుగ్రంథములీవలఁ బాటవేయరాదా?
 అనియే పోరాడునుగా! కావున నోపాంజ్ఞాలారా! సుదర్శనీపతిగొకాధిపతి తిరు
 పతి నెంకటకవులను ఆకాశమున కెత్తుచున్నాఁడనియుఁ గొప్పరపువారిని దిట్టు
 చున్నాఁడనియు, నిత్యాదులు వ్రాసి స్వచ్ఛపత్రములఁ గళంకపటవలదు. దైవ
 సాక్షిగా నిండెవ్వరును నాకు హితులుగాని అహితులుగాని కారు. ఇదిగాక
 నేనొక్కఁడను ఆకాశమున కెత్తివంతమాత్రమున నిస్తేజస్కులు ప్రకాశవంతు
 లగుదురా? లేక తృణీకరించినంతమాత్రమునఁ బ్రకాశవంతులు నిస్తేజస్కు
 లగుదురా? ప్రాజ్ఞలోకమున నేదియో స్థిరపడి యుండనేయుండినది. ఇంతకును
 లోకమంతయుఁ బక్షపాతమయమైయున్నది. తారతమ్యజ్ఞానము పోయినది.
 సత్వాండిత్యమునకుఁ గాలదోషము పట్టినది. నేతిబీటకాయలోని నేతితో సంత
 ర్పణములు చేయుచున్నారు. అయిన నోయధునాతన కవినామకులారా! దైవ
 పదార్థము తన విలాసమును దెలిసికొనఁ దగినపాంజ్ఞాలను మచ్చునకైన నచ్చట
 చ్చట దాచియుంచకపోలేదు. వాణి యొకరిసామ్ముగాదు. ముఖేముఖే సర
 స్వతీ. కాని, విభక్తిప్రత్యక్షానమయినను లేక రామశబ్దమైనను దెలియక
 యొండురెండు తెలుగు పాత్రములుచూచి యందందలి ముక్కల నేరితెచ్చి
 యతుగుఁబెట్టుచునుండువారు, వ్రాయుటకుఁ బ్రతిక లందుఁబాటుగా నున్నవి.
 గదాయని ఉభయభాషా నిరాఘాట పాండిత్యమును సంపాదించి యావ్యవ
 సాయములోఁ దలలు చితుగఁగొట్టుకొని ప్రణకిణాంకదేహులయి యున్న విద్యా
 కర్మకులను గుడ్డిగవలక్రిందఁ వీసివేయుచున్నపుడు మానవసామాన్యస్వక్తికి
 చూటట గలుగదు. కావున నవధారుఁడు! ఎంత చచ్చుకవిత్యముఁ జెప్పఁబూని
 నను అకారాకారసకారాంత భేదములు, ధర్మధర్మ భేదములు, మున్నగు సామా
 న్యవిషయము లయినను దెలియవలసి యుండెను. అందుకుఁ బంచకావ్యజ్ఞాన
 మయిన నుండవలెను. అంతమాత్రపు శ్రమకైనను ఓర్వలేక తీరి కూరుచుండి.

యూరక తేరగా విద్యో పాముఖ్యత సంపాదించవలెననెడు దురాశచే వికట వాదములు చేయుచు బొల్లి కవిత్వములు చెప్పుచు వాణీవ్రసమ్మల గడ్డి పఱకఱ వలె దీసివేయుచుందురేని అట్టివారి ముక్కలు పిండి తద్రుధిరబిందువులచే భూదేవికి దర్పణము చేయుకై సజ్జీకృతాంగుళిపుటులు కొండఱు అపరిమితులయి యున్నారని యిప్పటి యమిధునకృత్యప్రసవలాభాభిలాషు లెఱిగి యుందుగ్గాక. లజ్జ యనునది నిఘంటువులలోనైన దర్శన మిచ్చుగాక. “మహారాజ సుతావాసి న నూతే— వినా” మహారాజసుతశ్చ—పి నకవిః పాండితీంవినా.

(1914 సం॥ ఫిబ్రవరి అభినవ సరస్వతినుండి.)

నీ తి బోధ

మనోరంజనీ పత్రికాసంపాదకుడగురావుగారు తమ మృషావన వంబులు గుంటూరుదీప, ఆర్యమతబోధిని, సుదర్శిని, పత్రికలలో సవిశేషముగఁ జర్చింపఁబడుటాది, కనిపాక మసీబూనికొనినట్టుల సరసమగుమార్గమున విమర్శింపఁజాలక కడకు వాగ్ద్యయముఁ జేయుచున్నారుపత్రికలలో మూఁడుపాళ్ళు తిట్లుతప్ప మఱియేమి కానవచ్చుటలేదు వీరికి సద్భుద్ధి గఱపువా రనేకులు గలరు గాని, వారు కులాభిమాను లని యపలాపింతురేమో యని మఠాంతరుల (వైష్ణవుల) మగు మేమే వీరి కీవిధమున నీతిగఱపుచున్నారము.....

క. మునుబ్రహ్మ ద్వేషంబునఁ, జనినాఁడవు కొన్నినాళ్ళ సత్యంబును గన్గొనఁజాలక నేడకటా, ఘనుఁ దిర్పతివెంకఁజేతు గర్హించెదవే!

ఉ. పత్రిక చేతనుండెనని వ్రాయఁగఁబోకు మనత్యముల్ సదా
పత్రపవీడి ధీవరులఁబైకొనఁబోకుము చేతిమీఁదుగాఁ
గృత్రిముముల్ లిఖింపకుము కింకవిమత్తగజేంద్రసింహు లో
కత్రయభాసమానవర గర్జితముల్ విని మిన్న కుండుమా!

చ. తెలిసియు నిద్రొబోధకుము దేవుఁడొకండుఁగిలఁ డటం చెదక
దలఁపుము పుణ్యపాపముల ధ్యానముఁజేయుము కూలికిక విసం
దెల్మినిఁ గోరిలఁబోకుము కపీశ్వర వైరమువల్పఁబోకు మీ
తెలివిడిఁగూర్చుచున్న బడఁదిట్టకుమయ్య! గుణంబెఱుంగుమా.
శేషాద్రిరమణకపుల్లు

మునుపు 'దర్బారువతి'క' చాలనవ్యక్తముగాఁ బ్రతిపించుచుండెడిది. కర్తవ్యమున నది యంతరించినది. పదపడి దానిభారమును పహించి నియతముగా ప్రయోగించున్నవి 'హితకారిణి' 'మనోరంజనులు' వీనియందలితప్పుడుఁబ్రసంగమునకు రోసి కొందఱుపాక్షిణ్యముందలింపులనువ్రాసి పగవర్తకులచేరనే పంపుచుండిరట. కాని వానినిగూడ స్వీకరింపవలసినభార మీపత్రికల కుండుట న్యాయసిద్ధమైనను నిది *స్వీకరించుట లేదట. సోదరపక్షీయులు దేనిని తిశెం|| కపులపక్షపుఁబత్రికగా నవలపించుచున్నారో, ఆయభినవసరస్వతిగూడఁ బ్రచురించుటలేదట? హితకారిణిమనోరంజనులలో నేయే పేరులతోఁ దప్పుడు ప్రసంగము వెలువడుచున్నదో, అందుఁ గొందఱయోగ్యతను నిర్ణయింపఁ దగునంశములను లోకమునకుఁ దెల్పినచో వారివ్రాతలతత్త్వము తెలుపకయే బోధపడవచ్చునని యెంచి కొందఱుట్రిసందర్భములను దెల్పుచుఁ గడు మృదులముగా వ్రాసిపంపుచువచ్చిరట! వ్రాసినవిషయములు యథార్థము లనుటకు లవమును సందియములేదట! అందుల కితరులసాత్వము లక్కయేలేదట! ఎవరినిగూర్చి వ్రాసిరో వారే యొప్పుకొనఁ దగియుండునట! ఆయాసంగతులు పదిమంది పెద్దమనుష్యులు గలవివాహపునభలు లోనగు ప్రదేశములకు సంబంధించినవి కాని పరమరహశ్యములు గావట. అట్టి బహిరంగ సందర్భములను గూడ నభివవ సరస్వతి ప్రచురించుటకుఁ గొంకి 'యేకజ్ఞునివృత్తి' నదియే కాలనని యుపేక్షించుచున్నదట. వ్యాసప్రేషకులీతత్త్వము 'నెఱుంగక మానేర వానిని బ్రకటింపవలసిన దని పార్థనాపూర్వకముగాఁ బంపుచున్నారు. సత్యనిర్ధారణాతత్త్వదులగు నవ్వారికి మాకృతజ్ఞతా పూర్వక నమస్కారముల నర్పించుచు గంధవిస్తరభీతిచే నవ్వారివిపులవ్యాసములను వదిలి యయ్యనఘుల నాములులలోఁ గొన్ని మాత్రమిట నుదాహరించుచున్నారము.

- (1) చింతామణి రాజగోపాలకవి (2) చేపూరి లక్ష్మణకవి, లోనగువారు. వీరిలోఁ గొందఱభినవసరస్వతియం దారోపించిన దోషమును దెలుపఁదగు

.. దీనిని హిత కారిణికిఁ బంపించియుంటిని. కాని యది ప్రచురపడలేదు. తిరిగి వ్రాయలేక యీచిత్తునే తమకు పంపించితిని.

చివుకుల అప్పయ్య.

ఈయన దేనిమాకడనంపెనో దానిని విస్తరభీతిచే వదిలితిమి,

ను త్తరములలో నొకటి రెం డిట నుదాహరించెదము.

“ యీ... రావు యిదివరకు తమ నోటినులోనికి వచ్చినవాడే. యీతడు మా పల్లెటూళ్లలో మిగుల గప్పాలు గొట్టుచూ “వారనగ నెంత వీరనగ నెంత” యనుచుండును ఇట్టి వీనికి నేటికి తగిన పొయ్యిత్తము జరిగినది యీ సంగతి పత్రికామాలముప నెల్లరకు నెఱిగించుట సర్వోత్తమమని నా యభిప్రాయము”... పట్టాభిరామశాస్త్రి గారు యిట్టి విషయములలో శ్రద్ధపుచ్చుకొనరు. అనేక పిచ్చి పత్రిక లీ కాలమందు ఓంకారం గురవరాజు మొదలగువారి పిచ్చి వ్యాసములచే నిండుచున్నను... అభినవ సరస్వతి సాహసింపకున్నందులకు చింతిల్లుచున్న వారము. యీ గాధను... తమ గుంటూరు సీమయందుగాని ప్రచురింప జూర్గించుచున్నాను చేపూరి లక్ష్మణకవి 8-2-14.

“ చింతామణి రాజగోపాలం వ్రాసుకున్న విజ్ఞాపన..... ప్రస్తుత కాలమున గాకవు లెందరో తమ యశస్సునకు లోటు గల్గింప యత్నించి నోటికి వచ్చినయట్లు పత్రికలలో గీకుచున్నారు. అట్టి పిచ్చి వాగ్దలనెని బెరుగనిచ్చుటంత మంచిది గాదనుట జగద్విదితమేకదా! కాన నటువంటి తప్పుడు వాగ్దలకు మీరు జవాబు నొసంగుట సమంజసము కాదు గనుక నన్నుబో ట్లందులకు తగియుండునగదా? యీ సంగతి నెఱిగియో యెరుగకయో పట్టాభిరామశాస్త్రి గారేదేని వ్యాసమునుగాని, పద్యములనుగాని, సహేతుకముగ వాగిని పంపినను బ్రచురింపక మిన్నకొనుచున్నారు. అందుచే ‘హితకారిణి’ మొదలగు పిచ్చి పత్రికలకు జవాబులు రాక నిలవ యున్నవి. యింతయేల యీమధ్య..... గారికి... వలన కలిగిన పరాభవమును క్లుప్తముగా వాగిని పంపుకొని యున్నాను. అది యేమగునో తెలియదు ...”

చింతామణి రాజగోపాలం. 14-1-14.

పత్రిక యనగా వివేచనాజ్ఞానము కలదియే గాని యన్యము కానేరదు. ఆంధ్ర, కృష్ణ, సువర్ణలేఖ, లోనైనవి మొదట నీ శాఖాభిమానుల తత్త్వము నెఱుంగకయో, అభిమానులలోని పురుషులలోఁ గొందఱు కార్యస్థానముల నుండుటంబట్టియో మోసపడి పదపడి కన్ను తెఱచి యిప్పు డిప్పు డీ గొడవనుండి విరమించినవి, కాని విరమించునప్పుడు పై పత్రికలలోఁ గొన్ని చాల నయ్యక కముగా విరమించిన వని వ్రాయక తప్పదు. ఆయీ సందర్భము, వేమవరపు.

ప్రీతికలో వారి వారి స్వహస్త లిఖితములగు జాబులవల్ల నేతెలిసికొన వచ్చును. అది యటులుండె, సృక్యతము

క....మటియెఱిగి యెఱుంగనేరని, కఱటిం చెలుపంగఁ గమలగర్భుని వశమే. (భార-అది-ర-అ)

అను తెఱఁగున వర్తించు పత్రికల రీతిం దెలుప నందలి వ్యాస మొకటియే మదాహరింపక “ నీటిలో గేదెను బెట్టి బేరము చెప్పట యుక్తము ” కాదని స్థానీపులక న్యాయమున నాయయుక్తప్రసంగము కొంచె ముదాహరించి చూపుచున్నారము.

(1914 సం॥ 4-11 వ జనవరి లేవీల పితకారిణి నుండి.)

...మరి నాల్గు దినములకు కవుల కంకణముల సభ జరిగెను. ముతక సామ్య చందమున “ ఎక్కడో కొడితే ఎక్కడో రాలిన వన్నట్లు ” ఎక్కడ వేమవరం? ఎక్కడ గుంటూరు? ఎప్పటి అవధానం! ఆహా గుంటూరుసీమను పడె తిట్టిన దిట్టకవులకు తిర్గి గుంటూరునందు నిట్టి కంకణములు దగిలించుట చిత్రము. చివరకు యిట్టి గుంటూరుదేదిక్కయ్యగా యీ కవులకు!.....అనగా దీని కంతకు కారకులు గుంటూరు వైదికోత్తములు గొండలని యూహింపనగును. ఈ రోజు లలో ఒక చిన్న పిల్లనాడైన ఒక పనిని చేస్తే ‘ భ్యాంతుయ్య ’ అన్నట్లు ఉండే అంటె మెడల్లు, కడియాలు, గాజులు, ఉంగరాలు, తాటిబొట్లు, మున్నగు బహుమానాలు. పూర్వకాలంలో యెంతో గొప్ప పండితుడైతే దుస్సాలుపలు బహుమానం యిచ్చే టప్పటికి యెక్కువ. నక్షత్రకుడు.

ఏ ‘ నక్షత్రకుడు ’ యేదియో వాగ్దానం యనుడు ఇంచేమి స్పష్టం యనుగు నంశ మున్నది. ఇందు నక్షత్రకుడింకను నెంతో *సోదా శిల్పం

గుంటూరు గుబుగుబలు. సానిపాట, కవులు.

* ఈ నెల 16 తేదీ రాత్రి 9-30 గంటలకు బెంగళూరు నాగరత్నం పాటకచేరి జరిగి యుండెను.... ముందు కవులకు గంకణాలు తగిలించి తరువాత రాత్రి సానిపాట అని అనుకున్నారట. కాని యేకాగ్రణమునల్లనో ముందు పాట జరిగినది. 20 తేదీని కవులకు కంకణముల బహుమానము జరిగినది. రాత్రి సానిపాటకు కవులు హాజరై..... అదిగాక యొక చక్కని సిద్ధాంతమును చెబించిరి. సానులు వివాహమే చేసుకొనినచో జనులకిట్టి యానందమెట్లు

చెప్పెను. అది యటలుండె, ఏమైనను 'హితకారిణి' పరచురించు నితరవ్యాసములకన్న భాషావిషయమగు నికృష్టతలో నిది చాల మెఱుగు, ఎట్టి బూతుఁ గాతలేని యిది ప్రచురించెడి నను రహస్యము నీ 'సక్షత్రకుఁ' డెఱుంగఁ డని తలఁచెదము, లేనిచో నిరఁ డింత మృదువుగా వ్రాయఁడు, మఱియు నీవిచార గర్హిని విచారమును బ్రచురించిననాటి "హితకారిణి"యే వేటొకట నీక్రింది యక్కరములను బ్రచురించినది.

“ఈ నెల 18 వ తేదీ రాత్రి 3 న్నర గంటలకు శ్రీరాజా మంత్రిపర్గడ భుంగరావు బహదూరివారి జ్యేష్ఠపుత్రికకు... పాణిగ్రహణ మహోత్సవము.

కలుగుననియు అందున సానులు వివాహము జేసుకొనక యిట్లుండవలెననియు దీవించి మరీ కూర్చొనిరి. ఆహా! ఎంత నీతికోవిదులు..... ఇంతకు 'మూలాటి వారు లేరు' అనే గర్వం యున్నంత వరకు సత్యము (తి॥ చెం॥ ల) కనులకు గోచరముకాదు.....”

 సక్షత్రకుని ప్రలాపము దిక్పాత్రము చూపబడినది ఈప్రలాపమునకు నాటి గానప్రశంసాపద్యములకును గల సంబంధమును వివేచకులు నిర్ణయించుకొందురుగాక యని నాఁడు మానోడివిసపద్యము లీక్రింద నుదాహరించుచున్నారము.

తా. గానంబుకొ వినునేర్చె కా కనదు నాగస్త్రీలకుకొ గాన వి
ద్యానైపుణ్య మటంచు జెప్పికోనువార్తల్ మాపఁగాఁ బుట్టె నే
దో నాగాంగన యంచు లోపలఁ దలంతు ర్నిన్ను ; నీగానవి
ద్యాసందామృతవాద్ధిలో మునుఁగు నార్యశ్రేణి నాగాంగనా!

తే. గీ. స్వరమురాగమ్మ పురుషుల సరణిఁ దోచు
మధురిమము పూవుబోడులమాదిరి నొప్పు
చాటుగా నాగరత్నము పాటినన్నఁ
బురుషుఁడో లేక కాంతయో యెఱుకవడదు.

తా. పాడుచు రెండటో యెటులు పాడిననుకొ 'మగవానిగానముకొ
జేడెల సంస్కృతంబును రుచింప' వటంచు వదించె మున్ను నే
నాఁడల శూచికుం డనృతవాదిగ నే టికిఁదోచకున్నె ! పూఁ
బోడులు నాగరత్నమును బోలెడువాం డుద్దయింప కున్నచో

జరిగెను..... సోదరకవులకు మణిఖచిత స్వర్ణపతకములుఁచెటియొకటి శ్రీరాజా
గారిసంగిరి... బిరుదము నిచ్చిరి”

‘నక్షత్రపుకుని’ తుట్టతుదివిచార మీ ‘సోదరుల’ బిరుదప్రదానాదులకుఁ
దగులకుండుఁగాక. అది యటులుండె, నీహితకారిణి ననుసరించి మేము సవరింప
చలిన దొకటి కలదు. పూర్వరంగపీఠిక 2 వ పుటలో—

‘తిరుపతివెంకటేశకవిధీరులఁ బెల్వెద మిమ్ముఁ బెల్వెదక’

అని సవరించితిమి. ఇంతకన్న హితకారిణీమనోరంజనులలో గణింపఁదగిన
యంక మిందుకయుఁ గానరాదు, పూర్వరంగము 51 వ పుట 28 పంక్తిలో

వేమూరి నృసింహశాస్త్రి, శతావధానీ,

అని సవరింపదగుఁ, అందులకుఁగల బీజ మీక్రిందియుత్తరము తెల్పును.
“శ్లో॥ తేచిచ్చిప్రతి వెంకటేశ్వరకవీ... గురుతాపేతూకవీసంశయే॥
శ్లో॥ తెనాలిపుర్యాం శివరామశాస్త్రి, ప్రవర్ణితే సాధు శతావధానే॥ అరీరచం
పద్యమిదం సభాయాం, ప్రశస్తిపద్యే వ్యతిహృష్టచిత్తే॥

వేమూరి నృసింహశాస్త్రి, శతావధానీ

శా. పెండ్లాడక పలె వేశ్యలందురకటా ! పెక్కండు; రీజాతికిక
బెండ్లిండే యగుచో సుధామధురిమ ప్రీడాకరంబౌనటుల
చెండ్లంబోలు స్వరంబులక విసరుహళిక రాగముల్ వాడుపూఁ
బోండ్లన్ జూచుట గల్గునే సభల నెప్పున్ నాగరత్నాదులన్ ?

చ. అవలశిరమ్మలున్ జలన మందఁ దొడంగెడి ‘నాగరత్న’ మన్
విచికిలగంధిగానపుఁ బ్రవీణత, కన్యనిమిత్తమై సదా
ప్రచలనమందు శీర్షములపాటులు వాకొననేల ? సద్యచో
రచనకు నట్టి గానపుభరమ్మునకున్ జగమెల్ల నూఁగెడిన్.

ఉ. “రాగములేదు నా” కను విరాగి మనమ్మునమందు సైతమున్
రాగము పుట్టఁ జేయునదె రాగము; రాగిమనమ్మునం బెటో
రాగము పుట్టఁజేయునది రాగమె ?” యన్ వివరం బెఱింగి తా
నాగమణిగళంబు గలనాదము లీనె మనోహరమ్ముగన్.

తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు

‘హితకారిణి’ లో సంతమాత్రమేని గణింపఁ దగినయంశము కలదు గాని ‘మనోరంజని’ లో లవమును గానఁ బడలేదు. దానిపోకడలు కేవల కుతంత్రము లకుఁగాఁ బాటుపడుచున్నఁ ఆయంశ మీక్రిందిపంక్తులు తెలుపఁ గలవు.

(15 జూలై 1913 సం॥ మనోరంజనినుండి)

“...చూడలేదా- గుంటూరు మ మొదటనే నియోగు లందఱు స్త్రీల నియు, వైదికులందఱుఁ బురుషు లనియు, దమ : గొంత బయటఁ దెట్టుకొనిరి...”

ఇది తనవలెఁ దెల్పితక్కువగా శాఖాభిమానమును వినియోగింపని సహృదయులగు నియోగిశిఖామణులకు ‘పుల్లింగములు’ పెట్టుతలఁపుతో వ్రాసినవ్రాతఁ భవతు, వ్రాయుఁగాక, నియోగివైదికుల యొకమత్యమును బోధించుచు సాక్షాత్పరదేశతనుగా నియోగులను సంభావించిన యుచమానకల్పమునం దేదో దుర్భవని నాపాదించుచున్న యాపత్తికగాని వేటొకటిగాని యీషమమున కంతకన్నఁ జక్కని యుపమానమును సేకరించి చూపినచో మే మద్దానిని శిరసావహించి నిద్దుకొనుచున్నారము. ‘ఆ’ అంటే అపశబ్దము ‘ఊ’ అంటే, ఉపశబ్దము, నారాయణా, అంటే, బూతుమాటయునుగాఁ బ్రసంగించు జ్ఞానలవమర్చిదగ్ధనిశంక యగుటచే ‘భందానురోధమున’ ముత్తరింపఁబడియె, తగిన సహృదయు లెవరేని యడుగుచో * సాంఖ్యమతానుసారమునఁగాని, † దేవీభాగవతశీలేఁగాని, ‡ ఆలంకారిక మతసందర్భమునఁ గాని యియ్యెడ వ్రాయవలసిన ప్రమాణములు చాలఁ గలవని విజ్ఞులరయదురుగాక. పనిలోఁ బని. మనోరంజని, హితకారిణి లించుక యుత్తర మీఁదగినదని తలఁపఁదగు వేటొక షయమును గూర్చి బుక్కించినవి. అది యాక్షింది సందర్భములనఁ దెలిసికొనఁదగు.

* (1) అజామేకాం లోహితశుక్ల కృష్ణాం బహ్వీంప్రజాం జనయంతీగోం రూపామ్॥

† (2) శ్లో॥ బ్రహ్మాదయస్సురగణా నతుకిం యపత్యః...శ్లో॥ త్వంనామే పుమాన్ నచ పుమాన్..... (దేవీ-౧- స్కం) శ్లో॥ నామేహం స్త్రీ సపు మాంశ్చాచం నక్తి బం.....(దేవీ-3 స్కం,)

‡ (3) తద్విన్న త్వేనతి తద్దర భూయోధర్మవత్త్వం సాదృశ్యమ్॥

(పరిషత్పత్రికనుండి.)

పరిషత్పత్రికాపాఠకోత్తములారా!

2 సంపుటము 2 సంచిక చిట్టచివర నాపద్యములలో

(1) “అష్టభాషలకు” అను నీసములో గీతి తక్కువ చక్కనది “సర్వభాష్యతకము” నుండి యనువదించబడినదని యెఱుంగవలయు

దివాకర్ణ, తిరుపతిశాస్త్రి.

(1913 వ సం॥ నవంబరునెల 1 వ తేదీ నుదర్శిని పత్రికనుండి.)

“మా “రోజు” మంచిదని- పట్టపగలే కన్నమా” అను స్థూలదృష్టి వ్యాసమునుజూచితిని. అందు మీరు “నాయాసంశయమును నివారించుటగాక” అని చనువరులను గోరుటయెగాక తుట్టతుద నన్నుద్దేశించి కొంత వ్రాసియున్నారు... “అష్టభాషలకు” అను పద్యము సర్వభాష్య తకములోనున్నను అది తిరుపతి శాస్త్రీగారికవిత్వమేను. ముమ్మాటికి వారిదేను ...”

ఇట్లు, (Sd) కృత్తి నెంటి గంగరాజు.

ఇతరులదిగాని, తనదిగాని, యన్యత్రకృతమైన దానిని వేటొకచో గ్రహించు

చుట * యనువాద మనబడును. ఇందులకు ‘కాళిదాసు తిక్కన’ లోనగు మహాకవుల ననేకుల బ్రహ్మణముగాఁ జెప్పనొప్పును. అదియటులుండె. ఇతరాధీనము చేసినపద్యమును మరలనాత్మ సాత్కరించుటమాత్రము లేప్పు గాదా, అని యందులని, అవోమనునకు మే మిప్పటికిఁ జిరకాలము క్రిందటనే పరిహారమును వ్రాసియున్నారము చూడుడు

(1908 సం॥ లో నచ్చయిన నానారాజసందర్శన వీతిక నుండి.)

(పండితుండనెడి) యనునది. 2 వ పేజీలో నస్మత్కృత మయ్యును నితరకవి కృతముని విశిష్టామిమ్ము భ్రమింపఁజేయునది కలదు. దానింగూర్చి వ్రాసిన గ్రంథము విశేషించి పెరుగును. గాన నయ్యది యస్మత్కృతమే యనియును నితరకవికృతమైన గ్రంథములో మేమే పూర్వము దానిని సంస్కరించునప్పుడు కృతినాయకుఁ డందులకు నిందులకు నొకఁడేయగుటచేఁ జేర్చితిమనెయ్యఁ జదువరులూహించి మాపద్యమును మేముతిరిగియ బుచ్చుకొన్నందు

“సిద్ధస్య కథనమనువాదః”

లకుఁ దత్తద్రవ్యాపహరణ దోషమునే నూయందాపాదించి గృంథచార్యదోషము నాపాదించుకుండఁ బ్రార్థితులు.

ఈ పంక్తు క్షప్పటికి రి వత్సరముల క్రిందట వ్రాసినవి గాని నేటివి కావు. ఈ సంప్రదాయముంబట్టియే మా 'గురుదక్షిణ' లోని సీ॥ మొదలంట నడుగంటి మూలమూలల నుండు వేదశాస్త్రములు వెలికివచ్చె

అను సీసపద్యము శ్రీకృష్ణాపత్రికవారి కవిత్వముకాక మాకవిత్వము కాన లసియుండును, 'అప్రభాష' పద్యమువలెనే మొదలంట, పద్యమునందును నిటీవల గీతి మార్పబడినది. ఆయీయంశమునకు 28 అక్టోబరు 1910 సం॥ తేదీ కృష్ణాపత్రిక చూడఁదగు, ఇంతవఱకుఁ దెలిసికొననంతటి తెల్పితేటలు భగవంతుడియని యప్పుడా యాయీహానిను తెట్లు ప్రసంగించినను చివ్వలేదు గాని యిట్టివారల వ్యాతలకుఁ బ్రత్యుత్తర విడుటమాత్రము మాది తప్ప కాక ఁగదు. ఆతప్ప సోదరులతోడి వాదిప్రతివాదిభాషముకన్న నెక్కుడుది కాదు, దాని కెవరు సమ్మతించుచున్నారు, ఎవ రేసడింపకయున్నారు? ఎవరు నిచాడించుట లేదు? చూడుఁడు.

ఉ. "కొప్పరపుంగవిశ్వరులకుం గలహంసితి తెల్లమయ్యె మీ రిప్పునిఁ బూని వారల జయించెద మంచు సచించుటెంతయుకొ గొప్పయుఁగాదు దీటును గోవదుతోఁ గలహంబు నేసినకొ దప్పని చెప్ప రేరును ఘనం బగు నయ్యది వెంకటేశ్వరా!

ఓకొప్పరపు సోదరకవులారా!

మ. అరరే! దున్మదపూరపూరితమహంకారహంకారని ర్భరతుండాహతిపీడ్యమానసుజనవాతక్షమాజాతనీ చరటత్కాకవిమత్తసామజకరస్సంభేదనిర్నిద్రకే సరులౌ తిర్పతివేంకటేశ్వరుల మీసాల్ పీక మిశక్య మే?

మ. కలరే! గర్వితకాకవిత్వకలనాకాశల్మదుష్పండితీ చలదౌర్బల్యవికీర్ణబాలతృణనీచగ్రాసదర్జినా ప్రలఘుప్రాణమహార్ద్రగామికుకవిస్సాయుక్కురేంగాళికిం బులులౌ తిర్పతివేంకటేశ్వరులతో బోరాడువా డిద్దరకౌ.

మ. అవురా! నిస్తలసత్వశస్త్రిఘనపస్త్రాలంకృతామెదని త్యవిరాజత్కమబంగ నావిశతిధైర్యస్తోత్రసాత్వికభా

సవిధస్థాననిరర్థపక్రటభాస్వత్సత్సభాశోభిస
త్కవులౌ తిర్పతి వేంకటేశ్వరులతోఁ గాల్ ద్రవ్యవార్ మారలే?

మ. నిమిషానేకవిభప్రబంధరచనానిర్ణిద్రవిద్యత్సమా
జమసీసాప్రియసద్రసప్రభితశత్వచ్ఛంభదత్యాదృఢటీ
పృమఖాలంకృతసత్కవిత్వవిలసత్పండిత్యగాంభీర్యదు
ర్గమౌ తిర్పతి వేంకటేశ్వరులసంగా దోమలై తోచిరే?

మ. సతతప్రస్ఫురదాంధ్రసంస్కృతకలాసందర్భజస్తీర్ణస
త్ప్రతిభాశక్తి విమోహితపృతిభటవ్రాతప్రభావాద్యలం
కృతవిద్యత్కవి మూర్ధరత్నశతసత్కీర్తిస్ఫురన్మాన్యస
మృతులౌ తిర్పతి వేంకటేశ్వరులతో మారాడనోరాడునే?

కా. చండిసత్కరుణారసాప్తకవితాసామ్రాజ్యధారయతా
ఖండైశ్వర్యశోభిమండితదిశాకాండపంచండాదృఢీ
పండిత్యాశనిపాతసాధనరిపువ్రాతాద్రినిచ్చేదనో
ద్దండూల్ తిర్పతి వేంకటేశ్వరులు వాదంచేటికవ్వారితోక.

కరవది
ఒంగోలు

}

పిశుపాటి చిదంబరశాస్త్రి,
శతావధాన

క. అను షడ్వంబుల వేగక, ఘనదీర్ఘలనత్సమాసకంబులతో నేఁ
బనిచితి వారలకడకుక, బనిబూని టిభింపరైరి ప్రత్యుత్తరముక.

చ. కవియన నెట్టిఁడో యతనికార్యమదేమొ యతండు దేనిం
దవిలిపతింపఁగా నగునొ తత్స్థితియేమొ నచో విశుద్ధి యెం
తవృత్తు నుండఁగావలెనొ దాని నెఱుంగని యట్టివారలన్
గవులన్ చెప్పచోఁ గవులు కానిజనుల్ జగమందునుందురే!

క. తెలిపితి మీకీసంగతి, నలఘుయశోభానురా! యదంతయు నీలో
కులకుం డెల్లఁపెదరియెం, చి లిన్ గ్రహియింపుఁడి విశేషములిందుక

పిశుపాటి చిదంబరశాస్త్రి.

(జనవరి 1914 సం॥ అభినవ సర్వతినుండి)

సుకవిరిపుకపోలచపేటము.

ఇంచుమించు నాలుగు సంవత్సరములనుండి శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవుల
మోదికిఁ గొందఱు పండితంమన్యు లొంటికాలిపైన లేచుచున్నారు. అందఱతాం

బూలపువూరు గీతకారయితలు, తరువాత వారు గుంటూరు నీమలోని కథానాయకులు, అటుపిమ్మట వారు వైవారల ననుకరించువారును,..... శ్రీ కవివరులపై నిపుడు మన్యులు కాలుదగివున్నట్లును గుఱించి పూర్వ మెన్నఁదో తాతలకాలమునఁ జేసిన వీరిద్విజయసముదాయమున నంతపాటివా రెవ్వరును లేమిచే నెటో కనులు మూసి గంతకట్టి యశమువడసిరినియు నిపు డెందఱో మహానుభావులు విలసిల్లుటచే వీరియాట లెంతమాత్రమును సాగిరాకున్నవనియఁ గొందఱు అభిప్రాయ పడుచున్నారు. కాని ప్రకృతపు మన మన్యులవలె శ్రీ కవివరుల దిద్విజయసముదాయమందలి పండిత శౌండులు స్వశక్తి నెఱుంగక “యేనకేనాపుష్పపాయేన ప్రసిద్ధః పురుషోభవే” త్తను శ్లోక ప్రమాణానుయాయమండలితో గణించఁబడి బుధజన పరిహాస యోగ్యత నిచ్చగింపక గౌరవపరిరక్షణము గావించుకొనిన సంగతి వారు (వైవిధముగ నభిప్రాయపడువారు) గమనింపలేకపోవుట శోచనీయమని వ్రాయు పలసివచ్చినందుకుఁ గష్టముతోఁచుచున్నది..... శ్రీ కవివరులవలని పరాధవము సహితము గంగంధస్థమై శ్రీయోదాయకమగుటంబట్టి మన్యుల కెట్లుచూచినను లోటుగలుగదు..... ప్రస్తుతపు మన వృథామత్సరగృస్తుల చారిత్ర మెంతవ్రాసినను లేఖకులకు వినువు పుట్టవలసినదేకాని యెప్పటికినిఁ దుదముట్టునట్లు తోఁచదు. కనుక నిఁకనొకపద్ధతిను మాత్రము వ్రాసి మా లేఖని కొకింతవిశ్రాంతిగలిగింతుము.

నీ. భట్టవర్మలలోన దిట్టయా నన్నయభట్టారకున కాదిఁ బుట్టువొంది
చాళుక్యసంశసంజనితుఁడౌ రాజేంద్రుతోరంపు ముంగిట దోఁగియాడి
అలకృష్ణ దేవరాయలవారిసభలోనఁ దకదింధిమంచునృత్యం బొనర్చి
తంజాపురీశునాస్థానమంటపమందు మంతుకెక్కఁగఁజాల అంతునల్చి

గీ. ఇపుడు కింకవిదంతి మృగేంద్రులైన
వరస తిరుపతి వేంకటేశ్వరుల యింటఁ
బీటనెట్టుక గూర్చుండె బృథులహావ
భావరసపేటి సక్కువితావధూటి.

సికింద్రాబాదు
8-7-1913

ఇట్లు,
చిత్తుకుల వేంకటాచలకాశ్రమి.

మామా తారతమ్యము నెఱుంగని వారెవరు? మాకుఁ దెలియకున్నను నితరులకుఁ దెలిసియే యున్నది. ఈ క్రింది వాక్యములు గూడఁ దిలకింపుడు.

సుబ్బయ్యగారిటు నుడివిరి. “శాస్త్రీగారూ! నాటిసభయందు సోదరులనుగూర్చి ... పద్యములు చెప్పటకు మన సొగ్గకయూ చెప్పుకుండినవో బంధుమిత్రుల మనసు నొప్పించజేసినవాడ నవుదునని యెంచి ఎట్టుకేలకు... అను వర్ణముగల పద్యములను జదివితని ... యీ పద్యములు సోదరులు విని ... తోనున్నా పంశీకుల తోనున్నా పోల్చిరేకాని తమ్మునుగూర్చి పొగడలేదని ... యిదిగాక బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతివెంకటేశ్వరులకు సంబంధించు అవాచ్యప్రసంగములు సభలో ప్రార్థించి చుటయే కాక వారి సేవో సాధించెద మనియెదరు, ... అనాదినుంచి హెచ్చుకు ఏనుగునున్నా, తగ్గుకు దోమనున్నా పోల్పుటకలదు గాని వీరిపట్ల దీనిని కూడా వుపయోగపర్చుటకు తగదని నేను చెప్పెదను” యీ సంగతులు బాలేమయ్య గ్రామములో బాలేమర్రి లక్ష్మీనరసింహంగారి యింట్లో చర్చించబడినవనిన్ని యథార్థములనిన్ని నేను చెప్పుచున్నాను.”

కలవకొలను రామయ్య, వరపు రామకృష్ణయ్య, యీనాందార, పెద పరిమి, మకాం, కొడవటికల్లు, నందిగామపోస్టు, కృష్ణాజిల్లా.

20. November 1913.

వీరిపలెనే బృ|| శ్రీ|| వేదము వెంకటరాయశాస్త్రులనారగుగూడఁ దమయం తరంగము నొక సంపన్నగృహస్థునకు నొసంగియున్నారు ఆయంఠమును దెలుపు నుత్తరము మేమిట నుదాహరింప నసమర్థులము. లకోటాప్రశ్నగాఁ జెప్పు చున్నారము, వారి యంతరంగము వేఱు, ముమ్మాటికిని వేఱు, వేఱు, వేఱు. దీనినిటులుంచి శ్రీశాస్త్రులవారి మెప్పు నీకింద నుదాహరించుచున్నారము.

(1914 సం॥ జనవరి 3 వ తేదీ కృష్ణాపత్రికనుండి)

...వేంకటరాయశాస్త్రులవారు చెప్పటలో ... అన్ని పద్యములును మిగుల బాగుగా నున్నవి. లోపములే కనుపించలేదు. (ఉభయభాషలయందును) వీరికిగల సమర్థతను నెల్లడించుచున్నవి...”

పైయక్తరములలో మిగుల సంశయింపవలసినది, మాచే గుండలీకృత మగుభాగము, దానిఁగూర్చియే శ్రీ శాస్త్రులవారికి మున్నుదాహరించిన సంపన్న గృహస్థుత్తరమును వ్రాసినది. ఇంతవఱకు నడచిన ప్రసక్తియెల్ల మేమెఱిగి యిదియే. ఇట్టిప్రసక్తి కిడిన ప్రత్యుత్తరమే చూడరాని కట్టుబాటులతో వచ్చినది. అందలి సంగతులనే మే మనుమానప్రమాణమువలన గ్రహించినది. మాయను

మితిలోఁ బొరపాటున్నచో శ్రీకాస్తులవారు తెలుపఁదగుదురు. వారు సర్వథా సెడ్దలు. మా యనుమానమును బలపఱుపఁదగు మఱికొన్ని వీరము లుదాహరింపఁ బడుచున్నవి.

యేలూరు 20-1-1914.

“...మహారాజశ్రీ మంత్రిప్రగడ భుజంగరావుగారి లోపల వివాహము నాల్గవరోజున మహారాజశ్రీ కొప్పరపు కవీశ్వరులను ...పార్వతీపరిణయము చెప్పమనగా చెప్పినారుగాని యేమీ బాగాలేదు. గంటకు 75 పద్యముల చొప్పున చెప్పినారు. ‘ఆశుకవి శిఖామణి’ యని బిరుదులుకూడా యిచ్చినారు. తరువాత ... గారు వీరిని వెంటబెట్టుకొని... దగ్గరకువెళ్లి అడుగగా నిరసన భావము చూపుటవల్ల మోతేవారిని ... పడితే వారు ఒకసభ చేయించినారు ఆరోజునకూడా బాగాలేదు,... వీరికి వున్న బిరుదులన్నీ స్వశాఖాభిమానులు యిచ్చినట్లు తోస్తుంది...”

Ellore,

5-2-1914.

గుండు వెంకటకృష్ణమూ

“తాము వ్రాయుచున్న గుంటూరిశీమలెండవభాగము తయారు అయిన వెంటనే వి. పి. ద్వారా నాకొకపుస్తకమును పంపించగోరుచున్నాడను కొప్పరపువారికిని మీకునుగల వివాదయందు విద్యావిషయము పరిశీలించుటకన్న శాఖాభిమానమధికముగా యుండుటచే వారు ఆ నేషనులతో సంచారముచేయుచున్నారు. యామధ్య యిచ్చట మోతేవారి ఆఫీసులో కొప్పరపువారు చెప్పిన పృష్టోదచరిత్ర ఆశుకవిత్వమునల్ల వారి పాండిత్యవటుత్వము న్యాయబుద్ధి కలిగినవారికి తెల్లమైనది ... సభా మధ్యమున కొండగుంటూరి నాగభూషణకవి గారు ప్రశ్నించగా అది తప్పించుకొనుటకు యెన్నో తప్పదారులనుత్రొక్కియు తుదకు మాకు అంతే తెలుసునని నెల్లడిగా కవులు నుడివిరి ... కొండగు శాఖాభిమానులు... న్యాయవాదులమని పేరుధరించి ... న్యాయబుద్ధినిడిచి అడ్డుము వచ్చిరి.....”

చిత్తగించనలెను

Ellore

T. Ramanjulu Naidu

మఱియు బేతపూడి ప్రకాశము గారను నొక విద్యావయోవృద్ధుల నాటికి సభ కేగి వచ్చి ప్రసంగవశమునఁ జెప్పిన యక్షరము లాయాయీ యుత్తరములను

బూర్తిగా బలపడుచుచున్నది. శ్రీరాజా భుజంగరావుగారును, శ్రీవాసుగోవింద
రావుగారును, శాఖాభిమానులై సోదరులను సుకవులంజేయఁ బ్రయత్నించు
గురుతులనేక మాయీ సభకు సంబంధించినవి కలవు. అందు సంపూర్ణావ
ధాన మొకపరియేని యేకస్మమునఁగూడ * జేయనివానికి 'అవధానిపంచానన'
'శతావధాని' అను బిరుదములను శ్రీవారు తమ యాహ్వానపత్రములందు లిఖించుట
యొకటి, సర్వసామాన్యముగా నేర్పడిన యాశుఘోషాపర్యయ క్తమగు సభను
శ్రీగోవిందరావుగారు పరీక్షార్థమై యేర్పడినదానిఁగాఁ బోల్పఁజూచుట వేటొ
కటి, ఇది యిటులుండుఁగాక. వీరిరువురును వహించిన శాఖాభిమానముమాత్రము
శ్లాఘ్యము కాకపోదు. ఏమన? శాఖాభిమాన, కులాభిమాన గోత్రాభిమానాదులు
ప్రతి మనుజునకు నుండఁదగు సద్గుణములు, అదియటులుండె, ప్రకృత వైవాహిక
కవిమండల సభకు సంబంధించిన యీక్రిందిపంక్తులం దిలకింపుడు.

(1914 వ సం॥ జనవరి నెల 1 వ తేదీ, మదర్పినిపత్రికనుండి)

వైవాహికోదంతము

“...మదర్పిని పత్రికాధిపతియైన కస్తూరి శివశంకర కవి గారిని శ్రీరాజా
గారు సభకు యాహ్వానముః జేసినతఱిని ఆయనచే శ్రీవారికి వ్రాయఁ బడిన విజ్ఞా
పన మీక్రింద నుదాహరించఁ బడుచున్నది....

చ. తిరుపతి వెంకటేశ కవిధీరులకు స్మృతి కొప్పరంపు సో
దరులకుఁ గల్గుచుండెనుకదా చిరకాలమునుండి పొండితీ
తరతమతాప్రశస్తి కయి దండి వివాదము దానిఁ దీర్చఁగా
నోరు లెవ రింక నీవు వినకుండిన సత్కవిరాజచంద్రమా.

* శ్రీ శివాభ్యాన్నమః.

ది 26-6-13

కం॥ గంటూరుసీమఁ జదివితఱి । గంటిక్ గొప్పంపువారు గగ్నోద్ధతులై
గంటినవ్యాత్రల విధ్వి । త్కంటకులగు డెందు వానిగర్మమెకాడే॥ తే॥ గీ॥ దూర
దేశంబునందున్న కారణమునఁ ; బతికలెనుకు దిక్కుయి పటలె నందు । నవియు
పత్యేతరముగూడ నభిలిఖించగి । దత్తమిదియని తెలియఁగాఁదదమె మాకు॥
చ॥ అరయక పత్రికాధిపతులందఱు నజులు పంపులేఖలక । విరళిరఁ గూర్చి
వ్రాయదురు విజ్ఞాశిఖామణులైన నేలొక్కో । పరుషడి “దున్న యీకెననఁ బట్టు
ఁడు గట్టుఁడు గాట” నందు సం । బరపడువానిపోల్కి నొగి వా న్నవముక గనః.

చ. కడు రసవేత్తపీపు బహుకావ్య నిబంధనచాతురీధురీ
 ణుడవు రమావిలాసుడవును న్మతే యితకు త్యాగభోగరా
 యుడవును నయ్యఁ దిర్పతిమహాకవి యుగ్మమునేల పిల్వ ? వి
 ప్పుడెకద యర్హమైన తతీ వొల్చెడు నిన్నిది నాల కెంతయున్.

వెండియుం బండిలకవిమండలాఖండలు లగు నత్తిరుపతివెంకటేశ్వరు
 లను విడిచి మీరలు గావించు పండితకవినిభ యెట్లన్వర్థయగు? మీరు కవుల
 యును భుజంగరాజులగుటచే మీకుఁ బక్షపాతము విగుడ్డమయ్యెడిని గదా !
 మీయట్టి చాలినవారు పూనకున్న నీకార్య మెంత కాలమిట్లు విచారణీయమై
 యుండవలెను..... ఇందెవరి కెవరు బెదరుచున్నారో తజ్జులకుఁ దెలియ
 వలయును...”

— — —

వైపంత్తు లనేకసందర్భములను వ్యక్తీకరించుచున్నవి. మేము శ్రీవారి
 గేహమున జరుగు వివాహమున కాహ్వానింపబడనివారము కాము. మాకుఁగా
 వేటుగ సభ నేర్పఱపకున్నను శ్రీవా రందఱతోపాటు మ మ్మాహ్వానింపకపో
 తేదు. ఇంతకు మున్ను చాలదినములనుండి “విఘ్నేశ్వరుని పెండ్లివలె” నాగి
 యున్న వేమవరాగ్రహరశతావధాన పర్యయక్తసన్మానమునకుఁగా గుంటూరు
 వెళ్లవలసినచ్చినది. ఆ యీ సందర్భమును మా ‘సత్తత్త్రికుని’ విచారవాక్యముల
 వలన నింతకు మున్నే స్ఫుటముగాఁ దెలిసికొని యుందురు. ఎట్లో దానిని ముగిం
 చుకొని శ్రీవారి సందర్శనమునకు రావలయు నన్న రావచ్చును గాని వచ్చినచో-

“అవధాని పంచానన’ యన నేమి, ‘శతావధాని’ యన నేమి”

అని సోదరుల నడుగకున్నను శ్రీవారి నడుగ వలయు నని లోలోపలఁ
 గుతూహలము బోలెడు కలదు. ఈప్రశ్నము వైమనశ్యమునకుఁ గారణ మగునే
 కాని తగిన సదుత్తరము రాదగినది కాదు. కావున వాప్రయత్నము సంక్షేపింపి

జాల రక్కటా...॥ కం॥ ఐనక సోదరకవులొగి । మానగరమునందు నైన మా
 వ్యతఃజాలం । గా నుడువుదురట యట న । ద్దానిక వ్రాసెదను గోరెదను బ్రక
 టింపక॥ తే॥ గీ॥ ఇం దసత్త్వంపు వ్రాత సుంలేనిలేదు । వారియంగున లపమేని
 పగయులేదు । సత్త్వమును వెలిజేయు వాంఛకొదవిలిలి । సాక్షులున్నారు పెక్కుం
 డు । చతురమతులు॥ కం॥ ముస్యాల రామ ముఖ్యుండు ... చేసే పేడ్పు
 పహ్లాంబుక॥ క॥ అపుడు కొవరంపు పద్దకవి... పద్దములక॥... జడువగఁ ।

కొంటిమి. అయి వివయము పృథ్వీతమన కంతగా సంబంధించినదికాదు. ఈవివాదము కాఖాభిమానప్రయత్నమైనదిగా నెంచదగదను నయోగిశిఖామణులనేకులు గలరు. ఈయంశము ధ్రువపటుపదగు ననుభూతాంశములెన్నో కలవు. అందొకటిమాత్రమిటు నుదాహరింపఁబడుచున్నది.

చ. ఒకదినమందు గర్తపురి కొండొక చావునఁ గట్టుచున్న పే

ట కడఁ గనంగనయ్యె నొకటక సుగుణుండు నియోగియొక్కఁ, డం

...లేదీతనికి ననిరి తజ్జులగు బుధుల్. కా॥ ‘శబ్దజ్ఞానములేదు సుంతయయినకా సాహిత్యముకా లేదితం. డబ్బంబుల్ ప్రభవదులకా జదువునట్లాత్మీయపద్యావళికా. శబ్దం బాకనమంటఁగాఁ జదువు నిశ్శంకఁబుగా వర్ణహీ. నాబ్ధధ్యానముఁ బోల్పవచ్చుఁ గవితావ్యాపార విట్టొప్పసే’॥ క॥ అని తమలోఁ దమరసాకాని. కని కొప్రపుటతని కనిరి ‘కవివృత్తు నెం. దనుఁ జాలవీవు చదువుము తెనుఁగుకా సంస్కృతముఁ బదపఁ దీర్చుము కవిలక’... లే॥ గీ॥ మనుచరిత పద్యములుకొన్ని ... గొప్పపుంగవిగుప్పె యందఁ జెప్ప డిహిహీ యని మందలించఁ... సీ॥ ఒకరు వ్యస్తాత్మరి నొసఁగెదమన దాని యత్నంబుఁ జేయలేదని యెను గవి. కావ్యపాఠంబు నొక్కరడుగఁగా వానిఁ జమపలేదని చెప్పె సరస తముఁడు. ఒగిఁ బురాణార్థంబు నొకరు కోరఁగ నెల్ల చెప్పట లేదని చెప్పె మేటి. ఒక రత్నరనిపేధ మొనరింతుమన్న నెక్కుడుభారమగునని యుడిగెధీరు. లే॥ గీ॥ డిట్లు ధారణ, పాండితినెఱుంగకయె వ. భావమని పదుగురకుఁ బద్యముల జెప్పె. నెల్లజను “ఓహిహీ” యని నెల్లగోలఁ. జేసి రిదె వారి యపధాన మొనుగ్గిందర్పి... ఉ॥ అంతటఁ గొప్రపుంగవి... వెంకనకాదెగడ... నీరసన నిప్పుడె... పాఠుఁడాయనెక॥ క॥ ఆనవుడుఁ గవి భయ మెదఁగొని. చనియెక... లే॥ గీ॥ ఆర్య! వీరలు మాపురమందుఁ జేసి, నట్టిపని యిదియే పొందినట్టి గౌర. పం బిదియే వేరొకటిలేదు వారలచటఁ. బ్రమదమున నాడునుడులు దబ్బులు కనుఁడు... ఉ॥ కావున సత్కవిత్వమును గానని యిట్టి కవుల్ పఱించు మి. ధ్యావచనములకా గలత నందకయుందురుగాత మానవుల్. భావమునందుఁ బండితులఁ బల్కులుపెత్తుగాత సత్కవుం దోసఁ జరింతుగాతఁ జెఱత్రోవలఁ దోగక కొప్పపుంగవుల్॥

ముదిగొండ నాగవీరేశ్వరుడు, కశ్యపబహు, శికింద్రాబాదు.

తేకు మును మమ్మతండు విదితమ్ముగఁ జూచినవాఁడు గాఁడు, వి
స్క కతనఁ బూర్తిగా నెఱిగి తేవలనకుఁ డితండు మాయెడఁ

ఉ. ఆమహితుండు మాయెడుటి కాద్యత్తిమైఁ జనుదెంచి మొక్కి 'యో
స్వామి ! భవద్యశంబు విని సారెకు దర్శన మాచరింప నెం
తే మది నూరుచుండు సుకృతోదయ మిర్వరఁగూడ మిమ్ముఁ దా
నీమెయి నీపురమ్మనక యెట్టులూ తెచ్చెఁ గృపానుపంగియై.

ఉ. ఐన మఱీమి మిమ్ము మనసారఁగనుంగొని మాటలాడు పు
ణ్యానకు దూరగుండను గదా ! మఱి నేను నియోగినాట; న
య్యో ! నయమింతలేక తమయోగ్యత, యస్యలకక్షి, పూర్తిగా
లొన నెఱింగియుండి చపలుల్ కలహం నెట్టి రీనునక.

క. "కఱికుక్క గంగిగోవుగ, విరచింపఁగ నెంచి" రంచు విని నెమ్మది "నీ
చరితము" హుళిక్కి పుక్కిటిపురాణ, మ" నియెంచుకొందుఁబూర్వంబెపుడుక

చ. ఇపు డెటువంటి ప్రిజ్ఞతములేని జగమ్మున నుండవచ్చు నం
చపరిమితమ్ముగాఁ గలిగె నాఱనినమ్మిక, లేనిమాట తా
నెపుడును బుట్ట దొక్కయెడ నెట్టులూ పుట్టిన నిల్వనేర దే
చపలుఁడొ యట్టివాఁ డొకఁ డెసంగుటనే జనియించె నానడుల్.

చ. అది యటు లుండనిండు మనమందలి కోరికి దీర్పుకోఁగ మీ
పదయుగదర్శనంబునకు వత్తునొ, వెంటనె కక్షలోనిదు
ర్నూరుఁ డెవఁడేనిఁ జూచి మఱి యేమనునో యని సంశయింతు, దు
ర్నిదులకు నక్కటా ! కలదె మంచియొ డెడయు నడ్డమాకయుంక.

చ. "అతఁడు నియోగిగానఁ దగఁ దాననతస్కృతి" కంచు మీరు వ
ల్కితిరె? నృథాగ నెందులకు లేపిరి కక్ష నియోగివైదికప్ర
తతికి ? విద్వేయున్నయెడఁ బక్షము యుక్తము; విద్వే లేనిచో
వితగద పక్షపాత, మవివేకుల పద్ధతు లిట్టివేకదా!

చ. అని తన నెక్కుదిం గలుగునట్టి యథార్థమునెల్లఁ జెప్పి తోఁ
చినగతి నొచ్చుకోఁ దొడఁగె; స్వీయు లొనరెచ్చెదానినైన న
జ్ఞులు దురుద్యుపంబును బ్రశంస యొనర్పరు గాని వారణం
బునకు యతింపఁ గొంతుదురు మూర్ఖులకుఁ జగమెల్ల జంకుఁగా.

ఇట్టినిష్పక్షపాతులను గణింపక మాసోదరులు తప్పడుస్పృహలు లోనిగు
కార్యములచేఁ దమకుఁ దోడ్పడ నుంకించు సామాన్యులను మిగుల గౌరవించుచు
న్నారు. ఆస్పృహిస్తయాపమింతకుమున్ను 1 వ పుటలో నుదాహరించినదియే,
(వతేం నరసిఁహయ్యలేఖమా) మఱియొకటి యిటఁ జూపుచున్నారము.

(మక్కి-కిమక్కినకలు)

28-7-13

“...మీరు ప్రకటించిన గుంటూరునీమ అను అబద్ధపు పస్తకము పీఠికలో
41 పేజీలో మీ పస్తకమును ది 1-3-13 వ తేదీన నాకు వీ. పీ. గా పంపించుటని
కోరుచు నొకబాబు వ్యాఖిసట్లు ప్రచురించి యున్నారు. అట్టిబాబును మీకు
నేనెన్నడును వ్యాసియుండలేదు. ఆయుత్తరమును మీ చే యాధారమున బ్రమ
రించితిరో వెంటనే తెల్పవలయును.”

పోతగా వరదయ్య, సంఠమాగులూరు పోష్టు.

ఈ యుత్తరముగూడ మొదట వ్యాసిన వరదయ్యగారే వ్యాసియుండు
లేని మామనస్సక్షికి వచ్చుట లేదు, అందలిలిపికిని, ఇందలిలిపికిని, లేశమును
బోలిక లేదు, అయినను నిందలి తత్త్వమును దెల్పుటకు నిజమైన వరదయ్య
గారు పార్థింపఁబడుచున్నారు. ఆ యీ మాయవేషములెల్ల ముందు శ్రీ పోద
రులు ప్రకటించఁబోవు ‘నారాణాస్త్రము’ లోనగు నేతిబీజకాయ పాత్ర
ములయందుఁ జూడ గలము, తత్ప్రతికియ యగు ‘నమస్కారమున’ వాని
తత్త్వమును దెల్పఁగలము, కావున నిటఁ జర్చింపవలసినది లేదు, సోదరు లిక్ష్మ
దొనర్చుచున్న పరిశ్రమమెల్ల * నెట్లేని ప్రకృతచరిత్ర బోధకము లగుమాగ్రంథ
ములను మాయింపవలయునని తప్ప వేరొకటిలేదట! ఇందులకు వీరు వారి
వారిపేర వారీయ యుత్తరములు కడు శోచ్యస్థితిలో నుండుటయు, ఆకార
మున వీరు వారివారిచే నుండఁబడఁబడుటయుఁ బ్రత్యక్షముగా మే మెఱుంగు
చుము, ప్రకృతము సోదరు లొనర్చుచున్న.—

‘కష్టము కిష్టారాయనికే యెఱుక’

* గుంటూరు 17-2-14

...గడచిన సంవత్సరం ది 14-6-13 తేదీన వేమవర అగ్రహారం సమీప
గ్రామ కాపురస్తుడు ... అనువారు మీపేరవ్యాసిన యుత్తరం వేమవరం శతా
వధాన పీఠికలో నుదహరించియున్నారు. ఆయుత్తరమునకు వ్యతిరేకముగా

సర్వకా వారియుద్యమము ఫలించుఁగాక, ఇంతకుమున్ను తనుకైయాత్మను
నంచించి యవాఙ్మయములను బ్రదుకించిన పృథ్విదులకు పీరు చూపనెంచిన కృత
జ్ఞతాస్వరూపము నీక్రింది సోదరుల యుత్తరమువలనఁ దెలిసికొనవచ్చును.

“శ్రీ పోతరాజు లక్ష్మీనరసింహ సత్కవికి, ప్రియమిత్రమా! మీకాహ్వా
నపత్రికలు వచ్చియొందునుగదా ... మీకు వినుకొండ, సోలస గ్రామము
లలో రెండుచోట్లను సన్మాన శూన్యమయ్యెను ... మీకు ప్రధమముగా శ్రీ
విద్యత్ప్రభువర్యునిచే సన్మానము చేయించవలెననియు, ... మీ పేరచ్చట
వెల్లడిచెయవలెననియు, ... దలంచితిమి, ... కాన ... 15 వ తేదీ సాయం
కాలమున కిచ్చటికి తిప్పక వచ్చితీరుడు మీకుఁ జెప్పవలసినసంగతులనేకములు
గలవు, ... అది వివాహము, ... కావున, ... ధరించు పద్మములు. ఉష్ణీష
చెప్పనక్కఱలేదుగదా, ... 1, 2 తావులకాగితములు, ఒక పీన్సిలు, ఉండ
వలయును, ... ఇట్టిసమయములో మీరు వెల్లడికి రానిచో నెఱవేప్పటికిని,
ఏల్చుర, ముప్పాళలలోనుహుకార్లు ఎప్పుడు సభచేయింతురా, అని ప్రతీక్షిం
చుచుండవలసినదే కాని వేఱుకాదు, ... కాన రేపుసాయంకాలమునకు
మిమ్మరమ్మని కోరుచున్నాఁడ, ... ఆంతరంగిక మిత్రత్వకారణమున నిట్లు
నాగిసితిని, ... చి॥ మన్నికంటి (గురునాథుని) యొద్ద వివాహాహ్వాన పద్య
రత్నావళియను మా పుస్తకమొకటికలదు, దానితో సత్యవసరము, కాన వానిని
విచారించి ... పీండ్రుచే బంపవలెను...”

12-12-13

ఇట్లుభవన్విత్తుగిడు,

కొ॥ వెంకటసుబ్బరాయశర్మ.

బాలదాసత్వమునకు (విశ్వనాథుని) బుత్తెంచుము.

మూడు నెల రోజులక్రిందట సోదరకవులు ... గారు కొప్పరం వెళ్లగా
వారికి విందుచేసి పద్యములచే భూషించి “ఆవుత్తరంలోని సంగతులు వాకు
తెలియవు, యెవరు వ్రాసినారో” మొదలైన సంగతులతో వారి స్వదస్తూరిని
నొక వుత్తరం సోదరులు వ్రాయించుకున్నారట ... మీకు వుత్తరం మొదట
వ్రాసి తిరిగి యీలాగు వారికి వ్రాసియుచ్చట చిత్రిముగావున్నది, ...” •

W. V. Subbayya.

ఇందుఁ గుండలీకరింపఁ బడిన గురునాథ విశ్వనాథులే గురువిశ్వనాథ కవులు, అనువృత్తదులు, ఇట్లెందఱనో సోదరులు కవుల నొనర్చుచున్నారు మార గులు మోసమున మునుఁగుచున్న ను దగ్గఱవారు నొచ్చుకొని* నిజమును వెలిపు చ్చుచున్నారు. ఆ యీ 'గుడుపుతాణి' లోని కొందఱయోగ్యతలను దెల్పు వ్యాస మూలనే యభివసరస్వతి యుపేక్షించినట్లు వెనుక వాగ్నియుంటిమి. గర్వింభవిస్తర భీతిచే మేముగూడ వారివారి వాక్యములనెల్ల నిందుదాహరింప లేకపోతిమి. విషయమంతయు వాగ్నిజాలకున్న ను కైలీ ప్రదర్శనార్థమై కొన్ని యక్కరము లను మాత్ర మిట నుదాహరించెదము.

(1)...నీ॥ గుర్తిండ్డిపుల్లమకడ నడ్డదిడ్డపుఁగూఁతలను గూయుటాయని య నె డివారు... తే॥ గీ॥ తనదు బంధారమును మంగతాయయెద్దఁ, జూపఁగా వలెనో యంచుఁ జోద్యమనుచుఁ, బలువిధములఁ బలికిరి పాప మతని సరను లై నట్టియా నభాస్తారులెల్ల॥ తే॥ గీ॥ లోకకజ్ఞానహినులు లక్షణంపు, వాసననుగొంచె మెఱుఁ గనివారలెల్ల, నుకవులకు శోభగూర్చెడు నుజనులగుట, వారు చిరజీవులై యుండు చలయుఁగాక.

*... తమకు "పాచ్చరిక" అని వాగ్నిసకవీశ్వరులు యేమి తెలియనివారు. వారిని గురించి క్రిందవారి విశేషంబులు వ్రాయుచున్నారము. గురుకవిగారి యొక్క బుద్ధిబలముఁ ఈ క్రింది సంగతులవల్ల తెలియును. ఒకరు యేలూరిలో జమీన్ దారుగారి కొమార్తె వివాహవిషయంబులో 'కొప్పరపు కవీశ్వరులకుయేమి బహుమానము యిచ్చినారు'. అని అడుగ గా మెడల్పులు యిచ్చినారు ఒక్కటి 30 శవర్ణయుండునని చెప్పిరి. యెంతవెడల్పు, యెంతమందము, వుండునని ప్రశ్నించగా అర్థజ్ఞా వెడల్పు అర్థజ్ఞా మందము వుండునని చెప్పినారు వారి యొక్క బుద్ధిబలము దీనిలో తెలియును. విశ్వనాథము అను కవికి 10 సంవత్స రములు వచ్చినపిదప 'కృష్ణా' అన మనినయెడల 'మత్సా' అనెడివాడు యిప్పుడు యితనికి 15 సంవత్సరములు వయస్సు యుండును. ఈ సంగతులను బట్టి వారి యొక్క సంగతి మీరే గ్రహించ కర్తలు. 'పాచ్చరిక' అని వాగ్నిసకపద్యములు కొప్పరపు కవీశ్వరులు వాగ్ని సీరల పేరులు పెట్టినారు. విశ్వనాథము అనే అతను పోతరాజు లక్ష్మీనృసింహ కవిగారి సహోదరుడు....."

(చేపాళు), 10-1-14

సాలసగ్రామం, కిరంగిపురం పోస్టు, గుంటూరు డిస్ట్రిక్టు.

(2)...మ॥ విననయ్యెన్ గడు హేయపద్యతతి తద్విఖ్యాత కారుణ్యచే
తను నాతండదివిన్నవాదిగను జితక్షణేయఁ జొచ్చెన్ గవీ, పుని మర్యాదనుజేయ
హెచ్చుగఁ; గవీశుం డద్ది గాంచంగ లే, కనుమానంబొక యంతలేక కడుదైర్యం
బొప్పనుండెం బురిన్॥ ... ఉ॥ పాపము...లకుఁ బాలుగనయ్యెను శర్మశాస్త్రి
యం, చాపలు గాకి కిట్టులనె యంతట సంతట నైనగాని తా, నీపనులెల్ల మానఁ,
డని యంతనె యాతఁడు సిగునొందెనే?, 'యాపని యెంత వాని' కని యెంచెడి
వారునునైరి వీటిలో॥ ... నీ॥ ఓదార్పవచ్చిన యోజు జే 'రిది నీకు మర్యాదగా'
దని మరలువారు ... "తగనిగర్వంబూనెఁ దగినలాభం బొందెఁ గను బుద్ధినిక"
నని చనెడివారు॥ గీ॥ పలుపురును బలువిధములఁబరికిపలికి । యెడ్డువానిని మఱి
మఱియేడిపించి । యెట్లునున్నఁజేసి రే నేమివ్రాతు, నెంతయైన స్వభావోక్తిలే
కొఱంత॥ ... నీ॥ "పిప్పీకుఁతలుగూసి ... దినువారెల్లఁ గవులనబడ" రటంచు
... లే॥ గీ॥ పురమునందలి పెద్దలు పాలుపుమీఱ, నాడి సిద్ధికరించిరి యంతసుండి,
యింటిలోనుండి నెల్లడఁ డెంతకష్ట, మల్సె నాతని కారార ! యహహ! కర్మ॥"

పాపము, సోదరు లీపాటికేని మంచితోవకు పచ్చవారేగాని, మనోరం
జనీ, హితకారిణులవ్వారి నేమో యధ్ధరించుననుభాంతి వెనుకకు లాగుచున్నది.
అవి చేయుచున్న యధిక పరిసంగమునకు సుదర్శినీ పరితకాధిపతికన్నఁ జక్కని
హితబోధకులు దొరక రనుట నిక్కము. కాని యిప్పుడిప్పుడాయనం గూడ నవి
తిరస్కరించి దూషింప మొదలిడుచున్నవి. సోదరులో! వానికన్నను మించి
పరిసంగించుచున్నట్లు పూర్వరంగమునఁ బెక్కు సందర్భములు చూపఁ బడినవి.
ఇందు వారి రిజప్టురుత్తరము చదివిన వారికి వారివాచాటత పూర్తిగా గోచరించె
డిని. వారి హృదయమునకుఁ గడు నిక్కప్తముగా నెక్కినమా'గుంటూరిసీమ' పూర్వ
రంగము ప్రాజ్ఞుల కన్యథాగా దోచుటకుఁ గారణమేమో సుంత విచార్యము కాక
పోదు. గానఁ దద్బోధకములు గొన్ని యుత్తరము లుదాహరింపఁ బడుచున్నవి.

అభినందనములు

తమ సీమ పూర్తిగఁ జూచితిని. కడు రసవంతముగనున్నది. తత్రాపి'య
త్కించి తస్సంస్కారలు' అను కందమునకు సాటిమఱియొక పద్యములేదు, ..."

మ. అవురా! శీతధరాధరేశ్వరగుహవ్యాప్తాతిగాంభీర్యగ
ర్వవివాశిత్వదుదారపక్తి విసరద్వాగ్జాహ్నువీపూరధా

తవిరుద్ధాశయపంకపామరస్పృహదగ్ధమృలంబెల్లఁ గా
కకఘూకాననమర్వివర్ణములుగాఁ గన్పట్టె నిష్పట్టునఁక.

మ కలుషస్వాంతు లనామకు ల్నుకపిధిక్కార ప్రియు “లృత్యవా
దులు” నాడెద్దలడంగ సాదులయి నూచు లాగిల దుర్మంత్రితం
తుంలు గూలక దను ‘సీమ’ వాన్దనము నున్దోషించుచో నం దు
ల్లలరూపంతయు నెల్లవాదలకుఁ బెల్లంబయ్యె సుల్లంబులక.

శా. ‘అంభోధ్యాభనభస్పభోచ్చగత సూర్యాలోకసంతప్తులై
జృంభ ల్లిక్కుచుఁ గృష్ణలోనఁబడి వే “కిరిందెట్టు మీఁ డెట్లు క్రి
ష్ణంభలై” మటుమాయమై చనిన శుంత ల్గొంద అవాదనం
రంభం బెల్లనడంగఁగాఁ దుదకు నీమ న్నట్టిసీనాఁటికిక.

శా. సత్యాధార మనశ్చేదూర మగుచుక సర్వంసహచక్రమం
దత్యోన్నత్యముఁ గాంచి సర్వవిబుధాహ్లాదానుసంధాయయై
సత్యాభాసులగుట్టు బిట్టడఁచి విశ్వమృత్యుమై యెప్పు నీ
స్వతుష్కాగమరీతిఁ గ్రాలఁ గల యస్మత్సీమ నిసీమమై.

కాశీ కృష్ణాచార్యులు.

శా. కంటిక గుంటురి నీమలోనఁ గనకమ్మజాతబీజోల్లస
త్సాంతాస్వాదన నప్తకీకుకవిరాడ్యాంతిపరిజాదక్రియా
లుంటాకొప్పదాతృ సత్కవిభిషగ్లోకోత్తరోజ్జతా
కాంటక్యాపహదుర్జనార్జునముఖాఖండక్రియోద్దండనల్.

మ. బలి! భావత్కక సాయపానమహిమంబై జాడ్యమందాగవుం
జలబున్నీరు హరించెఁ గర్ణకటువుల్ చండాశుధారాక్షుత
మ్ములునుండగై బడాయిదగ్గు లపుడే పోయెక జుఁడి! దొంగవ్రాఁ
తఁమోగన్నిఁకఁ బుట్టెఁ గూడ దన లంతర్రాము శిష్టాన్నవో!

శా. బండాటంపు మఁమ్ముదాళి మొగముల్ వాయంగ దన్నం బళా!
గుండెల్ కొండొక దాని కుండునె భవద్గుంటూరు సీమభిధా
ఖండగ్రంథనిబంధనోత్థకవితాకంఘాజికెం ఓక్క నీ!
పండులైసితము రాలఁగొట్టిన దదే పాపమ్ము విస్తృతవల్.

శా. చుట్టోలం దనియించుపూన్ని మెయి మెయ్యల్ గగ్గిమ్మలుం గొట్టియే
లట్టాలుం బయి టెట్టుకోక యెటా కాలక్షేపముం జేయనా
గుట్టుం గిట్టలతోడ జిమ్మినది మీ గుంటూరిచేమాహ్నయా
రట్టాసీతవినతవీతి నిజధారాచాః చక్రంబునకా.

శా. గంటల్ గుంటకు జేర్చి మున్నోకడు మీ గారాబు శిష్యుండు దా
నంటుంగాజు లొసంగె శాత్రవుల; కయ్యా! “యంత మాత్రంబుగా
‘సంజేచా’” లనకొంటి మప్పు; డివుడయ్యా! గాజులుక రాజ్య మీ
గుంటూర్నిమ కృతిపత్రితకవిలాఘోబేలురాఘాతముల్

శా. కల్లల్ కొల్లలుగూర్చి లోకము నెటో కన్గప్పి వాచాటపుం
జల్లు లుప్పివ దొంగయ్యత్తరములకా సంధించి రన్నన్న! మీ
పుల్లస్సారనచోరులు ల్లని తమఃపుంజంబు లెట్టేరియుం
దెలంబాటు నటం చెటుంగ రెడ మాడేబన్న లొనక్కపుల్.

శా. గేహేనర్దులు పత్రికాపుల దురుక్తిస్యక్తి చాటించి నై
జాహంయుత్వయతో ముదంపడుట లాహా! కానఁగానయ్యె నీ
యాహూతప్రపచాయికత్వపచఃప్రారంభసంరంభన
న్నాహంబు న్మోదలంటఁ గూర్చునె భవన్న వ్యామృతవ్యామృతుల్.

మ. గురుధిక్కారముఁ జేయనిర్దురసు ము స్థాటించు మీ కిష్ట డీ
గురుగర్వాంధుల వీడుటెట్లు తగు? వీర్ధూపెట్టునందాక నెం
డరయంబెల్లముకొండ మింగఁగలగ్ధై ర్యాహయ్యఁ డక్కొండకొ
ప్పరము నీవీడు నటన్నమాట కలదే! భావంపుఁడో సత్కపుల్.

శా. అన్నా! యెన్ని పథాలఁ బోయిరి త్వదీయానూనక్తిర్తి ప్రకా
శొన్నత్యంబు హరింప దన్య, లపు డాదాగార్లలోఁ గంపఁ గొ
ట్టన్నిక్కంబుగ మీక చెల్లు నొగు లీటాటోటులం ‘బట్టికొం’
డన్నం బట్టఁగ లేర; యందునన కాదా! వారి కావీరముల్.

శా. జల్లిం బల్లిదు లెత్తువారలట! యా సత్కావ్యమేల్లుండునో!
చిల్లు లెల్లనినామమే తెలిపెడుం జేఁ దిరిప్పినంగాదె పా
ట్టలంతకా బయికేగుదెంచు; నటుపై నన్త్రుంబా? యన్త్రంబాకో?
తెల్లంబే, చిరజీవియానటుల మీ నీవింపుఁడో సత్కపుల్.

ఈ పద్యములు ... నాశరీరము చాలశోచ్యవస్థలో నుండుటచే నింతటితో నంతరింపవలసివచ్చునేమో యను శంకచే నిప్పుడు పంపుకొంటిని. నాయందు దయయుంచి ఓనిని గృహించి నన్నా శీర్వదింపుడని కోరుచున్నాను.

2-9-13.

రాళ్ళబండి వెంకటసుబ్బకాశ్రమి.

Guntur.

.....నిన్నటిదినమున నామూలాగ్రముగా తమ సీమంజదివితినీ. చదువు నపుడు ప్రత్యక్షరము మేన గగుర్పాటు కలిగించె. ఇది అతిశయోక్తికాదు. కొన్నికొన్ని భాగములయందు తాము యథార్థమును వెల్లడింప వాగిన పాత్రలు చదువుచో నాకు గన్నీరుపాడమె. విశేషించి కొప్పరపు తప్పడుజాబు ఘట్టమున మీరుచేసిన కష్టము, మీరు వెళ్ళినపోకలు, తిక్కనను మఱపించినవి. భారతపు ఘట్టియంతయు మీకొక్కరికే యులవడినది. అపరతిక్కన యని మిమ్ముదలంచుచు మీపాత్రమును గన్నుల నద్దికొంటిని. ఇంతకంటె నాసంతోషము వెల్లడింపలేను. ప్రతివత్సరమున నీగ్రంథమును దిగ్విద్యా శిరసావహించి తీర్థవలయునని నానమ్మకము.

B. Lakhmikantham.

...గుంటూరిసీమ చేరినది దానిని... అందుకొంటిని. దానిని చదివిన నాటి నుండియు నాకు కలిగిన యానందమును మీకు వాగ్యజాలను. మీరువాగ్ని వాగితకున్నా మాగుంటూరులో అన్యాయముగా, అక్రమముగా జరిగిన అల్లరికి యేమి భేదములేదు. తమరు వాగిన పుస్తకములవల్ల మాగుంటూరులో 'సత్య వాదల' మనియు, ...దొంగపేరులు పెట్టుకొని సంచరించుచున్న వారియొక్క డంబము అణచినది అని నేనురూఢిగా వ్రాయుచున్నాను. మీయెదుటిపక్షము వారి యొక్క...కట్టివేసినది..."

11-4-13 గుంటూరు.

మాటూరి బసవయ్య.

చ. తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు తెంపరులై మనకొప్రపుం గవీ
శ్వరుల వృథాగ దూజిరని వాగినెడువారికి దారితప్ప్య సం
కరచుగఁ బుష్కలవారలకుఁ గాఱులఁ బతికలండుఁ జేరిలు ధీ
పరులకు 'రామరక్ష' యన వచ్చును గుంటూరుసీమ సంతయుక.

ఉ. ఎక్కడి వేంకటేశ్వరుఁ డిఁ కెక్కడి తిర్పతి ! రామకృష్ణులే
దక్కఁగనీరు వారిఁ, దగఁదక్కఁగ నిచ్చినఁ గొప్పపుంగవుల్
నిక్కు విదల్పఁగా గలరు, నిశ్చయమం చని వాయుచున్న య
వాక్కులు వ్యర్థముకొ నలుపువారల మిమ్ముల నెన్నశక్యమే.

సీ. “భువి మహాకవులతోఁ బోరిన ననుభవించక తప్పనా ! యంచుఁ బల్కువారు
“తిరుపతి వేంకటేశ్వరులనఁ దిరుపతి వేంకటేశ్వరులం” చు వినుచువారు
ఆత్మకూరాది రాజాస్థానగత కథాభాగంబులను జ్ఞప్తిఁ బట్టువారు
ఎదికించ మునుపు వాయినఁగట్టినట్టి పెద్దలచరిత్రలు మదిఁదలఁచువారు

తే. గీ. నిన్నగాక నె మొన్న నిందించినట్టి
రామకృష్ణులు దృష్టాంతరంబటంచు
సారెదలపోయఁ జేసె గుంటూరిసీమ
విబుధమండలమందు వ్యాపించువేశ.

మ. ఎలమిక్ గొప్పపుజల్లినీమయును మీ రీవాయు గుంటూరు సీ
మలఁ జేఁ బట్టి నిజంబుఁడెల్పుకొని నమ్మకొ నచ్చు సత్యంబు ని
శ్చలచిత్తంబున నంచుఁ బూనితిమి యోసాహిత్యయుక్తుల్, నియో
గులునుకొ నైదికులన్న నొక్కటియె మాకుకొ బెక్కు లింకేటికికొ.

సోదరకవులు { దూపాటి తిరుమల శేషచార్యులు.
వేంకటరమణాచార్యులు 5-5-13.

... గీరత, గుంటూరు సీమలయొక్క భాగము లచ్చుముగిసినతోడనే నాకు
బంపుట కొరకు నావేరును రిజిష్టరుజేసికొని...కృతజ్ఞతా బద్ధుని గావించవేడు
చున్నాను...నిన్నటిదినమున కొప్పరపు వెంకటసుబ్బారాయకవిగారి గ్రామ
మరుదేరగా గుంటూరుసీమపలన వారినుస్వభావము నెరిగినవాడ నగుటచే, అయ్యా!
గుంటూరు సీమందలికించితిరా? తమజల్లినీమ యేమైనద ? ని యడుగ, నేమేమో
ప్రగల్భములంబడికి జల్లినీమ నెలదినములలో వచ్చుననిరి...గుంటూరు సీమయొక్క
పూర్వరంగమును తనివీడగంచితి. కొప్పరపువారి యసత్యవృకటనలును తమ
సత్య నిర్ధారణలును మధురసుధాధారలొలుకు తమ. కవితానైపుణ్యమును నాకే
గాక సర్వాంధ్రులకమందానందము నొనరింపక మానవని ఘంటాపథముగఁ
జెప్పక తప్పదు.

మాకరాజు నారాయణరాజు. గుంటూరు 17-4-13.

గవర్న మెంటు ట్రయినింగుస్కూలు.

... గుంటూరుసీమ చదివితినీ. అఖండమగు మీకవితముండలి కథావిషయ గమనము అత్యద్భుతముగ నున్నది. ఈకథా సంవిధానపరిపూర్ణ అంభోవాఙ్మయమునందు ఒకరిద్దఱు సనాతన కవులయందు 'తిక్కన, పినవీరభద్రుడు' తక్కలాఁతి యెడలఁ గనుపట్టదు..."

రుక్మామాకృష్ణ తిరువల్క్యేణి 2-7-13.

రాయపోల సుబ్బారావు.

...గుంటూరుసీమ పూర్వరంగమను గ్రంథమును ... నందుకొంటిమి... పదరు గ్రంథము మానంశయములను బోగొట్టి నిజమైన విషయములను దెలియఁబఱచినందులకు మేమెంతయుఁ గృతజ్ఞులము. "నిజమునిలకడమొనఁదెలియు" నను లోకోక్తి కల్లగాదుకదా! వేయేల! సర్వవిధముల యీగ్రంథము సప్రమాణముగాను, బహుపాతరహితముగను, చరిత్రాత్మకముగను, వ్రాయఁబడినదనుటకు సందేహములేదు. దీనింగాంచియైనను గలహాశములు మానముదగ్గను వహింతురుగాత. Secunderabad Daccan. ఏ. యక్. రామకృష్ణులు. 30th March 1913.

ఉ. చూచితినండి'సీమ' పరిశుద్ధపంచోనిచయాభిరామ వి
ద్యాచతురప్రమోదధనధామ, యథార్థకథానకోక్తి'ము
ద్రావిణకామ, గామ్యకవితంత్రబహిష్కృతిదేవభామ, యం
బాచరణాంబుజాతరసబంధర! శ్రీపతి వేంకటేశ్వరా!

శా. పొచ్చిపశ్చిమదిక్స్థితాంధ్రకుకవిప్రాణానిలాహింఘ్రమై
వాచానోపవిష్టక్త రిక్తజనతాప క్రౌఠపటాసారమై
భూచకోపకృతిప్రమానలతికాస్ఫూర్ణద్వసంతస్తువై
తోఁచెన్ జుండి చరిత్రయుగ్మము కపిందుశ్రేణి చూడామణి!

క. గీరతమా! యత్యద్భుత, నీరలపసఁదేల్చె 'సీమ' తేల్చె నహోత
శ్రీరాజులపస; నార్యులు, చారుప్రజ్ఞులు భవత్ప్రకాంతికి మెచ్చన్.

భామత్రయకాలి.

22-4-13 గుంటూరు అగ్రిహారం

D Ramaswami Sastri

ఉ. దైవముఖమ్ముఁజూచి సమతక్త వహియించి చరిత్రయుగ్మమున్
భావవిదుల్ సెబాసనఁగ వ్రాసితి రొననుకైలిఁ దాము, మీ

చేప యథార్థ గౌరవ విశిష్టము శిష్టజనైకవేద్య మో
దేవ ! భవత్స్వీతాప మతిదృశ్యదరిపృతిబంధకం బహో!

గీ. సకలలోకమూలకు సత్యసత్త్వమిట్టి
దనుమఁ దేల్పంగఁదాము వాసినచరిత్ర
'సీమ' నా కొండుపృతి వీ. పి చేరఁజేయ
వెంకటకవీంద్ర మొక్కెదవేవిధముల.

మాగంటి వీరరాఘవశాస్త్రి. 24-8-13

...గుంటూరుసీమ యను వివాదాంశగ్రంథమును నామూలాగ్గముగా జది
వితిని. సోదరకవులకును మీకును గలిగిన వివాదసందర్భములో మీ తప్పేమిలేనట్లు
యీ గ్రంథమువల్ల యథార్థము బయల్పడినది...ఈ త్తరంగము గూడ ... బంప
గలందులకు పార్థింపుచున్నాను. ఖరీదు ఎంతయిననుసరే ముందు పంపుమని సెల
విచ్చిన బంపెదను.

చించినాడ వేంకటరత్న శా.

బెజవాడ 22-4-13

గీ. నిరలఁజెన్నొందు గుంటూరుసీమ ప్రథమ
రంగమునుగాంచి తుష్టాంతరంగుడైతి
సెలయ నుత్తరంగము వేమవరళ
తావధానము వీ. పి. గాదయనుబంప,
గోరి వందములుసేతు కొక్కెమిఱు.

చివుకుల పిచ్చయ్యశాస్త్రి.

స్కూల్ నూపర్ వై జరు, పాదిలె, నెల్లూరుజిల్లా, మకాం తరుపాడు 21-7-13

చ. కనుఁగొనలేక మీప్రతిభఁ గల్లరు లల్లిన ప్రల్లవంబులకొ
గని విని యుబ్బు పండితుఁ డొకండు శతంబున కైన నున్నె ? యుం
డిన నెలదిక్కటాహముల నిండి పయి కొ బయి బొంగి నింగి బా
డిన భవదీయకీర్తిలహరిన్ నిలుపంగ నెవార లోపెడికొ.

చ. ఆనదలు కూళ లేరొకొ యహంయువులై తమనోటి యూనుపా
వ నుడువురిత్త పల్కులను పంచనకల్లునె? “యూరకుక్కకూ
సినయెడ జంగమయ్య కిలఁ జేటగునే?” బుధులేరు విన్న నీ!
యనుచుఁ జకారగుళ్ళొనగరా నగరా మొగమెత్త నిత్తురా.

ఉ. “అక్కనమాదనల్ చెలగునందల మెక్క సరప్ప సాటికిఁ
నిక్కుచుఁజెప్ప కట్టవయి నిస్త్రొవతఁ వెర నిట్టుమాడ్కిఁ” దా
రొక్కటరెంటఁ బామరులయొద్ద రహాసుహనానధానముఁ
జక్కనొనర్చినన్ దమసాటికి వత్తురే? తక్కుగై నరుల్.

చ. అనవసరంపుఁ జివ్వకు నహంయువులై విఫలోరుకాఖ దార్
పెనఁగొని మున్నడించు పెనుపేరుల నీటఁగలంచినట్టి నీ
విషయవివేకశాలు లిఁకఁబెగ్గెల రహస్థులంబులఁ
గొనఁగుటమాని యిష్టయిన ‘గుంటురిసీమకు’ మొక్కఁగాదగున్

క. సారతరహృద్య పద్యసు, ధారననివ్యండి గీరతముబలె నరయఁ
మీ రచిత, సీమ, సరసంబై రాజితె నఖిలనూరు లొననిమెచ్చఁ.

రామడుగు సీతారామశాస్త్రి. 14-1-14

...“గుంటురిసీమ” చేరినది ... మిక్కిలి శ్రమతోర్చి ఆయాపత్రికల
యందలి విషయములను ముందెన్నడో గ్రంథము వ్రాయవలయునని నేకరించి
గ్రంథము తయారుచేసినందువల్ల తమకు ‘చాణక్య’ లనుబిరుదు సార్థకమైన
దానినిగా దలంచుచున్నాను. తామునిజములని వ్రాయించిన విషయములెల్లను
నేను పత్రికలయందు చూచినవగుటచే యిందుమీరెంత మాత్రము అన్యతము
వ్రాసితిరని నేతలంపను.

వేమూరి సుబ్బరామశాస్త్రి. ఆళ్లమాడి 6-6-13

గీ. అంతియేకాక నారాయణశాస్త్రి మొకఁడు,
బయలు వెడలి గుంటురిసీమ పటిమనెల్లఁ
జించిచెండాడి వెనుఁజూపఁ జేయునట ! యి
కేమిపురికెక్కు గుంటూరి సీమపగ్గె.

గీ. కాన నారాయణశాస్త్రిమ్ము గ్రమ్మియాటు
మాడునేయక మున్నె సమ్మాదమలర
నారయఁ గోరినాడఁ గుంటూరిసీమ
లోని యుత్తరరంగమ్ము లోకవిరుత.

తెలికెపల్లి రామచంద్రయ్య. 25-2-14

శ్లో॥ ...పూర్వరంగ మమలం దృష్ట్యాఽఖిలం మానవ
స్సాన్వితే మోదముపైతి సంత్యజతికాఖాపక్ష సాతాదికం.

శ్రీ॥ కౌత్యాయస్యై సమస్తం ప్రకఢిత మను జాతైశ్చ దేశ ప్రగల్భా
సూరూశాఞ్భాభిమాన ప్రకఢిత పశగాశక్త దౌర్జన్యజన్యం...”

శ్రీ॥ ... శాఖాం విజానాతి హి నీతి బాహ్యకః॥

శ్రీ॥ రాజ్ఞాంగృహేషు ధనశూన్యగృహేషు కుర్వంత్యుద్వాహకాంశ్చ విభవై
ర్నసమాన్యురేవ తద్వత్కవిత్వరచనా సుచసంతిబహ్వః పాండిత్యవైభవ
విదంతువిచారణీయం॥ భమిడిపాటి అయ్యప్పశాస్త్రి. 4-4-1913

మండవల్లి, లింగాలపోట్ల, కృష్ణజిల్లా.

మ. హరనారీచరణాబ్జచింతనమరందానక్తహృద్భృంగ ! యు
త్తరరంగం లెపుడబ్బునో? యనుచు నత్యాసక్తుడై వేంకటే
శ్వరదైవజ్ఞుడు దానినే మదిసదా భావింపుచున్నాడు కా
నరయంబొప్పుగఁ బంప వేడెడఁ గవీ ద్వా! ముద్రాణంబైనచోక.

ములుకుట్ల కోటీశ్వరః. 9-7-13 యింకొల్లుగ్రామం

...“గుంటూరుసీమ” యనుగ్రంథములు ఆరుకాపీలు V. P. ద్వారా
తగునంతతొందరలో నా అడ్డనుకు బంపఁ బ్రార్థించెదను. ఉభయ భాషా
కవిత్వ మహాకవులగు తాముప్రకృత చర్యసంతయు కలికాలముపై ద్రోసివేసి...
చంతలో ... మాహాత్మ్యము... అధికమగుననియు, పెద్ద లనుకొనుటను పని
మిశ్రదపటచు కొంటిని

మన్యం సీతారామయ్య. 2-4-13
టీచర్. టవును హైస్కూల్ గుంటూరు.

...గుంటూరుసీమను చూచినాను అందు నిజానిజములు తప్పక తేలుచు
వ్చవి, యిట్టి సత్యమును దెలుపు యీ పాత్రము దేశమంతటను వ్యాపింపజేయు
తుమ భగవంతుని సదా ప్రార్థింపుచున్నాను.

బొడ్డుపల్లి శేషయ్య బోర్డుస్కూలు, మాస్టరు. మండపాడు 27-8-13

స్థానీపులకన్యాయమునఁ జూపితిమే, కాని మాంధ్యమున్న స్థామగిలో
వెన్నవసంతుగాని కైకొనలేదు, సరికదా వారి సామము, గూడ నుదాహరించు
లేదు, పాడుకర్మము ప్రతివిషయమునకును గ్రంథవిస్తరభీతియే మమ్ము నెను
చేయించుచున్నది. వీతికలో నక్కడక్కడ నుదాహరిం న ప్రతివిషయమును
వేదోయుకటితక్క నిట్లే లవలేశముగాఁ గైకొనినదియే కాని దేదియును బూ

తిగా కైకొనలేదు. ఈలోటు రాబోవు 'సమస్కార' గ్రంథపీఠిక తీర్పుగాక యని యింతలో విరమించుచు నిక నిందలి తప్పులంగూర్చి కొందఱు చర్చించుచున్నారు. ఎచ్చటనేని యతిప్రాసములు, వ్యత్యస్తము లగుటంగూర్చి పూజ్ఞులు గణింపరు. అది భౌగోళిమూలకము, అనివాద్యము, దానింగూర్చి యితరులకు గోచరించినంత గ్రంథకర్తకు గోచరింపదు. ఆవిషయము కనిపెట్టుటకుఁ బాండిత్యముతో నవసరములేదు. యతిస్వరూప, పాస్వరూపములను దెలిసికొనుటకు సరిగా 5 నిమేషములకన్న నెక్కుడుకాలము పట్టదు అట్టి స్వల్ప విషయమును గూర్చికూడ దిసంతులు గొట్టువారు నేడు బయలుదేలుటచే నీకాలముయొక్క దుస్థితికిఁ జాల విచారపడవలసియున్నది. పృథ్వీతమ, హితకారిణీ మనోరంజనులు నూకుఁ దిప్పులు చూపవలయుననియెంచి ప్రైతి తప్పులనే యచ్చేషించి యవాకుచవాకులను వదలుచున్నవి. పృథమమద్రణమునందలి స్థానిత్యములు నిటీవల పరిచితిమను మాటకూడఁ బాటింపక యీపత్రక లూరక మ్రోగఁమొదలిడుట మఱియును విచారణీయము. స్వాత్మదౌర్బల్యరకటనమునకై తమంతఃకామే పలువిధముల సాత్వ్యము నిచ్చుచున్న యాపత్రికలు చూపు తప్పులెట్టివో తెలుపుటకుఁ బ్రకృతగ్రంథమునుండి కొన్ని యుదాహరించుచున్నారము.

“వి। ద్యామహేందుగ్రిలు పశ్యశబ్దముపైని సారెకుఁ గొంపలు

ఇందు విశ్రామము పొరఁబడినది దీనింబట్టి యజ్ఞతను సమర్థింపవలెనుచుచోతి॥ నెం॥ కవులకు, యతియననేమో తెలియదుని కాని, అక్షరజ్ఞానము లేదనికాని మొఱుంగవలసియుండును. ఈమాట విశ్వసింపఁజేయుట కడుగవ్వము. ఇట్టి ప్రయత్నమునకుఁ బాటుపడువారి నేమనవలయును? మఱియు,

డం। బలరు నియోగి నైదికులు నందుచునుందురు.

(పూర్వరంగము 4 వ పుట 16 పంక్తిమా)

ఇందుఁ బ్రాసము పొరఁబడినది, పైపద్యము రేఫపూరికము కావున, అలరు, ఒరయు, అందు, ఒందు, గా మార్చికొన్న సరిపోవచ్చును. యతివిషయమున ‘పశ్యశబ్దము తప్పుగాదనికొందఱు’ అని నవదించుకొవలెను. ఇట్టి భ్రాంతి శ్రయముక్తములగు స్వల్పలోపము లెందఱుచేతనో యెన్నిసారులో సంస్కరింపఁబడుచువచ్చినను భారతాదులయందుగూడ నిప్పటికిని గ్వాచిత్కముగాఁ గానఁబడుచున్నవన నస్మదాదుల దెక్కయేమి! భ్రాంతినశించినగాని యీలోపములు

చేరింపవు. అది ప్రపంచముతో పాటుండదగినది, బ్రహ్మాదలుగూడ దానికే
 నామము. ఇది విషయాంతరము. ఇంకను వ్యాయచలనవి చాలసంఖ్యలుగలవు.
 వ్యాసినవానివలనఁ దక్కినవి యూహించుకొందురుగాక, పూర్వరంగోత్తరరంగ
 ములలో నూత్రప్రాయముగా నాయావివాదకు సంబంధించిన యావదాప్త
 విముద్భవజినది. అది ఆసనచర్చయు, అంతయు వేమనరావధాన ప్రయుక్తమగు
 సమాధానమును నని యెఱుఁగనది, ఆసమాధానసమయమునందలి పద్యములుమాత్ర
 మేదాహరించి విరమించుచున్నారము.

చ తిరుపతివేంకటేశ్వరసుధీకరయగ్మ మలంకృతంబు చే
 సిరికద ! కంకణంబులఁ బ్రసిద్ధులు నల్వరు చెన్నయాదు ల
 బ్బరమును సంతసంబు నెడఁ బొంసిరివోడఁగఁ జూచుచున్నయం
 దఱనయసంబులం దవి కనంబడుచున్న సదేమి చిత్రమో.

తి|| ౩||

చ. గోడకు వెల్ల వేయు టది గోడహితమ్మును గోరి కాదు మో
 మోడి భవత్కుతూహలము నోమఁగ సింగపుమేర్పిబంగరం
 బోడిమికంకణమ్ము లివి పూనుచునుంటిమి యిది కర్పూర
 వాఁడెవఁ యెఱుంగఁగల ప్రాజ్ఞులు మృగ్యులునెడఁ చూడఁగన్.

వెం|| ౪||

శ్రీమత్పర దేవతాయై నమః.

గుంటూరి సీమ - ఉత్తర రంగము

శ్లో. ఉన్నతం పద మవాప్య యో లఘు, రీలయైవ న పతే దితి ధృవం
తైల శేఖరగతో దృషత్కణ, శ్చాయమారుతధుతః పత త్యధః.

(రసగంగాధరము)

శ్లో. యద్యపి నదతి సరోవం, మృగపతి పురతోఽపి మత్తగోమాయః
తదపి నకుచ్చతి సింహో, విసదృశ పురుషేషు కః కోపః.

(అలంకార శేఖరము)

శ్లో. సంత సృచ్చరితోదయవ్యసనినః ప్రాదుర్భవద్యంత్రణా
స్సర్వత్రైవ జనాపవాదచకితా జీవంతి కృధ్ధిం సదా
అవ్యుత్పన్నమతిః కృతేన నసతా నైవాసతా వ్యాకులః
కృత్యాకృత్యవిచేకతూన్యహృదయో ధన్యో జనః పార్వకృతః.

(కువలయానందము)

(సదుపదేశము)

చ. వలదు నియోగివై దికవిభాగము, కొంపలు మున్దు దాన, ప
ర్తిలుడు యథానుపూర్విగ, విధేయులు విద్యకుఁ గండు; కాఖుకు
బల మిడ నెంచి స్కంధమును బాయఁగఁ ద్రోచు టజేటితెల్వి! పూ
ర్వుల హృదయం బెఱుంగుఁ డని బోధ యొనర్చు గదమ్ము, కాంకరీ !

చ. వలదు నియోగివై దికవిభాగము, వల్దు దసత్య గోష్ఠి, ము
గ్ధులను విదగ్ధులకు సరిగఁ దూఁచెడి తక్కెడకై ప్రయత్నమా
వల, దపలాపములో గిలుక వల్దుదు వల్దు దహించు నంబ! శే
వలదువీరంబుగా నడుచు వ్రాఁతల కాళ్ళ కురిక ఫుటెంపుష్పా !

చ. వలవని కోర్కులం బడినవా రెవరుకు దుద నెగ్గ లేద, యీ
కలియెడఁ గూడ సత్యమునె కాంతురు. గాని, యసత్యమున్నచో దే

దలకుఁ బ్రసవతి లేదు, ఋజుధర్మము పట్టి చరింపుఁ డంచు మూర్ఖుల నునికొల్పు పెద్దలకుఁ గొండొక బోధ యొనర్చు మంబరో !

గ్రంథపూర్వతీ.

ఉ. సత్య, మసత్య మంచు మనుజన్ముల మంచికిఁ జెడ్డకున్ సదా దౌత్యము సేయుచుండెడి పదార్థములందొకదాని కింకొకం దత్యయమున్ ఘటించెడి యథార్థపదార్థము నిల్చి యోగ్యులున్, వ్రాత్యులు వేటొకండు నిలువన్ బ్రయతించుచునుండు శాంకరీ !

చ. నిలిపిన నిల్వజాలని దనిత్య మసత్యము, నిల్చుకున్న నున్నిలిచి యెసంగజాలినది నిత్యము సత్యము, సత్యరహితభాకలన కదే నిమిత్త మది గావలెఁ గావున దానికై మహాత్ములవచనంబు లూత గొని పుస్తక మియ్యది సేతు మంచికా !

ఉ. నోటుకుఁ గాలదోష మది నోటియెడన్ గొఱ గాదు, కాన నెప్పాటకొ యుక్తి సేయుడు నపర్జిత గల్గదు, తప్పతోవలం దాఁటెడివారి రజ్జులు వృథా, ఋణమిచ్చి యపర్థుఁడున్ దివ్య తోక్తి నెదిర్చి పేర్చి కవికుంజరుఁడున్ నెలుఁగొందు నంచికా !

మ. మనవాఁ డెవ్వఁడు ? సత్యముం బలుకు సంపత్కామి, యన్యం డెవం ? దన్వతం బాడెడి దేబె, యీనియతికిన్ న్యాయైకదృష్టుల్ శ్రుతుల్ దనియన్ మ్రొగ్గెద; రన్యలో, మొఱకులై “తాఁబట్టుకుండేటికిన్ జనుఁ బాదత్రయమే” యటన్న సుడికిన్ దాసానుదాసాగ్రణుల్.

మ. ధనమున్ జూడరు, వేషభాషలకు బందల్ వోలె లో జంక, రెవ్వని కేగారవ మంతెకాని యధికత్వం బొప్పఁగాఁ బోరు, నజ్జనులకై దక్కఁ దదన్యలకై మనమునన్ జర్పింపఁగాఁబోరు, ధీఖను లంచున్ జననీ ! ఋతం బడఁచు ప్రాజ్ఞ శ్రేణికిన్ దెల్పుమీ !

పూర్వవిద్యనాగరికత.

కా. “మివిద్దెల్ ధన మిచ్చి కొన్నయవి, మీమి పోకలెల్లకై ధనాకావిధంబులు, పూర్వనాగరికవిద్యాభ్యాసముల్ వేఱు, తద్బావస్ఫూర్తులు వేఱు, వారు మనకై దైన్యంబు గైకొరు మీ తోవల్ వారికి సైప రాని” పని యుద్బోధింపుమీ శాంకరీ !

ఉ త్త ర ర ం గ ము

శా. పూర్వాచారుల విద్వేషేచ్ఛ గుణలుబ్ధుల్ వారి మర్యాదలే
సర్వోత్కృష్టముగాఁ దలంతు రిపు డాచారమ్ము లేమున్న వీ.
దుర్వారుల్ గనఁబోదు, దూర్వ లెనయా దుర్వాసుతో నందు రో
శర్వాణీ! యిటువంటి యోగులను లక్ష్య మ్మేలనేయక వలెకొ.

టాటోటురటకుఁడు

ఉ. కొట్ట నుపాసహం బదియుఁ గొండొక కొంతు వహించు, నెవ్వనిం
దిట్టఁగ దానిఁ గుట్టు నల దీనుని నాల్కయు వెన్నఁదీయు, నా
పుట్టుగు బమ్మచారి యెటుబొంకిన నేమగు? నట్టిచీపురుం
గట్టు గిల్గు వ్రాఁతలకు గౌరవ మెక్కడి దమ్మ! శాంకరీ!

మ. ఘటచేటికరనీచకాచకలనాక్రాంతంబు కర్ణద్వయం
బఁట! నానాన్యతపాతకాంతిత్వప్రభావంకారపంకాంకితం
బఁట! చేతం; బటువంటివాఁ డొకఁడు నే రాసించి టాటోటులకొ
రటియింపక గటువెనుగా కవియు ధీరవాక్రముల్ చూతులే.

ఉ॥ “ఆవులు దూడలుం గబుగ నార్వులు గుంజల కేల?” తా నెవం?
దీవిషయంబు నేమెఱుంగు? నింతకుఁ ద న్నెవఁ డీనడింపకే
పో విడుచుక? జరిత్రమన బొంతులు బూతులుఁగొడ నానొకొ!
కావల మేడ! సత్యపుఁ బ్రకార మదేడ! పచింపు మంచికా!

ఉ. ఇట్టి పృథా పృజల్పకుల హీనపు వ్రాఁతలు కీర్తికామినిం
గట్టుదు నాపె “కాల్ల మరి గల్గె” నటం చొకమూల నాఁగుచోఁ
బట్టపగంటఁ జుక్కలప్రభావము వెల్లకపోదు “తా డొగిల్”
రోశ్టేయఁ గాకపో, దొకనరుం డలతానును గాకపోఁ డిఁకకొ.

ఉ. వానిది నోరు గాద, యల వానిది నాల్కయుఁగాద, తోఁచిన
శ్లేషరుఁడే నసత్యములనే నెగడించునొ యట్టివాఁడు శ్రీ
జాని స్వనామమూనినను జండనమూనిన రాసభంబె, దూ
రానఁ బరిత్యజింతు రల వ్రాయసకాని మడుల్ బుధాగ్రణల్.

ఉ. ఉన్నది యున్నయట్టులుగ నోపిక మీఱ లిఖింతు మంబరో!
కన్నపువొంగ వ్రాఁతల ప్రకారము నోటికి వచ్చినట్లుగాఁ
బన్నము, బన్న ముగిలికువ్రాయుసకాండ్ర శిరాన నుంచి వి
ద్వన్నతమైన మార్గమునఁ బంపెడి భారము నీది యాదెసకొ.

(తిరిగివస్తున్నప్పుడు)

ఉ. అతనిని యోగి యందు రెవఁ డల్ల వనిష్ఠుగవీసరిపంతికై
మీరిచెడి బోరి యొడి మతిమత్తుముఁడై తప మాచరించి బి
హృత యొకకొంత గాంచె నల యాతఁడె గాధిజాఁ; డాతఁ డిచ్చె స్వ
ర్గతి నొక రాజనూతికి, నురపగ్రభుఁ డొప్పమి కాగ్రహించుచుకొ.

ఉ. గడ్డము మీసముల్ పెరిగి గాధిజాఁ జేయపు వేనిసేని యా
చెడ్డ మునీశ్వరుం డొకని శ్రీపతియన్నను జేర్చు బోయి తా
బడ్డ పరిశ్రమంబు భగవంతుఁ డెఱుంగు, గృతార్థుఁ డయ్యెనే?
అడ్డఁడె యింద్రుఁ! డాపయికథాంశ మెఱుంగనివారు లేరుగా.

(పొండ్రకవాసుదేవీయము)

ఉ. ఉండుగి జగమ్మునందు మును పుండినయట్టులె యుండువారు పె
క్కండుగి, వృథాభిమానమునఁ గర్జుమెఱుంగక కొందఁ టెట్లా చే
కొం ద్రవమానముకొ దనుకుఁ గూడని బల్ బిరుదుల్ భరించి; యీ
*పొండ్రక వాసుదేవుల నెవండు గణించు వచింపు మంబరో!

(గౌతమీనది — నెలయేఱు)

ఉ. కొండలు వీగిల బండ లొగిఁ గొట్టుక పోవుచుఁ డేల గౌతమీ
చండతరపగివాహ మది కాశ్వతమై భువిఁ బగ్గ నెన్నియో
కొండలనుండి వచ్చి యడఁగుకొ నెలయే శ్లట నూరుఁ బేరు లే
కుండఁగ “దివ్యటీసరస నుండెడి దీపములొ” యనం బొరికొ.

ఉ. అంతన పుట్టు నంతటనె యాఱుఁ గడుకొ రయ మొప్పు బాఱు నొ
క్కింత వెడల్పుఁ బొద్దు గల యే ఊదియే నెలయేఱు, దాని బై
నెంత? మహాపగిసాహముగ నెల్లపుడుకొ బగినహించుచుకొ బవి
త్రాంతరమై తనరృడి మహానది గౌతమీముందు, కాంకరీ!

(చ్యవనమహామని)

ఉ. కొండలు బండలుం గలిసి గొప్పగ నెంచి స్వపక్షపాత మా
ఖండలుచేతి కత్తి కిడఁగా గరుడుం డిడెఁ బక్షపాతియై
యుండియు నీకమాత్రగి; మదియుకొ బ్బసనుం డిడఁ; డాత్మశక్తి యి
ట్లుండు నటంచుఁ డెల్పుటకు నోజగదంబ! తృణీకరించుచుకొ.

శ. తనబలము నెదిరిబలమున, గననికతన వజ్రముట్టి ఘనహేలియై కీ
ర్తిని గోలుపోయెఁ గొడవ, శ్రీనిమోహనటు లాచరింప నవి యేమగునో!

(కాళింగులు)

ఉ. అంగమునిండ భూతి నిడి, యల్పపువస్త్రము గట్టి, చెంబు కే
లం గొని శుద్ధనద్విజాలలాగు నటించుచు నెందుఁ బోవు కా
ళింగులపోల్కి నేఁ డకట! లేకు లనేకు లొకత నేరు పెం
దుం గనకే వధానిబిరుదుం దలఁదాల్తు రదేమి పాపమో!

ఉ. వేసము పొట్టకొన మెటు నేసిన వేతురుగాక. యీరసా
భానులు నిక్కపుం ద్విజాలఁ బట్టుక “మీరును విపులే? మిముకొ
భానురు లంట తప్ప మముఁ బోరునఁ గెల్పినఁగాని మీకు మీ
భానుర నామ మొప్పు” దని మోగెను రేమిటి కంబ! శాంకనీ!

(లూత)

ఉ. అంబరమందు *సాలెపురు వాదరు వింతయు లేక వ్రేలుచం
దం బొకయట్ట తోచు నది తథ్యమో? కా, దటమున్నె యల్లియుం
చుం బహుతంతుజాల మది చూరున నంటుక యుండు, దాని దా
రంబు మొగంపుదారపుఁ బరంపరతోఁ గలుపుకొ దిగంబడుకొ.

ఉ. నేయును గాత లూత యచి నేర్చిననేతగఁ బొట్టకొనమా
నాయము; బట్టకొనము జనంబు కువిండుని గోరుఁగాని యా
మాయపుఁబుర్వు నేతకయి మానస ముంచునె? యుంచుబో, యెటో
కాయమునందుఁ గప్పికొనఁగా నది వచ్చునో! మట్ట విచ్చునో!

*21 వ నెప్టెంబరు 1912 సం॥ కృష్ణానత్రికనుండి

ఈగపులి

శ్రీ. కీటకములందు మిక్కిలి కీర్తిగంటి! నీగపులి యందు రందలు నెలమి
వన్ను! గాదె యంచును మది పృథా గర్వపడకు! నరసు లది విన్న నగుదురు
సాలెపురుగ! కపటమున నేదో యొక పన్ను గడవబన్ని! యీగలను మోస
పుచ్చుట నీగపులివి! కాని యెదురుగ నిలఁబడి కలనఁ గెలిచి! పేరుపొందిన
దేదిరూపింప లూత! ఎట్టులో యొకరీతి నీ కీర్తిరుదము! కలిగె నామాట లటులుంచు
శలిగినంత! మాత్రమున నూర్జనాభ మామదిని మివులు, తలనుదాటి న గర్వంబు

గుంటూరి సీమ

ఉ. అల్లిన దానినే మరల నల్లును, గొర్రెవిధాన నల్లగాఁ
జెల్లదు సాలెపుర్వసమఁ జేతయుఁ గా దది యెన్ని సారులే
నల్లిన యల్లికే మరల నల్లడి; దానికే సంతసంతమా?
యల్లిక యెందుకేని గొజయైనది గాదుగదా మహేశ్వరీ!

(నీర సాశుఘోషానిరసనము)

చ. ఎఱిగియు గొర్రెవృపుం గయిత కేమును బాల్పడఁబోదుమేమో! కొ
ప్పర మొకవేళఁ బోరికి సభాస్థలికిఁ జనుదెంచెనేని; కాం
కరి! యది కాను కూడ దని కంకకుమమ్మ! పగ్గనక్తి దీరు ను
త్తరపు క్షణంబునక మరల దానిఁ ద్యజించెద మాజ్ఞ యిమ్మొగిక్.

చ. ఎలమిఁ దురుష్కునిం దగిలి యేగిన నాతికిఁ బ్రీతిఁ గొల్ప మొ
క్కలుఁడు దురుష్కుతాప్తికయి కట్టిఁడిమార్గముఁ బట్టు భంగి వెం
గలులకుఁ బ్రీతిగొల్పఁ గల కాకవితం బురుడింప నెంచి క
శ్రమమగు గ్రామ్యధాటి కొడిసాచెడి తప్పును నైపు మమ్మరొ!

ఉ. తప్పులఁ దోపనీకు, మెడఁదం గల శాస్త్రము గప్పిపుచ్చు, మే
చొప్పుననో దదాబిడిగఁ జొప్పశలాకలఁ బోలు పద్దెమల్
గుప్పఁగఁ జేయు, మెయ్యెడలఁ గొంతు ఘటించకు, మెట్లో నూఱులన్
జెప్పినచే మహాపదవి నేయుము, మాయము గొర్రెవృక్తృయల్.

ఉ. కష్టముగా నెటో భవదఖండకృపామహిమమ్మ కల్మి నీ
ముష్టి కవిత్వమధ్యమున ముద్దులు మాటలుగట్టఁజాలు ని
ర్లుప్తపుఁ బద్యమున్న నది తొల్లిరచించిన దండ్రు, వారి సం
తుషికి నటు కాదనుచుఁ దోపఁగఁ జేయట యెట్లు కాంకరీ!

దాల్పఁదగునె! నీపరాక్రమమునకును నీయశముకు! నీదుబిరుదంబునకు లోన
నీవు మెచ్చ! చలయు నీజాతివార్ మెచ్చ వలయుఁగాక! యింక నెవ్వర
మెత్తురో యిఁగలపులి! యెన్నియో గొప్పకీటులులున్నవి సుమి! వాని కేమియు
గర్వంబు గానఁబడదు! నెదక రహిత యల్లి కల్లుదువో లేదో! మేలు నీడు
గర్వము పట్టఁజాలకుండే! జాలునింతటి నుంచైన సాలెపురుగ! బుద్ధి తెచ్చు
కొని నయాన బుజములెగర! వైచి కొనుటచాలించి గర్వంబు విడిచి! భద్రముగ
నాండు మిదియు నీబ్రతుకు దెరువు.

పిచ్చర

సోదరకవులు

ఉ. గిరగిరఁ ద్రిప్ప మోగెడిఁ బక్షిదళమున నొక్కయంతరి, మా
‘కిరకిర’ బాలురకొదమపఁ గీల్కొనుభంగియొ మాన్యమైనచోఁ
బరపరలాడుచుకొ గవితఁ బాడె దడాబిడిగా నటంచుఁ బా
మరులు సుతించుపూనికయు మాన్యతఁ గాంచుగదే మహేశ్వరీ !

మ. స్వరవర్జ్యత్వమెఱుంగకే పొరిఁబారికొ సంగీతముల్ వాడి యె
వ్వరు మెప్పించురు ! గాయకోత్తములు ‘పహ్వో’ నాఁగ; నట్లే పర
స్వరసందర్భము శ్రోత్రప్రేయతయు సాశబ్ద్యంబు లే కట్టులో
విరచింపకొ గవితల్ శ్రోతోయుగళికొ విందుల్ ప్రసాదించునే!

చ. “పదనిస, సానిదానిపస, పస్పసరీసరి, గామగారిసా,
సదగద, నీరిసారి, దరిసా, గరిసా, నిరిసా, రిసా, రిసా,
గదగద, పాదపాద, సదగా, పదగా, నిదగా, దగా, దగా,”
యిది యొక గానమేని యొదియేనిఁ గవిత్య మగుకొ మహేశ్వరీ !

ఉ. “చేసిన దోసముల్ బయలునేయఁగ నెంతువె ! దుష్కువిత్వవి
న్యాసము బైటఁబెట్టుటకునై గమకించెదవేల” యంచు దే
వాసురయధ్యముల్ గెలిచినట్టిఁడు పండితరాజుచేత నీ
వీనడిలంగఁజేసి మము నెందుకు దూర్చెద విందు శాంకరీ !

ఉ. ఎంచి పురాదులైన పదునెన్నిది వర్ణములంగుఱించి ప
ర్ణించి కథానుగుణ్యముగ నించి రచించియొ యంచి రంచుఁ బ్ర
శ్నించినచో సదుత్తరము చెప్పటకుకొ దగవైనయుక్తి దోఁ
పించి యనంతరమ్ము నడిపించుమి యాకృతి కో మహేశ్వరీ !

చ. కవివరులెల్ల మేలనఁగ గ్రంథములకొ రచియించి కప్రపుం
జవుల జగమ్ము ముంచెడి ప్రశంస ఘటించియు నేఁడు కొప్రపుం
గవులకతమ్మునకొ రసము గన్నడకుండెడి దిక్కుమారు కా
కవితకు మమ్ముఁ బాలుపడఁగా నొనరించెద మాలదైవమా !

చ. గడియకు మాఁడువందలఁట ! గంటకు డెబ్బదివందలఁట ! త
ప్పుడుకవనమ్ము చెప్పటకుఁ బూనినవారిని బుట్టఁజేసి యె
ప్పుడు సరసాశుసత్కవనముకొ బచరించు మదీయకర్తముకొ
“బడబడ” మోగెను “తామరపా” నొనరించెదనమ్ము ? యీశ్వరీ !

ఉ. పృథ్విశేషముల్ చెడి వివేకము పొకమడప్పి సద్గుణా
యత్తతఁ దక్కి శయ్య యొకఁ డంతగ బొంతగ సంగ్రహించి యే
సాత్తును రోయకే పలుకు పొకడఁ జేరిపి మారుకైత ను
న్మత్తతమైఁ జరించు కసుమాలగఁ జేసెదె మాలదైవమా!

చ. తొరతొర గ్రామనామములు తొంబదియో షదియో సహస్రమో
పరపర గ్రుక్క త్రిప్పకయె వాగెడి విప్రవిదోదివైఖరికొ
జరచర నోరు బార్చు టది సత్కవిభక్తము గాదటంచు నీ
చెటిగియు దానికై మనము నేటికిఁ గొల్పెదవమ్మ శాంకరీ!

ఉ. అక్కట! నీరసాశువున నందముఁ జందము లేక యెట్టులో
గుక్కలు మింగుచుకొ వెడఁగుగొల్లల నుద్దుల నెంతపాడినకొ
దమ్మనె 'కైత' యెక పదవి దానికి? "గాడిద గంపెఁదూఁక దాఁ
బొక్కిన నేమి లాభమగు" బొంకక తెల్పఁగదమ్మ శాంకరీ!

ఉ. అట్టేస మేల నేయవలె నంబరొ! తంబుర యొంటికంటి త
బ్బిబ్బ మృదంగ మిద్దయమె వేషముపట్టున లోటు గాని యా
బొబ్బిలేపాటగాండ్ర తలఁపుం గొలువంగల పాడుకైతముకొ
సిబ్బితి గల్గి పండితులచే నుతిగాంచెడి కోర్కె యున్నచోకొ.

చ. కవితయఁగాని సంతతియఁగాని జనించిన యుత్తరక్షణం
బనిసి నశించెనేని ఫలమబ్బనె ? గర్భభరమ్మడక్క నా
యవు లవమేని లేనినుతు లొక్క సహస్రము తెప్పపాటులో
శివ! శివ! పుట్ట నేమియగుఁ జెప్పఁగదమ్మ, మదంబ! శాంకరీ!

ఉ. 'అశుకత్వమందు రస మారయరా'దని యప్ప నెప్పె, నో
యీశకుటుంబినీ! జననమే లిఖించిన బంతికిందనే
నాశముఁగూడ వ్రాయు టది నల్వకు సమృత మానుగాక, గ
ర్భాశయమే స్రవించుటకు నక్కట! దీనికి భేదముండునే?

ఉ. "మారుని గేరఁజాలు నుకమారుడు, కన్నులు చేరఁచేసి, బం
గారముమే" నటంచు మృతి గాంచిన బాలున కేడ్పుభంగి వి
స్తారరసమ్మగల్గటయు సంభవ మందెడుఁగాక, నిర్వ్యాగా
నేరని కొప్పపాశుకవి నేరుపు లేటికి మాకు, శాంకరీ!

చ. పలుకుల కల్గి నేర్పిన సుభాషితముల్ జతజేసి కచ్చుపిక్
బులుకఁగఁజేయ దానికి నుపకుత్తిగా శుక్తివిందునెయ్యదుక
గలకలలాడు కంకణవికస్వరసుస్వర మట్టులుండు మా
పలుకు లొనర్చెదే యినుపదాడిగ బండిరవంబు లీ క్వరీ!

చ. కలుషితమైన నీర్ దురుసుగాఁ బ్రసహించెడునట్లై తప్పుగై
తలు దొరలుక దడాబిడిగఁ; డజ్జల కెట్లు రుచింపనా, శర
ల్లలితకావిలాసవిమలమృదు సత్కమలంబులో, రస
జ్ఞులకు రుచించునట్టిది యగుక హిత మాశుకవిత్వ మేరికొక.

‡ (తలకుఁ దగని వాఁతలు)

మ. కవితాతత్వరహస్యవేత్తృతకునై కష్టించునుత్కృష్ట లి
ప్తవివేకుల్ కులగోత్రనిండకులు వేదాచారపారంపరీ
దవపహ్నాల్ సకలాన్నభోక్తలు సమస్తస్త్రీకుటుంబుల్ మహా
సువివేకుల్ విచారిత మీ తెలివి విజ్ఞుల్ రోయ కెట్లుండురో!

ఉ. దుర్మతముల్ కడుం బ్రబలి తొందర గొల్పెడుపట్ల ధర్మపుక్
మర్మ మెఱుంగునాచ్యు లవి మాపినయట్లై కవిత్వతత్త్వవి
త్కర్మకు లాఁగఁగా వలె గుకావ్యము; తావృశధగ్ధ కార్యమే
కర్మమెఱుంగఁజాలని యకర్మపరుల్ నిరసింప నేమగుక?

‡ (మే 10 వ తేది 1913 వ సం॥ కృష్ణాపత్రికనుండి)

చ రణాయుధ ప్రళంస

ఒక భాషాభిమాని

ఈ పోట్లాటకు అంతంలేకుండా ఉన్నది. ఈ కవులు కోళ్ళనుగూడా
మించి పోయినారు. తురుష్కయధమైనా ముగిసేటట్లున్నది కాని యీ కవుల
కలహ మెప్పు డారంభమైనదో దానికి నినుగు విర్మామము లేకుండాఉన్నది. అంత
కంతకు కక్షలు పగ్గబుటున్నాయి. ఇరుపక్షములమట్టు గ్రామసింహాలుచేరి గర్జ
నము మొదలు పెట్టినాయి. ఈ పోట్లాటల నాపించే పగ్గభు వెపడు కనపడదు.
వీటి విషయమై ఆంధ్రపత్రికలు జాబులు ప్రకటింపకుండవని దొరతనము వారొక్క
చట్టంచేస్తే బాగుండును కవులకే బుద్ధిలేనప్పుడు నావంటివా రేమి చేయగలరు?

ఉ. జన్నము లాగి పోయెనో! యశస్సుల సత్తము లాగిపోయెనో!
అన్నము మాల మాదిగల దంబజకుం బియ్యమై తనచ్చెనో!
దున్నల కాలు భార్యలయి తోసము నంచెనో! పోక శిష్టసం
పన్నగృహస్థపుత్రకరపంకజ మంచెనో! వీరియూర్పులకొ.

ఉ. ఐనది కాదు, కాని దగు నం, చది దేశము నుద్ధరించు నం
చేసరమాతులో గిలుకు నేపపు వాగ్గితల కూతమై యశో
ధీనుల బూర్వపండితగతి నృతి జోన్పెడి జ్ఞానులకొ మహా
ధీనిధులకొ వృథా దెగడు తెలులవిల్వల నెంచ నేటికికొ?

(మే 15 న తేదీ 1913 వ సం॥ సుదర్శిని పత్రికనుండి)

కవుల కలహములు.

గతవారపు కృష్ణా పత్రికలో కవుల కలహములను గూర్చి విచిత్రచిత్రా
సలిలో నొక చిత్రము ముద్రింపఁబడినది. అందు రెండుతలల కోళ్లు రెండు ముఖ
ముఖిగా నిలువఁబడి యుద్ధము చేయుచున్నట్లులను ఇరు పక్కలను శునకములు
అజుచుచున్నట్లును జిత్రంపఁ బడియున్నది. ఇది చూచుటకు మిగుల నచ్చెరువు
గానే కనపట్టుచున్నది. గాని కొంచెము దీర్ఘదృష్టితోఁ జూడఁగా మిక్కిలి
జాగుప్పాకరముగఁ బర్యవసించు చున్నదని తెలుపుటకుఁ జింతిల్లుచున్నారము.
ఈ జంటతలల కోళ్లరూపముతో నున్న కవులెవరో యెల్లరును జెప్పకయే తెలిసి
కొనఁగలరు... ఇంతకాలమునుండి వీరిట్లు వాదోపవాదములు చేసుకొనుచుండఁగా
నింతవఱ కెవరి తేమి యనర్థము కలిగినదో చెప్పఁగలరా? వైదిక నియోగి కక్షలు
పెరుగు చున్నవందురా? ఆ పాప మిందుమూలముననే పండలేదు. అది యిది
వఱకే పండి బద్ధిలయినది... ఈ తారతమ్యచర్చ పత్రివిషయములోనను గలుగు
చుండును... “నిరంకుశాః కవయ” అనునట్లు వారిలో వారు చర్చచేసుకొనుచుం
డఁగా నడుమవారు వారిని గోళ్లతోడను గుక్కులతోడను బోల్పఁజూచుట
యనాలోచితము... కోళ్లు, గుక్కులు మొదలగు నీచోపమలచే వారిని బ్రజారంగ
మునఁ బడవేయుటకంటె గొదనుసింగములఁగానో మదగజములఁగానో పదర్శిం
చినచో సత్యమైన యర్థమయిన గౌరవమయిన ప్రదర్శనమయి యుండును...
మతియు వీరిట్లు నీచోపమలచే జిత్రరూపమునఁ బ్రదర్శించుటయే కాక దాని
ప్ర్యాఖ్యానములో “ఈకవులకు బుద్ధిలేదు” ఇత్యాది పరమతృణీకారనీచ వాక్య
ములచేఁగూడ సంభావించిరి,

తే. గీ. జననమరణాల వీడ్పు విస్తరమొనర్చు
నతరించిన యయ్యలే యగుదురొక్కొ!
చండితులటన్నఁ గవులన్నఁ బాజ్ఞులన్నఁ
బత్రికలు వ్రాయువాఁత లప్పగిదిగాక.

తే. గీ బుద్ధిలేదుట? కవులకు; బుద్ధి గల్గు
వార లింక నెవ్వరో! కులాచారములకు
నున్న చుట్టెడి మేటిసంపన్ను లొక్కొ?
వీరలు నిగద్వలప ? గద్దు లేరు ? జనని!

చ కవికలహపృచారములు కట్టిఁడులక గరఁగింప లేవు కో
శ్లవుదురు వారికిక సుకవు; లన్యులు కొందఱు కుక్కలాడు; రీ
యవినయముక సహింపనిగుణాఘ్యుల కీలిఖియించు పాజ్ఞు లే
మవుదురో? నీ వెఱుంగని రహస్యములుం గలవే ? మహేశ్వరీ!

(1913 న 60|| రం|| జూన్ నెల 15 వ తేదీ సుదర్శనీపత్రికనుండి)

ఇప్పుడు వివాద పడుచున్న కవియగ్రములను గూర్చి కృష్ణాపత్రికలోఁ
గోల్లగను గుక్కలుగను పరమనీచోపమగాఁ జిత్రించఁగా వగ్తమానకవులలో
గౌరవనీయులయి యున్నవారి నింత నీచపరుచుట చాలజాగుష్మాకరముగ నున్న
దని మేము వాగినది పురస్కరించుకొని “కవులు కలిహించ వలెనట” యను
వ్యాసముకటి సువర్ణలేఖ, యొక చదువరిచేరిటఁ బ్రకటించెను ... అంత
కంటెను అధికులు చర్చించుకొనుచుందురేని వారి ప్రశంసయే యెత్తుకొనము.
ఎందుచేతన, వారి వివాదము తీర్చుటకు మనమెంత మన బ్రతుకెంత యనెడు
స్వసామర్థ్య దౌర్బల్యమునుబట్టి మనతోనను మనము పోవుదుము. టర్కీ
బాల్కను రాష్ట్రముల మహాప్రవిదారణము సంధిచేయ విగ్నిప్రభుత్వము
వంటివారికే యర్హత గలదుగాని, యలమంచిలి పొప్రయిటర్లు ఏమి చేయఁగలరు.
... ప్రస్తావనకవు లేతన్మాత్రులుగారు, కల మెట్లు చేతఁబట్టవలెనో తెలియని
“చదువరి” పరిస్థుత్యస్పాద్యకు లందఱును వంకర దొరకొగదాయని యెద్దియేని
యనిష్టకారణమున వారిని దోచినట్లెల్ల నీచపక్షచుట కధికారము లేదు... చదు
త్కారముగా యుక్తిప్రయుక్తముగా వాదములు చేయుచున్నారు సాంపుచెడి
వట్లు మధ్యస్థులకుఁ దోచుటలేదు ఇష్టములేనివారు వారి వాదములను బ్రకటించక

రేవాల గంకరెడ్డి గారి శ్లాఘకావ్యం
తెయవగారి ధర్మపత్ని గీతము నాగి రెడ్డిగారి
ముదివర్తిపాఠం. వెల్లూరు శిల్పి

గీ. కోడిగుడ్డంత యన్నమ్మ గొనరె నొకఁడు
నిమ్మకాయంత గోరె సక్కుమ్మతుండు
వేటొకఁడు; దీనఁ గలసువివేక మజ్జ
లెఱుంగ రది విజ్ఞులకుఁగాక యెట్లు తెలియు?

మ. ఈపమాకల్పనఁ బట్టి కాల్పనికునఁ మాహింపఁగా వచ్చు ని
క్కపుసౌభాగ్యము లెన్నియేని; యది యజ్ఞగాఢ్యమెట్టో? పృథా
కుపితరుల్ తోచినయట్లు గిల్కుదురు సంకోచింప రల్లంత న
య్యవలాపంబు సదోవిగర్హితముగా నడ్డెంతు రజ్ఞత్వముకొ.

ఉ. అజ్ఞలవ్రాతలే ప్రకటనార్హులౌనట? త్యాజ్యముల్ మహా
విజ్ఞుల వ్రాత లౌనట! వివేకులు కోళ్లఁట, కుక్కలఁట! ధ
ర్మజ్ఞత మేలుమే, లిదియు బ్రహ్మసమాజమతప్రపత్తి న
ర్మజ్ఞతయొక్కొ! యన్యమపవర్తల కంబరొ! యింత జ్ఞానమే.

పోవచ్చును... వీరికి నిజముగాఁ గవులు కలహించి పాడయి పోవుచున్నారని పరి
తాపమా, లేక వారిలో నెవ్వరియందేని యనిష్టకారణమున నేదేని పంకఁబెట్టి
యేవో వెలితి “రిమాకు=” లు చేసి తద్దాఁచమున నయినఁ దమయనిష్టమును దీర్చు
కొంద మను దురుద్దేశమా?... తొలుత రామకృష్ణకవులు తమకీర్త్యర వేరులన్న
మాట వినగానే తిరుపతి కంకటేశ్వరులు ‘గుడ్డవచ్చి పిల్లను వెక్కిరించినం
దుకై’ కంటిగించుకొని కొంచె ముష్కోషము చేసిరి. ఇట్లే గుంటూరి శతావ
ధానములోఁ గొప్పరపుకవి గారికిఁ దమ రంగస్థలములోఁ దమతో సముఁడన్న
సిద్ధాంతముమీఁద సహాసనమీయఁగా నట్లు వలదనిరి. లోక సామాన్యమర్యాదకై
మీరెట్టి యాసనమిచ్చినను మాయభ్యంతరములేదు గాని, పరీత్యేకించి మాతో
సముఁడన్న సిద్ధాంతముపై యాసనమిచ్చిన మే మంగీకరించ మనిరి.

ఇందు దప్పేమియున్నది? సన్యసించి తపమాచరించుకొనువారినినను సీపు
కొలఁది వాఁడ వందుమేని యాతఁ డూరకొఁడే! అట్టియెడ మానుషము విడనా
డని లౌకికకవిమాత్రులు న్యౌగౌరవన్యూనతాపరాధవము నెట్లు సహించఁ
గలరు.... కాబట్టి సర్వవిధములను ఏవంకనో తమ యనిష్టమును దీర్చుకొన
మను దురుద్దేశమే యీ పరితాపమునకుఁ గారణమని ఘంటాపథముగాఁ బెళ్ళు
వచ్చును... ఈ హృదయకల్మషముల కొక్క ప్రిబలదృష్టాంత మిచ్చుచున్నాము.

నీ, అమ్మ యెంతటిధన్యరాలూ యీ ఓడరజస్వలయ్యయ్య మొగియదిప్పటికీ బెండ్లి కితనియోగ్యత నెన్న నెవనిశక్యము పెండ్లియాడె నల్పదియేండ్లయాడు బడుచు నా పెసంస్కరణపరాయణత్వము మిన్నయ్యా, బుత్రవతి పెండ్లియాడె విధవ ఆతఁ డిందఱకన్న నధికుఁ; డేమన బందెమును చొంచె బాలుడైనను దెనించి

లే గీ ఇట్లు ధర్మేతరములనే యెపుడు వినుతి
నల్పు పతికిక లెక్కడ! సహజభక్తు
బద్ధ బుద్ధికిఁగాని కన్నడని సత్య
మనెడి పరమార్థ మెక్కడ! యఖిలజనని!

చిత్తగించుడు... నిన్నటి సువర్ణ లేఖలో... “ఓర్వలేక చగవులాడు కవులను జాట్లుజాట్లు ముడిపెట్టి ఇనుపకాలులువేసి లాగుచున్నారండో! శ్రీరామరామ” యనునొక సందర్భములేని యపలాపమును వ్రాయించినారు... ‘కవులను’ ప్రత్యేకించి నిర్దేశమేల చేయవలెను? కవులనే కాని, యోర్వలేనిగుణము గల యితరుల నెవ్వరిని శిక్షింపరా యేమి?... లెడుబీటరు దొరగారు చెప్పినట్లు కామము వీర్చుకొనుటకు అకృత్య మెంత యుపయోగమో క్రోధము వీర్చుకొనుట కిదియు నంతయు యుపయోగము. ఈ యుపటనర్థము విధాయకమే గనుక ఓర్వలేక తగవులాడు కవుల నొక్కరినే కాక యాగణములోని వారి నందఱనుగూడ నా లోకమునఁ జిత్రపథచేయుట తప్పనిసరి యని తెలియజేయుచున్నాము. కల హించఁగూడ దను వీరి సిద్ధాంతమే సర్వదా అచరణీయమగునేనియు, నట్టివారి నెల్ల నేకోళ్ళుగనో యేకుక్కలుగనో చిత్రించవలసియుండు నేనియు నిప్పటివఱ కనేకవిషయములలోఁ గలహించును వచ్చిన కవులు, విమర్శకులు, పత్రికాధి పతులు, పండితులు, సంఘసంస్కారులు, పూర్వాచారపరాయణులు మున్నగు మహామహుల నందఱ నీవిధమునఁ గోళ్ళు, కుక్కలు, పిల్లులు, పందులు, గాడిదె లుగాఁ గూడ వరుసగాఁ జిత్రించి వారికి బుద్ధిగఱపుచుండవలెననియుఁ దెలియఁ జేయుచున్నాము. ముందు విష్ణుశ్వరపూజగాఁ దొలినాటి కలహికవులయిన దండి కాళిదాసులను జెజ్జెయొక కుక్కగను వారికి దగవుడిర్చిన దేవనొక యాడుపండిగను జిత్రించి యని మొదలు మొన్నటివఱకుఁ దగవులాడిన శిష్ట కృష్ణమూర్తి, పిండివోలు లక్ష్మణకవి, వెంకటరత్నశర్మగారు, వీరేశలింగం పంతులుగారు, వేదము వెంకటరాయశాస్త్రిగారు, కాశీభట్ల బ్రహ్మయ్యగారు

సీ. ఘనుని బట్టుక నీచజనుఁ డేడి వాగ్నిన నది శిరమ్మనఁ దాల్చినట్టి ఘనులు
 నీచుని నీచత నిక్కమ్ముగాఁ దెబ్బవారి వ్రాతలు బట్టినైచు ఘనులు
 సత్యమ్ము నెఱిగియు కాంతులపోల్కి నొప్పరికించు పరిపాటి నురుగు ఘనులు
 ఏదియో పోట్లాట నూడినఁ బ్రకృత కబ్బు 'పేట' రటంచు నరయు ఘనులు

తే. గీ. పత్తికాధిపతిత్వంబుఁ బడసిరేని
 దానిపలనను గల్గెడిహాని జగతి
 కెంత యని చెప్పఁగలము లోకైకజనని!
 సత్త మడుగంటు నెగడు నసత్న మెందు.

కథాపారిభము

పః అంబా! దీనికేమి, పృథ్వీతప్తంత మృత్యుపధరింపుము.

(సూర్యోదయము)

మ. పరితస్సర్పదపారభాస్వరగవీపారంపరీనున్నతై
 మిరభారుండు దివాకరుండు తీర్జగన్మిత్రుండు మండేహధి
 క్కరణోద్యోగి వెలింగె నార్యులు "కృతఘ్నఘ్నాయ దేవాయ" యం
 చెరగఁ దస్కరణోటి కాల్కాలది నెండే బందలై పాఱగఁ.

ప. సరసిరుహోత్తపాదములు సారెకు నుప్పరమందు నెందుఁ గొ
 వ్వరపు శిరమ్ములందు నొగిఁ బ్రాకి ఘనాలయపంక్తి మీదుగా
 ధరణికి డిగ్గి యెల్లెడలఁ దామయి యామెయి వారి తైత్త్యపుక
 భర మజఁజేయుచుక నెగడే బండితపామరరంజకమ్మలై.

(కొప్పరపువారు కాలుదగివుట్ట)

చ. దురుసుగ నుండె నుత్తరపుష్కోరణి యుత్తరగత్తరంబలెక
 ద్వరపడి తిట్టి బందుశులదాపునఁ నూటుట స్పష్ట మయ్యె నె

పడ్డాని నుబ్బారాయఁడుగారు, శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారు మున్నగువారి
 నందఱును వారివారి యర్హతకుఁ దగిన జంతువులతోఁబోల్చి చిత్రింతురుగాక
 ఐహారోపనిషత్సతము నెలయింతుగాక.

త్రటి నెటఁ జేయనట్టి * యపధానము నెత్తుట వీర్పలాయన
స్థిగు లని యెంతమూర్ఖులకుఁ జెప్పక చెప్పఁ దొడంగె నందికా !

క. అలనూజిపీట శీర్షికా, కుశమున మఱికొన్నిచోట్లఁ గోవిను లెఱుంగఁ
జలిపిన పృత్యేకపునభ, లలవా లెఱుంగమియు స్పష్ట మై కన్పట్టె.

†క. ససహాయుంబుగ నపధా, నసభక బాసరించునట్టి నరుఁడె ఘనుఁడో తా
నసహాయుఁడు ఘనుఁడో యది, నునుమలకుం చెలియునే ఘనులకుం దక్కి.

♦క. తెలుఁగట ! మీసంబట ! అది, నిలుపన్ వలెనట ! పీరు నేరుతుకొక్కో
తెలుఁ, గౌరా ! తెలుఁగనఁగాఁ, డెలగాల్ మాటాడు పచ్చితెలుఁగేయగునో !

లే. గీ. బళిర ! యీవ్యాఁతలెఱుగెల్లఁ “బాటిమీది
పందికొక్కులు బల” మన్న పగిదిదోఁచె
వీరికి జవా బొసంగుట విజ్ఞులొప్ప
రియిన సామాన్యలోకు లట్లనరుగాక.

క. అని యెంచి వారు పద్దెము, లను గిలుకక మేము వానిలక్షణమును నే
రనిపోల్కి వచనమున జా, బును బంపితిమంబ ! వారుపురపురఁబొక్క.

* బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వర కవితృలకు.....

సీ॥ అష్టాపధానంబు నాచరించెదరేని యద్దానిమించి నేయంగలేమొ
శతఘంటకవనంబు సల్పఁబూనెదరేని యద్దానిమించి నేయంగలేమొ...

† గీ॥ అన్యనిసహాయ మించుకర్మైనలేక, పద్యమపధానమందు జెప్పంగ
లేని, మీ మహాధారణాశక్తి.....

♦..... తెలుఁగు మీసంబు నిలుపంగ దివురుడింక. (20-8-11)

† మహారాజశ్రీ కొప్పరపు వెంకటసుబ్బారాయ కవిగారికి. ఆయ్యా !
పద్యమయంబగు తమ యుత్తరమందినది, “మీపరువును మాపుమాటను జవాబు
నొసంగినవాడ నమ్ముఁడి” అని వ్రాయించివారు. ఏసందర్భమునం దేవిషయమునం
దేరూపముగా మాయేమాట మీయేపరువును మాపినదో యాచిక్షయము
విపులముగా వ్రాయించినంగాని మీకుఁదగిన యుత్తరమిచ్చుటకు వీలులేదు.
కావున వెంటనే దయచేసి వైవిషయమును వ్రాయుతురుగాక.—

21—8—11.

ఇట్లు, దివార్ల తిరుపతిశాస్త్రి.

- క. 'పదైదులు వ్రాసితిమి వి, ద్వంద్వ గూఢెట్టి మనము పలుచనగా వా
ర్తదై మిటు గొట్టి'రని లో, గుర్తింకొనం దొడగె రంటి? కొర్రపుసాములో
- క. 'మును రామకృష్ణులకుఁ జ, క్కనిపదైమ్ములను వ్రాసి ఘనతనోనగి రి
య్యనవున మనలం జూచిరి,'యని లోలో వగచిరంటి? యాత్రపుంగవులో
- క. అనుకొంటి మేము వీరికి, ననడద్యపుఫక్కి వచనమైనకొ వ్రాయం
జనద, యది గాగ్మ్యులైతిం, బనుజడుచే యుక్తమనుచుఁ బదపడి జననీ.
- క. కాని యటు మొదట యోజన, మానసమునఁ దవులకున్ని మఱి యాధాటికొ
బూని లిఖియింప మైతిమి, దానికె యక్కవుల కెడఁద తబ్బిబ్బయ్యెకొ.
- క. తగినంతగూఢగతి మే, మగువఱచిన వీరికగ్గ మగుటె ట్లటు
యగ నగ్గము తముఁగోరగ, నగరాజకుమారి ! నగరా? విజ్ఞాలో.
- సీ. అవి యనడావహమ్ములన, "మాకునిత్యమియ్యవియె హార"కటన్న దెవరుజనని?
ఒక్కరో? యిర్వుకొక్కో? దేవులనుతేలి 'కెద్దు'లంచనుకొన్న దెవరు జనని?
"లవణం"బనిన నేదో యవలికిఁ జని తెచ్చి యెలమి వడ్డించిన దెవరు జనని ?
సభ "నథాతోబ్రహ్మ"చదున "సీతాత" లోనవుప్రసంగము నేని చెప్పజనని?
- గీ. వారిలో వారు గారొ కొర్రపువారు
కాక యుండిన గీత మెక్కతిన స్మృత
మయ్యె వీరికి? నీలాటి యభముకుభము
నెఱుంగని యమాయకులు మీసలెత్తనేల.
- క. ఇది యిట్లు లుండె మాజా, బది వారికిఁ జేరె మరల నలవార్యాకొ
గుదురుచుకొను నీలోపలఁ, బొదలిన వేటొక విశేషముకొ విను మంబా.

(మ॥ రా॥ రా॥ ఏకా రామయ్యపంతులుగారింట విందు)

- ఉ. ఇంతకుమున్నె విందనుచు నెల్లబుధుల్ విన రామయ్యయ్యఁ దే
సంతసమూనియో పిలిచెఁ జట్టన, నాఁడె నీయొగివైదిక
స్వాంతము లెఱ్ఱఁబాటెఁ గొనసాగని యాసనచర్చకళ్యే, ధీ
మంతుఁ డితండు మున్ననినమాటకు దాటక నచ్చి చెచ్చెరకొ.
- ఉ. నేఁ దెరుదెంతుమన్ననుడి నిక్కమొనర్చుఁ డటంచుఁ బిల్చి మో
మోడిన తోవ గన్నడఁగ నొయ్యన నయ్యనఘండు వోయెఁ "బో,
గూడదు మాడు" నంచు నొకకొందఱు దందడిఁ జర్చజేసి రా
పాడి గడింప 'శేకుటయె బా' గనె వెంకన నిర్విశంకుడై.

ఉ. విం దనుకూలమై జరిగె పెంచున లోప మొకింత లేద, యెం
డందులచేసి మంచి దని యెంచిరొ యేమో, మఱొక్కపంక్తి మా
కుం,దమవారి కంపజపం గొండొక పంక్తియొక గాఁగ నేరుపా
టుం దగఁ కీసి రయ్యది కడుఁ శుభ మిచ్చె ననేకభంగులక.

ఉ. పట్టురమాల్ బుజమ్ముపయి బాలగవిప్రభ లీనఁ బంక్తికికొ
రాట్టయి యగ్రపీఠమున రాజితఁ గొవ్రపునుబ్బరావు, బల్
దట్టులు మందపాటికులభస్మండు లోనగువార లాతనిం
బట్టి క్రమమ్ముగా నతనిపంక్తి నెనంగి రభంగునస్థితిక

తే. గీ. జరిగె నారీతి విందు పశ్యస్తగరిమ
భోజనానంతరమ్మున నోజఁ గొండ
తేగుచెంచిరి నారు కోటిశతకృ
తాస్త్రముఖ్యులు పదపటిచక్ర వినుము.

మ. చిలుమామిళ్ళకులుండు యోగ్యుఁ డలలక్షీ ప్రాచ్యనారాయణుం
డురుకీర్తిస్థవిరుండు వచ్చెనట కువ్యోగిత్వమైతికి, భురం
భరులై తక్కినచుట్టులుకొ మఱియొనం దిక్కుంగల రొప్ప భా
స్వర మయ్యెకొ నగుపాటిగ సభ భవస్యచ్చర్య నూచించుచుక

శా. ఏకారామయగారితమ్ములట ! నీ,యే,నీ,యలై స్లేదరి
దాకక వచ్చినమేటియంట ! మఱి యా ధన్యుండు తాంబూలముల్
వీకకొ గొన్ని ఫలమ్ములుం గొని సభకొ వీక్షించి తాఁ బంచె; నా
పోకల్ కొండొక వగనీయును లనంబోలుంజుమీ శాంకరీ!

ఉ. ముందు భుజంగరాయస్వపమూర్తికొ, కొవ్రపుటయ్యకొ, ఫలం
బందఁగఁజేసి యాపిదప నన్యులు బంచుల కెచ్చి మీఁద న
స్పందిలకీర్తి కంఘ్రిజనిభావ్యరూఁ డౌ నలమేటి కీయ నా
విం దతఁ డందతే కడు వివేకి మముకొ గరసంజ్ఞఁ జూపుడుక.

ఉ. రామయగారితమ్ముఁ డలరాఁజెయోగ్యతఁ బొల్పువాఁడు సు
శ్రీమహితుండు లక్ష్మీనరసింహ సమాఖ్యుండు మా కొసంగఁ ద
ద్ధిమహితత్వమేమి, మఱి తేఱుపయేమి మది స్మృతించుచుకొ
బ్రేమ ఫలమ్ము వెలకన పరిగ్రహణం జొనరించెఁ గ్రన్ననక.

చ. తిరుపతి పుచ్చుకోక యొకతేకువ దాని ననాదరింపఁగాఁ
గరము మదిక దలంచి యటు కర్జమునకొ గుళలత్వమూనె, సం
తరమునఁ దత్ప్రదాత యది తా గ్రహియించె నొకింత చర్చయుకొ
సరసముగా నెసంగె నది సభ్యు లెఱింగినదే మహేశ్వరీ!

ఉ. రామయగారికి మఱియు రామయతమ్మఁడుగారికి గడుకొ
ధీమహితత్వమందునను దేకువయందును గల్గువారకుకొ
మామది జర్చ నల్పుచుఁ గ్రమమ్ముగ వచ్చినతోన నింటి తే
మేమియొ చెప్పికొంచుఁ దగ నేగితి మానిసి వోయె నీగతికొ.

చ. నెలనెలవోయె జుక్కలు వివేకవిహీనులమోములట్ల ని
ర్మలసలిలాశయంబులు ప్రమాద మెఱుంగని వారి మానసం
బులబలెఁ దెల్వి మీతె ఘనపుణ్యులు వైదికులు నియోగులుకొ
గలిసి యొసంగుచర్మములు గైకొనుచుండె దివాకరుం డొగికొ.

మ. అది వర్షర్తువుగాన మేఘపటలం బావంత ద న్నప్పు గో
విదమాన్యుండు దివాకరుండు తనగోవిన్నూర్తీచే జ్ఞానిమ
ర్మదముంబోలె నపాకరించి నుదినప్రఖ్యాతి యవ్వేశకుకొ
గదియకొ వెల్లెదొడంగెఁ గాకవితతుకొ గ్రాసార్థ మఱ్ఱాడఁగకొ.

క. తరువాతఁ దనదు సొమ్ముగు, “గురుతరలీల” యనుపదముగొని పద్యంబుకొ
బుర్రుపుర లిఖించి మీనము, స్మరియించుచుఁ గొప్పరంపుచతురుఁడుపెలుచకొ.

ఉ. * పత్రిక నంపి యప్పుడును బన్యము వ్రాయక యుత్తరించు మా
పత్రికఁజూచి “వీర్తనకుఁ బద్దెము వ్రాయమిఁ జూడ, నేటి కీ
యాత్రయు మీరు మాకుఁ గవులేయని తోఁపరు మీరు తిట్టినన్
శత్రుత మాకుఁ బుట్టదను చందముగా” మదిలోఁ దలంచుచుకొ.

* మహారాజశ్రీ తిరుపతివేంకటకవులకు.....చ॥ గురుతరలీలచేసె నభ
గూర్చఁగ నుంటిమిగాని, భానువా! సరమున చక్క రాలెసరు...ఆశుకవిత్వశతావ
ధానముల్ । విరచననేయరావలయు, నెంటనె, మేమవి యాచరించి ధీ! వరసభ
మీపంశిజు దెలుపం గలమీనము దీయఁజేతుము...”

గుంటూరు, }
22-8-11. }

ఇట్లు,
కొప్పరపు వెంకటసుబ్బారాయశర్మ, శతావధాని.

క. పదపడి*పదనమె వ్రాయుచు, దుదిదమకం బత్రికలకుఁ దొడగెళ్ల 'సుకవుల్' పదుగురుగల సభ'యన న, పైదలోఁరాయిపడి వ్రాత లెల్ల నురిగెళ్ల

క. ♦తటిమితటిమి మునుమా కు, త్తరములు లిఖియించు నతని త త్తఱమాపై విడిగి నురిగి కరిగెనో? యు, త్తరమే వచ్చుటకు మిగులఁదడవై పోయెళ్ల.

గుంటూరు, 23—8—11.

* మహారాజశ్రీ కొప్పరపు వెంటసుబ్బరాయశర్మగారికి. అయ్యా... మీసపు బద్దమున కర్థ మేకారణముననో మీకుఁ దెలియలేదనుకొనియెదను... తెలియజేసి పెద్దలనడుగుఁడు... (4) ఈపత్రిజ్ఞ పృస్తుతవిషయము కాకపోయినను మీయంతట మీరు పురస్కరించుకొని వివాదకుం దిగుటచే నయ్యది యింతటినుండి మీయెడలఁగూడ నిర్వహించుట కంగీకరింపక తప్పినదికాదు... (9) మీరు మాకుఁ దెలిసిన యంశములలో నేక దేశపర్వస్థులు మాత్రమే యయినను మీకొరికంబట్టి మీసభకు రా నువ్వోగింతుమే యనుకొనుఁడు రేపిక నొక రాంధ్ర భాషైక దేశమగు గ్రామ్యభాషయందుఁగాని నిర్వృతిగణపాససౌశబ్దరసాభాస కవిమార్గమునఁగాని యన్యత్రఁగాని మమ్ము జయింపుఁడని కాలుద్రవ్వినచో మాగ్రహచారమందుకు నొడఁబడవలసినదేనా! అందులకుఁ బ్రాజ్ఞులు సమ్మతింపవలసినదేనా! మాకుఁగల శక్తులలో నేకైక దేశమున నంతో యంతో యెంతో యెఱిగినవారెల్ల మమ్మెదిరింపఁ దగువారేనా! శాంతం పాపం... (12) ఈ వ్రాతపలఁ దెలుఁగునేని మీకు వచలితిమని యనుకొనకుఁడు..."

గుంటూరు, 27-8-11.

♦మ॥ రా॥ రా॥ కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరాయ శర్మగారికి, అయ్యా, (1) జరూరు "అని 25 వ తేదీని మేము వ్రాసిన యుత్తరమునకు 27 వ తేదీ 11 గంటలకు మీ రిచ్చిన జవాబు అందినది...౧. సభ ముందు మీరే చేయవలెను. ముందుత్తరము వ్రాసి యవధానాశుకవిత్వములకై కాలుద్రవ్వినవారు మీరుకాని మేము కాము...౨' మా విషయమై విూరును మీ విషయమై మేమును నవధానపు టేర్పాటులు చేసికోవలసినదేకాని యయ్యది సభ్యుల తేర్పాటుపడగినవి కావు. ఉభయులచే నేర్పఱచికొనఁబడిన సభ్యులు న్యాయాన్యాయములును రసారసములును దారతమ్యములును విచారింపదగినవారు మాత్రమే. ౩. ఈ విషయముల కంగీకరించుచు మీరు సభ సమకూర్పుఁడు, లేదా మేము సమకూర్చె

క. లక్ష్మి“బాజానందడి మం, గళ నూత్రము మఱచినట్టు”గా సభకై ముక్
గిలికిన రవివాసర మా, నలికి జని వచ్చె సోమవాసర మంతకా.

చ. సభయగునన్న యాదినము నందడిగా జను లేగుదేర రా
సభమయి పోయె నెచ్చెడల నందుల గొందుల నంటపూటియిం
డ్ల భరమా గా జనుల్ విడిసి “డాబులు డాబిరి యేలనేయకో
సభ” యని కొప్పపుంగవుల సారెకుఁగేరఁ దొడంగి రంబికా!

సీ. పుట్టిదిట్టములేదుపో? నిల్చుటెట్లు కొప్పరమరమఁ బలుమాటు పలుకువారు
తన్నుఁగఱ్ఱలబట్టి తనయున్నతిని నిల్చు నెంతదన్ననటంచు నెంచువారు
తన్నునుబండలే తన్ను పంచననేయు నవసరంబై నప్పు డనెడువారు
నేల విడిచి సామ లేలొకో? యొకచోట నంతలోనే యుండక నెడివారు

తే. గీ. వింధ్యగర్భం బగన్మృతపంధ్యమహిమ
ముగ్ధడించి యినీ! యని యొకలువారు
హంసకాక చరిత్ర మిష్టందజకును
స్మృతికిఁ దగిలె నటంచు వనించువారు.

దము...రా. జహూరని వ్రాసినను నెనుకటివలెనే అలస్యముచేయుక కేపు మాగోష్ఠి
దయమునకుఁ దప్పక జవాబు పంపవలెను.

ఇట్లు
వివాకర్ణ తిరుపతికాస్త్రి.

ఉదయం 8 గంటలకు 28-8-11, గుంటూరు.

అయ్యా! ఈ దినమున సభ తప్పక జరుగునను మీ ప్రకటనను బురస్కరిం
చుకొని యనేకు లనేక గ్రామములనుండి వచ్చి నిరీక్షించుచున్నారు. వారిని
వృధాకుల నొనరించుట యనితముకాదు కానన సభాస సభాసమయ మేమయిన
దియూ బ్రకటించి వారి సంధియము పుచ్చుడు. మా యుత్తరమునకుఁ బ్రశస్తి
రము రాకుండగనే మేము ప్రకటించుట యుక్తము కాదుగదా?

ఇట్లు
వివాకర్ణ తిరుపతికాస్త్రి.

మ. ఒకటే తైలిగ నొక్కటే ఎడిగ నోహో! యంచు: గవ్యగృణీ
ప్రకరం దెంచగ నంచ యేగె, నటు "రార"వృత్తు కాకంబు ము
న్నొకతీ, రావయినొక్కతీరు, పయినెన్నో తీరులై డస్సి, నూ
టొకయానమ్మలు తలచెం బొందెకొ నురాళపృథు

క. అని పూర్వగాధలెన్నుచు, మనమునఁ దమపడిన శ్రమకు మతిమతి విసువుం
గనుమఁ దిరిగిపోనెంచుచు, బునకపుననోజనలతు బుద్ధి చోనుపుచుకొ.

అ. చె. కొండపీటిసామిదండ నుండెడిలేడి
కొండతేనికూతు గుట్టునునకు
దఱుచు భయముచెంది దండబులిడునో య
ద్దానితోడఁజెనఁగు తలపు గొనునో!

తే. గీ. సింహగమనంబు సేవ్యంగఁ జిన్నిలేడి
తెన్నిజన్మము లెత్తిన యేని గలదె!
పాల్వపాలకభాగంబంధ ముడుచు
దలఁచు టది యెంతయేనియుఁ దస్సింబు.

క. తనపాదములు మనమ్మున, ననయను మనమ్ము నిల్పినన్నట్టికట దా
గనికరము కరము గని దా, నిని ముద్యుగఁ జూడకున్న సేరము హరిదో.

క. హరికికొ హరిణమునకు సం, గర మది హాస్యవృద్ధంబు గాదనునా రం
దరు దానికేమి హరిణము, కరి నెదురుపె యంద మెట్లు ఘటియించునటుల్.

ఉ. రంకుపు శిఖ్రుగామియని రాజులు పట్టపుతేస్తు వీడి గా
జ్యోంకము గాఁగఁ గైకొనిరె యక్కట! యెనుఁగుతోడఁ బోర నా
జింకకు శక్తియున్నదె? ప్రసిద్ధికినై "యెదిరింపు" మంచు నే
కొంకును లేనివారు పురికొల్పినమాలైన యేమిలాభమో!

చ. అరుల కభేద్యమైన చతురంగబలమ్ములు గల్గుతేనితో
గాతీయలగల్గితేఁ దెరురుకోలు ఘటింపఁగ నెంచి "మీరలుకొ
గాతీయలతోనె రండునుచు గోరిన "నీ" యని గోసి, దానికే
"నరి"యని సిద్ధపడ్డ పెడజాటుపరాబుల డాబు లేటికొ.

ఉ. ఇచ్చి పరమ్ము గైకొనిరె యెల్లసురారులకు న్నిలంపు; లా
పచ్చరితుల్ మహామహు లనన్మదహరులతోనఁ బట్టి వా

రిచ్చినమెచ్చు లాగి కొనుటేమి యపూర్వము! మెచ్చినంత నే
హెచ్చును దగ్గునుకొ వలవదే? తలదాటిసపోక లాప్పునే.

కా. దేవప్రాకృతవృత్తులకొ విడిచి వర్తింప న్నియోగించి భూ
దేవుల వీడుదు రాలపోతు నది భూదేవాజ్ఞకుం దక్కి దు
ర్భాసం జాతతి నూరకుండరుగదా, వైవచ్చువో నెప్పురిం
గావంజూతురే? కావలం బడఁపరే? కార్త్యిన్యంగా నిత్తురే.

ఉ. చెక్కిరినొక్కచుకొ జనులు చేపఁగ ముద్దిడుకొంచుఁ బేర్చిమై
నక్కునఁ జేర్చికొన్న సమయమైన బాలుఁడు పాలు గోరిలుచుకొ
ముక్కు 'కటుక్కునకొ' గొఱుక ము ద్దదియెల్లను మూలబట్టినా
యక్క! ఇదేమిరోరిచెడుగా" యనదోసమే? నాన రోసమే.

చ. వితతతరపరిబంధముల విశ్వసనీయములకొ రచించి కీ
రితి జగమెల్ల మంచుచుఁ జరించెడి తిన్నతినెంకఁ జేళ్ళయల్
మతిచెడి కొప్పుపుంగవుల మాయకవిప్రమతోడఁ బోరికికొ
గుతుకము పూనినా రని జనులొవిని నవ్వుదు రేమొగమైనకొ.

ఉ. అల్లిక తేమి సాలెపురు పల్లడే? 'హు' ప్పని యూఁడునంతలోఁ
బొల్లగునల్లికలో నరిగ బుద్బుదముల్ గద! దీని తేమద్య
క్తల్లజచ్చి త్రమేరియ యథార్థముగా మదమందు నే? యెటో
యల్లిన బేల కాదనఁగ నం 'వదిమే' లను టొక్క పెచ్చొక్కో.

ఉ. మంగలివాని యద్దము క్రమమ్మున మున్నరచించినట్టివే
ముంగలి కీడ్చి పాతమును బొల్పుగ నప్పగఁజెప్పఁజూపా
ల్కిం గడు ధాటిగాఁ జదివి వేపల మెక్కడొ యొక్క టొక్క టో
జం గయితంబు నెప్పుట యశస్కరమే, నుకవీంద్రి నువ్వుమే?

ఉ. విపరీనోదినంచి నెటు వేటొక వస్తువు లుండు నట్లులే
కొవ్రపువారు నంచి నిడుకొందురు నర్జన లన్ని చేసి, యా
కు పర్యటికొ రచించిరని శుద్ధు లమాయికు లంచు మన్మథుకొ
సుపరిశితుల్ గ్రహింతు రిది చూచిరి పట్టి రనేకు లెల్లడకొ.

ఉ. గట్టిది బైటఁబెట్టుటకుఁ గొందఁజెఱింగియు సంశయింతు రీ
చెట్టి నదంపకున్న నెటు చేటు దొలంగు? మహాకవిత్వ వి

ధట్ట సుధాసధామకవితానవతామరసాననావచః
పట్టణనైభవప్రళిత బంధురసాధవిలాసలక్ష్మికే.

ఉ. జీవనమూడే మాకని వచింతురుగా కొకకొంద జట్టివా
రేవగనైన జీవనము నీపయి జేతురుగాక, కైతయే
కావలెనే? మఱొక్కగతి గానగరాదె? యమాయికాత్ములకే
జీవికకై జగం బపహసించునటుల్ గికురింపఁ జెల్లుచే.

చ. ఇటులాక కొంతమంది కడు నెల్లదపుంగతి దోఁపనాడ న
ప్పట్టుమతు లాడుపల్కులలపక్షమువారు సహింప “కేల యీ
కటువులు? కొప్పపుంగవు లిఖండులు వారల శక్తి చూడుఁ, డు
త్కట మున, గోరతం బనెడికావ్యమునం దగుపట్టు” నావుడుకే.

ఉ. అప్పరమేశ్వరీ దయకు నాకరులకే గదలించి దానిచే
గొప్పను గోరి గర్వమునఁ గూలి యెటో పయి రాఁగడంగి యీ
కప్పలరావముల్ కొఱయుఁ గావని లోనఁ దపించి పొక్కువీ
కొప్పరపుంగవీకులకు గోరతమే హితమెన్ని భంగులకే

చ. అనుటయు వారిపక్షపు జనావలి వారలయోడు పూర్తిగా
-మనమునఁ బట్టియుంట మఱుమాట వచింపక యూరకుండ వ
చ్చిన జనసంఘమందలి ప్రసిద్ధులు కొందఱు కొప్పరంపువా
రిని గని కొన్ని మాటలను రేఁగగనేగద మంచు నించుచుకే

క. చనుచుండ వారిపక్ష, మృనవా రొకకొంద తాఁగి మొగి నేమేమో
యన మొదలిడ ‘మీరెవ్వరు? చనుఁడా, మేమడుగ నటకుఁ బనసలె’ననుచుకే.

కా. కాలింద్రవిశ్వితి రూరకుండెదరె? సంస్కారుల్ జగ మృందు నే
వేలున్నారలవారిఁ గోరికొనుఁ డావిద్యాంను లేలెంచి మీ
మీలోపమృల నేర్పరించెదరు సామ్యే మ్మేరి కెవ్వారికికే
వీలో తెల్పద రీనుడికే వినగ నువ్వి ఘ్నారెడికే లోకముల్.

క. తిరుపతి యెట్టిదియో? కొ, ప్పరమెట్టిదియో శవిత్వభర మెట్టిదో? సం
స్కరణం యెట్టిదియో? ధి, క్కరణం యెట్టిదియో? తెల్పఁ గల రన్వారల్.

చ. పరు వెటువంటిదో? చెఱుచు బాసయు నెట్టిదో? లేశమేని సం
స్కరణము పూజ్య మయ్య సరిగంగలనాడుట యెట్టిదో? నను

స్వర్గము నానస్యము నెడఁ బోలెడిధీరత లెట్టివాళ్ళా ? విష్ణుము లానందము లెట్టిదియో ? సత్కవితాపనితాపనోదముల్.

ఉ. కోరిక యెట్టిదో ? యచటఁ గొంకదయింకమి యెట్టిదో ? కరి స్కారము లెట్టివాళ్ళా ? మమకారము లెట్టిదో ? యంతఃబోక ధిక్కారము లెట్టిదో ? పయివికారము లెట్టిదో ? బారుబూరలంకారము లెట్టివాళ్ళా ? యధికారములెట్టిదో ? కారమెట్టిదో.

ఉ. సారము లెట్టిదో ? పయి ససారము లెట్టిదో ? కాలుద్రవ్యస్వరూప కారము లెట్టిదో ? పయిఁ జకారము లెట్టిదో ? యంతలో దభక్కారము లెట్టిదో ? మఱి నికారములెట్టిదో ? పిమ్మటం దిరస్కారము లెట్టిదో ? సారిఁ జకారము లెట్టిదో ? కాలు లెట్టిదో ?

ఉ. శీరము లెట్టిదో ? తిరుగు బేరము లెట్టిదో ? పిమ్మటన్నమస్కారము లెట్టిదో ? పయిప్రకారము లెట్టిదో ? యాపయిక పపట్కారము లెట్టిదో ? పయి సకారము లెట్టిదో ? మీదు మీదు నాకారము లెట్టివాళ్ళా ? సుడికానము లెట్టిదో ? వైరమెట్టిదో ?

ఉ. హారము లెట్టివాళ్ళా ? వ్యవహారము లెట్టివియ్యెళ్ళా ? యీచమత్కారము లెట్టివాళ్ళా ? బయికారము లెట్టివియ్యెళ్ళా ? పై బహిష్కారము లెట్టివాళ్ళా ? యాపకారము లెట్టివియ్యెళ్ళా ? యాయహికారము లెట్టివాళ్ళా ? యపకారము లెట్టిదో నేర మెట్టిదో ?

ఉ. పారము లెట్టివాళ్ళా ? పయివారలహారత లెట్టివాళ్ళా ? స్వీకారము లెట్టివాళ్ళా ? గుణకారము లెట్టిదో ? చుట్టునున్న పారకారము లెట్టిదో ? పయిలకారము లెట్టిదో ? చాటు చాటు సత్కారము లెట్టిదో ? తెలుపఁగాఁ గలవారలు పండితుల్ గదా.

చ. కవి యన నెట్టిదో ? కవిర గా దగునట్టిని యెట్టిదో ? పృథ్వీకాణము లెట్టిదో ? కవుల రాజము లెట్టిదో ? సత్సవీశ్వరోత్సవచరిత్రము లెట్టిదో ? బాధత్వ మెట్టిదో ? యేరి కేరికాశివ! శివ! నామ్య మెట్టిదియో ? చెప్పఁగలారు బుధోత్తముల్ గదా.

చ. ఎవరును నేరు నొక్కయెడ నెల్లరు మెచ్చఁగఁ గూరుచున్న నొప్పువునొకా! యేరికిం దగదో ? యక్కట! శక్తులు పట్టి చూచి "ప

ర్కపు, లలవారలో, కపులు గాఁ దగువార ” లటంచుఁ దెల్పుఁగా
నెవరితరంచు? పండితకవీంద్రులు దక్క జగత్త్రయమృతక.

ఉ. రా మనిరొక్కొ! పండితులు, రమ్మని కోరనెలేదో? సద్యశః
కామలు మీరు వారిపయఁ గాలటు దృష్టి యుపేక్షసేయఁగా
నేమి! వృథాగ లోకమున కింత పరిశ్రమ మేల పెట్టివా?
రీమెయి నూరకుంట తగునే! యని కంకెద మంచుఁ బోవుచో

ఉ. ఏమిది! యీ జనంబునకు నింతటి పక్షము వారయందుఁ ద
న్నామము వీరి కింతగ మనమ్మున కెక్కఁగ నేల! కొర్రపు
న్నామము కోపపాత్రముగ నాటగ నేల! స్వదేశవాసు లక
ప్రేమముగూడఁ గన్నడ దరివ్రకరమ్మును మించి రీ పృజల్.

చ. అని మనమందు నెంచుకొని యవ్వలి పక్షపువారు “మీరు వ
చ్చిన పని చూచిపోవుటకుఁ, జెప్పెడిమాటలు పెద్దమాట, లే
ర్లును లయి మీకుఁ గట్టములు గప్పెద? రింతటి కంతశోషకుం
బని గనుపట్ట” దంచు నుడువక; “బని లేనిచే నచ్చినారమే.

మ. కవితావాద మటన్నఁ జూచుటకునై కప్పించి యీసత్సభా
సువిశేషంబుల నాలకించుటకు నచ్చోనుండి యచ్చటికిక
జపసత్త్వమ్ములు వెచ్చఁబెట్టుకొని రాఁ జన్నే! వృథాసాంకృతి
స్థవిరుల్ నించిన పత్రికల్ గని యథార్థం బంచు నూహించుచుక.

మ. అదిగా మారక వ్యాఘ్రముం గదుపులా గంతంత మిట్టెక్కి నె
మ్మడికి నైవ్రసి దిక్కి మీసములపై మాత్యర్యముక గ్రక్కి సా
గద యంచుక దల గుక్కి పాటుకపులక గన్నో జనక రాదె! యే
మిది! మీపూనిక యెందు డిందె! ” నని పేర్చిన్ బల్కుఁగాఁ గూడదే.

చ. అడిగెద మేము మి; మృదుగుఁ డట్టులె మమ్మును మీ, రటన్న వె
న్నడమి యదెట్టిదో! కపటపద్ధతు లుద్ధతు లెట్టివొక్కొ! యా
గడవిడ లేమి యయ్యెనొకొ? కా లటు దృష్ట ట దేడ కేగెనో!
మడమలు దొక్కి మీసమును మట్టునడావడు లేడ డాగెనో.

ఉ. “మీసము” లంచు మీసములమీఁదికిఁ బోవుటెకాక వారియ
ర్థాసనమందుఁ జేరుటకు నాసన మూచుటె కాక యెన్నియో

దోచపు బాసలక గిలికి తుండుడు కందుటై కాక పైరసా
భాసము చేసి పాటు టివి భావ్యమె కొప్పరపుంగవీశ్వరల్.

చ. సమరము చూచి భేచరులు సంబర ముండుట యెందు విందు మ
య్యమరులువోలె సభ్యులు జయాపజయార్థులు గాక వారు పృ
శ్చము లిడ నెవ్వ “రద్దుడు పనక గనుఁ డడ్డెడ” మంచు వారు స
క్రమముగ వ్రాయ నందులకుఁ గాక పరాజ్ఞులులైతి రేటికో.

ఉ. గుర్రదై నఁ టాంజనేయుఁ డొక గుడ్డును రావణుఁ బట్టి మార్చమై
నద్దివిజారి జాతి తెలి నంది “బభీ” యని మెచ్చెనట! యా
నుద్దికి నంజనాసుతుఁడు సుంతయు సంతస మంద ‘కార! నా
స్రుద్దురుచిక వచించు టొనఁగూడెనుగా!’ యని వంచె పక్త్యముక.

ఉ. “మీసము” లన్న “జు” ట్టెనుచు మిమ్మును వారన వచ్చుగాదె! యే
వాసియు లేనివారియెడఁ బంతము పొంజ్జుల కేలి? మీ రసా
భాసపువ్రాతయే లెలుపుఁ బండితదూరు లటంచు; సర్వభా
దోసము మీది, మీరి క నొదుంగక చేసెడి దేమి కైననుల్.

చ. “గురుతరలీల” పవ్య మది కో! యని యార్చుచు నుండె మీరె పై
బరు విడుకొన్న వారలు సభం బొనరించుటకంచు, నేల యీ
పిటికితనంబు నెప్పుడని బి ట్టడుగక “లె” నంచుఁ బోయి కొ
ప్పరపు కవుల్ కనంబడక వచ్చిరి వా గ్గుముఁజూడ నంబరో!

చ. అపు డొకచోట విందునకునై చనియుంటిమి మేము మా నివా
సపదము చూచి ‘వీరలును జాతీరోకో!’ యని యాడుకొంచు ‘స
ట్టిపనియు నుండునే!’ యనుచు, డీకొని కొట్టెడినేనపోక్కి న
య్యపరిమిత పృజానిచయ మయ్యెడలే చనుడంచె నంతటక.

కా. అందుక గొండులు బ్రాహ్మణుల్ మఱియు నైశ్యశ్రేష్ఠులుం గమ్మవా
రెందుం గన్నడి రిందలుక గవిరై యేలెంచుటండేసి యం
దం దించించుక గోష్ఠి గల్లు టనుమేయం బయ్యె నోయంబ! మే
మెంగు న్ము న్ననియుండ మిందఱను దాద్యగ్గక్తిసంపన్నులక.

ఉ. నాలవజాతయందలి జనంబులు తూర్పున నుండు గాని యీ
నాలవజాతీవేలు పయి నాగరికత్వముమాట శేమి వి

ద్యాలయులన్నఁ బ్రాణముల నర్పణ చేసెడిపాటిభక్తులుం.
జాలఁ గలారు కమ్మకులజన్మలలో శతముకొ సహస్రమున్

ఉ. వారలు నన్యులుం గడు నవారిగ వీధికి రెండుప్రక్కలక
బారులు గట్టి నిల్చి యిట వచ్చుట, కొవ్విపువారిఁ జూడఁగాఁ
గోరికతోడ నేగి తమకుక మఱి వా రగుపట్టమికొ వృథా
యై రహి నిండ్లకుక మరలు టాదిగ నొండొరు లాడుకొం చొగికొ.

భా. అయ్యా ! తిర్పతివెంకటేశ్వరులు ! మే మత్యాశమై వేడ్క మీ
కయ్యంపుకొ నభఁ జూడ వచ్చితి మిటకొ, గాల్గివ్వినా రెవ్వరా
యయ్యలో మోమును జాటు వెట్టి దింక మా యాయాసముల్ వ్యర్థమే
యయ్యెకొ, వచ్చినతోరక బోవుదుమె? లేదా, యందుమో? తెల్పుడి!

చ. ఎఱుంగుదు మేము 'కొప్పర' మదెట్టిదొ? వారిని జూడ రాము, మి
మ్రొఱుంగుదు మీదుపొత్తముల నింపెనలారు "ఫాటోలు" దక్క నేఁ
డరసితి మయ్యె ధన్యు భవాదిక; మూరక యీ మృటందురో?
దరిసెన మిచ్చి నందులకుఁ దగ్గఱలం బొనఁగం దలంతురో?

చ. అనుచు ననేకభంగుల జనావళి మాపయిఁ గల్గుపేరమముకొ
గనుపడఁజేయుచుకొ, బలుకఁగా నపుడేము వనియ సౌధ మొ
య్యన డిగి నాటకాలయమునం దొక మేటిసభకొ బొనర్చి నే
ర్చినగతి వారికికొ గలుగఁ జేసితి మగ్గల మైన మోదముకొ.

సీ. 'తిరువతివెంకటేశ్వరులఁ జూచితి' మంచుఁ బలుమాటు సంతసంపడెడివారు
ఉవ్వెత్తుగా లేచి యొక్కదండములీలఁ బడి నమస్కారమ్ము లిడెడివారు
కొవ్వింపువార లీగాడనఁ జెచ్చుట 'మేలె యయ్యెఁబో! యని'పేర్మినాడువారు
కయ్యంపునభఁ జూడఁగలభాగ్య మింక లేదు వారుపాటిరటంచు దూఱువారు

గీ. పాఱ కేమి యొనర్తురు వారికున్న
సరుకు నెఱుంగ మెయని చర్చనలుపువారు
ఐనచోఁ గాలు ద్రవ్యనేలనెడివారు.
అడుగు మవ్వారి నటకేగు మనెడువారు.

ఉ. అన్నిట వీరిదృష్టిని శతాంశము వారలుగారు దడ్డడకొ
దున్నుకవిత్వమందు వలఁతుల్ మనవారలె యాదు, రంచు; నే

మున్నది దానిలో ననుచు, నుండిన దేదియొ యున్న దంచు, నా
తెన్నొకకట్టమే యను, చుదీగ్గతరమ్మగ వాడులాడుచుకొ.

ఉ. ఏమియు రానివార లెటు లేది యొనర్చిన మంచి దౌ, సుధీ
గ్రామణు లట్టొనర్చునెడ గ్రాంధికు లొప్పురు సాగఁ దీతు రిం
తే, మనవారు వోలె నలతిర్పతివేంకటపండితుల్ వచ
స్తోమము జార్చ లేరె యది దోసముగాఁ దలపోయ కుండుచో.

ఉ. జార్తురుగాక నో రెటులొ చయ్యన, నొయ్యన నట్లె పద్దెముల్
గూర్తురుగాక వీరు “చెవి గోసిన మేకల” పోల్కిఁ జాలినే
పార్తురె! డయ్యరే! యుభయు లంత బలాఢ్యులె? దేహదార్ఢ్యమం
దేర్తురు కొప్పురంపుఁ గవు లీకవియుగ్మము నొక్క వ్రేల్పిడికొ.

చ. అనునెడ దేహదార్ఢ్యమునకా యలవారలు గాలు ద్రవిష్టి? రి
పునియెడ నేను జాలనొకొ! పాండితియన్న భయమ్ము గాని వీ
రిని మఱి వారిని గలిపిచేనియు నాబుజ మొక్కటే నుండి
పనిఁగొని యాపు నం చొక్కఁడు బాహుబలాఢ్యుఁడు పల్కు నల్కమై.

క. అని వారి వారికికొ దోఁ, చినగతిగాఁ “బిచ్చపాటి” చెప్పికొనుచు భో
జనపుం బసలకుఁ జని మఱు, దినమున నటనుండి బయలుదేఱిరి వారల్.

చ. నెలవును వ్రాసె స్కూలునకుఁ జెచ్చెర నెంకటశాస్త్రి మున్నె, యీ
కలహము దేలునంతకును గాల్గదలింప నటంచుఁ బంతముం
గలిగి పసిం చె నప్పురిని, గయ్యపుసంగతు లాలకించి శి
ష్యులు మఱికొంద ఊయ్యెడకుఁ జూడఁగ వచ్చి తనుకొ భజింపఁగకొ.

చ. సరసులు యోగ్యు లౌజనులు సంతతముకొ గవితాదరమ్ముమై
నెరఁగుచు విందులన్ దనిపి యెంతయు గౌరవ మాచరింప న
ప్పుర మది వాసమై యచటిపూజ్యులకుకొ దలలోని నాల్కయై
తిరువతి యప్పు డప్పు డరుచేరఁగ, నెంకన యుండె నయ్యెడకొ.

కా. “ఆసీమాంత మొనర్చి గొని విడువం డానెంకటేశుం” డటం
చాసీమకొ జనులెల్లఁ జెప్పికొన నిత్యమ్ముకొ గవితేని కెం
తే సంతోసము గూర్చుచుకొ విమతు లంధీభూతచేతస్కులై
యీసుకొ జెంది కృశింప మూఁడునెల లందే యుండె నుద్దండతకొ.

ఆ. నె. మొదటఁ గాలు నెట్టినది యల్ల * శిష్టా హ

నూమదాద్యగేహసీమ, యచటి
నింబభూరుహంపునీడ సాక్షాత్కల్ప
పాదపంబునీడ గాఁదనర్చె

ఉ. చాపలు నిండి బల్లలకుఁ జాలి రజఃకణికిలితంబు భూ
మీపద మాకృమించి పయిమిక్కిలి వీధికిఁదాకి గేహపుం
దాపున నున్న యన్యసదనంబుల ప్రక్కల నిల్చి సారెకుక
శీఘ్రత వేంకటేశ్వరులు చేయుచునంగము విందు లెల్లరుక.

తా. అంబా! నింబము నీనివాస మదియో? యభంగింక సానూనకా
భం బచ్చో నెపు డీవు పొచ్చుటది నిక్కంచే, భవత్సాక్షికం
బుం బూజ్యాశయసాక్షికంబు నగుచుం బొల్పారుత తత్త్వభా
లంబంబో కవితాపరిసార మది యేలా నొక్కి వాక్యమృతబల్.

మ. ఎటు నీభక్తులవాక్యధుద్రవము లందేపారె, శత్రుప్రజం
బటకుక పచ్చి మనంబునందు నెటు “ఫీ” తోవార, లాకొచ్చుపుం
గటువాక్యమ్ముల కెటు వా రురక దుఃఖం బందువా, లెట్టుగా
గుటకబ్ ముంగెడివానో? నీమది యెటుంగుక, జెప్పఁగా నేటికిక.

ఉ. ఐనను శాఖ బాధ కయి యావలికిం జని తప్పుచొప్పులక
బూని యవాచ్యముల్ గిలికి పుచ్చియు నెమ్మన మాఁగ లేక మా
నై నెనరున్న యట్టులుగ పచ్చి రసం బది గోలి పోవు వా
రేని యథార్థముం దెలియునెల్లరు నీవును డాఁగురింతురే?

చ. ఎలమి పచించి తీరవలె నీకపటాత్మలసత్స్వభావ; మీ
యలఘుల శేమ శత్రువులమై మఱి మాపచనంబు లెట్లు వీ

(గుంటూరినుండి బయలుదేలు సమయమునఁ జెప్పినది.)

*సీ. తిరుపతి వెంకటేశ్వరుని కొండకు నీకు భేదమే కనుపట్టలేదు తల్లి, తీరై
లమల్లేకు శిఖరమ్మునకు నీకు భేదమే..., మధురమీనాక్షి వేశ్యస్థలికిని నీకు
భేదమే..., కాశికావిశ్వకు గర్భగుడికినీకు భేదమే... తల్లి, తే॥ గీ॥ ఎట్టి సుము
హూర్తమందుఁ దాఁగట్టెనొక్కొ, ఘనుఁడు శిష్టాహనూమదాఖ్యాక సుకవి,
అడుగు నెట్టిన దాది బ్రహ్మసభఁజేసి, పంపుచుంటివి నినువీడవలసె నేఁడు. (వెం॥శా)°

నుబకు రసాయనంబు లగునో? యవి జీర్ణము లైనవెంట లే
ఖిల కపవాదములో గిలుకఁగాఁ గరములో దిరుగాడు పెట్టులో!

క. ఖిలజనులవ ద్రవములకుఁ, చలయని తోఁక యని చెప్పఁదరమే? యలపా
పులకేమి నింబకుజభూ, తలసభ లవియెంతి కేని దగు జగదంబా!

చ. అరు లగువారి కిట్టు లెదయందలికుంపటివోలె నుండి యా
తిరువతివెంకపేళ్ళరులు “తీర్పరులకొ బిలిపింపుఁడీ, సభన్
జరుపుఁడి మీసముల్ వెఱుకఁ జాలినచోఁ బెఱుకుం డ” టంనుఁ దీ
వరముగఁ దెప్పఁ గొప్పరపువారిబడాయి కృనుక్రమమమ్ముగక.

ఉ. తగ్గి యిట్టెలేనియును దప్పికొన న్యలె నంచు నంతటకొ
బగ్గెలు వాయు మాని తమపక్షము దుర్బల మాట సెట్టులు
న్నెగ్గ దటంచు లో నెఱిఁగి * నెయ్యిఁజుకం గడు గూఢవృత్తిమై
నగతి డాచి స్నేహ మగు టర్హ మటంచు లిఖించుచు న్వెసకొ.

చ. పయికిఁ బ్రగల్భనాక్యములె పల్కుచు నప్పురమందె తీరికకొ
గయి కొని కూచుండిరి పృథంవితమైన మనంబు చంద మె

చెన్నపురి; లైబ్రరీ, గురువారం

*...నిన్న కొప్పరపుంగవులు నాపేర రి పేజీల ఉత్తరం వ్రాసినారు, వివాదవ
రిత్యమును వ్రాసినారు. తమదోషము లేకమును లేదనియు వెం॥ కా॥ అన్యాయ
ముగా గర్హించినయొ, మొదలుగా వ్రాసినారు. దాని వైఖరిచూడఁగా వివాదము
నుండి తప్పించుకొనుట కిష్టపడుచున్నారని దోచుచున్నది. అట్టి ప్రయత్నము
న్నచో తప్పక మీరును అంగీకరింప వేఁడెదను. ఈ వివాదసభలు కార్యకారులు
కావు. నడుమ వారికి పండువు, పోరాడువారికిర్వరకు క్షేయము కన్నడదు.
ఈ సభలలో తీర్పుతీర్పువాలెవరు? ఎట్లుసాగును? “లా కొభిన్నరుచిః” తత్కా
2-పి స్వస్వపక్షాభిమానోబలవాకొ బాధలే. వారు ‘చాలెంజి’ ప్రచురించినం
దుకు, శివరామశాస్త్రి వరల ప్రచురించెను. ఇంతట నాగిన బాగుండునని
నేను తలంతును నాప్రార్థన మిదియే. ... ఏకధముననైనను తగవుమాపుకొనుట
బాగు. నేను వారికేమని సమాధానము వ్రాయుటకును పాల్పొక్కయన్నాను.
జవాబు వెంటనే వ్రాయించవలెను...”

మే॥ పృథాకరుఁడు.

ల్లయెడల నెల్లరుండెలిసి “లావణి” రంచు వచించుచుండు న
స్రియములు పూర్తిగా వినియు బీరము మానర వారు మాటలకా.

ఉ. అంతట వాఁపక్షమున కాదరు వౌ మలప్పడు “డక్కటా!
యంతన తేలి పోవు నని యంపు మటంటిమి పత్ర మల్లవా
కెంతటిపట్టు పట్టికొకొ ? యిప్పురి వీడరు కొప్పరంపువా
కెంతలవారి ధాటి? కిపు డేమనుకొన్న మఱేమి లాభమా.

మ. పులిపై బెడ్డను వేసి చెట్టుపయికిం బోవకా వెనకా దక్కుబ
స్థలమందే యది పీట నెట్టి యెటులూ సాధించుఁ గాడే పగకా
దొలి నాలోచన చాల దయ్యె నపు డేవో హాయి మన్నార మి
ష్టలతిం బోకది “యేకు పే” కనెడిసామ్యం బయ్యె నెట్లో కడే!

ఉ. పాపము ! “వారిదాసులము వారలలోన శతాంశమేనిఁ గా
మోపము వారి” కంచు నతియోగ్యుఁడు కొప్పపుజ్జేప్పుఁ డప్తు తా
నోపిన యంతిపట్టు మొగ మెడక చెప్పె; పృథాభిమానపుం
దాపము నాఁడు మామదికిఁ దద్వచనమ్ముల నెక్కనీ దహకో!

ఉ. ఎంతటి దైర్యముకా మజయు నెంతటిశక్తియు లేక యున్న ని
శ్చింతగ నాటి పర్వత “సనేమిర వారల కా సనంబు మా
మింత ఘటించఁ గూడ” దని చెప్పంగ నేర్చునె ? వేటు సీమ యు
న్నంతన పట్ట పలదా ? కలదా ? యిటువంటిచేపయుకా.

చ. ప్రముఖుల మెంతమంది పని పట్టితి మక్కట ! వారిమంచు మా
ట మయితి మింత కెంతటిపరాధప ? మూరక కొప్పరంపువా
రి మొరప మిక్కతమ్మునఁ బొరిం బొరిఁ దగ్గఁగఁ జొచ్చెనే యపా
యముననో వీరివైఁ బడునపాయముఁ బాయఁగఁ జేయఁగా పలకా.

మ. * అని యోజించుచు నుండె నంత నొకనాఁ డనంగంబు నె
ల్లను వినింప నభం బొనర్చి తగుహేలకా విన్ని నేయంగ ప
చ్చినవా కెల్లరుఁ బత్రికల్ వినుచు మంచికా బెడ్డ యోజించుచుం
డునెడకా గొందఱు వచ్చి రయ్యెడకు నెట్లో యానవ స్సాంగంకా.

* నిష్పక్ష పాత హృదయమును యథార్థపరిజ్ఞాతలను గుంటూరు పురవాస్త
వ్యులు నగు నార్య సోదరులారా ! కొప్పరపువారు ప్రతిజ్ఞా పూర్వకముగా

ఉ. వచ్చిరిగాని యాసభ యవార్యముగా జరిగెక, సమస్తముకొ
విచ్చుననంటిపండుబలె విజ్ఞులదృష్టికి స్పష్ట మయ్యె “ని
ప్పచ్చర మెందు కీగతి గభాగబ లాడియోకో?” యటంచు నె
న్నిచ్చినవారి దూతి “రిహిహీ, యిహిహీ!” యని కొందఱు అయ్యెడక.

ఉ. పనిగొని యుత్తరాల్ వినుచుపట్టున నాసభ నాగుపూన్ని వ
చ్చిన యలశ్రీనివాసగుణితేఖరువైఖరి “కొప్పరంపున

27 వ తేదీ ఆదివారమునాడు సభకు రావలయునని ముందుగా మామై గాబద్ర
వ్వి పత్రికవ్రాసి, యందులోని యసందర్భములను చెల్పుచు మేము తరమియం
గా వానికే చగు సమాధానము వ్రాయక యేవో కొన్ని యుక్తులతో గొన్ని
యుత్తరములు వ్రాయుచు సభ ఆదివారము దప్పించి సోమవారమునకు మార్చిరి.
తుప కాదివారమునాటి రాత్రి యనేక గ్రామములనుండి విచ్చేసిన మహాజనుల
విఫలమనోరంజనంజేయుట యుచితము కాదని మేమాదివారమునాడు వ్రాసిన
యుత్తరములో గొన్ని పండితసమ్మతములైన నిబంధనము లుదాహరించి “యీ
ప్రకారము మీరు సభకూర్పుడు లేదా మేము గూర్చెదము అంగీకారానంగీ
కారములు రేపుదయమునకు చెల్పుడు లేదా మీరీయద్యమము మానుకొన్నట్లే
ప్రజలు దలంతురుగాక” అని స్పష్టీకరించినను దానికిజవాబువ్రాయక సభానిర్ణ
యదినమునందుగూడ నుదయము 8 గంటకు మరల ‘రిమైండరు’ పంపినను దానికిని
నేమియుంబలుకక చల్లగా నాదినమెల్ల దాటించి ఆమఱునాడు 29 వ తేదీని
మాకవసరము లేకున్నను మేము మరల “మీయద్యమము మానుకొన్నట్లే యని
రాలచి మేము కాకినాడ వెళ్ళుచున్నా” మని వ్రాసిన యుత్తరమునకును దగిన
సమాధానము నేమియు వ్రాయకుండుటచే వారు సభను మానుకొన్నట్లు ముమ్మా
టికిని స్పష్టపడినది. సిదప సభమాటట్లు లుంచి మీ మా యుత్తరప్రత్యుత్తర
ములలోని సారాసారములను న్యాయాన్వయములను ప్రాజ్ఞులమూలముగా
చీర్చికొని పిమ్మట విద్యావాదమునఁ బ్రవర్తించుమనియు, ఇందుకు రేపుదయము
8 గంటకు లోగా జవాబింపనియు 29 వ తేదీ రాత్రి 7 గంటలకు మావ్రాసిన
యుత్తరమునకు నేడు 10 గంటలకు పనపసరపు యుక్తులతో దానికిగూడ
సంగీకారమును చెల్పక “యుత్తరప్రత్యుత్తరములు ముగించుకొన్నాము” అని
వ్రాసిన యుత్తరమునగూడఁ జూచి వారికి జవాబు వ్రాయట యంతతో

రసములయు త్తరమ్ము లవి ప్రాజ్ఞసభాననుకూలదుర్వచః
ఖను లని యెల్లవారలకుఁ గృన్మనఁ జెప్పక చెప్పె నొప్పుగఁ.

ఉ. ఏమిటి కాఁగఁగా వలెనో? యెల్ల తెలింగిన యుత్తరమ్ములకొ
శ్రీమహితుల్ మహామహులు చేరిన సత్సభ విన్నిసేయుచో
నామహితుండు పొగ్గిఁ డగునట్టిఁడు గావున వారితప్పడుం
బూమెలు కంపు గొట్టువని బుద్ధి గలంగినవాఁడుగానిచో.

ముగించుకొని ఆయాయంశములు లోకులకు శుభపఱవఁ దలంచి ఈనాటి
సాయంకాలము రిఘంటులకు శ్రీ ఫస్తుకంపెనీ నాటకశాలలో నుపన్యసించు
చున్నారము గానఁ దామెల్ల విచ్చేయఁ బార్థికులు.

గుంటూరు, }
30-8-11.

ఇట్లు,
తిరుపతివేంకటేశ్వరులు, శతావధానులు.

పై సుదాహరించిన యాహ్వానపత్రిక ననుసరించి శ్రీ ఫస్తుకంపెనీ హాలు
లోనికి నశేకులు పౌరులును నితరులును నగు మహాజనులు నియమితకాలమునకు
మున్నే వచ్చియుండిరి. పదపడి కాలేజీ ఉపాధ్యాయులగు బ్ర॥ శీ॥ మల్లాది
సంకటసోమయాజులవారి కోరిక ననుసరించి శ్రీమాతా వంగిపురం కృష్ణమా
చార్యులు బి. ఏ. ఎల్. టి. (వీరును కాలేజీ యుపాధ్యాయులే) గారగ్రాసనాధి
పత్యమును వహించిరి. వీరు సంస్కృతాంధములలో గ్రంథముల రచించిన
పండితకవిత్రములు. పిదప నాయాయీ యుత్తరములు తిరుపతివేంకటేశ్వ
రులు వినిపింపఁదొడంగిరి. మొదట వెంకటేశాస్త్రిగారు శ్రీకొప్పరపువారి
మొదటియుత్తరమును మాత్రము వినిపించి ఆనాఁడే 12 గంటలు మొదలు మూడు
గంటుపఱకును గోర్పులోఁ గంసాలులనుగూర్చిన వ్యాజ్యములో సాక్ష్యమిచ్చి
యుండుటవలని యాయాసముచేఁగాబోలును పదపడి యుత్తరములను దిరుపతి
శాస్త్రిగారిని వినిపింపుమనిరి. తిరుపతిశాస్త్రిగారు వినిపించుచుండఁగా గొండఱు
పెద్దమనుష్యులువచ్చి యంతలో ప్రకృతసభ ముగించుటకై వెంకటేశాస్త్రిగారిని
గోరిరి గాని తిగిసంత హేతువునుజూపి కోరనంపిన వెంకటేశాస్త్రిగారందుల
కంగీకరింపరైరి. పిదప గంభీరముగాఁ దిరుపతిశాస్త్రులుగా రాయాయీయుత్తర
ప్రత్యుత్తరముల నుపన్యసించుచుండఁగా వేంకటేశాస్త్రులుగారు దాని నాఁచు ను
ండుచువారితో సహేతుకముగా మెల్లఁగా నుపన్యసించుచుండిరి. పదపడి సభి

క. ఉత్తరముల తల్లెటములు, సత్తములకు నేహ్యమైన చందము గలవం
చు త్తముఁడు శ్రీనివాసుఁడె విత్తములకు సాక్షి యని వివేకు లెఱుఁగుతఁ.

క. *కుచమర్దనాదిపదముల, రచనం బచరించు కొప్పురపువారి వహి
నిచయము గల శత్రుకలహ, నచటం గల సభ్యు లేవమందిరి వెలుచఁ.

నాఁపుడని కోరినవారు తామేదో మధ్యచెప్పుటకు నవకాశమిందని కోరిరి. అందులకును దుట్టతుడకుఁగాని వీలులేదనియు నవ్వడేని యగ్రాసనాధిపతుల నడుగఁదగియుండుననియు వెం॥ శా॥ గారు బదులు చెప్పిరి. పదపడి యుత్తరములనెల్ల దిరుపతిశాస్త్రీగారు వినిపించినపదప నెవరు సమర్థులో, యెవరుకాగో యెవరియుత్తరములు దురుసుగానున్నవో యెవరిపట్టివికావో, యెవరు కోరిన పరతులు పండితసమృతములో యెవరివికావో, యెవరి నెవకతీతపలన సభకాలేదో లోనగు సంశయముల సభ్యులకేకక సభనాఁపవచ్చిన యుత్తమపురుషుల హృదయములకుఁగూడ స్పష్టపడినవి. ఆ యీయంశములనే శ్రీ ఆగ్రాసనాధిపతిగారు తుట్టతుడనుపన్యసించుచు “మీసములపద్యము యొక్క యర్థమునుగూర్చి” తాము గూడ నిదిపఱుక బొరపాటుగానే యన్వయించుకొంటిమనియు నిప్పుడది స్పష్టముగాఁ దెలిసినదనియు సుభయభాషలు రానివారు దానిజోలికఁ బోఁగూడదనియు సంస్కృతమురాని తెలుఁగు గణనీయము కాదనియు నుపన్యసించుచుండఁగా సభనాఁగుపూనికతో విచ్చేసినవారు పృక్కతహవిషయము నాఁగవలసినదని కోరిరి. దానిమీఁద సగ్రాసనాధిపతిగారు “వీరికోరిక ననుసరించి యా పద్యార్థము నిప్పుడు విస్తరింపక పదలితి” మని చెప్పి యావిషయము మాని తమ కీయుభయకపులయందును భగవంతుఁడు న్యాయమాగాఁదోపించిన యభిప్రాయమును వెల్లడించిరి. అదివిని సభ్యులెల్ల నానందించిరి. పదప శ్రీ వెంకటేశాస్త్రిలవారు కవితయన నేమో, కవితన నెవరో, ఆశుకవితయన నేమో, కవికి వలసిన సామగ్రియేమో తేటతెల్లముగా నుపన్యసించిరి. పదపడి సభనాఁగు పూనికతో విచ్చేయియున్నవారిలో నొకరగు మ॥ రా॥ రా॥ గోవిందరాజుల శ్రీనివాసరావు పంతులు బి. యే. బి. యల్. గారు సర్వసమృతముగు తమ మనోరథమును వెల్లడించిరి. వారి పూనికకు వెంకటేశాస్త్రీగారు తమ సమ్మతిని చెల్పిరి.

*(3) ఇంతనైన మీ స్వకుచమర్దనలు మానుకొని”...

క. ఆమెయి సాక్షా దశ్వ, తామక బురణించుతేజ దశదిశలమం
గా మా శిష్యుం డల శివ, రామయ చనుదెంచె సభ కరం బలరారణ్.

ఉ. ♦సచ్చి సభాంతమందుఁ దన వచ్చిన హేతువు, తాను విన్నయా
యచ్చెరువుకొ, సభాధిపతి యాజ్ఞను బొంది సభాసదుల్ “బలే!
నచ్చిన శిష్యుఁ డీతఁడె” యనకొ విస నిండుగు కంఠమాధురికొ
హెచ్చగు గానపుంబటిమ యేర్పడఁగాఁ జదివెన్ గృహమ్ముగకొ.

శ. పదపడి సభ్యులు సారెకు, నెద శివరామకవి వాణి కెంతయు మెచ్చుల్
వొదలఁగఁ గరతాళంపు ని, నదములఁ జెలరేఁగఁ గన్ననకొ సభముగిసెన్.

క. ఆమఱునాఁ డుదయము శివ, రామయ కొప్రంపుఁ గవిని “రారమ్ము సభా
సీమ” కని యుత్తరంబు, ద్దామత లిఖియింతు” ననుడుఁ దద్దయు నెమ్మిన్.

ఉ. నెంకటశాస్త్రీ పల్కు “నిది విన్న బుధుల్ మము నవ్విసట్లై ని
శృంకగ నిన్ను నవ్వుదురు శాస్త్రము నేర్చియు సాహితీ నిర్మా
తంకతఁ జేర్చియున్ శతపథానివియై యసమాన కక్షగా,
జంకెలు నెచెడే? “సభకు రం” డని కొప్రపువారిఁ బిల్చుచుకొ.

ఉదయము-9-గంటలు.

♦పదపడి యంతకొక యరగంటకుమున్నే రైలుదిగి సభాభవనమునకువచ్చి
యున్నట్టియు తిరుపతి వెంకటేశ్వరుల శిష్యుఁ డైనట్టియు, చిరివాడ గామ
కాపురంబులు శ్రీ వేలూరి శివరామశాస్త్రులవా రీకింది పద్యములఁ జదివిరి.

ఆ. వె. రాజశ్రీ భుజంగరావు, చెల్పితిరావుఁ గూర్చి యిటులువ్రాసె
గుంటురిపురి, జరుగుచున్న వైరచర్యయందునఁ దిర్పతికవి, నెంకటకవి తెరువు
తప్పె॥1॥ చ॥ అనవిని యంత నామడలు నామడలుం బడిపోయినట్లు న, చ్చిన
నది మిథ్యయందుఁ దెలిసెన్ గవితాసభ లేకపోయెఁగా, కనువుగ ధారణాబల
మునందున నాశుకవిత్వ మందునన్ దనివిగఁ గొప్పపుంకవుల దాబులుతీరులు
చూచి తీరనే॥2॥ తే॥ గీ॥ కాశినాథ బుధేందుఁడు ఘనుఁడు శ్రీని, వాస
నూరియు నెందఱోపలఁతులైన, కవులుపీఠమీసమ్ము కఱచిపట్టి పీఠమన్నారె
కొప్పంపుఁ బిదపకవులు 3 తే॥ గీ॥ కలదునేత్రావధానంపుగరిమయొకఁడు కలదు
గర్భావధానంపుగరిమయొకఁడు, కలదు హస్తావధానంపు గరిమయొకఁడు, వీని
నెఱుంగని నూరులెందేని గలరె 4 ...”

క. † అసమానకక్షయని మము, రస దూతెడివారి యుత్తరము లివిగో! నీ
రస మీ కయ్యము మాకున్, బొసంగెం దనయంతఁ బూర్వపుం గర్మమునన్.

చ. జ్వరితుడ నయ్యు సజ్జనులు సారెకు రమ్మని పిల్వ రానిచో
గరువముగాఁ దలంతు రని కన్తి గణింపక వచ్చినాడని
పురపునియొగిలైదికులపా త్తిమమంతయు నే నెఱుంగ దు
ర్భర మసమానకక్ష యిటు రాఁదగి యుండఁగ నెట్లెఱింగెదన్.

ఉ. విసను గాలుద్రవ్యదోసఁ గాదెస నుండుటఁజేసి యంత మా
పై నెపముండ, దీ విపుడు పత్రిక నంపెదవేనిఁ బోరికిం
దా నయిప్పిన్ల యయి “తక్కెడ” సామెతగాఁ దనర్చు నీ!
మానఁగదయ్య యిట్టి యసమానపుఁగక్షకు దీక్ష యేటికిన్.

ఉ. ఎప్పటికేని మాయెదుటనే పడఁగావలె వార, లవ్వ దా
తవ్వడుకై తపద్ధతులు తజ్జులకున్ విశదంబు కావలెన్

1. † ... యదివరలో వున్నదే అసమానకక్ష అని అనుకుంటూ వున్న సంగతితో
పులిమిద పులిలొగ్గు యిదివకటి వచ్చినది దీనిని గు|| కొన్ని రోజులు స్వర్థపుచ్చ
డమున్నూ శ్రమతీసుకోవడమున్నూ నాకు సుతరాం యిష్టంలేదు...”

ది 28-8-11

రా|| వెంకటగూర్జరరావు.

Masulipatam.

2. బ్రహ్మశ్రీ శతావధానులు తిరుపతి కాస్తూరివారిసన్నిధికి, మీరు కృష్ణా
రావుగారి పేరున వ్రాసిన జాబు చేరినది. మాయభయం నమస్కారములను
అంగీకరింపవేడుచున్నాను. యథార్థవాదియొక్క వ్యాసము యథార్థముగనున్నను
లేకున్నను దాని సత్యాసత్యములు మేము గ్రహింపజాలము.....మీరీ లేసిపోని
కలహములలో జిక్కికొని ఆరోగ్యమును బుద్ధిని చెడ గొట్టుకొనట మా యభి
ప్రాయము కాదు. వారిని గెల్పినను మీకీర్తి హెచ్చునా? ఇదివఱకే విఖ్యాతి
జగద్విఖ్యాతమైనపుడు మీకీపోరాటము తెందుకు? వారు కుర్చీమీద గూరుచుం
డిన మనకేమి? ఇంటి కప్పుమీద గూరుచుండిన మనకేమి? మీ బలాబలములు
లోకము పూర్తిగ నెరిగియే యున్నది. ఈ పోరాటములను గుంటూరు చెరువులో
చొక్కి వెంటనే బయలుదేరి రావలయునని మాప్రార్థన...”

ఆ|| నారాయణరావు.

బిస్మిల్ ప్రసంగములో సలుపు పెద్దలతోడుత నీకు నేల ? నేల
జెప్పినమాట చొప్పునకు జేతము చొప్పుచు మిన్నకుండుమి.

చ. నెనుబడి కాకవులో తనదుపీపుపయిం జరణమ్ము లుంచి తా
చిన నది లెక్కగాఁ గొనక చిన్నకుం బూనక వైనలేయుండే
మనక శిరమ్ము పంచుకొని యల్లనఁ బోవఁడె? శక్తిమంతు లెం
దును నలఁతులో పొనర్చునఁతుండుకుకొ గణియింప రంతగక.

ఉ. ఇంతకు నీవు పత్రికల నెన్నిటి నంపిన నేమి లాభ ? మా
వింతకవీశు లెన్నటికి విజ్ఞులు తీర్చరులున్న సత్సభా
భ్యంతరమందు ని న్నెదురువా రనుకోకుము వారితండనాలో
గాంతు రెవారు వారికడ గంతులు వేయుచునుం డెఱిఁగునుమి.

శా. “ఓ కన్నో మఱివంక” లన్నఁ డెరియకొ యోజింపఁగాలేని స
ద్దీకులో వారికిఁ దోడు, వారిదియుఁ దాదృగ్భివిశేషంబై యీ
యేకాకారులు సత్సభాస్థలికిఁ దా రేనుంచు నేలేంత్రు ? నీ
వీ కార్యమ్మునకుం గడంగకుము మేమే యుంటి మన్నింటికిక.

చ. అనుటయు నాతఁ డప్పటికి నన్యము చెప్పక మిన్నకుండె నె
ప్పునమున బాల్యచాపలము మానని చందము తోచుచుండె, నా
తని కొకకొంత తిర్వతి స్వతంత్రత నిచ్చె ననంతరంబు వెం
కనఁ గితురించి యిర్వరును గొక్కున నేగిరి “ప్రస్తు” ప్రక్కకుక.

ఉ * పదైదు లచ్చు వేసి యవి పంపి నభోమణి రెండుయామములో
పొద్దును దాటునప్పటికిఁ బూర్తి యొనర్చినమేటికార్యమున్
దద్దయు మెచ్చుకొంచు బసదగ్గకుక జనుదెంచి చెప్పిరిం
కెదియుఁ జేయ రామి సహియించెను వెంకన కొంతనొప్పుతో.

మ॥ రా॥ రా॥ శ్రీ కొప్పరపు వెంకట సుబ్బరాయశాస్త్రి గారికి.

* చ॥ తిరుపతి నేంకటేశ్వరకుం దెంపరిపై సరిపైభుం గవీశ్వరుండగు
వాడు నోటనుడువక గడు సిగ్గిలునాశుధారకుక, బురికొలుపం దలంచిలె ‘సమో
శమ’ యంచు వచింపకేటియ, ల్లరియిది సింగ మేన్దుపలలంబు భుజింపక పూరి
మేయునే. మ॥ అనిమిత్తంబుగఁ గాలుద్రవ్విన త్వవీయాహంత నాఁపుండలం
పున నీనీరసనిర్గుణాశుకవనంబుక జెప్పి నిగ్గెల్పు నెం, చిన యన్మధురపద్యలక

కా. * రామస్వామి యనంతరమ్మ కడుధీరత్వమ్మ చెన్నార సే
 మేమో పద్దెము లల్లి తెచ్చి యవి మ మీక్షింపుఁ డన్నకా తుణం
 బేమిం జెప్పక పిమ్మటం జరివి “మే ! లీపద్దెముల్ వారిదో
 సామర్థ్యమ్ముఁ గడుకా యథార్థముగ నిచ్చల్ నచ్చి వాళ్ళుచ్చెడికా.

నుకవితాశ్రీధుర్యులకా మానిసిం, చినినుకా గెల్వఁగ వచ్చినా నిదె సభంజేయిం
 తువో పత్తువో. ఉ॥ గంటలు గట్టికొంటివట ! “గంటకు పందలు వేలుపద్యముల్,
 గెంటుదు” నంచు కేఁడు పరికించెద గెంటుటయెట్టిదో? నినుం, గెంటెద సే వధాన
 మున గెల్చెద నీరసధారయందు నీ, ఘంటికలూడఁ గొట్టెదను గాచుకొనం గమ
 కింపుమి త్రజిన్. సీ॥ గురుపాదసేవఁ జేకూఱిన వ్యాకృతిపాండిత్యగరిమ యటుం
 డనిచ్చి, ఉభయభాషాకావ్య విభవాభిరామమా పాండిత్యగరిమ యటుండనిచ్చి,
 రసవత్ప్రబంధనిర్మాణధీచాతురీపాండిత్యగరిమయటుండనిచ్చి, సురుచిరలక్షణ
 భరితాశుకవికృత్యపాండిత్యగరిమ యటుండనిచ్చి॥ గీ॥ ఆశుపతనంబలంచుఁ గొం
 డాడఁదగిన, తావకాశుకవిత్వంపుఁ జేవగూడఁ, దావకశ తావధానవిభంబుఁగూడఁ
 జూడఁదలఁచితి నెంకటసుబ్బరాయ ! చ॥ తిరుపతివేంకటేశ్వరసుధీరశిష్యుడ
 నాదుజేరు వే, లురి శివరామశాస్త్రి యని లోకము వాకొను నాఘ్యమైన వ్యా
 కరణముజీవనమ్ము నధికారము కావ్యపురాణనాటకా, కరములఁ; జేయఁజాలుదు
 నఖండము నాఁగ శతావధానముక॥

గుంటూరు, }
 11-8-11.

ఇట్లు విసితవశంపదుడు,
 వేలూరి శివరామశాస్త్రి, శతావధాని,

* మహారాజశ్రీ కొప్పరపు సుబ్బరాయశర్మ గారికి సీ॥ అణవదేశంబున
 నవధాన మొనరించు, టోకాద ! యిదియు గుంటూరుసీమ, పల్నాటిసీమలోఁ
 బద్యంబులను జెప్పు, టోకాద ! యిదియు గుంటూరుసీమ, ఆయానాయాన
 నాశుకవిత్వసెప్ప - టోకాద ! యిదియు గుంటూరుసీమ, గుడివాడసీమలోఁ గొన్ని
 యూళ్ళను జెప్పు - టోకాద ! యిదియు గుంటూరుసీమ, గీ॥ యెట్లుదక్కించు
 కొందురో యిపుడుమీరు, నిండుకొల్వన మీకున్నదండివిరు, లూరకేపోదు.
 పూజ్యులఁ గాబులఱవ, నాశుకవినింహ వండిన హంసలార॥ ఉ॥ బట్టులరీతిఁ
 బద్యములఁ బల్కుటెకాని శతావధాన మే, ప్పట్టుల నేదిచేసితిరి పండితులెల్లరు.

ఉ. వారలకన్నఁ దెల్లనెడ వారక సంస్కృతమందుఁగూడ నీ
వారయఁ బెద్దపండితుఁడ నైనను వారలు బ్రాహ్మణుల్ మహా
శూరులు మేల్ నియోగులును “శూద్రుఁడ వీ” వని యీనడింతు నీ
వేరమునందుఁ గా లిడక వేగమ యేగుమ యంగలూరికిఁ.

తే. గీ. వారి తప్పడుధారను వడిగఁ బోయి
సభ్యులఁగరంచ నీకు నసాధ్య మెప్పు
డేని పనివడ్డచో మేమె యేగవలయుఁ
బిదవ నిది తప్పటంచు నొప్పింపవలయు ”

చ. అనుటయుఁ బిన్ననప్పు నగి యాతఁడు “చిత్త” మటంచు నేగి యే
మని మది నెంచెనో? తుదకు నాతని పద్దెములచ్చులోనికిఁ
జనుటయు కాక, కొప్పరపునన్నిధికిం జనె; వీని నెల్ల మే
మనిపినవే యటంచును యథార్థ మెఱుంగనివారు దూఱఁగఁ.

మెచ్చినారలో, గుట్టుగఁ బోవకీగతిని, గొంటెతనంబును జేయఁజూతురే, “పెట్ట
లుక్రొవ్వి పుంజుపయి, బీరముఁ జూపిన” లాగుఁదోచునో॥ గీ॥ జగతి నైదిక్కు
శాట మీసాలదీసి, కొన్న నెవ్వరు నవ్వరు; నిన్ను నవ్వ, కుందురే కన్నవారు
నియోగివయ్య, మీనములఁ గాచుకోలేక మిడుకుచుండ॥ క॥ గంటలఁగట్టెదరే!
ము, క్కంటితురగములకు హాళికవితానంబీ, గంటలు మఱియేకార్యము, పొంటె
వచింపుండు కొవ్రపుం గవులారా॥ నీ॥ శతఘంటకవనంబునల్పుదు మన్న మీ
శక్తియడంప నేఁ జాలనొక్కొ, అస్థావధానంబు నాచరింతుమన మీ శక్తియడం
ప నేఁ జాలనొక్కొ, ఆశుకవిత్వంబు నాచరింతుమన మీ శక్తియడంప నేఁ జాల
నొక్కొ, సద్గ్రంథరచనంబు జరపుదుమన్న మీ శక్తియడంప నేఁ జాలనొక్కొ,
గీ॥ ఇంగిలీషునవత్తురో యెఱిగియడవఁ, గరము నేఁ జాలనొక్కొ మాగురువులేల,
రండు వేగమీ బిరుదులుదెండు పెట్టి, పొండు నిడునభను గొప్పపుఁగవులార॥
గీ॥ ఓడినారని తలపోయువాడ మీరు, నాకుఁ బ్రత్యుత్తరంబును నీక మాన,
ముద్రపహియింతురేని నీమచ్చుటెఱిగి, ముందుపనిఁజూడఁడి కొవ్రపుఁగవులార,
క॥ శివరామకవికిఁబోలెక, జవాబునొసఁగకయే వృథగ జంపు నడిపినక॥ వ్యవసా
యముకలదునుడి, వ్యవధిం గయికొనక యిండు ప్రత్యుత్తరముక॥

అంగలూరు }
3-9-1913 }

ఇట్లు బుధజనవిధేయుఁడు,
తి॥ పు ర నే ని రా మ స్వా మి.

ఉ. ఉన్నయథార్థమియ్యది మహోత్తము లొప్పుదు రంచు మేము సం
పన్నగృహస్థుఁడనుప వానినట; వింకొక కుజ్జళిహ్యుడుక
గిన్నన * గొన్ని పద్దెములు గానుక గొప్పపువారి కంపె వా
చిన్నతఁ డొక్కసాహసము చేసె వచింతుము తత్స్వరూపముక.

బండరు.

శ్రీమద్ధుర వేదము.

(ఇయ్యది కొప్పువరపువారికి వాసినయుత్తరమునకు పడియైన నకలు.)

* చ॥ ఉరుకరుణాయుతుండు, సమయోచిత ధీమహితుండు, భక్తులం, దక్షి
కిని గల్పకదుర్మునిధంబుననుండెడువాఁడు నట్టియా, తిరుపతివేంకటేశ్వరుఁడు
తిన్ననిచూపుల మిమ్ముఁజూచి యె, ల్లగును ముదంబు నొందునటులక దయ్య
మికజయమృగూర్చుతక॥ 2. చ॥ ఉరుతరధీవిశేష మహిమొన్నతులారః
గుణాధ్యులార! కొ, పురపుకవీందులార! వినవచ్చెను మీదుప్రతిజ్ఞ; యెంతో
సం, బరమువహించినాడను, రమాపతి మికజయంబునిచ్చు. నా, తిరుపతివేంక
టేశుల నెదిర్చి గ్రహింపుఁడు వారిమీసముల్॥ 3. చ॥ ధనముగడించి యుంటి
రవధానములం బొనరించి మీరలిం, దనుక శతాపధానులను నామముతో; నిక
మీఁద నట్లు కా, దనుచు శతాపధానముల నక్కడనక్కడఁ జేసి పండితుల్
వినుతియొనర్ప మీసములఁ జీఁకుఁడు నూతననామధారులై॥ 4. గీ॥ తెలుఁగు
తిర్పతివేంకటేశులకుఁగూడ, వచ్చుఁగావున నోడింప భారమగును, గాని వారికి
నేత్రాపధానమందు, బ్రజ్ఞలే దందుమీరుగెల్వంగలారు॥ 5. క॥ నేత్రాపధాన
మది న; ర్వత్రేజయంబుచ్చుమీకు, వదలకదానిక, మాత్రమె పెట్టిన నప్పుడు
శత్రులనోడింప మీ కసాధ్యంబగునే॥ 6. చ॥ వినుతగుణాధ్యులార! యొక
విన్నపముక వినుడయ్య “గ్రుడ్డు పి, ల్లను గని వెక్కిరించినటులక” గనూ
పట్టెను వీరియర్చు” మం, చు నిట జనుల్ పచించి రది సుంతయు నామది
సమ్రుఁబోవనే, మనన నియోగినాటఁ దగవా? యధినమ్మి మిముంద్యజించుటల్.
7. మ॥ “సభమీరెచ్చటఁ జేయవార” లని పంశ్నక వేసిరవ్వారు, మీ రుభ
యల్ మాపురికేనుడెంచి యిట సభ్యుల్ మిమ్ము గీర్తింపఁగా, సభసేయి
పుఁడు, తోచినంతవఱకుక సాహాయ్యముక జేతు నా, కభిమానంబది మీయెడం
గలదు రం డామోదముం బొందుచుక॥ 8. ఉ॥ “జరయ నీవు చేపెడినహయా

ఉ. బందరునుండి వద్దెములు వారికిఁ బోవునఁ బంపి మీఁద మా
కందఁగఁ జేసె దానిపృతి; యక్కట ! యాఁగుట యెట్లు ? లిట్లులే
కొందఱు * స్కూలుశిష్యు లొకకొన్నిటి నంపిరి, మే మెఱింగిన
ట్లందఱు గాక యున్న జను లందురు గొందఱు మాన్వ నేర్తుమే!

చ. “తిరువతివేంకటేశులకుఁ దివ్యముగా సభ కేగుడెం డటం
చటిముఠి వ్రాసి కొప్పురపుటాయన దా సభ కేగుడంచెనే ?

మదెట్టిది ? పిల్లవాడ” నం, చూరక నెంచఁబోకుఁడు మహోదధివారి నిబంధ
నంబు చే, కూఱఁగ రాముఁడయ్యడవిఁ గోర్తులసాయముగోరలేదె ? ను, శ్రీ
రహిమించ మీరు దయచేసి జయంబు పహించుఁడో బుధుల్ ॥ 9. క॥ తప్పక
దయచేయుఁడు మీ, శిష్యునికి జవాబు వీని కిడుఁడు సరగునక ! మెప్పు గనుఁ
డయ్య నైశమ ! కొప్పురపు కవీంద్రులార ! గుణమణులారా !

*Vith Form C. Division,

ఇట్లు

Noble College.

సుకవిపాదరేణువు,

Masulipatam.

వడ్లమన్నాటి నరసింహశర్మ.

శ్రీ మత్పుర దేవతా మైనమః.

11-9-11 బందరు.

* గురుపర్యా ! చ॥ మనమున భక్తినిల్పెదను మాధవపాదసరోజయుగ్మ
చింతనపరిలబ్ధివ్యవితావనితామహితప్రభావ నం । జనితలనద్యశః కుసుమ
జాలవినిర్మితహార ధారులై । తనరెడు వేంకటేశ్వరబుధాగ్రణి ! మీవగుపాద
కంజముల్. ఉ॥ ఇందులనుంచు వద్యముల నేనె రచించియు నచ్చువేయఁగా, నంది
య మొండుగల్గి తమనన్నిధి కంపితి వానిఁజూచి నా, కుందయవ్రాయ వేఁడెదను
గొంకకయెట్లులు నేయుమందురో ? యందులనుండుదోషములనన్నియు దిద్దుచు
నంపవేఁడెదక. మ॥ తమసందర్శనమెప్పుడబ్బునని చింతాకాంత చిత్తుండనై,
కుముధంబుల్ శశిఁగోరుభంగిఁదను వాక్కునామృతాన్వేషనం, భ్రమమేపారనె
సంగువాడ నిట ధీరాగ్రేసరస్తుత్య ని, త్యము లేఖార్థము చూచువాఁడఁగృపతోనం.
పంగఁ బ్రార్థించెదక.

చిత్తగించవలెను

ఇట్లు తమశిష్యుఁడు

కోకా రాజారావు, హైస్కూలు, బందరు.

పరపర వ్రాసి రమ్మనినఁ, బాటుద" మం చలస్కూలుఁగుట్ట లెం
చిరి యని తోచుఁ జర్చఁ దగఁ జేసినయోగ్యులకెల్ల నిప్పమల్.

క. ఎటు దోచిన సరియే మే, మిట లేశమెటుంగ మెటిగి యే మెవ్వరి నాఁ
గుటకు యతించితిమో? వి, స్ఫుటముగ మునుమున్న దానిఁ జూపితిమికదా!

చ. చరితము గాన వ్రాయఁదగు సంగతి వ్రాసితి మంతే కాని యే
రెఱుంగరు మేము కొప్పమున కిట్టులు శిష్యుల రేపి పంపునం
బరమున కొప్పువారమో? స్వబాహుబలమ్మునఁ బోవువారమో?
యరులు నిజం బెఱింగియును నాడఁగఁ జొచ్చిరి వేఱురీతిగఁ.

చ. ఎఱిగినదేకదా, జగతి యెల్లఁ గుశిష్యుల రామకృష్ణులఁ
మఱి యలయిర్వరందు నొకమానిసి కన్న బహుశ్రుతుండు కొ
ప్పమున వారి కంపె నొకపత్రిక * "నేత్రవధానమందు ప
త్తురె" యని రామకృష్ణు లటుదూఁకఁగఁజేసి రనంగఁజెల్లునే.

మ॥ రా॥ రా॥ శీర్షి. కొప్పరపు సుబ్బారాయశర్మగారికి... మ॥ ధరణీ
చక్రము గూలఁగా పలచె! నప్రాంభోధిభాస్వద్వసుం, ధరభారంబు పహించి
మించునలమాతంగంబులుకొ వీడి; కొప్పరపుం బండితమానులార! తమకుఁ
భాషాద్వయా కావ్యసం, భరితుల్ తిర్వతివేకఁజేశ్వరులతో వాదంబు శ్రేయం
బాకో" మ॥ కరికార్దులమ్మగేంద్రసత్తములు గంగాభంగకల్లాలలీ, ల విజృంభించి
పెనంగుమండఁ గవిమాజ్ఞాలాదినంపూజ్యలీ, రవధానంబు రచింపబూనితిరహా!
హాస్యంబె యార్యోక్తియుకొ శివుఁడుందాండవమాడనాడవె పిశాచీభూతబేతా
శముల్... ఉ॥ చెప్పినమాట చెప్పకయె చెప్పఁగ నేర్తుఁగవిత్వధారగా, నొప్పి
దహావిధంబున బుధోత్తములందఱు మెచ్చనీరముకొ, దప్పిక దాగ్రవుభంగి పచనం
బున గెల్వఁగరండు నన్నహో!, కొప్పరపుం గవీశ్వరులకుం దగదేమొకొ? నా
పృతిజ్ఞయుకొ.

* నిద్యాచరాపత్రిక.

“అయ్యా! తమకును బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరమహాకవులకును,
ఒక మానసునుండి జరుగుచున్న కవితా కలహంబును పత్రికాముఖంబున వింటిని
... సర్వసాధారణమైన యాశుకవిత్తేమి? తమకు నేత్రావధానంబున నెన్ని బిరు
దులున్న వో... వానిని మీ కంపె నతిశయించి కాకరపర్తి విద్వత్సభలో

చ. పనిగొని రామకృష్ణులు “సెబాసు ! బలీ !” యని కొప్పరంపువారోనరుచు తప్పలన్నిటిని నొప్పలుగాఁ దలపోయు టేరెటుం గని ? దల వారిబంధువను కారణ మొక్కఁడె చూచి యట్లనక జనునె ? యశ క్తిదుగ్ధనత సర్వవిగర్హిత మెన్ని భంగులక.

క. ఇది యిట్టులుండె మమ్ముకొ, బదిబది యాసీమ సున్న పాజ్జులు పూజా స్వదులుగ నపధానాదుల, బొదలించుచునుండి రరులు పురపురఁబొక్కకొ.

శా. ఆపైఁ గొప్పపువారిపక్షమున వా రాలోచనలో నేసి “రిం కీపై నెయ్యది కార్య ? మీపురమునందే వారికికొ సారెకుకొ బాగైపై గౌరవ మిట్టు లొనె ? యిది యెప్పొటకొ నహింపంగ నొఁ గోపం బూనుటయే యనుగగిహముగాఁ గూర్చుండి రవ్వారిటకొ.

సీ. చుట్టుపట్టులనుండి చూడ వచ్చెడివారిసంఖ్య వందలకన్నఁ జాలపెచ్చు నచ్చి “మామూరికి విచ్చేయుఁ” డనువారిసంఖ్య యేఁబదికన్నఁజాలపెచ్చు ‘రాఁజాల’ మన్న ‘దిరదురాక’ యను వారిసంఖ్య యిర్వదికన్నఁ జాలపెచ్చు ఏమాట వినిచిన నింపుమై వినువారిసంఖ్యయో ? వేలకుఁ జాలపెచ్చు

తే గీ. పద్ధతినయోగులం దేరొ పట్టుదలకుఁ
నేగకున్నను నెల్లవా రేగి వారి
చుట్టునుం గూరుచుం డ్రిది చూచు టెట్లు
తిమితుములు వారిపక్షమై తిరిగిపోయె.

శా. ♦ దైవాదైవత మొకండు డక్క నఖిలదైవతంబు నదైవతముకొ
శైవంబుకొ మఱి వైష్ణవంబు నొకటై ఛతైంబుగా వారలకొ

ది 20వెంటెంబరు 1911 సం॥ రం తేదీని తత్తదంశంబుల నెఱవేర్చి యూడఁబెఱుకు చున్నాను గనుక నీ నోటీసు అందిన వెంటనే మీప్రజ్ఞా విశేషంబును గనుపఱుచు వారోజునకుఁ గాఁకరపట్టుమీరు రాఁగోరెదను “లేనిచో మీతో విభ్యాచరచలకు రాఁజాలను” అని నాకోక జాబై నను వ్రాయఁగోరెదను...

ది 14-9-1911

సామవేదుల సూర్యనారాయణావధాని

నేతాిపధాని, అండస్థాపధాని, మకాం, కాఁకరపట్టు అగ్రహారం, తఱుకుతాలూకా

దై వాదైవ త ము.

షరా:— అనఁగా, నిది యొక నవీనమతము, దీనికే పద్ధతినయోగ మని

బూవుంబంతులపోల్కిఁ జూచెదరు రేపు న్మాపు నవ్వారితోఁ
బోల్చి యుండుఁ బురంబు వారిపచనంబుల్ వేదముల్ వీరికిఁ.

చ. ఇతరులమాట కేమి? మది నించుక గోపము కల్గి యున్న నా
కుతుకముగూడ వారనినఁ గొండొకపర్వులు వాఱు, వారివా
క్ష్మితతి వినం గుతూహల మపారము గల్గియుఁ బోను వారిపెం
కెతనము నాకు నచ్చమియై కేవలమింతకు మూల మెమ్మెయిన్.

ఉ. 'పెంకెలు గారు సాధువులు పేర్కికి నిక్కలు గర్వమారు' లం
చంకిలి లేక చెప్పి కొనునట్టిరునుం గల రల్లవారి; ని
శ్శంకగ వారు వారి కటు చల్లఁగఁ దోచుటయు న్నిజంబె; యే
పంకమె యస్పదాదులకు వారు యచింపరు వేయునేటికిఁ.

ఉ. పొండితి లేని యామనము పొండితిపట్టున వారి గెల్వ లే;
మొండొక తోరోవఁ జూడవలె "హుమ్మను" వారిది మాపఁగావలెన్
గండతనం బడంచుటకుఁగాఁ గబురంపితిఁగాని బెల్లపుం
గొండకపిండ్రుఁ డేమిటికిఁ గొంకెనా? "రా" నని యుత్తరం బిడెన్.

తే. గీ. తీరి కూర్చుండి పెట్టి రీవైర మనుచు
నతఁడు కొండొక నిరసించినట్లు వినికి
యితరులకు నల్లె తోఁచుఁగా కిదియునట్టి
డెట్టులగు? నాసనము నీయరేమి మనకు!

ఉ. పండితపామరుల్ గలిసి వారలకే హితు లైరి; వారలన్
గండడఁగించు లెట్లు? మనకత్త జయించుట యెట్లు? తోఁపదొ
క్కుండు సుపాయ"మంచుఁ దన గాదిలిపద్ధతివారితోడఁ గా
ల్వండి విచారణల్ నలుప నొండొక నేర్పరి పట్కె నీగతిన్.

యెం బేరు, ఇది సమర్థముతోడనే శ్రీ నందిరాజు లక్ష్మీనారాయణ దీక్షితుల
వారు పుట్టించిరి. నైదికు ల్లనురులనియుఁ దాము దేవతలమనియు వారిసిద్ధాంత
ము, ఆ యీయంశము దైవాద్వైత పదమే తెల్పెడిని. సుప్రసిద్ధాద్వైతము వీరికి
నసూరూద్వైతము. విస్తరము వారి విశ్వపత్య సురవిజయము లోనగు గ్రంథముల
వలన నెఱుఁగఁదగు. ప్రకృత కలహమునకుఁ గారకు లేతస్మృతావలంబులలో
స్వల్పసంఖ్యాకు లని చదువరు లరయుదురుగాక.

చ. అవమానం బది యెంత గావలయునో యాసర్వ మవ్వారికిం
జవిజూపెకొ మనకొప్పరంపుఁగవి; మీసాలూట సామాన్యమే?
యెవ రెచ్చో నలవారి నిట్లనఁ గలారే? యంతియే చాలు న
న్యవిచారం బిఁక నేల? నా కొకయుపాయం బిఁదుఁ గన్నట్టెడికొ.

మ. అవివేకంచా వివేకమో జరిగె నేలా “సంధి మిచ్చంతి సా
ధవ” యన్ వాక్యముఁ బట్టి పోవుదము విద్యత్రాకవిత్వాభిజా
త్యవిశేషస్ఫులఁ జేసి యిందులకు వా రంగీకృతిం జూప రం
చు విచారింపకుఁ డట్లు కావుటకె యాచొ ప్పూహ్య మెబ్బింగులకొ.

క. కొఱుకంగ రానికొయ్యలు, తిరుపతివెంకటకవు లని తెల్ల ము నేయకొ
బరికించితి సదుపాయము, గర మాలోచించి దీని గ యింపుఁ డనకొ

తే. 1. వృద్ధుఁడిట్లు “బాగు నీవెఱువు, దీనఁ
గలదు కష్ట మొకండు; లోకమునఁ గొప్ప
రంపువార లసారులు గ్రామ్యకవులు
వారనేతాదృశ లటంచుఁ బేరుగలదు.

తే. గీ. ఆట్టివో సంధియనుటకు సర్థమేమి
యగునో? పరికింపుఁ డది యసమర్థతకును
సపరపర్యాయమగు” నన నతఁడు పల్కు
“నగును మీరన్న నుడియు నేనరసి నాఁడ.

గీ. కాని యిపుడింతకన్నఁ జక్కని యుపాయ
మొండు గన రాదు సభనేయకుండ వారి
నిష్పరమునుండి పంపుటకింక నొక్క
సాధనం బేది? యానతిసల్పు”డనుడు .

తే. గీ. కొంత యోజించి యావృద్ధు కొనకు సమ్మ
తించి రాజీకిఁదగునట్టి మంచిమాట
తెల్ల వ్రాయించి వాంఛ చ్చేయించుటకును
బెద్దలగువారియొద్ది కంపించుటయును..

అ. వె. ఈసడించువార “లిహిహి” యనెడివారు
పెదవి విఱుచువారు “మొదలలేని

శాంతి యిష్టజేల చాల్చాల్లు బొండు పొం”
డనెడువారు నైన మనసువిడిగి.

క. చని కడచిన వృత్తాంతమును నృద్ధునితోడఁ జెప్ప మొగ మించుకర్ణయై
వనటం బడి తెప్పిత యేమిని దోచక యుండె నజమితయోజనతో.

తే. గీ. “నే నిడుదుఁ గంటిలోక్రేలు, నీవు నాదు
నోట వ్రేలిడు” మన్నట్టు “లేటికిట్టి
సంధి” యని యెల్ల రాడునాచంద మేను
మొనటఁ దెలిసియుఁ బంపితి నపొతి.

క. అని కొంతనేపు తన చేసినయవలెకీకపుఁ బనికిఁ జేతమ్మన నె
క్కిన సిగ్గుకల్మః జింతం, గొనుచు నుపాయాంతరములకుం గడఁగునెడన్.

చ. మఱియొకఁ డిట్లుపల్కు “మఱుమాట వచింపకుఁ డింతకన్న నొం
డరయఁగగా దుపాయ మొక యైదుగురేనియుఁ జాలు వాల్ల కం
దటు నొనరించినంత విలువై చెలువారెడునంత వారుగా
దొరకవలెకొ సరాసంగఁ దూఁగెడువారుగ నుండఁగావలెకొ.

తే. గీ. శాఖ కొక్కొక్కరుండుగాఁ జర్చచేసి
యేరి వ్రాళ్లుచేయించితిమేనిఁ జాలు;
సంధి కన్నప్పుడేమని సమ్మతించి?
రరయరే “సంధిమిచ్చంతి” యన్న నొడువు?

సే. ద్వైతులకెల్ల నాతనిచేతఁజేయింత మద్వైతులకు నెల్ల నతనిచేత
నతనిచేఁ జేయింత మలవిశిష్టాద్వైతశాఖకెల్ల నతండు చాలువాడు
ఇంక దైవాద్వైత మిందుఁ జేసెడివార లెందఁజేనియుఁ గల రెంచనేల
శుక్లయజుశాఖ సుముఖులకెల్ల నయ్యనఘుచేఁ జేయింత మతఁడె చాలు

గీ. తప్పెవరిదేని యగుఁగాక తగుమనుష్యు
లిరువురకు సంధిగూర్చుచో నేమిదొనఁగు?
పైకి నటియింత మెట్లు చేవాళ్ళు దొరకు
నజకుఁ బిమ్మట మనయిచ్చ నుఱుకవచ్చు.

అ. వె. సంధి కొప్పికేని “చాలతే” కందము
సమ్మతించరేని “శాంతిదూరు”

లంద మనల; దీనియట్టి యుహాయమ్ము
మనకుఁ గానరాదు మఱియొకండు.

శ. చెఱియొకటిగఁ బంపినఁ గొ, పురమునకుఁ లాఘవంబు పైఁ బడ దెవరో
యెఱిగిన వా లెట్లాడిన, నరయదు మాదగులు యోగ్యులందును మనలకొ.

తే. గీ. ఒక్క కొకరికి నెప్పట్లనోడువారు
కారు, తుల్గులు కయ్యమ్ము గలిగినప్పు
డేరి నేరు జయింతురో ! యింతలోన
సంధి చేసిరి ప్రైవారుకాంతి గోరి.

శ. అనుప్రథ గల్గిన మనకుఁ, ఘనతయె, మనకవుల కింతకన్నను గొప్పం
గొని తేగలమే ? మును పా, ననమేనియుఁ గోరు టీయకమ్మునకె కదా!

తే. గీ. అననం బిడ నందుల కల్లవారి
మీసములు బీతుడు మటన్న బాస చాలు
నిపుడు మనపన్నగడ ఫలియించెనేని
“కొటలోబాగవేయుబో ! కొప్పరంబు.”

శ. అనునతనిమాటచొప్పున, ఘనుఁ డా వృద్ధుండు నలుపఁగా నెంచియు వాగ్ని
శ్లనుకూలింపమిఁ గొండొక, దనుకకొ మాకడకుఁ గాగితము రా దయ్యెకొ.

గీ. అంత బ్రాహ్మణకొహరి యగ్రిజన్ము
లెల్ల మమ్ము నాహ్వనించి యెలమి నొక్క
సభను గావించి మేటియుత్సవ మొనర్చి
గౌరవించిరి వైరులు కళవళింప.

శ. పిడపఁ బినపాడులో నొక, నద స్పిటులె జరిగె నంత ఛాతుర్బొకఁడు గో
విదమయ మగు కాలేజీ, నదస్సులో శతపథానచతురమ నెఱవెకొ.

గు ం టూ రు కా లే జీ శ తా వ థా న ము

చ. ఎఱుఁగడు పిల్ల కాయ యెటులే నొనరించు శతావధానముకొ
సరములు మీర లెల్లరును సభ్యులు చేర్చి ననుగ్రహింపుఁ డా
దరమనఁ దప్పలకొ లదయు నొప్పలు చూచి మెచ్చుడి
తిరుపతివేంకటేశకవిధీరుల శిష్యుని వృద్ధికామునికొ. (వెం|| శా||)

 అవధానపద్యము లన్నియు వదలఁబడినవి.

శా. నీకుక శీయను ధీయఁగల్గుత మఱి నీ కంతసారస్య మ
స్తోకంబై యలరారుఁగావుత నినుం మాఁలింపఁగా లేక దు
ర్భీకుల్ గాఁగిమృతతాపధాను లెక వ్యర్థభావముంగండు గా
లేకాకారయశంబు నైకొనఁగదోయి! ఛాత్రచూడామణీ!

మ. కుతుకంబొప్ప సరస్వతిం గొలిచి నేఁ గొంతా గ్లనం జేసితి
స్మృతీమస్మృఖ్యుని బ్రహ్మఁ గొల్చి మఱి కొంత స్మేర్చితికొ విదై ని
చ్చితి నీకు స్మృతీఁ గొంతమందికి యశశ్రీ నిల్చి తీ వో జగ
న్నరనామా! శివరామ! నీకు నొనరింతుకొ దీపనల్ మెచ్చుగక.

మ. ఎదిరిం దమ్ము నెఱుంగఁ యెవరో మ మ్మెంతేని నిందించునా
యదన న్నచ్చితి వడ్డు చొచ్చితివి ని స్సవ్వరు లక్షింప రై
రది లోకం బెటులో యెఱింగె నభ గణ్యత్వంబు నీ కిచ్చి ర
య్య! దెనల్ నిండె భవద్యశంబు శివరామా! ఛాత్రచూడామణీ!

నీ. నీతండి పదవిద్యారత్నరుం డిట నున్నచో నెట్లు నిన్నోమునొక్కొ!
నీతల్లి లోకవిఖ్యాతదివ్యచరిత్ర యిది గన్నఁ దా నెంతి ముదముగనునో!
నీయన్న విద్యావినీతితత్పరుఁ డిట నిపుడున్న నెంతటి యెలమి గనునో!
నీతమ్ముడవధాన నిపుణుఁ డీకృతి గన్న నెంతయామోదమ్ము నెనయునొక్కొ!

గీ. ఇది హతాత్సంభవంబు నీయెల్ల బంధు
వులును బొందెడి మోదమ్ము గలిసి యొక్క
నన్ను నే పొందె; భరము ఘనంబు మోయు
నెట్లు శివరామా! చెప్పమోయి! కుమార!

మ. కలవిదైం బలుమంది కిచ్చితిని వీఁకం గొంద టెట్టెట్టులో
యెలమిం గూర్చిరి పంగనామ మిడి యెట్లే గొంద తానందముం
గొలుపం బూనిరి నీకతమ్మునన దగ్గుం గాక యాయెగ్గుఁ ద
గ్గులు; నేవే శివరామశాస్త్రి! మది పొంగుంగాక నాకుధతికొ.

శా. “సంతానం బది లేదు నా” కను మనశ్శల్పంబు నీనైదుషీ
కాంతుల్ ద్రోచెఁగదోయి! తండ్రి! నినువాక్కాంతుండుఁడదృఢ్యయున్

స్వాంతం బుంచి యనుగ్రహించి బహుధా సంతుష్టునిం జియించుకొ
మంతు గౌరవ ననుస్తలికమును సవ్యానించుగాక నినుకొ.

చ. “అటుపదిధేడు లాయు” పని యంచురుగా కలిలోన, నల్పదీ
పటకెగతించె నిప్పుటికి వ్యాఘ్రమనకొ జర నోరువిప్పి మ
మృగయుచునుండ మాభరమునంబయు నీతలదాల్చి చేయు మే
ర్పణచిన తోవ నోయి శివరామకపి! బహుభావధానముల్.

క. ‘య’స్సనుచు గొందఱనఁగా, ‘బ’స్సనుచు గొందఱనఁగబాలుడపయ్యన్
నిస్సీమయశముగొంటి మ, హస్సాగర! వృద్ధినందుమా! శివరామా!
చెల్లపిళ్ల వెంకటకాస్త్రి, శతాపధాని.

మ. జగతీనాథులు పెక్కుమంది ముదితస్వాంతంబునం గాన్కలం
పఁగ సాంగంబు సలక్షణంబుగ శరద్వావింశతిం చేర్చి హ
చ్చుగ మా యేలిన యీ వధానకవితాసామ్రాజ్యభారంబు మో
యఁగఁ బూనంగదపయ్య తండ్రి! శివరామయ్యా! చిరంజీవివై.

మ. రిపు లేతెంచిన రూపడంచుదు ధరితీనాథు లర్పించు న
య్యుపదల్ గైకొనుచుం బ్రమత్తుడవు గా కుద్యన్న వేందుండవై
విపరీతం బగు తోవబోక కవితావీరుండవై వర్ణనీ
యపరాకాంతి పహింపుమయ్య, శివరామయ్యా! చిరంజీవివై.

కా. బాల్యద్రోకముమై నెదిర్చితివి కొప్పంపుంగవిం గ్రంథసా
కల్యణంబుం బొనరింతో లేదో యని నీకై కొంఠ నస్మన్మన
శృల్యం బిప్పటి కూడఁదీసితివి పత్నా! సత్సభాశోభివై
కల్యాణంబులఁ బొందుమయ్య! యికవీరకొ శిష్యచూడామణీ!

మ. అవనీదేవులు నిస్సమానకవితావ్యాపారవారాశిసం
భవపీయూషరసాభిలిప్తలలితవ్యాహరనీహరులై
యవలోకింప శతాపధానమున మాకానందఘంఘూర్చి గౌ
రవము నిల్పితివయ్య మాముణము లీఱకొ శిష్యచూడామణీ!

కా. స్వర్ణీలాసతులెల్ల రద్భుతపదవ్యాపార మేపార మా
చర్లబ్రహ్మసుధీగురూత్తముని వాచాపూర్తిగీర్తింపఁగా

క. మాకును మాళివ్యులకు న, నేకులు పొగ్గింజు లిటు లెల్లయెడఁ జేసెడి య
స్తోకపుగారవముల కల, లోకికు లెంతేని జింతలకా జినికి వెనక.

గీ. యత్న మెంతేని యొనరించి యంత “విశద”
లాభ్యుడగు పల్లలో సభ ననుభవించి
రా సభావిశేషంబుల నరసి తీర
వలయు నంతయె యంబ! నీ వరయ లేదె?

గీ. వాసి “కలవాటులేని యాపాసనములు”
కొప్పరపుసాము లొనరింప నొప్పికొనరు
పాప! మేమి నేతురు వారిఁ బట్టికొనిన
గృహములనుబట్టి మిక్కిలి కష్టపడిరి.

క. “తాటికెగఁబ్రాఁకఁబూనిన, చోటక మఱియొంతదనుక, “జోచో” యనుచుకా
మాటికి నెగఁద్రోయుదు” రను, మాట కుదాహరణముగ శ్రమంబనియొప్పెక.

గీ. కొప్పరం బవధానంబు కొఱకుఁబూని,
‡ వశము గాక పడెడి భంగపాటులెల్ల
మానయిని బొప్పఁద్రోడఁగిరి మంత్రబలము
చాలఁగల కూటశాకికాచారపరులు.

మ. అవధానం బెటు చెడ్డనేమి, “బళి, మే, లాహో, జగమ్మందు లే
రవధానులో మఱి యొక్క రిట్టి” రని యాహాకారముతో వాగ్ని తా
నెఱవో శ్రీక కంప దానిఁ గని “యిట్లే నిక్క” మంచున్ జగం
బవలోకించు మనమ్మునందు నిజ మేలా తేలు నప్పట్టునక?

ఉ. ♦ “బాగుగ నుండె గొప్పరపువారి” దటంచు లిఖించునప్పుడుకా
డాఁగియె గిల్కి రెండటా; హుటాహుటివ్రాఁతలు డాఁగేల? యే

గీర్వాణంబును గోరి మాదరికి భక్తికా విషయ లేలేకఁగాఁ
దర్శనజేసితి నస్మదీయగురువిద్యావంశచూడామణి!

దివాకర్ణ తిరుపతిశాస్త్రి, శతావధాని.

‡ ఈ భంగపాటులనుగూర్చి పూర్వరంగము 106, 107, 108, 109, 110 పుటలుచూ

♦ (1911 సం॥ రం 13వ అక్టోబరు తేదీ, ఆంధ్ర కేసరి పత్రికనుండి.)

(గుంటూరి శతావధానము.)

సభ అసమాన వైభవంబుతో జరుపబడినది. 51 పుచ్చకులకు నిరాఘాట

వాఁగుడొ పెళ్లఁ బెట్టునెడ వ్రాయసకాఁ డటు నేయుఁ గాక “మేల్ !
బాగు! భళా! భళా” యఁ పట్టన డాఁగుట కర్థ మేమగున్ ?

క. కల నిజమెల్ల నిటులె యీ, కలహమ్మనఁ దెలిసికొనినఁ గాక తెలియ; దే
పలుగో పేర్పార్చి యెదో, గిలికెడి నిజ మెట్లు తెలియుఁ గృతబద్ధులకుక ?

ఉ. ఇయ్యెడ భిన్నభిన్నతను వేటికి నెత్తిరా! ప్రతిపాటి కా
మయ్యయ, రామకృష్ణులును, నందఱ దాఁపెడి కాళ్లకూరి నా

ముగా జరుపబడినది. అవధానపు బద్ధములైనను ప్రబంధ పద్ధతులను మించి
యున్నవి. యిదియంతయు జూచినతోడ ప్రతిపక్షులకు నోరెత్తుటకునయినను
సందుదొరికినదికాదు. అంత సభాసంతరమున ప్రతికక్షి వారిచే కూడ మెప్పు
వడసిరని వాఁయుటకు గడు సంతసిల్లుచున్నాఁము. యిదివర గాఁమంబున
జరిగిన సభలలో నేదియు నింత జయప్రదముగా జరిగి యుండలేదు.

ఇట్లు, యథార్థవాది.

(ఆన 1911 వ సం॥ అక్టోబరు 4 వ తేది ఆంధ్రప్రతిక నుండి.)

గుంటూరు సమాచారము.

గత నెల 18 వ తేదీని గుంటూరు తాలూకా “విశదల” గ్రామమున
కొప్పరపు సోదరకవిశ్రేష్ఠుడగు బ్రహ్మశ్రీ వెంకటసుబ్బరాయ శర్మ కవిగారిచే
శతావధానము జరిపింపఁబడినది. నాటి సభకు బ్రహ్మశ్రీ కొండా వెంకటప్పయ్య
పంతులు గారగ్రాసనాధిపత్యము వహించిరి. నాటి శతావధానమునకు గుంటూ
రునుంచి యుద్యోగస్థులు, విద్యార్థులు, న్యాయవాదులు, పండితులు, కవులు
నుమారు 150 మంది వచ్చియుండిరి. వారి కందరికి పిండివంటలతో సహా
భోజన సదుపాయములు జేయబడినవి. వీరి ధారణాశక్తియును, సమయోచిత
యుక్తి శక్తులును, కవితాపటుత్వమును, మేధాశక్తియును, శ్లాఘనీయములు.
సభాసంతరము కొందఱు పండితులు, కవులు తమ యుత్సాహములను దెలుపుచు
గొన్ని పద్యములను జదివరి.

ఒక శృచ్చకుడు.

ఇట్టి వాఁతలు పెక్కులు, లోపల నిజ మెఱిగియుఁ గప్పిపుచ్చి
శాఖాభిమానమును వెల్లడించు నీ వాఁతలలోఁగూడఁ జక్కఁగఁ బరికించువారికి
“విశదల”లో నవధానముకన్న భోజనమే కొండొక మెఱుగను తత్సార్థము

రయ్యయ్యఁ జట్టిసింగయ్యయ్య నట్టిరె నాఁదగు‘పోచి’పోత, శ్రీ
యయ్యలు పూర్వజన్మమునయం దొకరేయనితోఁచు సంబంధికా!

క. అపధానం బారీతిగఁ, జవుటం బడువిత్తులట్లు సమయుడు శాఖా
యపతీమనోహరులు తమ, నువివేకమునెల్లఁ దెలుపఁజొచ్చిరి పెలుచక.

ఉ. వెంకట రామకృష్ణులను వీరికిఁ దోడుగఁదెచ్చి, తిర్పతిఁ
నెంకన నోడఁబుత్తమిది వీలని కొందఱు వారికోసమై
చంకలు గొట్టికొంచుఁ జని సారము గన్గొని “సీ” యటంచు ని
ట్టింతుల నింకినట్లు జనులెంచఁగ వింటిమినుమ్మి శాంకరీ!

చ. “కునికిన బోసినక్కపయిఁ గొండొక తాటి ఫలమ్ముపడ్డ” య
య్యువన రామకృష్ణు లిది యారసియుండవలెక; దెగించి యి
ప్పని పయిఁబెట్టికొన్నఁ దమపాండితి బైటికిరాదె ? దూరపుం
జనులు సమీపగుల్ బలె స్వశక్తి మహత్త్వమెఱింగి నవ్వరే!

తే. గీ. “ఎడమచేయియ్యఁ బుట్టచేయియ్య” నటన్న
సామెతయొ వీరి కపధానచర్యపట్ల
తక్కుసామగ్రిలోన భేదంబుబోలె,
దెసఁగుఁ గొప్పంబునకు రామకృష్ణులకును.

ఉ. వచ్చిన రాకయున్నఁ దమవాక్కులఁ దోడుగ నంపుటేనియుక
మెచ్చు ఘటించుఁగా! యనుచు మేటులు మేటులు “శృంగభంగముల్”
పచ్చికమోపులుంబలెనె పఁపిరి పాపము! రామకృష్ణులే
మిచ్చు దలంచిరో? నిజమెటే బయలొనని తా రెఱుంగమిక.

ఉ. వెంకట రామకృష్ణు లవివేకవిశాలపు ‘శృంగభంగముక’
జంకలనూని జన్మదివసమ్ముననే యనధీనతాప్తి ని
ట్టింతులు గొన్ ‘శతఘ్ని’ బరియించుచుఁ గొప్రపువారి బండుగుల్
పంకపుఁద్రోవలంబడి స్వపద్ధతి నెల్లఁగఁదెట్టిరంలటక.

దొరకకపోదు. అది యటులుండె, ఈ రసాభాసాపధానము మాయపధానము
కన్న వేయిరె ట్లధికముగ నున్నదని వ్రాసిన యతని వ్రాతను పూర్వరంగము
నందు జూడఁగోరెదము.

తే. గీ. బందుగులటన్న దగ్గఱవారుకారు,
 ఏకశాఖీయులనియె నీ నెఱుంగుమంబ!
 వారు లోలోనఁ గొప్పంపువారి సత్త
 నెఱుంగ రనుకోకు మెఱిఁగియు నట్టులై కి.

తే. గీ. ఒకరొ యిర్వురొక్క నీయోగులందుఁ
 గొప్పరపుధారయన నొప్పొకొననివారె
 కాని యాసనచర్చాభిమానమాన
 మానసాంతరులై మేను మఱచి చెడితి.

తే. “పండితబ్రహ్మచారి”మంచు బంధతిట్టులుతిట్టి యెవ్వఁడతనమైనన్ మెఱుకవఱచె
 “సత్యవాది”యటన్న చాటుపేరున లేనిపోనివాడుల నేఁడు పూని వ్రాసె
 అతనికెక్కుడుగ “యథార్థవా”ద్యభిధానమున నెవ్వఁడెఱిఁగించెనన్మతములను
 వంటబ్రాహ్మణునత్సపమున కెవ్వఁడు తన యశ్వమునొంగిఁగిఁగునతఁడెఱిఁగి

తే. గీ. కొనియె నీ నల్పురును మఱికింతమంది
 దక్క మాయందు ద్వేషంబుదగులుజనులు
 లేరట నియోగులందు నివ్వారికతన
 వృథగ నెందఱుకో చెడ్డపేరువచ్చె.

మ. జననీ! కొర్రపువారిపక్ష మది నీచంబో, ఘనంబో కనుం
 గొనుమీ! వంటనియోగి నశ్వముపయికి గూర్చుండఁగాఁ బెట్టి యూ
 రున నేగించిరి వాద్యఘోషములతోఁ గొంగొగ్రత్తదీపాలతో
 “ననయుల్ వీరికి బుద్ధిలే”దని పురం బాబాలమున్ గోలగాన్.

మ. శివరాముం డవధానముననలిపి వాసిక బేర్చుడున్ వానిగొ
 రవ మొప్పన్ ఘనులట్లు చేసిరని యొర్వకన్ లేక ‘కొర్రుంబు దా
 నవధానమిట్లు చేయఁజాల దెటు లట్లె నుత్సవం’ బంచుఁ గుం
 దు వెలార్చున్ దమపాచకాధముని నెంచుం దిరిప్పి రప్పట్టునన్.

తే. గీ. దీనిచేతనె సకలంబు తెలిపినట్టి •
 దయ్యెఁ బ్రాజ్ఞుల కిఁకనన్య మనవసరము;
 ఐన నాయాయ సందర్శమంతో యింతో
 తేల్చుకున్న దూరగులకుఁ దెలియుటెట్లు?

చ. “వికదల” లోపధాన మది వెట్టిగఁదోచినమీఁదఁగూడ వీ
 ద్వికాయము దక్కి గుంటురుపురక సభఁదెట్టి చెడంగఁజూచి “దు
 ర్దశులకు నుత్సవంబనినఁ దప్పగ నుండు” నటంచు నెంచి యీ
 పశుకృతి కిచ్చఁజేసి నగుఁబాటులపాలయిరంబ! లోకికుల్.

మ. ఆభిమానంబన గర్తపూజితనియోగ్యకేసరాధీన మం
 చు భయం బించుకలేక చెప్పఁదగు నెవ్వో హర లద్దానికై
 శుభదూరంబు ననత్యముకై శుభదమంచున్నమ్మి భాషింతు లే
 రభసపక్రియకేని సిద్ధపడి యారంభింతు దుర్వాప్యహృతుల్.

క. కుక్కశ్వముపై నెక్కిన, నిక్కపు సంతోసమందు నిపుణులు కవులం
 దెక్కువ తక్కువ లరయుదు, రొక్కో! యిదివిన్న నన్వరొక్కో! విబుధుల్.

క. ఇది యిటులుండుత రాజీ, గుదిరింపఁగఁ బత్రిమది యొకొండు మునుపె యీ
 సదమతులు వాసియుంచిరి, కద! తచ్చరితమ్ము వినికి గావెంతు మీఁకల్.

క. ఇరువదినాలుగు దినములు, పరిపరి యోజించి తుదకుఁ బత్రిక మా కి
 చ్చిరి తెచ్చి † గౌరవస్థలు, మఱిమూగురు; దానిఁగాంచిమదిముదమొదపకల్.

ఉ. అంతకుమున్నె పత్రిమిటులాగతమా నని విన్న వాడె వా
 క్కాంత యనుగ్రహమ్మున నొకానొక కల్పన దోపఁగా “యశః
 కాంత వివాహముం” గుఱిచి కట్టియ యుంచిన పద్మసప్తకం
 బెంతయుఁబేర్చి వారు విని హెచ్చిన మోదముగాంచి రయ్యెడకల్.

† (1911 నం, ఆక్టోబరు 20, లేదీ కృష్ణాపత్రిక నుండి.)

బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతిసెంకట కవీశ్వరుల సమఖమునకు. ఈదిగువ సంతక
 ముచేసిన వారు నమస్కరించి వార్యువిజ్ఞాపనః—

ఈపురమున సీమన్య శతావధానసభ జరిగినది మొదలు దమకును గొప్ప
 రపు సోదర కవులకును నైషమ్యములేర్పడి ఉత్తర పత్రికత్తరములు నడచినవి.
 మాగ్రామములో తమ తమ మధ్య నైషమ్యము లేర్పడుట మాకు మిక్కిలి శోచ
 నీయమగానున్నది. తమరును కొప్పరపు కవీశ్వరులును మాకు గౌరవాధ్యులే
 యగుట మాగ్రామమునండి వారిలను విమ్ములను నఖ్యుకరచి పంపుట మాకు
 యుక్తమనియు గౌరవమనియు దోచుచున్నది. కావున మాయాద్దేశ్యమునూ
 మీరును అంగీకరించి మీరాసభ మొదలెంతవరకు నొండొరులఁగూర్చి నడించి

యశః కన్యకాపరిణయః.

శ్రీ. తారతమ్య మెఱింగి తరలి వచ్చెడియారు కొప్పరం బం చెఱుంగుదురు మీరు
తప్పెటల్ మ్రోగంగఁ దరలి వచ్చెడియారు కొప్పరంబం చెఱుంగుదురు మీరు
తరుణతాళరముమై దరలి వచ్చెడియారు కొప్పరం బం చెఱుంగుదురు మీరు
తగుబాంధవులతోడఁ దరలివచ్చెడియారు కొప్పరం బం చెఱుంగుదురు మీరు

తే. గీ. తిరుపతియొ, కన్యకాదాత; తెరువుచలి
వచ్చుచో నింత యాతిభ్యమిచ్చు, రాక
యున్నచో నప్పడే పెండ్లి సున్నయయ్యె
నొకరువారింప నేటికో యోగ్యులార!

శ్రీ. కలదొక్కమాతరు కలిగెఁ బెండిలికాకమున్నో వడుగుగాకమున్నో మాకు
నాంధ్రగీర్వాణభాషాంగనాతిలకమ్ము లిరువు రిక్కన్నియ నెత్తి పెంచి
రీడేతె; నెండటో యీకన్నెఁ బెండ్లాడఁగా నెంచి యత్నించి కడకు దీని
చే నీనడింపుల నూనిపోయిరి తల నరయంగఁ దఱియయ్యెఁ బరిణయంబు

తే. గీ. లేకయే పోయె ననుకొనుపాక మెఱిగి
కొప్పరపువారు తరలి రాఁగోరి; రఁత
సంతసించితి; మంతనే బాఱఁదొడగి;
రూరకుంటిమి; తప్పేమి యోగ్యులార!

శ్రీ. 'తల నరసిననాతిఁ గలయుట కానుకాప్రతిరోధ'మని మదిఁ దలఁచిరొక్కొ!
'ఉభయభాషలు నేర్చునువిడఁబెండ్లాడఁగాఁదగ'మంచులోలోనఁదలఁకిరొక్కొ!
'పెక్కుమాటలు నేర్చు పెంకెపిల్లనుగొన్నమాటదక్క'దటంచుమానిరొక్కొ!
'ఎండటో జంకిన యెమ్మలాడినిగొన్నఁ బరువుదక్క'దటంచుఁ బఱచిరొక్కొ!

నవియు లిఖించినవియు మరల్చుకొనుచు నొకరికొకరు లిఖితరూపముగ తెల్పు
కొని యెప్పటి స్నేహభావ మవలంబించిన మేము మిక్కిలి సంతసించెదము.
మావిజ్ఞాపన నాదరించి మీనైషమ్యకారణములను మరచి మాకు సంతసము
మూర్ఛుదురని నమ్ముచున్నాము.

నంటూరు, } చిత్తగించవలెను,
4-9-11 } ఇట్లు తమ విధేయులు.

యేకా రామయ్య, జి. రామనాథయ్య, పంకిపురం కృష్ణమాచార్యులు
వ్యాపతి హనుమంతరావు, కొండ వెంకటప్పయ్య.

తే. గీ. 'కట్నమే చాల' దనుకొని కనలేకొక్కొ!
 వారు గోరినదిచ్చు మానేసేమేమి?
 ఎట్టులోపెండ్లి పాసుగించి యెలమిమై
 దస్యమునఁ బండితులచవ్పదలఁపుడయ్య!

వియ్యమ్మనకు వారె వెండుల నంపింపఁదలఁలే' దనుచు మున్నె పడికివాడను.
 "కాదుగూడ" బటంచుఁ గార్చెకట్టుకరాఁగ "మంచిదే" యనిసమ్మతించివాడు.
 ఒకమీసమే కట్టుమోలిమైఁ గోరిఁ దక్కినమీసమునుగూడ నునిచివాడు
 కన్యావరణదాకఁ గార్యంబొనర్చి మంత్రలో సుముహూర్త మగునటంచుఁ.

తే. గీ. దలఁచుచుండఁ బురోహితులొ దగినవారు
 కావలసి వచ్చి రంతట గాలివాన
 వచ్చి కథయాఁగె; నిండిలి పొచ్చె మెటిగి
 యేల నెపపెట్టెదరు మ మృహీనులార!

శీ. "ఎంత మీసమైన నది వెండుకలె" యంచు నీనడించిన రోసమేమి మాకు?
 "వైదికకన్యక వలదు కైకొను" టంచు నీనడించిన రోసమేమి మాకు?
 "శాస్త్రంబు చదివిన సతియేలమాకంచు నీనడించిన రోస మేమిమాకు ?
 "హెచ్చుపంగడపు మీయింతి మాకేల" యంచు నీనడించిన రోసమేమి మాకు?

తే. గీ. మొదటఁగోరిరి పిమ్మటఁ జడువు సంద
 లెఱిగియో, యేమొ వెనుదీసి; రెంచుకేసి
 సమ్మతించితి మింక మీరైనెమ్మి గూర్పఁ
 బూనుటవి పునరక్త మోజ్ఞానులార!

శీ. దుద్రాక్షపూస లఱుతఁ దాల్చువారికి బంగారు వారి కేబాంభవంబు?
 నెలబూది దాల్చువారలకుఁ దిర్మణి తిరుచూర్ణాలవారికే చుట్టజీకము?
 "ఇత్కర్థతిభావ" లేవేళఁ బల్కువారలకుఁ దెల్లలతోడ రాజయేల?
 గురుపాదసేవ జేకొనినెద్దియకు బాజారు వద్దియతోడ సఖ్యమేల?

తే. గీ. ఏడ 'తిరుపతి' ! 'కొప్పరం' బేడ ! నహహ!
 ఆహవమే కాని, మఱి వివాహంబె కాని,
 స్నేహమేకాని మాకెట్లు చెల్లుఁ జెప్పుడ
 సరసులార! గుంటూరు వాస్తవ్యులార!

నీ గోదావరీనదీతూలమ్మనమః గొండపిటి కూపమ్మతో వేరమేల ?
ఆమ్మగిత్తురుజాల మలరు తోటలకు గోఁగాకుభూములమీఁదగాఁకయేల ?
ఎచటఁజూచిన నిత్తులే వొల్పుపాలములకేలయ్య జొన్నపాలాల చెలిమి ?
తిరుపతి వేంకటేశ్వరున కంకాలమ్మజాతరమీఁది విశ్వానమేమి ?

గీ॥ ఇంకకును గొల్లదొమ్మిన దెప్పకో యె
ఱుంగుదురు మీర; లెపరిస్వరూపమెట్టి
దో యెఱుంగుదు; రురక యేదోవిధమున
మమ్మ నెపపెట్టనేల ? యోమాన్యలార!

చ. పదపడి కొన్ని పద్యములు పత్రికలోఁ * బ్రకటించి సంశయా
స్పదులగు లోకులందనిపి పాఠజ్ఞుల, సంధికిఁగొల్పు యోగ్యులన్
ముదమున ముంచి యచ్చటనె మోదమెలర్పఁ గవిత్వగోష్ఠి పెం
పొదవఁగనుఁటి మాపయి కథోదయమున్ వినుమంట! శ్రేష్ఠిమై.

(* 1911 సం, అక్టోబరు 20, 28 తేదీ కృష్ణాపత్రికనుండి.)

పై సంతకము లొనర్చినవారికి నమస్కారపూర్వకముగా మాయొనర్చు
కొను వినయపూర్వక పద్యమయ విజ్ఞాపనము:—

ఆర్యులారా! 4-9-11 తేదీగల తమ పత్రిక 28-9-11 వ తేదీ సాయం
కాలము సుమారు 5-30గంటలవేళ మ॥ రా॥ రా॥ గొండ వెంకటప్పయ్యపంతులు
గారు బి. ఏ; బి. యల్; గొల్లపూడి రామనాథయ్యగారు బి. ఏ; బి. యల్;
గోవిందరాజు శ్రీనివాసరావు పంతులుగారు బి. ఏ; బి. యల్; అను నీ పెద్ద
మనుష్యులవలన మాకు నంది యపారానందము నొనర్చినది. దానిపైఁ గొన్ని పద్య
ములు భగవతి తోఁపింపఁగా నయ్యవి యన్నియును చనునన్నిధి కంఠికొన దలఁచి
తిమి గాని గ్రంథవిస్తరభీతియును విలువగల తమకాలమునను లేనిపోనిపని గల్పిం
చినవారమగుదుమేమో యను సందియమును వెఱుకంజవేయించుటచే నందలి
దశాంశమునుమాత్రిముఁ బంపికొనుచున్నారము. వ్రాసి పంపినచోఁ దమకు
మాత్రిమే యిందలి మంచిచెడ్డలు బోధపడునుగాని యాపదాంధ్రలోకమునకును
బోధపడవని పత్రికాముఖమునఁ బ్రకటించికొంటిమి. ఇందుఁగలతప్పలనుమన్నింప,
వేడుకొనుచున్నారము.

(తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు)

సీ. అనవసరమ్ముగా నానవమ్మునుగోరి యవధానవిఘ్నమ్ము నాచరింప
‘మదియయుక్త’ మటంచు నగ్రాసనాధిపుడనిన పిమ్మటఁగూడఁజెనఁగఁబోము
‘పెనఁగియుఁ దుద కది గొనలేక సభవీడి యవలికేగి యనూయనందఁబోము
అందియు నాటకాభ్యంతరమ్మున నుండునప్పుడు పద్యమ్ము లంపఁబోము

గీ. ఎఱుంగకే మీచములఁబట్టి యెట్లా వేరిలఁ
బడము, తుండుడుకందము, పలికినట్టి
పలుకు మూఁడులోకమ్మల నిలిపికొనఁగఁ
జాలుదుము పండితులయొద్ద సరసులార !

సీ. ఒకనిపెండిలిలో మఱొక్కఁ డా చల్లకీ నిఱుకనుంకించుటెంతేనిఁ దప్పు
ఎఱుంగక యత్నించిరే యంద మూపైనిఁజెలిసియుఁ జెనఁగు టెంతేనిఁదప్పు
అధ్యక్షుఁ “డిదికూడ”దంచుఁ జెప్పినమీదనేని యాగమి మఱొం తేనిఁదప్పు
అక్షరతత్త్వంబు నరయ కాపై భీతి దీటి కాల్దగివున్న టెంతేనిఁదప్పు

తే. గీ. “మీసముల” పద్య తాత్పర్యవాసన యిను
మంత తెలియక వేరిలాడు టెంతయేని
దప్పు; “తప్పని” నేఁ జెప్పటాప్పుగాదు,
పండితులచేతఁ జెప్పింపవలయుఁజుండు.

సీ. తిరుపతి వేంకటేశ్వరులతత్కువయును గొప్పరంబున వారి గొప్పదనము
ఆంధ్ర గీర్వాణభాషావరత్వము గ్రామ్యభాషావధూటీప్రభావగరిమ
సనియమాకుకవిత్వమునఁగల్గి లోపం బనియమాకుకవననిర్దిద్యమహిమ
అవ్యాజరచనాపహాస్యత్వమును బూర్వసంచితపతనప్రశస్తతయును.

గీ. సభయొనర్చినపైఁగదా! సహృదయహృద
యావగతమగుఁ, గాల్దగివున్న టలఁచి వారు
నేయఁదగుకార్యమా ! యెంతచేపయేని
నుండియేతీరవలెఁజుండి యోగ్యులార !

సీ. ఊరూర నూరేగు నుత్తరప్రత్యుత్తరముల కేలాగు నాశము ఘటిల్లు ?
నొప్పుతప్పుగఁ,దప్పునొప్పుగాలిఖించు “సత్యవాదుల” వ్రాతసమయంబెట్లు ?
ఇహపరమ్ము లెఱుంగకే ప్రసరించు “యథార్థవాదుల” ధార్మ్యమడఁగుటెట్లు ?
తిరుపతికన్నఁ గొప్పర మెక్కుడనెడి యీపాటిబండలగోల డాటుటెట్లు ?

తే. గీ. డోచి నే హమునుగూర్చు గోరివారు
మీ రమాయకు, దివియన్ని యేరికతనఁ
గల్గెనో సుంత యోజింపఁగా భవన్లు
సత్యము నుతింతు మింక విజ్ఞాసులార!

సీ. అక్కటా! కవులకు నపయశంబుబ్బెఁగా! యనెడి మీహృదయంబు నరసి నాము
అది యాసనప్రసంగాధీనమనెడి మీ యాశయం బాసాంత మరసి నాము
ఆపశంసను దెచ్చు సమలాత్మలెవ్వరో యామూలముగ మున్నె యరసి నాము
ఈసఖ్యమొనఁగూర్చి యిందుమూలమున వారనఘాత్మలగుపూన్కి నరసి నాము

గీ. ఆవులింపినఁ బ్రేవుల నరయఁగలరు
కవులు రవియెఱుంగనిచ్చొట్లు గాంచఁగలరు
కొప్పరపు సోదరులె యెఱుంగుదురు సకల
మక్కటా! యాసనం బెంత చిక్కు దెచ్చె!

సీ. “ ఒడ లెఱుంగని సివమున్నదే” యెందేని మాశక్తి నెఱుంగమే మాన్యలార!
ఈతకు మించు లోఁ తెందేనిఁ గలదె? కా నిండయ్య యొకసారి నిండుసభను
వైదికత్వమున కేవల బేటి కెట్లా మీసాలు దీయుంపుడి సరసులార!
విద్యద్వినోదముల్ వినుటగ్రామమున కేయపయశమ్మునుగూర్చ వరయండనఘ

తే. గీ. లార! సత్యవాదులును, యథార్థవాదు
లిష్టరమ్మనఁ బుట్టు లెంతేనిఁ దప్ప
గాని, విద్యలలో నేరు ఘనులొ, యెఱుంగు
పూనికలు తప్ప గావయ్య పూజ్యలార!

సీ. ౧. కాశికృష్ణబుధుండు కరమందు లిఖించి సన్న జేసిన” దెంత సత్యమయ్య!
“ ఆభిమానమున మమ్ము నర్పించిరేకాని శుద్ధమార్గులె”యంట నూన్యతందె?
“ రామకృష్ణులబట్టి రహిఁదిట్టి నా”రన్న ప్రాంత యెంతటి సత్యవంతమయ్య!
“ నలుబది మందికే నలిపి రివ్వా” రని వెక్కిరించుట యేటి ఘక్కియయ్య!

తే. గీ. తమ లెఱుంగని దిందు లేశమునులేదు
ఆసనమె తెచ్చిపెట్టె నీ యన్యతములను
నిజముదెల్పి యశమ్ముచే నెగడరయ్య!
వలదు జంపింక గుంటూరు వాసులార!

సీ. “కృష్ణలో” వ్రాత నిష్టేని మీరొకసారి పరికింపుడీ హితవాసులార!
 “దేశమాత” యొనర్చు దివ్యోపదేశమ్ము లరయుడీ యొకసారి యార్యులార!
 “అంధ్రేశ్వరి” లోని యంశమ్ము లొకపరి చూడుడీ యిష్టేని శుద్ధులార!
 తక్కు పత్రికల యథార్థంపు వ్రాత లింకేని జూడుడి మహాజ్ఞానులార!

గీ. సభను జరిగినయట్టి వాస్తవ మదెట్టి?
 దెట్లు వ్రాయుచునున్నారో, యెఱిగి శాంతి
 చేయు; డీ వ్రాత పోలిక జెడ్డ యశము
 గూర్చు నిజ మెట్లు పైకి రానేరెనేని.

సీ. వేనవేల్ సత్యవిజ్ఞాన లుండియుఁ జెడ్డకీరితిఁ గొనునె గుంటూరుపురము?
 సభ నున్న మీవంటి సరసులకన్న నాకాశంపు నూర్యుఁడా కర్మసాక్షి?
 పంచభూతముల మా పాండిత్య తత్త్వంబుఁ జెప్పఁగా నప్పగించెదరె పౌరు?
 లెప్పరో యొకరిద్దఱే హేతునై పురమ్మున కప్రతిష్ఠ రాఁబోలునయ్య?

గీ. ‘రజకువాక్యములను వినురాము’ లాట
 యుచితమయ్య! మీవంటి యోగ్యులకు సకల
 మెఱిగినందుకు ఫలమేమి? యిట్టిపట్టు
 నందుదాసీనులగు లెంత యర్హమయ్య?

సీ. “ఆసనం బొప్పలే” దని కోవగింతురా? యది గోరుటే పెద్ద యనుచితంబు
 “అనుచితం బనుట కేయాధార”మందురా! కొఁప్రంపుకవిదాఁచికొనుటఁ సుండు
 “అనుచితంబగుకోర్కె” ఘనులెట్లు కోరువా”రందురా! ఆదిప్రమాదాతిశయము
 “మఱి ప్రాజ్ఞులకును బ్రమాదమా”యందురా! ♦ వారితే యంచు నిర్ధారణంబు

గీ. చేసి వ్యాసిరి వ్యాఖ్యాతృశేఖరులు, ఇ
 మాదములు విశ్వసింపమి మాకుఁ దప్పె?
 అంతమాత్రాన గంతుల కనుమతించెన్,
 సోదరులు చెప్పఁడయ్య! యో నూరులు!

సీ. ఉచితమో యనుచితంబో చేయుపండితుం డరయఁగావలె భవిష్యత్ప్రశంస
 అని * భర్తృహరి చెప్పఁజైనఁ జూడక యేరి ప్రిరణమ్ముననొదుర్వారులగుచుఁ

♦ శ్లో॥ పరిమాదోద్ధీమతామ” పీత్యత్ర, అపిశబ్దవీపకారార్థక ఇత్యభియుక్తాః.

* శ్లో॥ ఉచితమనుచితంవా శుర్వతా కార్యజాలం, పరిణతిరపధార్యా యత్నతః
 పండితేన. (భర్తృహరి చూ.)

గాల్ దొర్చి యెన్నియోగాలులు పక్కటించి తలకుఁదగని ప్రయత్నములొనర్చి
“పండితసభ” యన్న పైఁ గొంత కాంతించి పండ్లబింక మొకింత వ్రాతయందుఁ

గీ. జూపి, ప్రాజ్ఞుల సమ్మతి పాపకార్య
మనుచు మము వెక్కిరించిన యట్టివారి
ఘ్న మది మాకు లేకున్నఁ జచ్చిపోము,
స్వభగ నెవవెట్టకుండు సుప్రథితులార!

పే. ‘ఓంకాంతి’ యనెడు మీ యోగ్యత నేనోళ్ళ శ్లాఘించవలెఁజుండునరసులార!
ఈయాహ మీకప్పుడే పుట్టెనేని మీసములమీదికి వారు చనరునుండు
అంతకొక్కింతపైవైన బట్టిన వారు “కుచమర్దనములు” శేర్మొనరునుండు
సకలమ్ము జరుగుపై కాంతిఁ కెప్పుటకన్న నన్యాయ ముండునయ్యో! మహాత్ము

తే. గీ. లార! విద్యత్తలోఁదప్ప నన్యవిషయ
మందుఁ గొప్పంపువారి సంఖ్యంబు మాకు
సమ్మతము; దానిలోఁగూడ సమ్మతింపు
మేని భారతి మ మ్మింక నీసడించు.

పే. చొరవమై నెదిరించి సొఱకాయకోతలు కోసినారు కటార్లు దూసినారు
‘అపధానమందు మిమ్ముతిశయించెద’ మంచు నాగినారు సవార్లు చేసినారు
మీది మీదికివచ్చి మీసాలపైఁ జేయిచేసినా ర్చెడుగుడులో గూసినారు
మసిపూసి యెట్టులో మాశేడుకాయఁగాఁ జేసినా ర్మొదఁ బాసినారు

తే. గీ. పెనఁగి మా మీసమింతేనిఁ బీకకుండ
నెదిరియపధానమున మమ్ముఁగదుమకుండ
నేటి సంఖ్యంబు మాకు? మీ కేటిభరము?
సభను సమకూర్చుడయ్యో! యశస్వలార!

పే. బందరేమయ్యెనో? “వర్సన్న” లేమయ్యెనో, పుస్తకాలేమయిపోయెనొక్కో?
అచ్చేమి యయ్యెనో, అస్తి యేమయ్యెనో, చర్తకం లేమి కావలసెనొక్కో?
‘స్కూ’లేమియయ్యెనో, బాలురేమయిరోకో, యువ్యోగమేమాలనుం డెనొక్కో?
ఇల్లెమి యయ్యెనో! యితర మేమయ్యెనో, నిర్రవర్గంబు లేమి యయిరోక్కో?

తే. గీ. వచ్చినదె రాక యయ్యె, నీపాటికేము
నెలపు గైకొనుచున్నాము, నేహభావ
ముంచి పంపింపుడయ్యో! యేముండె!
‘వడ్ల గింజలోబియ్యపుగింజ’ గేస్తులార!

సీ. శ్యామలాసానః జనురెంచితిమి భాద్రపదమాశ్వయుజము నిష్పట్టణమునః
 బూర్తిగాఁ గడచె నిష్పడు కార్తికమువచ్చె నిష్పటికేని మాకింటి కేగు
 నిచ్చ పుట్టుట లేద, యదియెల్ల నీసీమవారియాదృతియు నుదారమైన
 మిమైత్రియును మాదు*మీసాలమహిమయుఁగొప్పంపువారిమిక్కుటపుఁబేర్చి.

మద్రాసులో బి. యే. (B. A. Honours) చదువుచున్న
 శ్రీవారణాసి శ్రీనివాసరావుగారు తత్కాలముం దంపిన 200 పద్యములనుండి
 కొన్ని

* మ. తలమీఱక దలపోసి యీసుగొని గద్వాలాత్మకూర్పార్థివేం,
 దురిలసంస్థానములందుఁ బండితులు నిన్నున్ దీయయత్నింప ను, జ్వలవాగ్వాహిని
 గొట్టివేసితివి ప్రాంచత్వాండీతి వైఖరికొ, బలిరా! మీసమ ! నీకునీవసరి త్రిప్పన్
 జెల్లరా నిన్నికక. సీ. ఏస్థల నెక్కించి పృథ్వీపతులు గొల్వ నిక్కింపఁ
 జేసితి నీవకానె, వాదించఁగా వచ్చువారి వాదంబుల నీటుగావించితి నీవకానె,
 వర్షాశనస్థితిఁ బడయగాదగు రాచనెమ్మి నుద్రేకింతు నీవకానె, మాన్యంబు
 లిప్పించు మార్గంబుచూపించి నేస్తంబుఁ జాటుదు నీవకానె, గీ. మీసమా!
 గాఢ గౌరవావాసమైతి, వెంతఁజేసితి ముక ముం దిఁ కెంతఁజేయఁ, జాలనెప్పు
 డుఁ గడుఁ బెంచఁజాలియుందు, త్రిప్పఁదిప్పంగ నినుఁజెప్పి చెప్పవలయు.
 క. కానర కూసర నడి సం, తోగిల్లఁగ నాసు కయితో సాగెడి నీ, వీసపుక్త
 సరులేసరి, మీసమ ! నినుఁ దీయఁ గలుగుమేధాగతికొ. సీ. ఆలబృహద్రా
 శక్తి దరియనప్పుడ నీళ్లుమింగిన వివ్వచ్చు మీసమెంత ? దుర్యోధనుని గూల్చు
 దోడుగా గృష్ణుండు మిగ్గిన వలలాంకుమీసమెంత ? వాలినిపడియింప వంచనా
 పృత్తిమై 'మేమేయనిన రాముమీసమెంత ? ఇంద్రజిత్తునికీలు నెఱిగెత్తుంచుచు
 దూడనేసిన సౌమితిమీసమెంత ? గీ॥ నీవ మీసంబ వీవమీ వీవ, కుంతి తంబా,
 నాగలపల్కు నెత్తినెఱుంగ, నెప్పు డనమానవిక్రమంబే జపించి జయము
 గొంటివి జగతిమీసంపుటేడ, చ॥ అలఘుకవిత్వకీర్తి గొన నందిటకుకొ దర
 మానె ? మించునె, తుల గమకింప నండటకుదోచునె ? తోచిన జీలుగెత్తు గా
 నెలయదె ? మేకుమాటమఱపించదె పెంచదె గీరతంబ; నీ, వలుగకు సంస్కృ
 తాంధ్రకవితైక మహత్వమ, చాలు మీసమా ! మ॥ సుమనిర్యన్మకరందగంధకవి
 తాశుద్ధాంతభృంగీరవో, పమభక్తపరితిపత్తితో నెలయుచుకొ బాండిత్యగంధానిలం
 బమలంబైతెమలంగ లోకజనసమ్మాన్యక్రియంబొల్తువో, కమనీయప్రతిభావిలా
 సమ ! నమస్కారం బిదే మీసమా ! (13)...

తే. గీ. యనుజాడీ! లేకయున్న మేమొకటనింత
కాలముండుటిస్సట్టునఁ గల్గుటెట్లు?
రక్తిసప్రసంగములలో మి ప్రవకల్పి
తమ్ము, లాజ్జ యొసంగుడి ధన్యులార!

శ్రీ. ప్లిడర్లమా? కాము, బీ రేలమా? కాము, ధనికులమా? కాము ధన్యులార!
అర్థులమా? కాము, వృద్ధులమా? కాము, ప్రభువులమా? కాము, పృథితులార!
చీనులమా? కాము, మానులమా? కాము, మానులమా? కాము, మాన్యులార!
క్రుద్ధులమా? కాము, బద్ధులమా? కాము, వృద్ధులమా? కాము, వేత్తలార!

గీ. కవుల, మిప్పటి 'రూల్సు'కుఁ గట్టబడము,
ఘనులు * పండితరాయాదికవులుచూపు
త్రోవలెంబటిపోదుము, దేవునైన
లక్ష్యకెట్లము † మాకు వల్లభులులేరు.

శ్రీ. తిరుపతివేంకటేశ్వరుల పేరులు మీకు జ్ఞప్తిలో నిల్పునాననపుఁజర్చ
అల్ల కొప్పరపు సోదరులీ పేరులుమీకు జ్ఞప్తిలో నిల్పు నాననపుఁజర్చ
విద్యత్కవీంద్రికానామ మీకు జ్ఞప్తిలోనిల్పు నాననపుఁ జర్చ
లేవల కవుల యకించనత్వము మీకు జ్ఞప్తిలోనిల్పు నాననపుఁ జర్చ

తే. గీ. మేటి యానన చర్చకు, మీకు, సత్య
వాదులకు, మాకును “యథార్థవాదుల” కును
మఱియు మామీసయులకుఁ, గొప్పరపు సోద
రులకు దీర్ఘాయువిడి నల్ప ప్రోచుఁగాక!

శ్రీ. కాలిదాసునిమార్గ గరిమంబు నెఱిగినవారంచు మిమ్మెంతు ధీరులార!
భవభూతి యను మహాకవిమార్గ మెఱిగినవారంచు మిమ్మెంతు ధీరులార!
పండితరాయలదండితన మెఱుంగువారంచు మిమ్మెంతు ధీరులార!
ఆంధ్రకవీంద్రినిరాఘాటత నెఱుంగువారంచు మిమ్మెంతు ధీరులార!

తే. గీ. పల్కనేపల్కఁ డెప్పట్లఁబండితుండు.
పల్కెనా, నిల్పు నేగాని భయముగొనఁడు

శ్రీ. శ్లో. మనస్వీ మ్రియతేవాఽపిస్వోత్కర్షంనైన ముంచతి।
అపి నిర్వాణ మాయాతి నాఽనలో యాతి శీతతామ్.
‡ నిరంకుశాః కవయః

ఇదియే విద్యత్కవీంద్రుల కింపునింపు
మార్గమని మీరెఱుంగలే మహితలార!

సీ. మాకపక్షీర్తి సంపాదింపఁగా నెంచి దేశమాతకు దూఱు చెచ్చినారు
మా కప్రతిష్ఠ సంపాదింపనెంచి కృష్ణుని నప్రతిష్ఠచే నడిపినారు
మాకు దుష్కీర్తి సంపాదింప నెంచి శేసరిని దుష్కీర్తి పాల్పఱచినారు
మాకు దుర్వ్యసము సంపాదింప నెంచి యాంధ్రపుర బ్రతికకు నదితార్చినారు.

గీ. ఎందఱో 'యథార్థవాదు' లిం కెందఱేఱి
తత్వవాదు లిష్టరమున జననమంది
నారు, శివరామశాస్త్రి యీనాటికి శివ
రాముఁ డయ్యె; మాకేల కొవ్వంపుఁజెలిమి ?

సీ. సఖ్యపఱచి మమ్ము సాగనంపుటకు మీ చేయు యత్నము గడు శ్రేష్ఠమయ్యె!
సాగనంపకమున్నె చనువారమేకాని చుట్టుపట్టుల నుండు నూరిపడులు
సఖలు చేయుటఁ జేసి చనకిందు నిల్చితి మంతియేకాని సఖాంతరమున
కింకను సోదరు లేతెంతు రని కాదు; గాయత్రి సాక్షి నిక్క మ్రొలుగుఁడు

తే. వారి నేమంటు గోరినవారు గాన
సంశయించుచు నున్నారు; సకల మెఱిగి
నట్టి మాకడ డాచ నేలయ్యె! వారి
పదలి చిరకాలమయ్యె సహృదయులార.

సీ. వానిని యిందంటిరే? వారితో, బోరాట మానికొంటి వటంచుమాన్యులార!
వాఁత వానిని యంతనే తప్పిపోవునే! కార్తీవృషవారి బింకంపుఁగంపు
కార్తీవృష పెట్టికో గనుఁగొన్నవై గాని నిదురఁబట్టదు మాకు నిక్కమయ్యె!
యాయూరఁ గాకున్న నేయూరనైన మీసమ్ముఁ బీకుట చూచి సఖ్యమంతఁ

గీ. జేసి విడుతుము; మామీఁద నీను గొనకుఁ
డనఘులార! శైబ్యును దినినట్టి పులికి
నోరు పెటులబ్బు మీరెన్ని యోర్పు మంత్ర
ములను బరియింతురేనియు నలఘులార!

సీ. పుట్టుపుట్టునఁ జిట్టుబిట్టు లచ్చొత్తించి పట్టణంబునఁ బంచిపెట్టునాఁడు
“ కాంపిటిష ” నటం చెకాయెకీ నరుడెంచు పృజల కోరిక భంగపఱచునాఁడు

అక్షరతత్త్వ మాపం తెలుంగక మీస లొగిఁ బట్టి యుయ్యెల లూఁగునాఁడు
ఎఱుంగని వ్రాత లేవేనియొగిల్కుచుఁ ‘గుచమృదనములు’ పేర్కొనెడునాఁడు

గీ. మీర లేమెతిరోక్కొ ! యిమ్మెయిని జేయి
కాలుమీఁద నాకులకు యత్నా లివేల?
“యద్భవతి తద్భవత్యేన ” యనెడిమాట
లెఱిగి వర్తింపుడయ్య! యింతేటి సంధి?

సీ. సత్యవాదియెవరో ‘జంట్రిమకొ’ పదవాచ్యుఁ డేయంటయా నూరినెఱుంగుడయ్య!
అతని జ్యేష్ఠభ్రాత యగు “యథార్థపువాది” గూడ నట్టిఁ డె యంట చూడరయ్య!
ఈ యపతారమృ లెక్తువారల రసనాంచలమృలకు భ్రాంతించితములు
భూషణమృలు దెచ్చి పొల్పుగా నర్పించి వాసిమై నూరెగఁ జేసి పిదప

గీ. సోదరులకును మాకును వాదుతీర్పుఁ
బూనుడయ్య! తరతమత్వములను బట్టి
‘మార్కుల’ నొసంగుడయ్య! మీ మతివిశేష
మెల్ల విద్వాంసులును మెచ్చ నెసఁగుడయ్య!

సీ. “కుక్కతోఁకను బట్టి గోదావరీఁదువా ” ర్తిరుపతి వేంకటేశ్వరులుకారు
“వేడినీళ్లనె యిండ్లు నెలిగింపఁ బూనువా ” ర్తిరుపతి వేంకటేశ్వరులుకారు
“గానమ్ముచేఁ జింతకాయలు రాల్చువా ” ర్తిరుపతి వేంకటేశ్వరులుకారు
“కంజాత్తు ధూళిచేఁ గప్ప నెంచెడివారు ” తిరుపతివేంకటేశ్వరులుకారు

గీ. పైకి రాకున్న నెవ్వరి పైకిఁగూడఁ
జనరు తిరుపతి వేంకటేశ్వరులు; వారి
భారతీతత్త్వమును జూచి వారివీరి
తారతమ్య మెఱుంగుట తగదె మీకు?

సీ. పిలువని పేరంటముల నొసర్చరు; గౌరవార్హుల నవమానమంద నీరు;
ధూర్తుల నైఁపరు; ధూర్జటియైనను దగవుమానినచోటఁ దగవుపెట్టి
తీరుదు; రూరక యేదిని గదలింప; రెవరేనిఁ గదపిన “నితఁడు తగఁడు
మనతోడఁ బోర” నం చనుకొకయవ్వాని నెదిరించి తమకున్న కదనశక్తి

గీ. అంతయో యింతయో యర్హులైన పండి
తులు పొనర్చెడినభలోన నిల్చికొనఁగఁ

బూనుదురు; పక్షపాతుల పూనికలను
వివర; తా మెఱింగినయట్టివిషయమె యిది.

సీ. 'సత్యవాది' పదంబు చండాళమయ్యై నద్దానియాపదదీర్ఘదలఁపుండయ్య
ఆ దురాపదయై 'యథార్థవాది' పదంబు గనియెఁ బద్మఃఖంబు కడపరయ్య
కాస్త్రీయమైనట్టి నరసాకు కవిత ధిక్కృతయయ్యై గెలుపోడు లెఱుంగుండయ్య
పదియాఱుకశల యవ్వానితో రిక్కల నెనఁజేయఁపూనికల్ గొనకుండయ్య

గీ. కీర్తికాములరై కవిత్వార్థి బాపి
పక్షపాతులవార్తల పలనఁ గలుగు
దేశభూషంబు నుడిపి యుదీర్ణగరిమ
నఱులఁ జెలువారుండయ్య! ధీవరులు మెచ్చు.

సీ. లేదు కాస్త్రజ్ఞత, లేదు కావ్యజ్ఞత, సంస్కృతజ్ఞానలేశమును లేద,
శబ్దమంజరిఁ గూడఁ జదువంగలేదయ్యై; నదియట్టులుంచుఁ డింకాంభరిమందు
లేదు వ్యాకరణంబు, లేదు పాండిత్యంబు, లేదు సారజ్ఞత, లేదు శిష్యు
లకు భారతాదుల నొకపద్యమేని పాఠముఁ జెప్ప శక్తి నిక్కముగ నే

గీ. కట్టియయ్యలు మహ్మాంభరిమందు నెట్టి
మీసములుపీఁకుటకు నెట్లుమీసములు మ
హాత్ము లొప్పుదురో? తెలియంగవలయు
నభను సమకూర్పుండయ్య! యశస్సులార!

సీ. తాఁ జెప్పినట్టి పద్యమునలే నర్థము చక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁజుండు
తా నుచ్చరించు పదములకే నర్థంబు చక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁ జుండు
కవనంబనఁగ నేమొ కవు లున్న సర్వలోనఁ జక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁజుండు
పద్యములుటలుంచి గద్య మేయనుకొండు చక్కఁగాఁ జెప్పినఁ జాలుఁజుండు

గీ. ఆంభరిమంతయు వల్పు దచ్చాంభరివైనఁ
జక్కఁగ నుపన్యసించినఁ జాలుఁజుండు;
మేముపదలెద మూరలే మీసముల మ
టంచు మీసముఁ దలచెట్టు టర్హుమగునె?

సీ. మచ్చిఘ్నల నటుంచి తచ్చిఘ్నలకుఁ గూడ శుక్రూష జేసి నేర్చుకొనఁదగిన
పాటిపాండితి లేనివారు మామీదికి వచ్చి కాలులు వ్రాసి హెచ్చుతగ్గు

లెఱుంగక మీసాల నెత్తి పీఠెద మన్న మాట కేమర్థంబు మాన్యులార!
కాఖాభిమానపితాచంబు వైరుష్య మీనేర్చునయ్య యహీనులార!

గీ. తగినమందులు పక్షపాతమ్మునకు ల
భించుఁ బక్షపాతముకు లభింపఁ బోవు;
“కొఱవిఁజెట్టి నెత్తినిగోఁకికొనియు” నిష్ఠ
డేటి రాజీలు మావారి కెఱుంగఁజెప్పఁడి!

సీ. అంధ్రమునందేని యష్టావధానంపు నామ మెత్తఁగ వీరి కేమిహక్కు?
శతవధాన మ్మునుశబ్దంబు నెత్తంగ వీరి దే యూరయ్య వేత్తలార?
నేత్రావధానమ్ము నిగమజ్ఞులదికదా! దానిపేర్వీరలెత్తఁ దగునయ్య?
నిజమైన శక్తియుండినఁ “బండితులుగల్గు సభ” యన్నయంతనే జాఱుపేటి

గీ. కయ్య? వారుమమ్మెదిరించు టాశుకవిత
యంద యుక్త మామాత్రమేయైన మేము
విశ్వసింపకయున్నను విశ్వమెల్ల
సమ్మతించుట కొంతేని సంభవించు.

సీ. “ఆశుకవిత్వమ్ము నందేని మీ రేల విశ్వసింప” రటంచు వేయుప్రశ్న
కుత్తరమ్మారీంపుఁ, దూరకే యెట్లెట్లా “బడబడ” వాఁగునప్పట్టునందు
నేరేనిఁ జాలుదు; కేమానవులొ దాని మెచ్చిన నామెచ్చు మెచ్చు గాదు;
పండితులగువారు “పకపక” నవుడు రవ్వారు నవ్విన యాశుకవిత

గీ. అందు వేరొక్కనామంబు; నట్టిదాని
కెవ్వఁడీకొను “నిహిహిహి! యిహిహి, యిహిహి
యిహిహి” యని పండితులు నవ్వునిట్టి పూన్కి
గొనరు విద్వత్కవులు గనుంగొనుఁడు మఱియు.

సీ. కట్టుబాటులు గల్గు గానంబె గానమో? కట్టువీడినదియే గానమొక్కో?
కట్టుబాటులు గల్గుకాంతయేకాంతయో? కట్టుదప్పినదియే కాంతయొక్కో?
కట్టుబాటులు గల్గు కాయమే కాయమో? కట్టువాసినదియేకాయమొక్కో?
కట్టుబాటులు గల్గుకవనమే కవనమో? కట్టాడ్చికొన్నదే కవనమొక్కో?

గీ. మీమనమెఱుంగదే? మేరమిఱి మంచి
చెడ్డ లరయకయెన్నియో చెట్టు లఱచు

వారి సేరంబు పైఁచుట పాడిగాను
కూక లిడుఁడయ్య! సత్కీర్తి గోరుఁడయ్య!

సీ. సంస్కృత గ్రంథవాసనయే లేకున్నచోఁ దెలుఁగుగాదది పెద్దతెనులు గాని
అంధరహస్యవైయాత్యమే లేనిచోఁ దెలుఁగు గాదది యొక్కయెలుఁగు గాని
శబ్దశాస్త్రప్రవేశము నుంథ లేనిచోఁ దెలుఁగు గాదది మేనినలుఁగు గాని
నాటకాలంకారనైపుణుల్ లేనిచోఁ దెలుఁగుగాదది చెడ్డపలుగు గాని

గీ. ఈరహస్యంబునెఱుంగనివారె మీరు?
తెల్లలోనేని వీర లెచిర్చి యేమి
సేతు రనుకొంటిరో? నుంథ చెప్పఁడయ్య!
సంధిసంగతికేమి యోసరనులార!

సీ. ఏపండితుఁడువచ్చి యివ్వారితో మమ్ముఁ దులఁదూఁచి తనకీర్తి నిలిపికొనునా?
ఏకవీంధ్రుఁడువచ్చి యివ్వారితో మమ్ము సరిజేసి సద్యశక్కాలి యగునా?
ఏజమిందా ర్వచ్చి యివ్వారితో మమ్ము నెనజేసి తా వన్నెకెక్కఁగలఁడో?
ఏదైవతము వచ్చి యివ్వారితో మమ్ముఁబురుడించి దీప్తినిల్పుకొనఁగలఁడో?

గీ. చూచియేతీరుదుము; మీఁదఁ జూడవచ్చు
సంధిసంగతు; లెట్లేని సభయొసర్పఁ
గడఁగుఁడయ్య! వేరొక గతిగాంచఁబోకుఁ,
డయ్య! నేత్తల రప్పింపుఁడయ్య! యొయ్య.

సీ. చెప్పింపుఁడయ్య! దేశికునొక్కరునిలిల్చి చదువుసందెలు మన శర్రుకింకఁ
జేయింపుఁడయ్య! యీపార్యమందుననె శుశ్రూష కావ్యజ్ఞా నివోపేత నిల్చి
మాన్వింపుఁడయ్య! “డమాడమాడమడమల్” “ప్రాజ్ఞలీహాకలాప్త” రనిచెప్పి
బోధింపుఁడయ్య! “యాబుడబుడక్కలకాశుకవితా ప్రశస్తిదక్క” దనినొక్కి

గీ. మీకు యశమబ్బు, ారికి మేలుగల్గు,
మమ్మెచిర్చినపనికి లాభమ్ము నెంటు
నే కనంబడు, మాకెంతయేనిమోద
మబ్బు; సంధియు నామీద ననుఘటించు.

సీ. వైదికశాకికవైవమ్య మెవ్వారు తెచ్చిపెట్టిరో? నుంథ తెలియుఁడయ్య!
అత్మగౌరవమునకై పాటుపడువారె దీనిఁబెట్టుదురు సందేహ మేల?

తగుగౌరవంబు విద్యత్త కుండును గాని యశ్యమ్మునకు నుండ దనుట ధ్రువము
గానఁ “దదస్య తీకక్షకుఁ గారకు” ఎని యెద్దరేనియు ననకమాన

గీ. రకట! విపులు చేవాంగులట, పశ్య
తోహరులయట్ల వెతివెత్తితోనఁబోనఁ
గావలెనె? దీని మానుపఁగడఁగుడయ్య!
సంధి గోరుమీ కియ్యది చనుఁగదయ్య!

సీ. ఆంధ్రభారతకర్తయైన తిక్కన సోమయాజిజన్మస్థానమైన కతన
శ్రీనాథకవిరాజశేఖరు నేలినకొండపీటికిఁ బ్రక్క నుండు కతనఁ
బ్రక్కతంపుఁ గవుల సంభావించు గద్వాలరాజ్యంపుఁ దోవలోఁగ్రాలుకతన
నెనుక కాలమునందు వినుతింపఁదగు పెద్ద విద్యత్కవులు దీన నెలయుకతన

గీ. నింతకవితాదరంబు మీకిచ్చె; మెచ్చ
వలచె గుంటూరిపురిని? విద్యత్కవీంద్ర
జనని, కేవలకవితరస్కరిణి, దీని
మహిమ మెంతేని శ్లాఘంబు మాన్యులార!

సీ. నిందింపనేమయ్యె? నిజమైనసత్కిర్తి గలిగించు “సత్యవాదులు” గలారు
గర్వింపనేమయ్యె? గణతి నర్పించుయోగ్యులనుయథార్థ వాదులు గలారు
కయ్యాలకేమి? సత్కవికదంబుల పే ర్యెలయింపఁగల నియోగులు గలారు
ఆభిమానమునకేమి? యాత్మీయకతన శత్రులఁగూడ మన్ను మాన్యులుగలారు

గీ. ఏరిచేమెచ్చు గొనదు గుంటూరిపురము?
సరసతకుఁదావు, బలునెన్నె నిరులపోవు;
మీకు, మీపోలికిని మేరమీఱుసిరుల
నిచ్చు భగవంతుఁ; డింక మమ్మేగనిండు.

సీ. ప్రేమించితిమి మున్నె పెద్దజీకము నిల్చుకొన్నచో వారి కేకొఱచె రాదు
వారిసేమముఁ గోరువారె “యాదవ కులమునకు ముసలము” నాననపుఁజర్చ
కల్పించి; రదిపూర్వకవిసమ్మతము గాని మాకు నంగీకృతి లేక పోయె;
దీని నామీద వైదికనియోగపుఁగక్షగాఁ బొల్పి రెవ్వరో ఘనులు వారి

గీ. నెఱుఁగుడయ్య! యననసరమిట్టికత్త
లింపుగాఁబో! వనుచు మందలింపుడయ్య !

యేరువైదికులు? నియోగులెవ్వ? రొక్క
విప్రులే గారటయ్య! యోజేత్తలార!

సీ. ఘనుఁడు వయోవృద్ధుండపాండిత్యభూషణుఁడు సీతారామశాస్త్రికన్న
నుభయభాషాకవిత్వోపాయశాలి శిష్ట హనూమత్కవి శాస్త్రికన్న,
గృతి యభినవ సరస్వతినేత పట్టాభిశబ్దపూర్వక రామశాస్త్రికన్న
ములుకుట్లకులుఁడు నిస్తులుఁ డాశుకవి గుణశాలి వెంకటకృష్ణశాస్త్రికన్న

గీ. మఱియునుంగల శాస్త్రవిమృణులకన్న
మొలచినవె కొమ్మ లితరుల మోములందు ?
వవసరము లేని యాసనం బడుగ నేల ?
చర్చ పెంచగ నేల ? యశస్సులార!

సీ. వేదవేదాంగాదిజేత్త చేపలి వెంకటప్ప శాస్త్రుల కెన యన్యఁ డగునె?
రామడుగుకులుండు ధీమన్మణియు రామకృష్ణశాస్త్రుల, బోల నెవని వశము?
కంతపాతము నాటకములెల్ల శ్రీనోరి హనుమద్బహుని కెవ్వఁ డగును దీటుకొ
అతిశాంతమూర్తి సాహితీపట్టు శ్రీపార్వతీశశాస్త్రికి సాటి యెందుఁ గలఁడె?

గీ. మఱియు నెందఱులేరు ధీమంతులందు?
వీరిలో నేరు కొప్పంపువారు చెప్పుడ ?
వారికే యాసనంబును గోర నేల?
చర్చ పెంచగ నేల ? యశస్సులార !

సీ. కవి హూణభాషావగాహి పంకిపురపంశజుఁడు శ్రీకృష్ణమాచార్యకన్న
బలిజెప్పలి కులసంభవుఁడు కవిత్వవిన్నూర్తి లక్ష్మీకాంత నుకవికన్న
సకలకళానైపుణికిఁ దావు మేటి మల్లాది వెంకట సోమయాజికన్న
నాటువేల నియోగి యనఘ జూపూడివంశజ హనూమచ్ఛర్మశాస్త్రికన్న

తే. గీ. మఱియునుంగల సత్కవిమణులకన్న,
తొకికాగ్యులకన్నను లాఁతివారి
కాసనము గోర నేలయ్య ? యనుచితముగఁ
జర్చ పెంచగ నేలయ్య ? సరసులార !

సీ. శొంతి భద్రాద్రిశాస్త్రులవారి శిష్యుండు తచ్చెల్ల గలకైత దనరు నుకృతి
“అవధాన మే గూడ నాచరించితి”నని స్వయముగాఁ జెప్పికొఁజాలు ధట్టుక.

చొక్కలైలిశేకాక పృకటితంబుగఁ బలులైలులఁ గవనమ్ము సలుపుజాణ
చెపుడు రచించినట్లే కనుపట్టకే పలుకృతుల్ పృకటింపఁగల యుసాయ

గీ. శాలి, బ్రాహ్మణప్రభువు, నాచారపరుఁడు,
పృథిత మంత్రిపగడ పంశభవుఁడు శ్రీ భు
జంగరాయలకేల యాసనము నడుగ ?
రొరులు వీరికి మిన్నలే ? యోగ్యులార !

మ. పటుబంధూనిలధోరణీరణతాప్రిగాభరనున్నాటవీ

స్తుటనాధూపితభస్మ సాత్కృతకురుట్కండంబుతో పహ్నికిఁ
ఘటియింపం దలపెట్టినారు కద ! సఖ్యం బాఝచూడామణుల్ !

మ. స్వకృతాగఃపృకరప్రచారనిహతాపారవ్యయోధపృజా
నికరాత్మైకశరణ్యసర్వసరణీనిర్ణేతృతాభాగ్యభా
రకృతాసంకృతితో, సుయోధనునితో భ్రాజిష్ఠునిఁ భర్తృపు
తృకునిఁ గల్పదలంచినారె ? యిది ధర్మ్యం బెట్టు లోహా ! హితుల్.

తే. “గర్వం” బనెడి మిష గల్పించి దుఃఖంబు దీర్చుకో నుంకించు ధీమఁ డొకఁడు
“పండిత లక్షణ” ప్రస్తావ మిష చేతఁ బడదిట్టునట్టి సర్వజ్ఞుఁ డొకఁడు
“పంటబాపని కుత్సవం” బంచుఁ గల్పించి రసఁ బేడగమయికోరాముఁడొకఁడు
“రామేశ్వరీయ” మన్నామంపు పొత్తైన బూతు లేకరు నెట్టు పుణ్యుఁడొకఁడు

తే. గీ. మఱియు నెందఱో శాఖాభిమాను లిట్లు
బయలుదేరిరి, యింకను బయలుదేఱఁ
గలరు, కీరీతి చేహుర్పఁ గలరు సంధి
కొప్పరపువారి కేటికిఁ జెప్పఁడయ్య !

తే. “ఈలహూరకుఁ బోయి యిల్లటంబున్నట్టు” లయ్యె మా నర్తనం బాహ్యులార !
అల పాశుపతమహాస్త్రిగ్నిహోత్రజ్ఞుల లాఁగిపోయెను దీన ననఘులార !
కాకరపత్రి “శృంగంపు భంగపు” వ్రాతె లడచుపూనిక దీన నడుగుఁబట్టెఁ
జర్ల నారాయణశాస్త్రి “బాహుస్పత్య” మరయు వేడుక దీన సంతరించె

గీ. గీరతము సారెకుం గోరు గీరతుల కు
తూహలమ్మన కించుక దొడరె విఘ్న

మిక్కితమ్మన, నిక నింటికిగ నాజ్జ
యొసగుడయ్య! గుంటూరుప్పరీ యోగ్యులార!

జీ. కొప్రంపువారు మాకు గనిష్ఠ లవ్వారి కరయఁగా జ్యేష్ఠుల మగుదు మేము
కొప్రంపువారు మాకు సుకీష్ఠ్య లవ్వారి కరయఁగా నొజ్జల మగుదు మేము
తత్కవిత్వంబు “నదరు మరాటా రైలు” “మదరాసు రై” లయ్య మాదుకై త
మిత్రుల నవ్వారు మెప్పింతు లేము శత్రులఁగూడ మెప్పింపఁగల మెకింత

గీ. పయసుకా? పెద్దలము మేము, వారు పిన్న;
లింతియే భేః; మింతకు నింత కలహ
మెందులకు? నేహితులమైతి, మింక మీరు
శంకదక్కఁడు సెలవు నొసగుఁడు మాకు.

క. ఉరుక్తిర్తి నరసరాట్పుర, వరవాసుఁడు పంగనామపంక్కుఁడు సుగుణో
ధరుఁడు నరసింగరావ, ప్వరమునకున్ మమ్మను న్నయమగఁ దాఁ బిలిచెకా.

తే. గీ. అతఁడు శాఖాభిమానుల కహితమైన
పనికిఁ బూనిన కతన నప్పట్టింపు
శాఖలోని గుణాఘ్యులు సాగకుండఁ
జేయవలె నని యత్నంబు చేసి రంబ!

ఉ. * ఆపురికేమురేపు చనునట్టికుతూహల మూనియండ నే
పాపియొకాని యయ్యనఘపజ్జకుఁబోయి “వృథాప్రయత్న మే
లా పొనరింతు? విప్సరికి నల్లకవుల్ చనుచేరు భీతి లో
దాపర మయ్యె వారి” కని తా నొగి బొంకి కలంచె నాతనికా.

* (నర్సరావు పేట శతావధానపీఠికనుండి.)

నాప్రియమైన ఆర్. హనుమయ్య గారికి — కీర్తిరపతివెంకటేశ్వర
కవీంద్రుల నిక్కడకు దయచేసి వారి కవితానైపుణ్యమును జూప నిక్కడకు
రమ్మని యావాహనజేసియుండుట మీకు తెలిసినవిషయమేకదా; ... వారు రే
నిక్కడకు వత్తురని నిరీక్షిస్తూయున్నాము. అవధానము రేపు 1 గంట లగాయితు
ఆరంభమగునని నోటీసులలో ప్రచురించినాము. ఇక్కడ శతావధానమే లేద
నియు యిది యంతయు నుద్ధమనియు, పి. వరసింగరావు సదరుకవులను మోసగించ.

చ. కలఁడు పృసిద్ధసంస్కృత డరికాండము పైతము మెచ్చఁదగ్గఁ ధీ
బలమున కిక్కఱా “పయిడిపాటి” నివాసి, యశస్వి, త్యాగి, వి
ద్యులకు నిధాన ముంబ! కవిభాషనితాహృదయంగముండు పే
ర్వెలసిన “రామరా” పనెడి బెల్లముకొండకులీనుఁ డున్నతికా.

చ. ఆతనికి మాయెడక మఱియు నాయనయంగున మాకు విన్నిమై
నతితరమైన శేర్మి యలరారెడి నప్పురిలో వధానముకొ
గుతుకముమై నొనర్చి కనుఁగొంద మటంచుఁ డలంచుచుంటి మ
ట్టితఱిని బెట్టె నొక్కఁడు కడిందిగఁగయ్యము డయ్యముంబలెకా.

చ. కలహము పెట్టుమానిసియు గవ్యకు మాఁకెడివాఁడు గాఁడు పై
నెలమిని వాని నూత గొని యెన్నియొ మ్రుగులు వెట్టు చెట్టు నీ
డలమరిసంపుజీవనపుడక్కఱు లాతనిపాటి వారె? య
య్యలఘుఁడు రామరా వొకఁడె యాఘ్యఁడు సర్వవిధాల నంచికా!

క. ఆతఁ డింట నుండియే పం, డితులం బిలిపించి విద్య శేర్చెన్ శాస్త్ర
స్మృతిముఖ్యసంస్కృతకళా, గతి ననద్యకుఁ డంతెకాదుకవితాన్వితఁడుకా.

తే. గీ. నరసరాట్పురి శతధానంబు మొదట
జరిగె నందు నొకానొకజనుఁడు రామ

దలచినట్లున్న ఎవరో వారితో చెప్పియున్నట్లు, వినుట మిక్కిలి విచారకర
ముగా నున్నది.... అవధానమిచ్చట జరుగుట యిష్టములేనివారలు పన్నిన కుట్ర
మాటలై యుండునని మేము తలంచెదము... రేపు వుదయం 9 గంటల లైలుమీద
వారు యిక్కడికి దయచేయవలయును ఈ వుత్తరం తెచ్చినవారు పృత్యేకించి
వారినిక్కడకు తీసికొనివచ్చేనిమిత్తం పంపబడిరి. రేపు వారు ఇచ్చటికి రాని
యెడల మాకవమానకరముగా నుండును....తప్పక రాగోరెదము.

నరసారావుశేట
30-9-11

}

ఇట్లు విధేయులు
ఆర్. కృష్ణమూర్తికా.
పి నరసింగ రావు.

(ఇంగ్లీషు వుత్తరమునకు సరియైన తెనుఁగు.)

రావు నడిగి సమస్య వైరంబుకతనఁ
దెచ్చి మాకిచ్చె నదిమాకు నచ్చదయ్యె.

క. అందుగల “పశ్య” శబ్దము, సందేహస్పదమెకాక సరసతరముగా
దెందమునకుఁ దగులదు త, త్సందర్భము కతన ‘మప్తతకుఁ దా’ వనుడున్.

గీ. పృచ్ఛకుఁడు మూర్ఖుగాన నడ్డమియనక
వైడిపాడేగి మఱువాఁడు వచ్చి వచ్చు
నప్పు డారామరాట్కవి నటకుఁడెచ్చెఁ
“దప్పెటలూతెల్పు” డనెడివాదమృకొఱకు.

క. గతదినమే కాముదిఁ జూ, చితి మే మద్దానికొఱకు శీకరుఁడలదీ
క్షీతుఁడటఁబశ్య”యని యుదా, హృతిఁజూపెకా నూత్రమందిఁకేమనవచ్చున్?

తే. గీ. పాప! మలరామగా వల్లబలమ యూని
వాదమున కేగుదెంచి యవ్వాసరమున
సలుపు నప్తావధానంపు సమయమందు
మరల నడుగంగఁజేసె నమ్మొఱకుచేరి.

ఉ. అంత కొకింత పూర్వమె † సమస్యను బూర్తియొనర్చి మేము ని
శ్చింతగ నుండియుంక “మునుపు చెప్పితిమాగద! ‘తప్ప’టంచు ని
ద్ధాంతము నేయఁగా వలయు నానుడి యట్లొనరింపమేని దు
ర్దాంతులు వైరు లిక్కతనఁ దాండవ మాడుదు” రంచు నెంచుచున్. 210

క. అది యెట్లు తప్పగునో? త, తన్నదపాయము చూడకయె వెసన్ సాహసమున్
మది నూని మున్ను బలె “దప్పది” యని చక్కితిని మే మనాతంకముగన్.

ఆ. వె. “ఎట్లు తప్పనెప్పడీ” యని యతివిన
యంబుమెఱయ మమ్ము నడిగె మొఱకు
‘ఇపుడుగాదు పిదప నీపని తీరిచి
చెప్పవార’ మనుడుఁ జెయ్యు లుడిగె.

212

ఉ. కాముదిఁ జూచియుండియు నఖిండుఁడు రామకపిందుగ్గఁ దన్మదు
ద్వామత కోపాటించి మది ధైర్యము చాలక మిన్నకుండె నం

† శ్లో॥ యః పశ్యతి జగత్సర్వం యోనపశ్యతి సర్వతః, తావుభౌపరమా
తానంపశ్యానపశ్యోపశ్యతః (విస్తరమునకు ‘పశ్యాంపుశ్యాం’ చూ)

పా! ముగిసెక వధానము క్రమమ్ముగ నంతట రాతి యయ్యె నా
యామహితుల్ గృహమ్ములకు నమ్మెయి నేగిరి సంతనమ్మునకా. 213

ఉ. ఏమును నింటి కేగితిమి, యేగెడునంతక * యుత్తరం బొకం
డేమనుజుండొ తెచ్చె; నట నెందును రామకవీంద్రువారిలు లే;
దామెయిఁ జూచి “రామకవి కంతగ ధైర్యము లేదు లే” దటం
చేము మదికా దలంచి † ప్రతి యిందుక పంపితి మల్ల జాబుకుకా. 214

* బ్రహ్మ, తిరుపతి వెంకట శాస్త్రుల వారికి.

బ్ర||. .రావు వార్యునది యేమనగా? నిన్నటి దినము శతావధా
నములో బ్రహ్మశ్రీ .య్య, అను నొక పృచ్ఛకుడు అడిగిన “పశ్చాత్తాప
నపశ్యతః” అను సమస్య తప్పని మీరు అనేక పర్యాయములు వక్కాణించి
యొన్నారు. ఈరోజున ఉషయము కూడా “తప్పలేదని చెప్పిన పండితు డెవ”
డని పండిత దూషణతో ఉల్లంఘన జేసియున్నారు. ఈరోజున అష్టావధాన
సమయమున తిరిగి ఆ పృచ్ఛకుడే ఆ విషయమును అడుగ గా సభానంతరమున మీరు
చెప్పిన విషయమును సమర్థించుకొందుమని చెప్పియున్నారు. గనుక మీరు
చెప్పిన ప్రకారం తప్పను చూపించుటకు సామర్థ్యము కలిగిన యడల పండిత సభ
చేయించుటకు సిద్ధము గా నున్నాము. అందుల కీయకొననిచో వాగ్వివాదార్థక
ముగా సమస్యలో తప్పలేదని యొప్పుకొనుచు “సమస్య తప్ప అని చెప్పటయే
తప్ప” అని మీరు తెలియపరచవలయునని కోరుచున్నాము. పండితదూషణ
నివృత్తికొరకై యేది విధియో ఆ ప్రకారము జరుపవలయునని కోరెదము. సాహ
సముగా సభలో పండితదూషణ చేసినందుకై ఇట్లు వాగ్వివాదార్థకమునది.
వెంటనే జవాబీయ గోరెదము. కాలయాచన ఉభయత్ర కష్టము.

2-10-11,
Narasaraopeta.

Yours Sincerely,
(ఇంగ్లీషు చేవారిలు.)

† శ్రీమత్పరదేవతాద్వైతముః

మహారాజశ్రీ.....రావుగారికి

అయ్య

తమ యుత్తర మందినది. అందప్రస్తుత విషయములు కొన్ని వ్రాసినారు.
మేము పండిత దూషణము చేయలేదు. ఆ సమయమున మా యుచ్చరించినమా

క. మఱునాఁ *డుదయ మొక్కటియు, మరల నిశీధమున నొక్కటి మఱ యట్లే గొంటురు తెప్పరొ చేవ్రా లిడి, పురపురఁ బంపియు జవాబుఁ నొందరు మాచే.

టాలు విద్యా విషయములు గాని పండిత దూషకములుకావు. అది యటులుండ నిండు. ఇది పండిత విషయముగాని తను విషయముకాదు. కావున నా విషయమై తమకు జవాబు వ్రాయుట మాకనవసరము. పృతివాదులగు పండితులచే వ్రాయించినచో దానికి సమాధాన మీఁబడును.

3-10-1911

నరసారావుపేట

దివాకర్ల తిరుపతిశా

* మహారాజశ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర్ల గార్లకు.

.....రావు వ్రాయునది యేమనగా? మిమ్మును కోరిన యంతమున మాత్రము తప్పించుకొనుచు మీలో తిరుపతిశాస్త్రిగారిచే వ్రాయబడిన జవాబును చూచి చాలా సంతసించినాము. “మీరు ప్రియమము చేయునీతిని విశేషములు గల పండితులు కా” రనే ఉద్దేశముతో “మీరు తెలియవరచుకొన్న పంగతులను సమర్థించుకోగలరా” యని మిమ్మును పండిత సభకు రమ్మని శోరగా అట్టి సందర్భమున సభకు వచ్చుటకు పూనుకొనదగిన పండిత లక్షణమునకు విరుద్ధముగ “సభను నిర్మాణము చేయుటకు పూనుకొనినవారు పండితులై తే జవాబు నిత్తు” మని పండిత లక్షణము గలిగినట్లు కనుపడని యూహను పెట్టుకొని “వ్రాసినవారి విషయము కా” దని పండిత లక్షణమునకు వెలియగు జవాబు నిచ్చినారు. ఆ విషయమును తను పరదేశత తెల్పినచో తెలియదు. సమయముమీరుతరి ఈ ప్రకారము తప్పించుకొనుచు ఛిందోలక్షణ అనభిజ్ఞులగు స్కూలు పిల్లలు మొదలగువారికి మాత్రము శతావధానము చెప్పచూ పరదూషణ చేయుచుండుట మాత్రము పండితలక్షణమా? అట్టివారే పండితులని మీ యభిప్రాయమా? వారితో ప్రియములు గలుగజేసుకొనుటయే పండిత లక్షణమా? ఇట్టి సందర్భములలో మీరు పండితులనుట కెటుల దగుదురో తెలియకున్నది. “పండిత సభ చేయబూనుకొంటి” మని యొకరు వ్రాయగా యిట్లు తప్పించుకొనుటవలననే “మీరు పండితులు కా” రని మాత్రము స్పష్టమగుచున్నది. మా పాండిత్య విషయమును మీ రిటుల నిరాకరించిన మాత్రమున మాకు గల్గె

తే. గీ. ♦ రామరావు పత్రికలోన వార్తలుచేసి,
పంపునో నుత్తరం బీయ వలయుననియు

లోన మేమియు లేదు అందువలనే మీకు యేవిధమైన జౌన్నత్యమును కలుగ
నేరదు. ఇంతటైనను విజయ దళమినాడు మాచే వ్రాయబడిన పత్రికారము
స్వపచనపోషణసమర్థత్వము గలిగిన పండితపథకు వచ్చెదరని తలచెనము.

నరసారావుపేట, }
3-10-11

(తెలుగుతో చేవార్తలు.)

నరసారాయనిపేట,

3-10-11.

♦ మహారాజకీర్తి తిరుపతి వెంకటేశ్వర్ల గార్లకు.

అయ్యలారా !

“పశ్చాత్తాపశ్చ్యుతః” యను సమస్య విషయములో చెందు దినముల
యందును “సమస్యలో తప్పు గలదుగాన పూర్తికేయ వీలులే” యని మీరు దృఢ
ముగాఁ జెప్పియున్నారు. పండితులు సాధువని చెప్పినారని తెలియవరచుకున్నను
పండితుల నగౌరవ సూచకముగా నింద సల్పినారు. సామర్థ్యముగలయెడల
స్వపచనపోషకము చేయుడీ యని బ్రహ్మశ్రీ.....రాయలవారు మీకు
వ్రాసిన, ననుత్తరము లివ్వబూన రైతిరని తెలియరచ్చినది. నై సమస్య తప్పుగా
నున్నదని మీరు పండిత లక్షణముగ సిద్ధాంత పఠించియెడల నూటపదియారు
రూపాయలు మీకు తప్పకుండ నిచ్చుటకును సాధువని సిద్ధాంత పఠించిన నట్టి
మొత్తమే మీరు మాకు నిచ్చునట్లుగను మీరు పడంబడిక చేయునెడల నందులకు
మేముంగీకరింతుము. నై పత్రికారము బూనెదరా, మీ తరపున జానపాటి
పట్టాభిరామశాస్త్రిగారు వచ్చి మాటాడగా నీ సంగతులతో కలసి
మాటాడి జవాబు నిత్తుమని చెప్పి కావలంబుము చేసినందున నీ కాగితము వ్రాయు
వలసివచ్చినది వెంటనే జవాబు వ్రాయుకొరినాము.

ఇట్లు

.....శర్మశాస్త్రి.

.....శర్మశాస్త్రి.

ట్టి “శశోట్టి” గాండ్రతో వాచమేల
యనియు భావించి ప్రతి పంప మంబ! యేము.

చ॥ ఉదయము మాపర్యాణ మపు “హూనుననేగంగ జేతు” మంచు సొం
పొదవంగ యత్నముకొ నలుపుచుండునెడకొ “రయి” లేగువేళ కి
య్యది తుపముట్టి బేగవలె నక్కడ నింకొకచో నదమ్ము మా
కొదవు కతాన” నంచు నలయార్సవ మాగితి మంబ! యే మొగిక్.

కా. “ఊలేగిం పొనరించి తెచ్చితిమి మి“మోహో” యన స్నేడు నిం
పారక బంపెద మట్లె” యంచు నరసింహారావు లోనైన యా
ధీరుల్ పల్కఁ దొడంగి రెట్టో యలసద్దీమంతులకొ మాన్చి కా
ర్యారంభంబునఁ జేసి యేగితిమి మే మానాడు గుంటూరికిక్.

చ. పతితుడు * “సత్యవాది” తరువాత నెటో ఓఖియించె వాని కే
గతి పరమందుఁ గల్గెడినో! కట్టిడి సర్వ మెఱింగియున్న నూ
నృతము నడంచి యాత్మను జయించి వృథా వదరు ల్లిఖించు నా
చతురుని సాహసమ్మునకు నల్పవలె న్నతు లెన్నియేనియుక్.

కా. అంబా! యిట్టి యసత్యవాదులకు నీ వాపంతయే నల్ల“కా
లంబింపం జన దీరసత్య”మని వాలాయం బెదేరీతి జ్ఞ
ప్తిం బుట్టింపుము, నీదు కోపమున కీ‘దేవయ్య’ లేపాటి? కో
పం బూనకొ బనిలేద, పిచ్చుకలవై బ్రహ్మస్రమల్ నింతురే?

ఆ. వె. రైలు కదలు వేళ రయమున నొకఁడొక్క
‡ యుత్తరమ్ము తెచ్చి యొసఁగెదానఁ

* పరా:— ఈ ‘సత్యవాది’ తప్పడువ్రాతను గుంటూరినీమ, పూర్వ
రంగము 58 పుటలోఁ దుట్టతుదనుజదివి, దాని సత్యాసత్యములను గూర్చి
మ॥ రా॥ రా॥ పంగనామాల నరసింహారావుపంతులుగారికిఁ గాని వేరొక సం
పన్నగృహస్థునకుఁ గాని యొగ్యుడని మీకుఁ దోచిన యెఱికిఁగాని వ్రాసి
తెలిసికొనఁ గోరెదము.

‡ ఓం పరదేవతాపతయే నమః.

బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతివేంకటేశ్వరులగార్లకు.

బ్రహ్మశ్రీ రాయశర్మ వ్రాయునది.

అయ్యలారా! దేవుండు జూబిలీ రీడింగురూం వారు నిర్మాణముచేసి

‘బశ్య’ గోలలేదు పదపడి గుంటూరి
కరిగి దాని కిడితి మంబ ! * జాబు.

గీ. అంతతోఁ జల్లఁబాటె నయ్యయ్యబులుపు
పిదప ‘బాపట్ల’ వారల పిలుపుకలెన
నటకు నేగి యచ్చరవాసు లలరి యొసఁగె
సత్కృతులుగొని గుంటూరు చని ముదమున.

చతుల శ్రీ పంగనామల నరసింగరావు పంతులుగారు తమ నాహ్వనము చేయు
టచే తామిచ్చటికి విజయంచేయగా రీడింగురూం వారిలో నేనుకూడా మెంబరు.
వెంటనే రీడింగురూం సంబంధము నాకు బోధపడకుండి మీరు శతావధానము
చేయబూనితిరి నా కాహ్వనము లేనందున నేను రా సందర్భము గలుగవయ్యె
అందుచే తమరు శతావధానములను వచ్చినపుడు మీసామర్థ్యముచూచి సంతసింప
కుండుట న్యాయముగాదని తోచి మీరు యథావిధిని శతావధానము పృచ్ఛక
ప్రశ్నానుసారముగా సంస్కృతాంధ్ర భాషాద్వయములో చేయగలశక్తి మీకు
గలిగినచో ఈ ఆశ్చర్యమునకు 15 స్థిరవారమునకు నరియగు 7-10-1911 లేదీన
నేను శతావధానమును మీచే చేయించబూనితి గనుక యాప్రకారమున జరుగ
బడుటకు మీయభీప్రమును వెంటనే తెలుపగోరినాను. ఆప్రకారము మీరు జరిపి
వచో నూటపదియారురూపాయలు బహుమతి నిచ్చుటకు సిద్ధముగా నున్నాను.

నర్మరావుజేట

(ఇంగ్లీషుచేవారిలు)

4-10-1911

4-10-11 లేదీని 3 గంటలు.

* శ్రీమత్పరదేశ్ తాదైనముః.

మహారాజశ్రీ....

గుంటూరు, తొత్తేట

తాయశర్మగారికి

[బ॥ శ్రీ॥ శిష్ట హనుమచ్ఛా గారిలోగిలి.

ఆర్యా !

తమ 4-10-11 లేదీగల యుత్తరమందినది. ఇంతకుమున్ను ఇరువదియైదు
పంపత్సరములనుండి సంప్రదాయసిద్ధముగాఁ బండిత సమ్మతముగా శతావధా
నాద్వైతానాదికములు నల్పుచున్న మమ్ము యథావిధిని శతావధానము పృచ్ఛక
ప్రశ్నానుసారముగ యథార్థముగా సంస్కృతాంధ్రభాషాద్వయములో చేయ

గలశక్తి మీకు గలిగినచో' అని వ్రాయటచే మమ్ముఁ బ్రీక్షించుకలంపుతో మోరీకార్యమునకుఁ బూనితిరని స్పష్టపడినది. కానిండు మీయభిమతార్థముఁ తీర్చుముకాని మీవంటి మహావిద్వాంసుల దగ్గఱ 'యథావిధిని పృచ్ఛక శ్రుత్వాను సారముగా యథార్థముఁ సంస్కృతాంధ్ర భాషాద్వయములో శతావధాన మొనర్చిన కష్టమునకుఁ దామేర్పఱచిన వెలనాత్రము బొత్తిగాఁ జాలదు. కావున మాకుఁ జెఱియొక 1118 రు రూపిక లేని యధమపక్షమీఁగల శక్తిగర్భియున్నచో నీసారి విస్పష్టముగాఁ దెలిపితిరేని మీయభిమతార్థము నెఱవేర్చుట కేవిధమైన యధ్యంతరమును నుండదు. సాధ్యమైనంతత్వరలోఁ బ్రత్యుత్తరమంపుదురుగాక-

దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి } శతావధానులు.
చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి }

 ప.రా:— చదువరులారా !

ఉదాహరించిన యుత్తరములలోని "(1) బ్రహ్మశ్రీ.....శాస్త్రులవారికి, (2) మహారాజశ్రీ..... వెంకటేశ్వర్లగార్లకు, ఇత్యాదినందర్భములంబట్టియేమి బ్ర...రావు" అని స్వయముగా వ్రాసికొను మాత్నాంశనందర్భముంబట్టి యేమి, మఱికొన్ని పల్లదములంబట్టియేమి, 'బ్రహ్మశ్రీ' వ్రాయుచు ననుస్కార శూన్యముగా లేఖనాయు నందర్భముంబట్టియేమి, 'హంశము' లోనగు ప్రయోగ శుద్ధింబట్టియేమి, యొకటి రెండు త్తరములను వ్రాసినమానిని తెల్వితేలలను దెలిసి కొనుడు ఇతనిపిమ్మట, నిరువురు శ్రమశాస్త్రులవారిలు గల యుత్తరములలోని రెండవమానిని ధరించిన, 'శర్మశాస్త్రి' ఓరుదము, 'పండితునకుఁగాని మేము త్తర మీయ' మనుటచేఁ గల్పించినది. అతనిని మొదటియుత్తరమున 'బ్రహ్మశ్రీ' అని మొదలిడి... అయ్య, అను నొకపృచ్ఛకుడు' అనియే యీకలహపర్యవర్తకుడగు "రావు" లిఖించెను. గాని సమయానుకూలముగా నీ 'శర్మశాస్త్రి' భూమిక వతఁడు వహింపవలసినవాడయ్యెను. ఎట్టిమార్పునకేని యీగుట్టు సుగమమే యగుటచే గుట్టుపట్టులెఱుంగనివారమయ్య మేమిది గుఱుతించగలిగితిమి, కావు ననే యీ'శశో'టులకు' మేము జవాబుసంగమైతిమి, ఆపిమ్మట నిది తోగిన గాదని 'అవధానార్థమహ్వించువారువలె' నీక నొకయుత్తరమంపిరి, అందలి 'పరదేశతాపతి' శబ్దమును, మా 'పరదేశతా' శబ్దమును, విచారించినచో మఱి కొంతవారితెల్వి బయలువెడలగలదు. అది యటులుండె, పాపము? ఏగ్రంథము

గీ. అచట మఱి కొన్ని నాళ్లుండియనఘులై న
వారలొనరించు విందుల వలనఁ దనిసి
సెలవు పూర్తి చెందుటయు నానీమవిడిచి
యెవరి యిండ్లకు వారేగి యెసక మెసఁగ.

గీ. ఉండుతఱిఁ గొప్పరపువారి నోమఁదలఁచి
భంగపడిన బందుగులు * దర్బారటంచుఁ
బత్రిక నొకండు మొదలిడి పాడు నుడులు
గిలుకఁ దొడఁగిరి తమ తెల్వి చులుకపడఁగ.

మత్తకోకిల. మంగళం జయమంగళం శుభమంగళం జగదీశ్వరీ!
మంగళం నినుఁ గొల్చుమాకును మమ్ముఁ దిట్టెడి వాండ్రొక్క
దొంగవ్రాతలు వ్రాయువాండ్రొక్కతూహలమ్మనకున్ సదా
మంగళం జయమంగళం శుభమంగళం జగదంబికా !

మత్త. “పోచిరా” జొకరుండు బూతులబుంగ సారెను విప్పెడున్
“పేచిరా” జొకరుండు పేల్లుడుఁ బెట్టె బైటికిఁ బెట్టెడున్

నందుఁగాని ‘పశ్య, శబ్దము సాధువుకాదని వ్రాయఁబడియుండ దను దృఢనిశ్చ
యము రామరావుగారి కుండుటచే వా రీ‘శశో’టులను, బ్రేరేపియుండురసునది
మేము వ్రాయకుండఁగ నే ప్రపంచము తెలిసికొనఁగలదు గాన విస్తరింపఁబనిలేదు.
సమస్య పంపినవారుగాన రామరావుగారు ప్తయముగా మమ్మడుగ వచ్చును.
చెప్పఁగలిగినచోఁ దగుసమాధానమును, లేనిచో తుమాపణమును మేము చెప్పను
వచ్చునుగాని ‘చల్లకువచ్చి మంతదాఁచిన’ సామెతిగా శ్రీరామరావుగారు,
ఎందులకును గొఱిగానిమానిసులకు “శత్రుశాస్త్రీ” బిరుదములను దగిల్చియుఁ దగు
ల్చకయఁ, అపమానకరములను సుత్తరములను వ్రాయించుటనుగూర్చి విజ్ఞులే
విచారించుకొందురుగాక. మాయుద్దేశమును బట్టి వారిట్లు ప్రవర్తించఁదగువారు
కాకున్నను నట్లుప్రవర్తించుట భావ్యపజయసూచకమనియు నందులకే దైవమట్లు
ప్రేరేపియుండుననియుఁ బొడకట్టెడిది. ఇందునుపూర్వి, కొన్నిపుటలలో ముం
దు “బందరు” అను శీర్షికగలచోఁ జదువఁదగు.

* ఈదర్బారునుగూర్చి పూర్వరంగమునఁ గొంజొకచూపఁబడియె, ఇది
యిసుక పాఠేఱపంటిది. దీని ప్యలాపనలు చూచి తీరవలయును.

“చీచీరా” జొకరుండు చెన్నటిచీకుఁ గైతము గోకెడుకొ
కాచి కొప్పపువారి నెట్టులొగట్టు నెక్కఁగఁ జేయఁగన్.

మత్త. “తోసిరాజులు” కొందఱొక్కడఁ దూలనాడుచు నుండఁగా
“నేసి రాజులు” కొందఱొక్కడఁ నెక్కిరిం పలరింపఁగా
“తీసి రాజులు” కొందఱొక్కడఁ దిట్లు బిట్టుగఁ దిట్టఁగా
వాసికై చదరంగ మాపయి వైరు లాడి రధిరులై.

మత్త. “పోతురాజులు” విట్టి వీఁగుచు, “బోకిరీ” నడు లాడఁగక
“బూతురాజులు” మేఁదవ్వచు బూతు లేకరునెట్టఁగక
“ఓతురాజులు” “మేపుమే” నని హుంకరింపులు నింపఁగక
గోతు * రక్కట ? కోత లెన్నియొ కొప్పపుంగపు లాపయింక.

మత్త. బండ లొక్కడఁ బందలొక్కడఁ బారు బూరులు నూఱఁగక
మొండివ్రాతలవారు సారెకు మ్రోత లేమియొ మ్రోఁగఁగక
పిండిలేకయె రొట్టెఁగాల్చుచు బింకమల్ తేగబొంకుచు
దండుబట్టిని గొప్పరంబు పృథా పగల్బును లాడెడిక.

(* ఫిబ్రవరి 10 వ తేది 1912 సం॥ దర్బారునండి.)

4-9-1911 తేదీన, మాకును దిరుపతి వేంకటేశ్వరులకును వైషమ్యములు
వలనని యుద్దేరించి తదనుగుణమయిన పత్రికనంపి అందు సంతకములుచేసిన ప్రజ్ఞా
నిధులకు వినయపూర్వకముగా నమస్కారములొనర్చి చేసిన విన్నపము.....
సీ....గీ చేసిన ప్రతిజ్ఞఁ దప్పముచెప్పమితర, మావృడ్డి సంతకంబొనఁగూర్చుడి
నభఁ, బంపుఁడివార్త దిశలకు నింపునింపు, డో సరనులార! గుంటూర్ని వాసులార!
గీ. పత్రికలఁ జెప్పకొనినట్లై పత్రికలెల్ల, వీక నిగ్గించుకొందు మీలోకమందె
యింతకే మూఁడులోకాల కేగనెల? వేగ నభఁ గూర్చుఁడో జగద్విదితులార!

ఇట్లు

కొప్పపు సోదరకవులు, శతావధానులు

ఈసాఁజు కోతలు వీరు సంధిపత్రమందుకొనిన 5 మాసములకుఁ
బిమ్మటివని యెఱుంగుఁడు. సారమరయఁడు, తిమ్మ వెం॥

బలుగువారితలు మమ్ముగూరిచి బండ్లచోలుచు దానిచే
గెలుపు కొప్పపువారి కీ గమకించి రావులు కొల్లగక

మ త్త. మంగళం బగు నాశుభూషనమాఖ్యకుర్కురపుచ్చుచున్
గంగ నీడగ నూతగాగొను కాకవిద్విజపాళికిన్
మంగళంబు నిజం బెఱింగియు మాయశమ్మును మార్పగా
వెంగలుల్ పొనరించు నాయవివేకపు ంజెడుగోలకున్.

సీ. ఎండగండినిబట్టియెండుగండి యటంచువ్రాయఁజొచ్చిరివృథావాగ్వ్యయముగ
తమపాటిపోక లోక మెఱుంగుటయెఱింగియునుమమ్ముఁ బాఱిరంచనదొడఁగిరి
మృదువుగా నేదేని మేము వ్రాయఁగ దుందుడుకు మీఱి తందనాలకు గడంగి
“రవధానముమజేయకవధానులెట్లులైతి” రసనెక్కసక్కెమ్ములాడఁదొడఁగి

గీ. రకట! లోకమ్ము గుడ్డిదియంచు నెంచి
మించి చెలరేగి మమ్ము దూషించఁ దొడఁగి
రేమిచెప్పఁగ వచ్చు? నికామరోష
రూపితములు కొప్పపువారిభాషితములు.

క. ఇది యిటులుండెను వాదా, స్పదమగు నల “పశ్య” యనెడిశబ్దమ్మునకై
పదరులు పదరుచుఁ బ్రకటిం, పఁ దొడఁగి లోక కొంతమంది పతిరికలంతక.

క. ‘కాళిక’ యనుపే రెఱుంగని, ధీశూన్యులుగూడ దాని దెగఁదిట్టుచు కా
ఖాశోర్యపొగ్గారా, వేశమ్మునఁ దఱుచుఁ దాండవించిరి జననీ!

గీ. రామరావు వ్రాసెడిదన్న వ్రాయరాద
యుత్తరం బని మిన్నకయుంటి మేము
ఎట్లువ్రాయ నే మగుకొక్క యీవివాద
మనుచు నాతఁడు పతిరిక సంపడయ్యె.

గీ. అపు డుపాయమ్ము చోఁచక యతనిపేరు
గూడఁజేర్చి శిష్యుఁడు వ్రాయు కొంటె * వ్రాత

శ్రీహయగీర్వానసమః.

* బ్రహ్మశ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వరకవులకు.

అయ్య!

మీరు నరసారావుపేటలో యీ సంవత్సరము అక్టోబరు 1, 2 తారీఖుల

చూచి యాయన ప్రేరణ దోచివుచ్చు
రాక యాతనిబుట్టుదీర్పగఁదలంచి.

తే.గీ కాకికావృత్తిలోనున్న గ్రంథమల్ల
రామరావున కెఱుంగంగ రానిదనుచు
నతఁడు వ్రాయించు వాగ్రథల కతన నెఱిగి
దానిచే మా నుడిని నిల్పఁదలంచి మఱియు.

క. * కలహమునకుఁ బూర్వ మొక్క, యలఘుఁడు తచ్చివ్యుఁడెలమినంపెనుదోష
మృత్యులగని యగు రామకవీ, ట్రిలకుని కావ్యమ్ము దాని దెఱచితీ మంతక.

శతావధానమును పేరుచే 40 మందికి సభఁ జేయునపుడొక పుచ్చకుఁడు “పశ్చా
పశ్చానపశ్చాతః” అను సమన్యనిచ్చి పూరింపుడనఁగా నాసమన్యతప్పని చెప్పి
పుచ్చకుఁ “డిది పండితు లొప్పికొనినదియే తప్పగా” దని చల్కఁగా ‘ని
పండితుఁడు పండితుఁడైన నిట్టితప్ప సమన్య నేలనొప్పుకొను’ నని పండితమాషణ
చేసితిరికదా అందుపై గొందఱు పండితు లీ సమన్య తప్ప గాదని, మేము
సమర్థింపఁగలమనియు, మీరు తప్పని సమర్థింపఁగలరేని సభకు రానిదనియు
మీరు తప్పని ధృవపఱచినయెడల మేము నూటపదారు లిచ్చెడమనియు, ధృ
వపఱచలేనియెడల మాకు మీరు నూటపదారు లిచ్చిపోవలయు నని యుత్తరము
వ్రాసి పంపఁగా బ్రత్యుత్తర మీయక నరసారావుపేటనుండి గుంటూరునకు
వెళ్లితిరి. ఇంతవఱకుఁ దగిన ప్రత్యుత్తర మిచ్చినవారు కారు. కావున నిప్పు
టికైన స్వపచనపోషణ సామర్థ్యమున్న యెడల పట్టి యుత్తరమున్న కాలము
స్వర్థపుచ్చక తప్పని నిశ్చయపరచుట కొప్పుకొని తెలియపరచిన తక్షణమే పం
డిత సభఁ జేయించుటకును, ఆ సమన్య తప్ప కాదని సమర్థింపఁటకును గృహ
నిశ్చయుఁడనై యున్నాడను. (యంగల కతి శీఘ్రంబునఁ బ్రత్యుత్తరం
బొసంగనిచో మీ రోడినట్లే తలంపబడుదురు)

బ్రహ్మశ్రీ బెల్లంకొండ రామరాయ కవీంద్రుల శిష్యుఁడగు
1-11-11. ములుకుట్ట లక్ష్మీనారాయణ శాస్త్రి.

మండలిరమగు వాక్యముచేసకుని స్వహస్త లిఖితము, తక్కినవి అచ్చు

* మహారాజశ్రీ చెల్లపిళ్ల సెంకటశాస్త్రి శతావధానిగానికి యిచ్చేది
రవ్వా, బండరు, శైరవప్రస్స. 27-6-11 బంధానుపల్లి.
నమస్కారములు.

తృక్షేమం యామధ్య తెలియలేదు. గీరతము యెప్పుడు బయలు వెడలునది

మత్త. పాక్షాడయ్యను రామరాట్కువి భావియొగవశమ్మనక
విష్ణు లెల్లరు నవ్వుకైతను నెళ్లఁ బెట్టెను దానిలో
నజ్జు లత్తఱి జేయునల్లరి కాతఁ డహతముగావుట
దక్షాడంచు నెఱింగి యుండియుఁ దప్పు లేదితి మంచికా!

మత్త. * తప్పు లయ్యవి బ్రహ్మతేనియు దాటరానిని యాటఁచేఁ
‘బప్పులోనడు’ గన్న సామెతఁ బట్టిపోదలఁపుట
చొప్పు చొప్పుడె దక్కువారలు శుద్ధశుంఠలు సారెకు
లిప్పికైతము వేరి జెడ్డలు వేయజొచ్చిరి మాపయిక్.

మత్త. ‘రామరా నెటులేని బైకిక రాగలే’ డని కొప్పిపుం
గోముకై నరులంతటకొ దమ గుంపు గూడిరి మెల్లఁగక
సాము నేయఁ దొడంగి రెండు ననత్య మే యొకవిద్వంశ
వామహ్మముఁబట్టి సారెకు వాగ్వియ మొప్పునరించుచుక్.

తెలియలేను. ప్రస్తుతం మాగురువుగారు జెల్లకొండ రామరావుచేసిన కృష్ణలీలా
తరంగిణీని మీపద్ధకంపినాను దానిని తాముచిత్తగించి గుణవోషములను నెల్లడిం
తురుగాక. నావీరము కొంచము నెమ్మదిగానున్నది. యింకా పదిరోజులకు
నామచేసిన రుక్మిణీపరణము చెంపూపబంపమును పంపగలను. శ్రద్ధగా చదివీ
లింతురుగాక.
(మక్కికిమక్కినకలు)

జూపూడి హనుమచ్ఛాస్త్రి.

(* శ్రీరామరావుగారి కృష్ణలీలాతరంగిణి నుండి)

- (1) శ్లో॥...ని నందతనయః కరపంకజేన వస్పర్శ శి + మ్...,
- (2) శ్లో॥ మయి మాత్రజాయ నదనా ద్భవార్ధతే”
- (3) శ్లో॥ నవనీతచోర రవ శి + మాహరామి...మమ శి + చుంబనమిదం...”
- (4) శ్లో॥ సుధగో త్వదీయ మయి శ్లోధనంభ + మమ దర్శయ...”
- (5) శ్లో॥ అధియ్యాయచైవశయనంశయనమ, తనయాశ్రుతానహితవాన్నిజంబదం
- (6) శ్లో॥ మమబాలికాధ + చితతనామృతోనిగధేకారంబురుహమధ్యమాంగుళిం
- (7) శ్లో॥...ఆత్మమాత్మవివృతాననాస్తరే సమమాత్యయత్”
- (8) శ్లో॥...ఇతి బాలికాంగ మఖిలం విశాఽఽత్యనః పరిపిప్రవాక్...

విశ్వా దిశ్వాశ్ర ముదాహరించితిమి. ఇట్టి నెన్నో కల వని యెఱుంగు

మత్త. రామరాయని కైతలలోని దురర్థపుక విరసప్రయో
గామయ వృద్ధి త్రిప్పరానిది యకాట మిన్నకయండి వి
ద్యామహేంద్రులు 'పశ్య' శబ్దముపైని సారకుఁ గొంద తే
మేమొ వ్రాసిరిగాని నీదయ నేమొ కొంటిమి గెల్పులక.

నది. ఇందునుగూర్చిన విచారణమునకు 'శలభాలభనము' చూడఁదగు. 'ప్రమాదో
ధీమతామపీత్యత్ర' అపిశబ్ద ఏవకారాక్షకః, అతోనరామరాయ వ్యైతాపతా
కించిదపి న్యూనతా సతు సర్వథా సమర్థ ఇతి శిషమ్,

గెల్పులు.

విశ్లేషణ:— 'పశ్య' అను శబ్దము తప్పనియు, ఉపసర్గపూర్వక
'పశ్య' శబ్దము సాధువనియు, కాశికావృత్తిమతము, రెండును సాధువు లని
కొముదీమతము, మొదటిది పాఠ్యచీనమతము, రెండవది నవీనమతము, మొదటిదే
బుంచిదని మేము, రెండవదియే మంచిదని మహామహోపాధ్యాయ తాతా
నుబ్బరాయ శాస్త్రులవారు లోనగు కొందఱు పండితులు, ఇందునుగూర్చి
సత్రికావాద మొక సంవత్సరమున్నరవఱకు జరిగినది, కాని యీక్షణమువఱకు
మావాదమే నిల్చియున్నది. ఇందుఁ గొముదీమతానుసారముగా వాదించినవారు
(1) మంత్రీవాది నూర్యనారాయణశాస్త్రులవారు, (2) తాతా నుబ్బరాయ
శాస్త్రులవారు, (3) పురుషోత్త రామశాస్త్రులవారు, ఇందు, తుట్టతుడవారు బెల్లం
కొండ రామరావుగారి గురువులు, వీరు కడు శీఘ్రముగా నోడిపోయిన చెప్ప
వలసినచిన్నందులకుఁ జింతిల్లుచున్నారము. మొదటివారు తమ శిష్యుఁడేరితోఁ
బఱికిలు ప్రకటించినవారు. వీరు శ్రీరాయఁడు శాస్త్రులవారిశిష్యులగు జయంతి
భగీరథశాస్త్రులవారిచే నోడఁగొట్టఁబడిరి. ఆ యీ విద్వన్మణులు వివాదమునకు
దిగుటకుఁ గారణము మొట్టమొదట మేము ప్రకటించిన 'పశ్యాంపశ్యాం' అను
సన్నపాత్రము, వీరిలో వీరిట్లు ఖండనముండనము లొనర్చుకొనుచుండఁగా
నున్నవాహించిన మహామహోపాధ్యాయులవారు తటస్థులుగా నొక తీర్పును
దీర్చి ప్రకటించిరి. దానిపై జయంతి భగీరథశాస్త్రులవారు వ్రాయవలసిన విధి
యన్నను సర్వాపవాదక మగు గురుశిష్యన్యాయము దానికి బాధక మయినది.
అంతలో శ్రీరామరావుగారు తమ వాదము గెలిచినదను సంతోషముతోనిట్లాకరి
వేసఁ బ్రకటించిరి.

(నవంబరు 1 న డిసెంబరు 1912 సం॥ దర్బారునుండి)

పశ్చాత్తాపశ్చిన్ పశ్చిత్తః

1 పాశ్చాత్య నూత్రములో వైమాత్రమునుంచి ఉపసర్గపదమును కాశికా కారుడు అనుష్ఠిచేసినాడు గాన పశ్చాత్తాప సాధువు, కామదీకారుడు అనుష్ఠి చేయక పోయినందున పశ్చాత్తాపము సాధువు అని కొందరందురు గాని అది సరికాదు. కామదీకారునికంటె కాశికాకారుడు ప్రాచీనుడు గాన పాశ్చాత్య మతమే సాధువు అని 'పశ్చాత్తాప శాస్త్రం' గ్రంథకారుడు వాగినారు. 2. దీనిని ఖండించి మంత్రవాది నూత్రనారాయణశాస్త్రిగారి శిష్యులు నల్లనిచక్రవర్తి వెంకటాచార్యులవారు జ్ఞానాదిగుణములచే నధికుడు గాన కామదీకారుడు చేసిన అనుష్ఠియే బాగున్నది అందువల్ల వైదికప్రయోగములు మహాకవి ప్రయోగములు కుదురు చున్నవని వ్రాసినారు. 3. ఇందుమీద మహామహోపాధ్యాయ తాతా సుబ్బారాయశాస్త్రిగారి శిష్యులయిన జయంతి భగీరథశాస్త్రిగారు జ్ఞానాదిగుణములచే కాశికాకారుడు తక్కువవాడుకాడు. ప్రాచీనుడు గాన నీతని మతమే గ్రాహ్యమని వ్రాసినారు. 4. దీనిని ఖండించి వెంకటాచార్యులవారు కాశికాకారుడు ఉపసర్గపదమును కొంద రనుష్ఠిచేయరని వ్రాసినందున కామదీకార మతము కాశికాకార మతముకంటె పాశ్చాత్యమయినది. కాన అదేగ్రాహ్యమని వ్రాసినారు. 5. విజయనగర మహారాజ సంస్కృత కలాకాలా ప్రధానోపాధ్యాయులును మహామహోపాధ్యాయులు నగు తాతా సుబ్బారాయశాస్త్రిగారు ఉపసర్గపదమును అనుష్ఠిచేసిన అన్నం భట్టాదులే పశ్చాత్తాపసాధుత్వము నంగీకరించిరి. కారవ్రతి వృత్తికర్తయగు దుర్గసింహుడు మాడ పశ్చాత్తాపము సాధువని వ్రాసినాడు సారస్వత వ్యాకరణమునందుమాడ అనుష్ఠి లేదు. గాన పశ్చాత్తాపము సాధువేనని వ్రాసినారు. 6. వాక్యార్థ చంద్రికా వ్యాకరణ గ్రంథకర్తలగు బ్రహ్మశ్రీ భాగవతుల హరిశాస్త్రిగారి శిష్యులగు పురిఘిళ్ళ రామ శాస్త్రిగారు నూత్రభాష్యకైయటములయందు పశ్చాత్తాపము ప్రయోగింపబడి యున్నది గాన కాశికాకారమతము తద్విరుద్ధమైనదని వ్రాసినారు. 7. ఇవి యన్నియు అచ్చుపడేయున్నవి. ఇక 'పశ్చాత్తాప శాస్త్రం' గ్రంథకారులకు తత్పక్ష పాతుల స్వపక్షపాతమే గతిగా కనబడుచున్నది.

బెజవాడ.

హితవాది.

పైప్రకటనము శ్రీరామరావుగారు వ్యాకరణవిషయమునఁ బరపర్యయ నేయబుద్ధులని చెప్పక చెప్పఁగలదు, అది యటలుండె. ఈపితవాది నామ ధారి కడువృద్ధు, కాఖాభిమానమును బురస్కరించికొని మమ్ము బహిష్కరమున దుర్భాష లాడుటలోఁ దప్ప నన్యత్ర యితఁడుమంచిచెడ్డల నెఱఁగినవాఁడుకాఁడు. ఈతనిపేరఁ బ్రకటింపఁ బడిన పై పత్రికయొక్క మాతృక మావద్దకువచ్చియు న్నది. బాక్సెట్టులోనున్న 19 అక్షరములును హంసపాదముంచి రామరావుగారు వ్రాసినవి కాన రామరావుగారు కారణాంతరమునఁ దమపేరితో వాదమునకు దిగకయున్నను “సిందు జోక్యమేలేకయున్నా” రను వారి వాదమునత్యదూరము, ఈయంశమునే యాకింది పంక్తులు బలపఱువఁ గలవు.

(అభినవసరస్వతినుండి.)

..పైగ్రంథములు చూడని కతన రామరావుగారు “పశ్య” అనునది సర్వమ తములను సాధువేయనువిశ్వాసముతో నరసారావు పురవాసులు వ్రాయు నుత్తర ములకు సమ్మతించిరి. పదపడి యథార్థమెఱిగి మిన్నకుండిరి. అది వారియొ గ్యతను వేసొళ్ల జాటుచున్నది. అనవసరముగా చూపించి మనబోటులొనర్చు శృంగటనలచలనఁ జేలఁదగునంశమును నేను వేతే వ్రాయనక్కఱలేదు. చేతనైన చోఁ బత్రికాముఖముననో సభాముఖముననో సమస్యనుగూర్చి పండిత సమక్ష మునఁ జెనఁగుటయుక్తము, లేదా యింతటనేని మిన్నకుండుటయుక్తము. యథార్థము నొప్పికొన్నచో మనకప్రతిష్ఠలేదు. జన్మశతమునకేని రామరావు గారు సమస్యను నేను బంపలేదనికాని, నరసరావుపేటసభకు వచ్చి వెల్లిపోయి పదంపడి యుత్తరములు వ్రాయింపలే దని కాని యందురని నేననుకొనను. సమ స్యతప్పని నిరూపింపఁగలిగినచో నూటపదియాఱులు తా మిత్తుమనియు లేనిచోఁ దమకివ్వవలెననియు రామరావుగారు తిరుపతి వెంకటేశ్వరులకు నాచేతనే చెప్పి పంపిరి. నే నబద్ధ మాడుదునందురా?

సీ. రసికులు నుజనులై రాణించు పులిపాకపూర్ణయ్యగారె నా మొదటిసాక్షి
పగివిత్త మీ నెట్లపడిన రూపెనగుంట్ల హనుమంతరావు గారవలిసాక్షి
విష్కర్ణపూర్ణాఖ్యవిపులాశ్రహారస్థ పండితద్వంద్వమాపైనిసాక్షి
వేమనరఘుఁడొ వెంకటకృష్ణాఖ్యమేదినిదేవుఁ డామీఁదిసాక్షి

తే. గీ. ఇంక నెందఱొయున్న వా రిందఱేట

రామరామాఖ్యపండిత రాజొకండె

చెప్పి పుత్రైంచ లేదిట్లు లభ్యుడనుచు
బరికినక నాకుఁ జాలునో ప్రాధులార!

రామరావుగారు స్వయముగా వాదమునకు దిగకుండుటకుఁ గారణము వారి శ్రీకృష్ణలీలాతరంగిణిలోని 'హేయపృసంగము'గాని వేఱుకాదు. అదియట్లు లుండె, పిమ్మట మేము 'పశ్యశబ్దవిచారము' అను వ్యాసమును వ్రాసి మహామహా పాఠ్యాయులవారి వాదమును ఖండించుచు, "గ్రామంగచ్చన్ తృణం స్పృశతి" గా రామరావుగారి గురువుగారి వాదమునుగూడ ఖండించితిమి. అంతలో నాయీ పండితులు విరమించిరి. పిదప రామరావుగారే స్వయముగా వాదమునకు దిగ పలసినవారైరి కాని స్వనామగోపనము మున్ను చెప్పిన హేతువున వారి కావ శ్యక మయ్యెను. అట్లు గూఢరీతి నవలంబించివారు, (1) పశ్యశబ్దమిమాంస (2) పంచాననపలాయనము (3) సౌభాగర్వభంజనము, అను మూడువ్యాసములు మిగులఁ బచ్చిగా వ్రాసి పక్కటించిరి. ఇందు మొదటి రెండును 'పశ్య'కు సంబంధించినవి. మూడవది తమ లీలాతరంగిణిని, సమర్థించుకొనుట కేర్పడినది. ఈ మూడును మాచే రెండు వ్యాసములతో ఖండింపఁబడినవి. అందు మొదటిది 'పిష్ట' 'పేషణము' రెండవది 'శలభాలభనము.' అంతలో నా 'పశ్య' వాదము సమాప్తమైనది. ఆ యీ వాదమునుగూర్చిన విశేషాంశములు తెలియఁగోరువారు పృత్యేక మందులకుఁగా నేర్పడిన 'పశ్యాంపుశ్యాం' లోనగు గ్రంథములు చదువఁగోరెదము. అవి యెల్ల నిందు నుదాహరింపనలసియున్నను, గ్రంథవిస్తరభీతిచే నందులకుఁ బూనమైతిమి. విద్యద్వాదము గాన నది యంతలో ముగిసినది గాని యవిద్య ద్వాద మింకను జాలుమూలములు లేక "హితకారిణీ, మనోరంజనీ, పత్రికలలో డిద్దబిద్దబిద్ధాదులవలనఁ బ్రకటింపఁ బడుచు నేయున్నది. అందునుగూర్చి కీతి కలో సంగ్రహముగాఁ జర్చించఁబడును. శ్లో॥ మూఘాశాం పండితా ద్వేష్యాః" (భారతముశాంతిపర్వము...)

తరల. తనదు వాదము న్యాయ్యమైనను దైవవంచన కల్మి నెం
దునకు మాఱక సారె రుమ్మును దూళిగాఁ గనుపట్టు చొ
ప్పునకు నక్రవి చింత నొందుచుఁ బోవు తోవ యొకండునుక
గనక విజ్ఞుఁడు గాన నేవియొ గ్రంథముల్ గనునంతటక.

తరల. తిరుపతికొ మఱి వేంకటేశుని దిట్టి యత్తఱి నెవ్వఁడో
 * “పరశురాము” లటంచు బద్దెము వ్రాసె నొక్కఁడు యుక్తమై
 పరశురాముఁడు రాచపుర్వులఁబట్టి నేలకు వ్రాయుట
 త్తఱి మఱిందుకు సంభవించెనో? తత్త్వమంబ! యెఱుంగవే?

మత్త. గోవు కోసము హైహయం దొకకొంత దోసము చేసె నా
 గోవిశేషపరీతుఁ బట్టుక గూలసేసెను రాముఁడుకొ
 గోవు నా మఱి వాక్కునాఁగెన! కోవిదుల్ పరికించినకొ
 దేవి! యియ్యెడ దానికై కడ తేర్చి చెప్పరు రాజులకొ?

మత్త. మేమె రాజులమంచుఁ గొందఱు మిన్ను మట్టుచు వత్తురో?
 సేమ మేగతిఁ గాంచనేర్తురు? చెప్ప మట్లు పట్టునకొ
 రాముఁ డుద్భవ మందునంతకు రాజు లేమయిరో కదే!
 జామదగ్నుక్రుతురధారకు; జాబ్బుఁ డేమి యెఱింగెడికొ?

మత్త. రాముఁడే యల రామరావని రాజు ల్లిప్పు వచింతురో?
 మేము నొప్పెద మాతఁ డేగతి మించి నిల్వఁగ నేర్చెడికొ?
 ఏమియందువో? పచ్చి బూతుల నేరి చూపితి మంబరో!
 రామరావు కవిత్వమందుఁ బరాభవం బని గూర్చెడికొ.

మత్త. కాన నాతఁడు రామరావగుఁ గాక నామసదృశమా
 దానిఁ బూని యెదుర్ప నేరఁడు దైవసంచితుఁ డౌటచే
 నీనఁగావలె భూమి యీశయి నింక నొండొక రామునికొ
 లేనిచో మనరాజు లూరక లేకులై చెడఁగావలెకొ.

తరల. తిరుపతికొ మఱి వేంకటేశుని దిట్టు నింకొకరుండు గ్ర
 చ్చఱను ‘రావణకుంభకర్ణు’ లటంచు దుఃఖము దీఱఁగకొ,
 అరసి చూచిన నిదియు వెన్నటియట్లై రామునర క్రతకొ
 నురిఁగె; రాముఁడు పుట్టుఁగావుత కూరుఁ డింకొకరుం దొగికొ.

(అక్టోబరు 16 తేది, 1912 సం॥ దర్బారునుండి.)

ఉ. తామసవృత్తి వీడి యుచితస్థితి నిక్కము నాలకింపుడే
 భూమిపు లండఱన్ దునిమి పుట్టెల నాకపు మెట్లుఁ జేసి యు
 ద్దాముఁడునైన భార్గవుఁడు తప్పినురులేయులేనియట్టి శ్రీ
 రాములఁ దూలనాడియె పరాభవ మొందుట మీ రెఱుంగరే?

 ఆయా దర్బారు పత్రికలోని పత్రికపక్షీపక్షీయుల ప్రలాపముల కెల్ల
మేమిచ్చిన ప్రత్యుత్తర మిక్రింద నుదాహరించుచున్నాము.

(అభినవసరస్వతినండి)

“పండితాయతే”

శ్లో. భిత్వా సర్వాణ్యరణ్యా న్యతివిషమలతాగాఢదుర్గాణి భూయో
యాయాస్తం పక్కణాస్తం భవకతతి రియం బుక్కనైర్ధిక్కరోతి
లజ్జస్తే హస్త మేనాం మదకరటిఘటాభేద సంఘట్టరూఢ
శ్రీడాధారేయధారా మమ ఖరనఖరాః కింకరోమి క్వయామి.

(పండితరాజశతకం.)

కాళాభిమాని భ్రాతలారా !

తగిన ప్రత్యుత్తరమును లిఖింపనేరని “పండితాయతే” గారి ప్రేరణ
ముచే దిద్దబిడ్డాదుల పేళ్లతో, దిట్టితిట్టి యానందించు మీ యోగ్యత పండితరా
యలు తప్ప నిశ్చయము వర్ణింపఁజాలరు. “కృష్ణలీలాతరంగిణి” లోని బూతులు
గోపురాదులమీఁది బూతులతోపాటు కోర్టువారు త్నమింతురని సంతసించెడి
మీ సంతోషము కడు వర్ణనీయము. బోలెడు లక్షణ గ్రంథము లుండఁగా దాని
కీగతి పట్టినందులకు మీయంతట మీరే యొప్పుకొనుటచే దాని యోగ్యత వెల్లడి
యైనది. కాశికను ఖండింప నేరక యేదో వెట్టిమొట్టిమాటలు వ్రాయుటవలన
నేమి, పాఞ్జుల నోటరాని యవాచ్యవచనములతో మమ్ము నిందించుటవలన నేమి
మీ “పండితాయతే” గారి లోఁతు విచ్చివ్వు మగుచున్నది. సరియైన యుత్త
రము స్ఫురించిననో, దిట్లతో, బని యుండదుకదా! కాశిక ప్రకృతము పతన
పాతములలో లేదనుట వట్టి పిచ్చిమాట. విశేషములు తెలియఁ గోరువారు
చూచుచునే యుందురు. సామాన్యులు కొందఱు లఘుకాముదితోడనే తృప్తి
నంది సిద్ధాంతకాముదినే ముట్టరు. అంతతో దీనికిఁగాని దానికిఁగాని గౌర
వము చెడదు. కాశిక నక్కడక్కడ దీక్షితులుగాను ఖండించినది వ్రాసి దాని
నప్రమాణ మనుట యుక్తముకాదు. ఎక్కడ నివ్వడు దానిని మనము ప్రమా
ణముగాఁ బట్టుచున్నారమో ఆక్కడ దీక్షితులుగాను ఖండించినది యుక్తమా
కాదా, అను సంశయ తేలవలసియున్నది. అందులకు మీవారు పూనవలసి
యున్నది. కాశిక ననుసరించియే ‘పదవ్యాస ప్రమాణ పారీణి’ లెల్ల వ్యాఖ్యా

నములను వ్రాసియున్నారు. అప్పటికి భాష్యమున్నను దీనిని వారంతగా గౌరవించుటచే నిది భాష్యతుల్య మని మేము వ్రాసితిమి. నైషధములో ‘ధయాన్’ అను ప్రయోగమును “యథాకథంచిత్యాధ్య” మయిన దానినిగా వ్రాసిన పుల్లి నాథసూరిగారేమి సోపనర్థములుగా “పాహ్యాధ్యా” సూత్రమున మదాహరణములు చూపిన మహానైయాకరణశిరోమణి భట్టియేమి మఱి కొందఱు ప్రాచీనులేమి మా వాదమును బూర్తిగా బలపఱచుచున్నారు. కాశికను గాని మమ్మునుగాని వారినిగాని తిట్టినచో దిట్టినవారి నోటికంపు బయలుపడు నేకాని వాదము నెగ్గదు. సమస్యాపూర్తింగూర్చి చొప్పదంటు శంకలను బ్రకటింపితిరిగదా ; అందు డిద్ధబిద్ధాదులచే వ్రాలు చేయించితిలేమి ? నానావిధముల మమ్ముఁ దిట్టియు వేటొకరిని బొగడియు నెవరికి బ్రహ్మపట్టము గట్ట నుంకించుచున్నారో వారి వ్రాల్లే యందుఁ దగిలింపుఁడు, పస తెలియఁగలదు. ఏక కాలమునందు సర్వజగద్దర్శనయోగ్యత లేకపోవచ్చును గాని పర్యాయముగా నేల యుండఁగూడదు. మఱియు ‘యః’ అన్నచో ‘జడపదార్థః’ అని రాఁగూడదని యే పండితుఁడును బలుకఁడు. ‘పండితాయతే’ లు పల్కుట వింతకాదు. “సర్వనామ్నాం బుద్ధిస్థతోపలక్షిత ధర్మానచ్చిన్నేశక్తిః” ఇది నిష్కృష్ట సిద్ధాంతము. గత్యంతర మేదియును లేక వృథాగ బూతులు తిట్టు మీకో మాత్రమేని వ్రాయుట యనవసరమే. అంతేవాసులలోఁగూడ మీకుఁ దుల్యముగాఁ గిట్టువారు మాకుఁ జేహఱిమి నింతటితో నిప్పటికి విరమించితిమి. “మూర్ఖం ఘంచానురోఢేన”

ఇట్లు,

తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు.

మత్త. అంతదన్నను మాప్రతాపమహత్త్వమే యలరారుతక
జింత నొందుచుఁ దిట్టి పోయుచుఁ జేతి గాబులమోతతో
గొంతు బొంగురు వోవ రోజుచు గోకికొంచు శిరస్ములక
మంతనమ్మునఁ గుట్రజేయుచు మార్తురుండుత మంచికా !

మత్త. “చాల దీ యవతార మీంకను జాల లోపము లుంటనేఁ
జాలువాఁ డుదయింపఁగానలెఁ జాల నందులకై తపం
బోలిఁజేయుఁడు ధీరతెల్లరు మారచే యిటు మోగెగుటల్
శిలపంతులు మెచ్చ” రెంచును కెప్పుమంబరొ ! వారికిక.

తరల. పరశురాముడు రాజవంశముపై సవా కొనసంచె నీ
పరశురాము లటుల్ పొనర్చును ప్రాజ్ఞులెల్ల నెఱుంగరే!
ఉరక తిట్టుట కట్టువాయును నుంట నింతపచింపఁగాఁ
దటి ఘటిలెను యుక్తిచెప్పమి తప్పు సత్కవి కంటికా!

చ. కపితము గట్టు చుట్టములు 'గాడిద లెద్దులు, మొద్దు,' లంచు న
చ్చపుడమ తెల్వి యంతయును కాశ్వతమై రవిచంద్రమౌనభః
కుపదపులుండునాతపఱకున్ వెలుగఁగఁ గిలుకంగఁ జొచ్చి రీ
కుపితులు గోఁతు పదెమలకున్ దరి యంచును గాన మంటికా!

తే. గీ. అన్ని తిట్లకు నాటి సహాసనమున
కేము మోమోడమనుటయే హేతు వంబ!
వారి మోముఁ జూచినయంత వారిలోఁకు
స్వాంతమున కెక్కు కతన నాననము నీము.

చ. ఇతరు లెఱుంగు పెట్టు లెవఁ డేపని నేయునొ దానిగుట్టు తా
నతఁడె యెఱుంగుఁగాక! భుజగాంఘ్రిల పద్ధతి నేఁ డెఱుంగు, నూ
ర్జిఁకుడు మఱొక్కచో నయినఁ జేసెడిదేమి మఱొక్కపట్ట? నే
చతురుడు వీరి మెచ్చినను సత్సభ * స్వాంతము డాచియేనుమి!

పోవుముద్ర } 4 సెప్టెంబరు 1911 } లై బ్రరీ
ఎగ్మూరు. } సోమవారం

* ... ఈ వివాదమునుగూర్చి కొంత వ్రాత చూచిననాటిరాత్రి, 27 తేదీ
... మా కాగితములు వచ్చినవి ఈస్థితిలోనున్న నాకు ఒడలు పులక లెత్తెను. మహా
త్సాహాసందములు కల్గెను. నేనుకూడ ఇప్పుడు గుంటూరు రా పీలుండిన బాగుం
డును ... నాక రీపీలులేదు... కొప్పరపుంగవులు ఇక్కడనవధానములు చేయుటలో
అప్రావధానము పేరేగాని, లక్షణమింతేనియు లేదు, సమస్యలు ముందు చెప్పించు
కొనుట... న్యస్తాక్షరిలేదు... ఒకవేళ వివాదసభలు జరుగునేని... అప్రావధానము
వ్యధానముగా ముందు పరీక్షింపవలసినది. అందు న్యస్తాక్షరిముఖ్యతమము. వారి
అశుధార గొప్పదేకాని... కేలకొలది పర్యాయములు తిరుగుచున్న మామూలు
చక్కమే గాని కొత్తరీతిని దిరుగదు. ఈ యారనిచ్చిన కథ వారు చెప్పనేలేదు
ఇతరం వారిబాటను కొట్టిపోసిరి. వారి బాట తప్పించి (సంభవించెనేని) అశుక

ఉ. వచ్చెడి పండితుండెవడు? వచ్చినవచ్చుత వచ్చి సత్సభన్
మెచ్చెడి పండితుండెవడు? మే మఖిలంబు నెఱింగినార మీ
పిచ్చికవిత్వ మూతగొని పీఠకదగంట దడాల్న మీస! మీ
సచ్చరితుల్, వృథానుడులు సైచెదగంట! స్వపక్షు లంబికా!

చ. ఎఱుగని యప్పు “వీరు కవులే” యని యొప్పినతప్పు సైపు మి
దెఱిగెతి మాస్యముండెఱుచుటే తడ వంతయు స్పష్టమయ్యె, నీ
శ్వగుఁ డొకసాక్షి వీర్నుడువు పద్మములం దపు డెన్ని వీరు గూ
ర్తురొ, మును పల్లి యెన్నియట మార్తురొ యంబిక! నీనెఱుంగవే.

ఉ. పత్రికవారి ఘోషయును బామరతన్ మొగమెడి మెచ్చు మా
మిత్రుల ఘోషయున్, దెలిసి మేలు ఘటించగ నెంచి మెచ్చు మా
ఘాతునిఘోషయున్ గని ప్రశంస యొనర్చుచు నాడు యోగ్యతా
పత్రిక సంపు తప్పిదము పండితమండలి సైపరగాఁ దగుకా.

ఆ. నె. శక్తిలేక పూను ‘సర్టిఫికేట్టు’ లా
యువులవమ్ము లేకయును దమంతఁ
బెండ్లివేళ నిచ్చు పెద్దలదీవనల్
పొందినార మనుచుఁ బొంగిపడుట!

క. అనసర మైన కతమ్మన, వివరించితి మంబ! ఘోషవితమెల్లను నీ
సవిధమున నెఱిగి యన్యతము, దవిలించితిమేని నీవ దండింపదగుకా.

కా. ఖండింపంగలశక్తి యున్నయెడఁ గాకవ్యగ్రణీవ్యగ్రితా
ఖండాహంకృతివారకంబయిన యాకబ్బంబు నేరేనియున్

ఐత చెప్పింపవలెను మాలో శివరామకాస్త్రి కృతార్థతముడు. వాయానంద
మతసికిఁ దెచ్చుడు. మీరావారిలోఁ దులగా వాదించ నేనిచ్చగింపను. గెల్చిన
వచ్చెడు ప్రితివ్యయెంత? ఇంక నీవాదములేల? మీరు పదలుటయే నాకోరిక.
శివరామకాస్త్రియు పలకు. - వారెట్టి పాండితికలవారని;... నాటి వివాద స్వరూ
పము, నీజము, ఎట్టివి? ఆయుర నిరువాగులను బ్రధాను లేవరు? యావదంశము
మీకు వ్యవధిలేకున్నను మనకుఁ బరమమిత్రులగు బ్రహ్మశ్రీ ... గారితేనయిన
వ్రాయించుడు... ఇంకను అచ్చులోనున్న రికార్డు పూర్తిఫలయినను వెంటనే పంపు
మరుగాక.

వే. ప్రి.

ఖండింతుర్గద సోదరుల్ నృధగ వాక్కంహతి వోగొట్టుకో
“నెండుంగండి” గ నేమొ దూఱుదురు మా శే మంతలో బోయెడిక?

గీ. వారుదూఱిన కొలది న వారి గాఁగ
మామశము లోకమునఁ బరువు; మాకుఁ గీర్తి
కన్న నన్యలాభముల నెన్ను పూనిక
లేదు; పృథ్వీతశేషము నాలింపు జనని!

ఉ. అంతట నయ్యె వేమవరమం దవధానము వైరు లెంతయున్
జింతలచేఁ గృశించి పరిశీలన చాలక సారెఁ దప్పడుం
బుంతల నెంబడిం బడి పృథూతనయుల్ కడు రోయ దూయమా
నాంతరులై మఱేదియు నుపాయము గానక కుందు వొందఁగన్.

సీ. తలుపోరగామూసి నెలవెల్లమోములో నొక్క ‘శశోచ్ఛిటి’ మాదిక్కుచూచు
తన యింటి యెదుటి కందలము రా వేగ వే యొక్క ‘శశోచ్ఛిటి’ తల్పూచివైచు
‘పశ్యవాదంబు’స్వప్న పుముల్లై యయ్యె’నంచొక్క ‘శశోచ్ఛిటి’ నీరోడ్డుఁగనులఁ
‘గాళిక’ నటుపాముగఱచెఁ గా ‘హు’మృంచునొక్క ‘శశోచ్ఛిటి’ నుండ్లురక కొఱుకు

గీ. కాళికనుజూపి “నూతార్లు” గొక్కు మనుచుఁ
గోర్లు కీడ్తురొ యేమొ నాకొంపదీసి
యంచు నొక్క ‘శశోచ్ఛిటి’లో నటమటించు
నరన రాట్పురితోపు మే మరుగుతఱిని.

ఉ. “పాటిరి కృష్ణదాటి” యని వాగ్వ్యయము న్మును సారెఁజేయునా
కారణ మంతరంగము నగల్పఁగ వేమవరము మే మెటుల్
చేర భయమ్ము గొందు మటు చేకుఱఁ జెన్నటినేత లెన్నియో
కూరిచి వ్యర్థలై చెడిరి కొన్నరపుంగవిపక్షు లత్తఱిక.

చ. సకలము నీమనం దెఱుంగు సత్యవిదుల్ పలుమం దెఱుంగుదు
ర్నికరము దేల్చి పూర్వమె మనీషిహితమ్ముగ మునిగితంబునుకొ
బ్బకటితము బొనర్చిన పృబంస మెఱుంగును గాన దానిఁ దగ్గి
వ్యకయటఁ జూచికొం డనుచు బాణ్ణులకుకొ వచియింతు మంటికా!

గీ. అంబ ! యంతకు మనుచేసినట్టి చెట్ట
నేత లొకతల వేమవరాతతాగ్గి

హారసత్వభాషాప్రత్యూహమలవరింపఁ
బడ్డపాటు లింకొకతల పాపశమని!

1. తప్పడు తోవలన్నియును దజ్జలు దగ్ధము నేయ నంతతోఁ
గొప్పర మూరకుండక ప్రకోపము చెంది * “రిజిస్టరు త్రరం”
బప్పడు పంపె ‘గే’ సొకటి యావలఁ దెత్తు నటంను; సత్యముకా
దప్పి చరించువారలకు ధర్మముతోఁ బని యేమి కాంకరి!

* ఆశుకవి చక్రవర్తి, శతావధాని, కొప్ప- (రిజిస్టరు త్రరపు నకలు)
రపు వెంకటసుబ్బరాయశర్మ, కొప్పరము (బహుశ్రీ తిరుపతి వేంకటకవులకు
సంతమాగులూరుపాస్టు. గుంటూరుజిల్లా. కాకినాడ, & బందరు.
యొద్దనుండి

అయ్యో, మీరు ప్రకటించిన ‘గుంటూరిసీమ, పూర్వరంగము’, అను
పాత్రమును జూచితిని. అయ్యది ‘సీ॥ మాయమాటలకు నమ్మకమైన వ్యాఖ్యాత
కులతేని పచ్చిబూతులకు బుంగ, అను మీ శ్రవణానందము నందలి ముదుసలి
బోగముదాని పద్మమున కుదాహరణముగ నున్నదని చెప్పవలసివచ్చినందులకు
జాలిపడుచున్నాఁడను. ‘సత్యంఁద, ధర్మంచర’ అను వేదవాక్యములకు విరుద్ధ
ముగా నసంబద్ధములైన యనృతవాక్యములతో మమ్మును, మమ్ములనుబట్టి మాని
యోగిశాఖను, ఈవిధముగ నిచ్చనచ్చిన క్లెల్ల నిందించుటకై మీకాలమును, మీపాం
డిత్యమును వినియోగించి, ఇట్టి నికృష్టోద్యోగమునకు మీమిత్రులఁగూడ నియో
గించి వారిచేఁగూడ, అసత్యప్రకటనములం జేయించి, యకారణముగ మాహృద
యమున కాయాసముం గలిగించితిరి.

2. ఏడనో యున్నవా రున్నట్లుండక మదీయాశుకవిత్వావధానములను
బద్ధములతోఁ బ్రశంసించుచు ముందుగ మాకు లేఖవారిని మాన్నేహమును సం
పాదించుకొని పిదప మాప్రతిభయు, మాకీర్తియు, మారాబడియుఁ జూచి సహిం
సలేక వృధాభిమానులగు మీశాఖవారి దుర్బోధములకుఁగూడ లోపై యనవసర
ముగ నానవచర్చ యొకటి గల్పించి యస్మత్కృతోపకృతిచేని స్మరింపక,
కయ్యమునకుఁ గాలుదుప్పి మేము ప్రతిజ్ఞాపద్యములను వ్రాయవలసిన యవసర
మును గల్పించి చివరకు సభకు రాక సాకులు పన్ని తప్పించుకొని బందరు కాకి
నాడలకు వేంచేసితిరి.

ఉ. ఇట్టి వృథాప్రజల్పములు నిట్టిపదాపదసార్వభౌములై
నట్టి రపరపాధికరణాన్యమృదంతరులైన కొప్పపుం

3. అప్పటినుండియు విరామము లేని మాయవ్రాతలకుఁ బూనుకొని
మాటుపేరులతో మాయలేఖలం గొన్నిటిని బ్రకటించి స్వజనముచేఁగూడ నట్టిచే
కొన్నిటిని బ్రకటించి యంతతోఁగూడఁ దృప్తిలేక “సీతోపదేశము” అను
పేరునఁ గొన్ని యనుచితములు వ్రాసి ప్రియమిచ్చిరి. అప్పుడే మేము మీ
మీఁద గొంతచర్య జరిగింపవలసియున్నను, ఎన్నటికేని మితప్పలను మీరు తెలి
సికొని పశ్చాత్తాపమును బొంది శూచార్పణమును బ్రకటించు రను సదుద్దేశముతో
గొంత హితమును గఱపవలెంచి ‘జ్ఞానోపదేశము’ అను పేరునఁ గొన్ని పద్యములు
వ్రాసితిమి కాని మా ‘జ్ఞానోపదేశము’ మీఁదఁ జెవిటివానిమందు శంఖ మూది
నట్లయిపోయినది.

4. తరువాత మీరు పృథ్వీతన్యవహారమునకుఁ గారణభూతమైనట్టియు
సత్యముల ప్రోవైనట్టియు, “గుంటూరిసీమ, పూర్వరంగము”ను, వ్రాసి పృథ
టించితిరి. అందు మొదటినుండి చివరవఱకును మీరు వ్రాసిన యసత్యంశ
ములను వ్రాయించుకొన్న యసత్యపులేఖలను, నారాయణస్ర్రుమాలకముగా
ఖండించి లోకమున సత్యమును స్థాపించుటకై మేము ధర్మదేశతచేఁ బోత్సాహ
పఱపఁ బడుటచే మిక్కిలి దారుణమైన యాకిందివిషయమును గూర్చి మాత్ర
మిప్పుడు తెలియజేయుచుంటిమి.

5. మాకప్రతిష్ఠను గలిగింపవలెనను దురుద్దేశముతో “గుంటూరిసీమ,
పూర్వరంగము 87 న పుటలో” కొప్పరపువారి తప్పవ్రాతలు” అను శీర్షికక్రింద
నొక కల్పిత (ఫార్జ్) లేఖను బ్రకటించి, అట్టిదానిని మేమెవ్వరికో వ్రాసి
నట్లును, దానిపత్రి మీకు లభింపఁగా, దానింబట్టి దీనిఁబ్రకటించినట్లును, నొక
యసందర్భపుఁగఱఁగట్టించి యుదాహరించితిరి. ఈ మీ మాయవ్రాత మాకప్ర
తిష్ఠను గలిగించునని మాత్రమే కాక, మాగౌరవమునకుఁగూడ భంగము గలిగించు
నదిగా నున్నది. అందులకై తగుచర్య జరిగించుట మాకుఁ గర్తవ్యము. కావున
మీకి లేఖయందలిని మొదలు 24 గంటలలోపల నాలేఖను మేమెవరికి వ్రాసినట్లు
తెలుపవలెంచితిరో, ప్రతియొక్కరివలన లభించినట్లు తెలుపనూహించితిరో, వారి
పేరుల నెఱింగించుచు, అట్టి మాయలేఖను మీ రేయధికారముమీఁదఁ బ్రకటిం

నిట్టల మాకు వాదులుగఁ దెచ్చిన తావకతారతమ్యసం
ఘట్టిన మేరు మెత్తురు జగాన వచింపఁగదమ్మ కాంకరీ!

చితిగో లిఖితపూర్వకముగా మాకుఁ దెలియఁజేయఁగోరుచున్నాఁడను. “అంత కింతైనది, ఇంకెంతయగునో” అను సామెతకుఁ దార్కాణముగా మీష్యురహరిము పరిణమించుటంటేసి ముందుముందేమి సృష్టింతురో యను భయముకూడ మమ్ముఁ జాలఁగా బాధించుచున్నందున నిట్టి చర్యలోనికి దిగవలసివచ్చినందులకై విచారించుచున్నాఁడను.

పరా:— ఈవిషయము మీరిదివఱకుఁ దేల్చుకొనినదియే యగుట, మఱల నాలోచింపవలసిన యవసరముండదు. లేనిపోని యుక్తులతోఁ గాలము గడపక నదుత్తరము త్వరగ నొసంగుడు.

వ్రాసినది, ఆశుకవి చక్రవర్తి, శతా } సధాని కొప్పరపు వెంకటరమణకవి, } తుడుపులు 4, నాలుగు, పంక్తులు 55 } ఏబదియైదు (మక్కిమక్కినకలు). }	ఇట్లు కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరాయశర్మ శతానభాని.
--	--

మొదటి చదువరులారా:—

పై రిజస్టరుత్తర మెందుకుఁ బుట్టినది? ఎందుకేమిటి? సోదరులు చేయనిపని చేసినట్లు మీరు ప్రకటించినందుకుఁ బుట్టినదందురా? అటులేని వారి స్వహస్త లిఖితములగు నీకింది యక్కరములను దిలకింపుడు.

శ్రీరాములు.

4-4-13. కొప్పరము సంతమాగులూరు పోస్టు.

అస్పద్ధురమూర్తులైన బ్రహ్మశ్రీ రామడుగు రామకృష్ణ శాస్త్రిగారి పాదపద్మముల సన్నిధికి.

ధవత్ప్రియశిష్యుఁడు. నమస్కారపూర్వకముగా వ్రాయఁ విజ్ఞప్తి.

“...వృథాహంకార భ్రాంభనంబగు వేంకటశాస్త్రిగారి మీసమును దీయించుమని ప్రతిజ్ఞ నేయునప్పుడును, “సింహమున్నదని తెలిసియుఁ గొప్పరపుఁ గవులు కాకినాడకు వచ్చెదరా!” అనిన తరువాతిశాస్త్రిగారు నడిచిని కాకినాడకుఁ జనునప్పుడును, కాకినాడలోఁ బలునభ లొనర్చి, సామర్థ్యమున్న యెడల మాకు శత్రుఁడగువాఁడు వచ్చి మమ్మెదిరించి జయింపవలసినదని ప్రతిజ్ఞా

ఉ. దానికి దగ్గ * యుత్తరము సహాభరితం బొకండు మే
మా నరులకొ గుఱించి వెన నంపితి మయ్యది గాంచియున్ వృథా

సద్యములం జెప్పునప్పుడును, ఎంతకదినముగాఁ గాలుద్రవిష్టను నెదుటికివచ్చి
శత్రువులు మార్కొనమిచ్చే గాకినాడలో నుకవిపండిత శిఖామణులు సంతసించి
స్త్రుతింప జయస్తంభమునాటి వచ్చినప్పుడును,.....” చిత్తగింపుడు.

ఇట్లు భవత్ప్రియశిష్యుడు,

కొప్పరపు వెంకటసుబ్బరాయశర్మ, శరవాధాని.

గీ. దీనివలన గాకినాడలో — తి॥ వెం॥ కవుల బరాభవించినట్లు
సోదరులు ప్రకటించుకొనుచున్నట్లు విన్నప్తమే యగునేని దానినే విపులముగా
జెల్పు వీరి వేరొక లేఖయొక్క నకలును బ్రదురించిన మాకు సోదరులు రిజస్ట్ర
రుత్తరము వ్రాయుట కర్థమేమో? విచారించుడు, “భర్త దేవతచేతనఁట!
వీరఁట పోత్సహపఱుపఁబడిరఁట!” “నా ప్రియం కీర్తయేత్” “బుద్ధిః
కర్మానుసారణీ” శాంతం పాపం, ప్రతిహతమంగళం, అస్తుస్వస్తి. నల్లె
జనా స్సఖినో భవన్తు”

(మా రిజస్ట్రరుజవాబుయొక్క నకలు.)

* శ్రీమత్స్వరదేవతాయైనమః

మహారాజశ్రీ కొప్పరపు వెంకట సుబ్బరాయ వెంకటరమణకవులకు.

అయ్యా!

29-7-18 సం॥ తేదీతో నొకటియు, తేదీలేకుండ వేటొకటియు మీరు
మా పేగ వ్రాసిన రిజస్ట్ర రుత్తరములకు జవాబు వ్రాయునది యేమన.

(1) మీరిజస్ట్రరుత్తరములోని సంగతులు యథార్థములైనవియు, నమ్మదగినవి
యుఁ గావు.

(2) మేము ప్రకటించిన ‘గుంటూరిసీమ, పూర్వరంగము’ లోని సంగతులు
సర్వమును సత్యములైనవియే గాని యందసత్యము లెవ్వియును లేవు.

(3) మా ‘గుంటూరిసీమ’ పూర్వరంగము, అను చరిత్ర గ్రంథములోని సంగ
తులు మికప్రతిష్ఠ కలిగింపవలెనను దురుద్దేశముతో, బ్రకటించఁ బడినవికావు.
అవి లోకమునకు సత్యము చెల్లడిచేయు సదుద్దేశముతోనే ప్రకటించఁబడినవి.

గా నలవాదు * తప్పునుడికల్పన లెల్లడఁ జేయఁ బూని రెం
దేని యచార్థగాములకు దేవునివల్ల భయమ్ము గల్గునే!

(4) తక్కిన మీరిజన్మరుత్తరములోని సంగతులు పరిస్తుతము జవాబీదగినంత
యవసరము కలవిగాఁదోవవు. 'మాగుంటూరిసీమ' పూర్వరంగము 87 వ పుట
మొదలుకొని "కొప్పరపువారి తప్పువ్యాతలు" అను శీర్షికక్రిందఁ బ్రచురించిన
లేఖ "పోర్ట్" కాదు. మీరొక గృహస్థునకు వ్రాసిన లేఖయొక్క నకలును
బట్టియే "మక్కికి మక్కి" గాఁ బ్రకటింపఁబడినది.

(5) "మాక్కిరికి భంగమ్మును, మాగౌరవమునకు హానియు, మరాబడికి లోప
మ్మును, మాప్రతిష్ఠకు న్యూనతయఁ గలుగఁజేయవలె నను దురుద్దేశముతో నసత్య
ములును జాగుప్పాకములును నగు సంగతులు గడ్డపద్యోభయ రూపంబులుగాఁ
డెద్దమనఃపూరిత యెదుట వినిపించినందులకును సంపన్న గృహస్థులచేర నటువంటి
సంగతులనే పదిమందికిని వినిపింపుడ"నికూడ వాయించు మీరు వాయించు వ్రాత
లకును మీమీఁదఁ గ్రమ్మమైన చర్య జరుపుటకు ముందఁబోయిరియి దానిని
జరిత్ర గ్రంథమును 'మాగుంటూరిసీమ' లోఁ బ్రకటించి దాని సత్యమును లోకు
లకుఁ దెల్లముగా వినిపించిన పిదపనే చర్య జరుపవలెనని యెంచి ముందుపని
మగించి పరిస్తుతము మేమా ప్రయత్నములోనే యుండఁగా, మీరిజన్మరుత్తరము
వచ్చినందున దానికి జవాబుగా సీయరుత్తరము వాయించు సదరుపక్షయమై క్రమ
మైన చర్య జరుపఁబోవుచున్నామని కూడ నిందుమూలముగానే తెలియఁజేయు
చున్నారము.

చిత్రించవలెను.

(సమ్మతిని) (1) దివాకర్ల తిరుపతిశాస్త్రి, } శతాపధానులు } బందరు,
(2) చెళ్లకొత్త నెంకటశాస్త్రి, } } ధైరవప్రస్థుని.
15-8-13.

* ది 27-10-13 సం॥.....

అయ్యా!

సోదరకవులు కొద్దికాలము క్రిందట మీకు పక రిజన్మరుత్తోనును 24
గంటలలో జవాబు యివ్వవలసినదిగాను ఆట్లా యివ్వనియవల మీమీద డామేజి
తేవడమగునని సదరు నోటీసులో వ్రదహరించినట్లున్ను అందులకు మీరు సోదర
కవులను తీమాపణ కొరెనట్లున్ను మారుట్లుప్రక్కల గామీదులలో వేశేష

మంగళశ్లోకః

శ్లో॥ కళ్యాణం రసనే నమ స్సుకవితే భద్రం పజేభ్యో నమ
స్కారః కాల్పనికోత్తమాయ మనసే వృత్తానివో ఽందనం
అస్తు స్వస్తి శతావధానవిభయే విద్యజ్జనా యాంజలి
య్యుక్తాయుక్త విచేకినే సుకవితాసారస్య సం గామిణే.

తి॥ శా॥

వాడుక గలుగజేసినారు. అయినప్పటికి యిదివరలో నేను మిమ్ములను యెరిగి
వుండి మీసామర్థ్యతను గుర్తెరిగి యుండుటచే అంసుల నిజానిజములు ప్రత్యేకం
మీచేత వినగోరి వ్రాసినాను తక్షణం జవాబు వ్రాయించకోర్తాను

దివ్యచిత్తమనకు లేవలెను

విధేయుడు,

పసుమర్తి లక్ష్మీకాంతం వారిలు.

గద్య

ఇది శ్రీ కింకవీంద్ర ఘటాపంచానన, విద్యత్కవి, బాలకలానిధి, బాలసరస్వతీ

శతావధాని, తిరుపతి వేంకటేశ్వరసంకీర్తంబును

అన్యతపర్వతదంభోళిసమ్మితంబును నగు

గుంటూరిసీమ, ఉత్తరరంగము

సంపూర్ణము.

రేచిల శంకరరెడ్డి గారి జ్ఞాపకార్థం
అయినగారి ధర్మపత్ని శ్రీమమ్మ గారి ధర్మార్థ
ముదితర్తిపాతె, వెల్లూరు జిల్లా.

త ప్పొ ప్ప ల ప ట్టి క .

పుట.	పం క్తి.	త ప్ప.	ఒ ప్ప.
16	23	నంత	సంత
30	17	గర్హం	గర్హం
55	11	పంచి	పెంచి
85	13	బెల్ల	బెల్లం
సం. ౬.			